

Ročník 2013

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 112

Rozeslána dne 27. září 2013

Cena Kč 216,-

O B S A H:

292. Zákon o zvláštních řízeních soudních

293. Zákon, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

294. Zákon, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů

292**ZÁKON**

ze dne 12. září 2013

o zvláštních řízeních soudních

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ ČÁST****§ 1****Úvodní ustanovení**

(1) Podle tohoto zákona projednávají a rozhodují soudy právní věci stanovené v tomto zákoně.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád.

(3) Nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu.

§ 2**Řízení upravená tímto zákonem**

Tento zákon upravuje řízení

- a) o podpůrných opatřeních a ve věcech svéprávnosti,
- b) ve věcech nezvěstnosti a smrti,
- c) o přivolení k zásahu do integrity,
- d) ve věcech přípustnosti převzetí nebo držení v ústavech,
- e) o některých otázkách týkajících se právnických osob a svěřenského fondu,
- f) o pozůstalosti,
- g) o úschovách,
- h) o umoření listin,
- i) ve věcech kapitálového trhu,
- j) o předběžném souhlasu s provedením šetření ve věcech ochrany hospodářské soutěže,
- k) o nahrazení souhlasu zástupce samosprávné komory k seznámení se s obsahem listin,
- l) o plnění povinností z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva,
- m) ve věcech voleb zaměstnanců,

- n) o soudním prodeji zástavy,
- o) o zákazu výkonu práv spojených s účastnickými cennými papíry,
- p) ve věcech manželských a partnerských,
- q) ve věci ochrany proti domácímu násilí,
- r) o určení a popření rodičovství,
- s) ve věcech osvojení,
- t) ve věcech péče soudu o nezletilé,
- u) v některých věcech výkonu rozhodnutí.

§ 3**Věcná příslušnost**

(1) Pro řízení v prvním stupni jsou příslušné okresní soudy, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně

- a) ve statusových věcech právnických osob, včetně jejich zrušení a likvidace, jmenování a odvolávání členů jejich orgánů nebo likvidátora, přeměn a otázek statusu veřejné prospěšnosti,
- b) ve věcech opatrovnictví právnických osob,
- c) o úschovách za účelem splnění dluhu poskytnout dorovnání protiplnění nebo náhradu škody více osobám na základě rozhodnutí soudu podle zákona o obchodních korporacích nebo zákona o přeměnách obchodních společností a družstev (dále jen „povinná úschova“),
- d) ve věcech kapitálového trhu,
- e) o předběžném souhlasu s provedením šetření ve věcech ochrany hospodářské soutěže,
- f) o nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory nebo Komory daňových poradců k seznámení se s obsahem listin.

§ 4**Místní příslušnost**

(1) Pro řízení je příslušný obecný soud osoby, v jejímž zájmu se řízení koná, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Obecným soudem nezletilého účastníka, který není plně svéprávný (dále jen „nezletilý“), je soud, v jehož obvodu má nezletilý na základě dohody rodičů nebo rozhodnutí soudu, popřípadě jiných rozhodujících skutečností, své bydliště.

§ 5

Přenesení příslušnosti

Změní-li se v řízení ve věcech péče soudu o nezletilé, ve věcech opatrovnických a v řízení o svéprávnosti okolnosti, podle nichž se posuzuje příslušnost, může příslušný soud přenést svoji příslušnost na jiný soud, je-li to v zájmu nezletilého, opatrovance nebo osoby, o jejíž svéprávnosti se rozhoduje. Jestliže soud, na nějž byla příslušnost přenesena, s přenesením nesouhlasí, předloží věc k rozhodnutí, pokud otázka přenesení příslušnosti nebyla již odvolacím soudem rozhodnuta, svému nadřízenému soudu; rozhodnutím tohoto soudu je vázán i soud, který příslušnost přenesl.

§ 6

Účastníci řízení

(1) V řízení, které může být zahájeno i bez návrhu, je účastníkem řízení (dále jen „účastník“) navrhovatel a ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno.

(2) Účastníkem je také navrhovatel a ten, kterého zákon za účastníka označuje.

§ 7

Přibrání účastníka a ukončení účasti na řízení

(1) Jestliže někdo z těch, o jejichž právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno, se neúčastní řízení od jeho zahájení, soud, jakmile se o něm dozví, jej přibere do řízení jako účastníka. Proti takovému usnesení není odvolání přípustné.

(2) Jestliže se řízení účastní ten, o jehož právech nebo povinnostech se v řízení nejedná, soud usnesením jeho účast v řízení ukončí.

§ 8

Oprávnění státního zastupitelství

(1) Státní zastupitelství může vstoupit do zahájeného řízení

- a) ve věcech osvojení, a to do části, ve které je rozhodováno o tom, zda je třeba souhlasu rodičů k osvojení,

b) ve věcech péče soudu o nezletilé, jde-li o uložení zvláštního opatření při výchově dítěte, o ústavní výchovu, o určení data narození nebo jde-li o pozastavení, omezení nebo zbavení rodičovské odpovědnosti nebo jejího výkonu,

c) ve věci ochrany proti domácímu násilí,

d) o svéprávnosti,

e) o prohlášení za mrtvého,

f) o určení data smrti,

g) ve věcech vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče (dále jen „zdravotní ústav“) nebo vyslovení nepřípustnosti držení v zařízení sociálních služeb,

h) o umoření listin,

i) o některých otázkách týkajících se právnických osob.

(2) Ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. b) až e) a g) může státní zastupitelství podat návrh na zahájení řízení.

§ 9

Smírné řešení

Soud vede účastníky k nalezení smírného řešení. Za tím účelem je informuje o možnostech mimosoudního smírního nebo mediačního jednání.

§ 10

Dohoda o předmětu řízení

(1) Pokud je mezi účastníky uzavřena dohoda o předmětu řízení, sepíše soud o takovém úkonu protokol. Dokud není protokol podepsán všemi účastníky, soud k dohodě nepřihlíží.

(2) Jestliže se dohoda podle odstavce 1 schvaluje formou usnesení a účastníci se vzdali práva na odvolání, nemusí usnesení obsahovat odůvodnění.

§ 11

Doručení

Jestliže je podle obsahu spisu zřejmé, že účastník nebo jeho zástupce se z omluvitelného důvodu neseznámil s písemností, soud rozhodne o neúčinnosti doručení této písemnosti i bez návrhu.

§ 12

Předběžná opatření

(1) Lze-li zahájit řízení i bez návrhu, lze nařídit

bez návrhu i předběžné opatření; to neplatí v řízení o pozůstalosti.

(2) V usnesení o nařízení předběžného opatření uloží soud navrhovatelí, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal u soudu návrh na zahájení řízení; to neplatí, může-li být řízení ve věci zahájeno i bez návrhu.

(3) Složení jistoty k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, se nevyžaduje, jde-li o předběžné opatření, které může soud nařídit i bez návrhu, ve věci ochrany proti domácímu násilí nebo ve věci výživného.

§ 13

Zahájení řízení

(1) Řízení se zahajuje i bez návrhu, není-li zákonem stanoveno, že lze řízení zahájit jen na návrh. Soud řízení zahájí bezodkladně poté, co se dozví o skutečnostech rozhodných pro vedení řízení podle tohoto zákona.

(2) O zahájení řízení bez návrhu vydá soud usnesení, které doručí účastníkům do vlastních rukou, nestanoví-li zákon jinak. Řízení je zahájeno dnem, kdy takové usnesení bylo vydáno.

(3) Proti usnesení o zahájení řízení bez návrhu není odvolání přípustné.

§ 14

Zahájení řízení ústně do protokolu

Ústně do protokolu je možné učinit návrh na zahájení řízení a návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, jen jde-li o řízení, které lze zahájit i bez návrhu nebo jde-li o řízení o povolení uzavřít manželství, řízení ve věci ochrany proti domácímu násilí, řízení o určení a popření rodičovství a řízení ve věcech osvojení.

§ 15

Neúčinnost zpětvzetí návrhu

Vezme-li navrhovatel návrh na zahájení řízení zpět, soud může rozhodnout o neúčinnosti tohoto zpětvzetí, jsou-li splněny podmínky pro zahájení řízení i bez návrhu.

§ 16

Zastavení řízení

Odpadne-li důvod pro vedení řízení, soud řízení zastaví i bez návrhu.

§ 17

Vyloučení přípravného jednání

Soud nevede přípravné jednání.

§ 18

Jiný soudní rok

(1) Považuje-li to soud za vhodné, svolá k přípravě a projednání věci jiný soudní rok a přizve k němu účastníky. Při jiném soudním roku dá soud účastníkům prostor, aby se k věci vyjádřili, nebo zjistí jejich stanoviska jiným vhodným způsobem. Dokazování lze při jiném soudním roku provádět, jen je-li to účelné a umožňuje-li to povaha věci.

(2) Způsob, místo a průběh jiného soudního roku určuje předseda senátu opatřením. Jiný soudní rok se může konat mimo soudní budovu nebo mimo obvyklou úřední dobu soudu. Z jiného soudního roku může předseda senátu vyloučit veřejnost.

§ 19

Jednání

K projednání věci samé soud nařídí jednání, ledaže tento zákon stanoví, že jednání není třeba nařizovat.

§ 20

Průběh řízení

(1) Soud je povinen zjistit všechny skutečnosti důležité pro rozhodnutí. Přitom není omezen na skutečnosti, které uvádějí účastníci.

(2) Účastník může uvádět rozhodné skutečnosti a označovat důkazy až do vydání nebo vyhlášení rozhodnutí. Tím není dotčeno právo účastníka uvádět nové skutečnosti a důkazy v odvolacím řízení.

(3) Nelze mít za to, že nedostavením se účastníka k jednání či nepodání písemného vyjádření k výzvě soudu se určité skutečnosti pokládají za prokázané či že účastník nárok uznal; to nebrání soudu, aby účastníka vyzval k vyjádření se o určitém procesním návrhu s připojením doložky, že nevyjádří-li se do určité lhůty, bude se mít za to, že s návrhem souhlasí.

(4) V řízení, jehož účastníkem je nezletilý, který je schopen pochopit situaci, soud postupuje tak, aby nezletilý dostal potřebné informace o soudním řízení a byl informován o možných důsledcích vyhovění svému názoru i důsledcích soudního rozhodnutí.

§ 21

Dokazování

Soud provede i jiné důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, než byly účastníky navrhovány.

§ 22

Výslech účastníka

Výslech účastníků je možné nařídít vždy, je-li toho ke zjištění skutkového stavu třeba. Souhlas účastníka se nevyžaduje.

§ 23

Náhrada nákladů řízení

Bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu.

§ 24

Sankční opatření

Soud může uložit náhradu nákladů řízení zcela nebo částečně tomu, kdo podal návrh na zahájení řízení, ačkoli šlo o svévolné a zjevně bezúspěšné uplatňování práva.

§ 25

Rozhodnutí

(1) Soud rozhoduje ve věci samé usnesením, nestanoví-li zákon jinak.

(2) V řízení nelze rozhodnout rozsudkem pro uznání, rozsudkem pro zmeškání ani platebním rozkazem.

§ 26

Překročení návrhu

Soud může překročit návrhy účastníků a přisoudit něco jiného nebo více, než čeho se domáhají, jestliže řízení bylo možno zahájit i bez návrhu.

§ 27

Závaznost výroku rozsudku

Výrok pravomocného rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o statusové věci fyzické nebo právnické osoby, je závazný pro každého.

§ 28

Odvolací řízení

(1) V odvolacím řízení mohou být uváděny nové

skutečnosti a důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně. K novým skutečnostem nebo důkazům odvolací soud přihledne, i když nebyly uplatněny.

(2) Bylo-li řízení možné zahájit i bez návrhu, odvolací soud není vázán mezemi, ve kterých se odvolatel domáhá přezkoumání rozhodnutí.

(3) Rozhodnutí lze přezkoumat i tehdy, pokud nebyl v odvolání ani přes výzvu odvolací důvod uplatněn.

§ 29

Žaloba na obnovu řízení a pro zmatečnost

Při povolení obnovy řízení nebo zrušení napadeného rozhodnutí na základě žaloby pro zmatečnost není soud vázán mezemi, ve kterých se účastník domáhá přezkoumání rozhodnutí, bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu.

§ 30

Dovolání

(1) Dovolání není přípustné proti rozhodnutí podle hlavy páté části druhé tohoto zákona, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské odpovědnosti, pozastavení nebo omezení jejího výkonu, o určení nebo popření rodičovství nebo o nezrušitelné osvojení.

(2) Dovolací soud není vázán rozsahem dovolacích návrhů ve věcech, v nichž lze zahájit řízení bez návrhu.

ČÁST DRUHÁ ZVLÁŠTNÍ ČÁST

HLAVA I

ŘÍZENÍ O NĚKTERÝCH OTÁZKÁCH TÝKAJÍCÍCH SE FYZICKÝCH OSOB

Díl 1

Řízení o podpůrných opatřeních
a řízení ve věcech svéprávnosti

Oddíl 1**Řízení o některých podpůrných opatřeních**

§ 31

Předmět řízení

V řízení soud rozhoduje zejména o

a) splnění podmínky v předběžném prohlášení,

- b) změně nebo zrušení předběžného prohlášení,
- c) schválení smlouvy o nápomoci,
- d) odvolání podpůrce,
- e) schválení zastoupení členem domácnosti.

§ 32

Zahájení řízení

(1) O schválení smlouvy o nápomoci lze rozhodnout jen na návrh podporovaného nebo podpůrce.

(2) K návrhu podle odstavce 1 musí být přiložena smlouva o nápomoci; není-li smlouva uzavřena v písemné formě, musí být její podstatný obsah zachycen v návrhu.

§ 33

Průběh řízení

Jde-li v řízení o schválení zastoupení členem domácnosti, soud nařídí k projednání věci jednání jen tehdy, navrhne-li to účastník nebo je-li to nezbytné.

Oddíl 2***Řízení o svéprávnosti***

§ 34

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný obecný soud toho, o jehož svéprávnosti se rozhoduje. Je-li tato osoba bez svého souhlasu umístěna ve zdravotním ústavu nebo je-li umístěna v zařízení uvedeném v § 84, je příslušný soud, v jehož obvodu je tento ústav.

§ 35

Zahájení řízení

(1) Návrh na zahájení řízení o omezení nebo vrácení svéprávnosti může podat též zdravotní ústav.

(2) Z návrhu musí vyplývat, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel návrh za důvodný a že užití mírnějších a méně omezujících opatření není možné. Nepodal-li návrh na zahájení řízení státní orgán nebo zdravotní ústav, může soud uložit navrhovateli, aby do přiměřené lhůty předložil lékařskou zprávu o duševním stavu osoby, o jejíž svéprávnost se jedná (dále jen „posuzovaný“); není-li v této lhůtě lékařská zpráva předložena, soud zastaví řízení.

(3) Návrh na zrušení nebo změnu rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o omezení svéprávnosti, může

podat i ten, komu byla omezena svéprávnost. Jestliže však soud jeho návrh opakovaně zamítl a nelze-li očekávat zlepšení jeho stavu, může soud rozhodnout, že mu toto právo po přiměřenou dobu, nejdéle však po dobu 6 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí, nepřísluší.

§ 36

Informování o zahájení řízení

Stejnopis návrhu na zahájení řízení nebo usnesení o zahájení řízení o omezení nebo vrácení svéprávnosti toho, kdo je advokátem, notářem, soudním exekutorem, soudcem, státním zástupcem, insolvenčním správcem, zapsaným mediátorem, znalcem nebo tlumočnickem, doručí soud bez odkladu též ministru spravedlnosti a příslušné komoře.

§ 37

Zastoupení

(1) Soud jmenuje posuzovanému opatrovníka. To nebrání tomu, aby si posuzovaný zvolil zmocněnce, a to i bez souhlasu opatrovníka. O tom a o svých dalších procesních právech a povinnostech musí být posuzovaný poučen.

(2) Jsou-li úkony opatrovníka a zvoleného zmocněnce v rozporu, posoudí soud, který z úkonů je v zájmu posuzovaného.

§ 38

Průběh řízení

(1) Soud vyslechne posuzovaného, znalce, podle okolností ošetřujícího lékaře posuzovaného, jeho opatrovníka a provede popřípadě další vhodné důkazy.

(2) Od výslechu posuzovaného může soud upustit, nelze-li tento výslech provést vůbec nebo bez újmy pro zdravotní stav posuzovaného; soud však posuzovaného vždy zhlédne. Pokud posuzovaný sám požádá, aby byl vyslechnut, soud ho vyslechne.

(3) Na návrh znalce může soud nařídít, aby posuzovaný byl po dobu nejvýše 4 týdnů vyšetřován ve zdravotním ústavu, jestliže je to nezbytně třeba k vyšetření zdravotního stavu a nelze-li toho dosáhnout jinak.

§ 39

Posouzení mírnějších opatření

Má-li soud za to, že vzhledem k zájmům posuzo-

vaného postačuje mírnější a méně omezující opatření, může v průběhu řízení rozhodnout zejména o schválení smlouvy o nápomoci, schválení zastoupení členem domácnosti nebo jmenování opatrovníka.

§ 40

Rozhodnutí

(1) Soud rozhoduje rozsudkem.

(2) V rozsudku, jímž se omezuje svéprávnost, vymezí soud rozsah, v jakém způsobilost posuzovaného samostatně právně jednat omezil, a popřípadě dobu, po kterou účinky omezení trvají.

§ 41

Sdělení rozhodnutí posuzovanému

Soud učiní i jiná vhodná opatření, aby se posuzovaný mohl vhodnou formou s obsahem rozhodnutí seznámit a měl je k dispozici.

§ 42

Zrušení rozsudku

Soud rozsudek zruší, jestliže později vyjde najevo, že pro omezení svéprávnosti nebyly podmínky.

§ 43

Náklady řízení

(1) Náklady řízení platí stát. Neplatí však náklady právního zastoupení, s výjimkou nákladů soudem jmenovaného opatrovníka pro řízení.

(2) Lze-li to spravedlivě žádat, přizná soud státu náhradu proti tomu, o jehož svéprávnost v řízení šlo.

Oddíl 3

Řízení ve věcech opatrovnictví člověka

§ 44

Místní příslušnost

(1) S výjimkou řízení podle § 46 je pro řízení příslušný soud, v jehož obvodu má opatrovanec bydliště.

(2) Je-li opatrovanec neznámého pobytu nebo nepřítomný, je příslušný soud, v jehož obvodu má opatrovanec majetek.

§ 45

Zahájení řízení

(1) O jmenování a odvolání opatrovníka osobě, jejíž zdravotní stav jí při správě jmění nebo při hájení

jejích práv působí obtíže, je možné rozhodnout jen na návrh této osoby.

(2) O zjištění vůle opatrovance, kterému byl jmenován opatrovník podle odstavce 1, je možné rozhodnout jen na návrh opatrovníka.

§ 46

Spojení řízení

(1) Nebylo-li řízení o svéprávnosti zastaveno podle § 35 odst. 2, soud zahájí řízení ve věcech opatrovnictví člověka a řízení spojí.

(2) Pro řízení je příslušný soud, který vede řízení o svéprávnosti.

§ 47

Zjištění existence prohlášení o určení opatrovníka

Soud zjistí, zda v seznamu prohlášení o určení opatrovníka vedeného podle jiného právního předpisu je evidováno prohlášení o určení opatrovníka, případně o odvolání takového určení, učiněné tím, jehož svéprávnost má být omezena; je-li evidováno, zjistí také údaje o určeném opatrovníku a údaj, u kterého notáře je taková listina uložena.

§ 48

Dohled

Soud dohlíží, zda opatrovník plní řádně své povinnosti. K tomu může činit vhodná opatření.

§ 49

Rozhodnutí ve věcech opatrovnické rady

(1) O tom, že působnost opatrovnické rady bude vykonávat osoba, která je osobou blízkou nebo známým přítelem opatrovance, je možné rozhodnout jen na návrh této osoby. O odnětí práv právnické osoby, jejíž hlavní činnost spočívá v péči o osoby se zdravotním postižením a ochraně jejích zájmů, která podle jiného právního předpisu má právo být členem opatrovnické rady nebo účastnit se jejího zasedání, schůze k ustanovení opatrovnické rady a činit ve věcech opatrovnické rady soudu návrhy, lze rozhodnout jen na návrh opatrovance, opatrovníka nebo členů opatrovnické rady.

(2) O svolání schůze k ustanovení opatrovnické rady nebo o svolání opatrovnické rady rozhodne soud do 30 dnů od podání návrhu nebo od vydání usnesení,

kterým bylo řízení zahájeno bez návrhu. Jednání není třeba nařizovat.

(3) O zrušení rozhodnutí opatrovnické rady a jeho nahrazení soudním rozhodnutím je možné rozhodnout jen na návrh člena opatrovnické rady, který pro rozhodnutí nehlasoval, opatrovníka nebo opatrovance podaný do 15 dnů od přijetí rozhodnutí opatrovnické rady. Později podaný návrh soud odmítne.

Díl 2

Řízení ve věcech nezvěstnosti a smrti

Oddíl 1

Řízení o prohlášení člověka za nezvěstného

§ 50

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, který byl naposledy obecným soudem toho, jenž má být prohlášen za nezvěstného (dále jen „pohřešovaný“).

§ 51

Účastníci

Účastníkem je pohřešovaný a ten, kdo je podle jiného právního předpisu oprávněn k podání návrhu na zahájení řízení.

§ 52

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh.

§ 53

Průběh řízení

(1) Soud vyhláškou nebo jiným vhodným způsobem vyzve pohřešovaného, aby se do 3 měsíců přihlásil, a každého, kdo o něm ví, aby o něm podal v téže lhůtě zprávu soudu nebo opatrovníku, popřípadě zástupci, uvedenému ve vyhlášce. Zároveň soud provede všechna potřebná šetření o pohřešovaném.

(2) Ve vyhlášce uvede soud podstatné okolnosti případu a oznámí, že po uplynutí lhůty uvedené ve vyhlášce rozhodne o prohlášení za nezvěstného, jestliže se pohřešovaný nepřihlásí nebo nedojde-li zpráva o tom, kde se zdržuje. Lhůtu určí soud na 3 měsíce od uveřejnění vyhlášky. Ve vyhlášce je nutno uvést den, kdy lhůta končí.

Oddíl 2

Řízení o prohlášení člověka za mrtvého

§ 54

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, který byl naposledy obecným soudem toho, jenž má být prohlášen za mrtvého.

§ 55

Zahájení řízení

Má-li být člověk prohlášen za mrtvého na základě domněnky smrti, lze řízení zahájit jen na návrh.

§ 56

Rozhodnutí

(1) Soud rozhoduje rozsudkem.

(2) V rozsudku soud určí den, který platí za den smrti člověka, popřípadě den, který nezvěstný zřejmě nepřežil.

§ 57

Zrušení rozhodnutí

Zjistí-li soud, že ten, kdo byl prohlášen za mrtvého, je naživu nebo žil v den, od kterého dosud neuplynula lhůta stanovená k tomu, aby nezvěstný mohl být prohlášen za mrtvého, zruší rozsudek o prohlášení za mrtvého.

§ 58

Stanovení jiného data smrti

Zjistí-li soud dodatečně, že ten, kdo byl prohlášen za mrtvého, zemřel jiného dne nebo se toho dne nemohl dožít, anebo jej přežil, rozhodne o změně dne, který je uveden v rozsudku jako den smrti.

Oddíl 3

Řízení o určení data smrti

§ 59

Místní příslušnost

Pro řízení o určení data smrti je příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo matričního úřadu, který oznámil soudu, že nelze zjistit datum smrti člověka.

§ 60

Zahájení řízení

Soud řízení zahájí na základě podnětu matričního úřadu podle jiného právního předpisu.

§ 61

Zastoupení

K ochraně oprávněných zájmů zemřelého jmenuje soud opatrovníka pro řízení.

§ 62

Průběh řízení

(1) Soud vyhláškou nebo jiným vhodným způsobem vyzve každého, kdo zná okolnosti, z nichž lze zjistit datum smrti člověka nebo které by k takovému zjištění mohly vést, aby o nich podal ve lhůtě 1 měsíce od uveřejnění vyhlášky zprávu soudu. Soud zároveň provede všechna šetření potřebná k určení data smrti člověka.

(2) Soud ve vyhlášce uvede podstatné okolnosti případu a oznámí, že po uplynutí lhůty uvedené ve vyhlášce určí den smrti člověka. Ve vyhlášce je nutno uvést den, kdy lhůta končí.

§ 63

Rozhodnutí

(1) Po uplynutí lhůty uvedené ve vyhlášce rozhodne soud rozsudkem.

(2) V rozsudku určí den, který platí za den smrti člověka.

§ 64

Změna rozhodnutí

Zjistí-li soud dodatečně, že skutečný den smrti je odlišný ode dne určeného v rozsudku podle § 63, rozhodne o změně dne, který je uveden v rozsudku, nebo rozsudek zruší, a to i na návrh osoby, která na takové změně prokáže právní zájem.

Díl 3

Řízení o přivolení k zásahu do integrity

§ 65

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný obecný soud toho, do jehož integrity má být zasazeno.

Díl 4

Řízení ve věcech vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení ve zdravotním ústavu

Oddíl 1**Obecná ustanovení**

§ 66

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je zdravotní ústav, ve kterém je umístěn člověk, o němž je zdravotní ústav povinen učinit oznámení podle § 75.

§ 67

Účastníci

(1) Účastníkem je také zdravotní ústav.

(2) Účastníkem je také zákonný zástupce, podal-li za člověka návrh na zahájení řízení.

§ 68

Postavení důvěrníka a podpůrce v řízení

(1) Důvěrník nebo podpůrce může svým jménem uplatnit ve prospěch umístěného člověka všechna jeho práva vzniklá v souvislosti s převzetím a dalším držením ve zdravotním ústavu.

(2) Jestliže úkony důvěrníka nebo podpůrce odporují zájmům umístěného člověka, posoudí je soud po uvážení všech okolností.

§ 69

Zastoupení

(1) Umístěný člověk je oprávněn dát se jako účastník zastupovat v řízení zmocněncem, jehož si zvolí. O tomto a o svých dalších procesních právech a povinnostech musí být poučen, ledaže to jeho zdravotní stav zcela vylučuje.

(2) Nezevolí-li si umístěný člověk zmocněnce nebo je-li to třeba k ochraně zájmů umístěného, jmenuje mu soud opatrovníka pro řízení z řad advokátů.

§ 70

Průběh řízení

(1) Ke zjištění zdravotního stavu a zjištění, zda další držení ve zdravotním ústavu je či není nutné, soud jmenuje znalce. Znalcem nemůže být jmenován lékař, který pracuje ve zdravotním ústavu, v němž je člověk

držen. Byl-li proveden přezkum zdravotního stavu, soud důkaz výsledkem takového přezkoumání provede vždy. Soud také vždy provede důkaz zdravotnickou dokumentací nebo záznamem z ní nebo vyjádřením ošetřujícího lékaře o neschopnosti úsudku a projevení přání umístěného člověka podle jiného právního předpisu.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, soud nařídí jednání, k němuž přizve umístěného člověka, ledaže podle vyjádření ošetřujícího lékaře nebo písemného znaleckého posudku může přítomnost při jednání vážně poškodit jeho zdravotní stav, jeho zástupce, opatrovníka pro řízení a zdravotní ústav. Při jednání vyslechne umístěného člověka, znalce, podle okolností ošetřujícího lékaře umístěného člověka, jeho opatrovníka a provede popřípadě další vhodné důkazy.

§ 71

Propuštění zdravotním ústavem a jiná opatření

Žádné rozhodnutí soudu vydané podle tohoto dílu nebrání tomu, aby zdravotní ústav člověka propustil, ani tomu, aby soud v řízení ve věcech opatrovnictví člověka učinil jiné vhodné opatření.

§ 72

Pokračování v řízení

V řízení o vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení ve zdravotním ústavu nebo řízení o odvolání, které bylo zastaveno proto, že člověk byl ze zdravotního ústavu propuštěn nebo dodatečně písemně souhlasil se svým umístěním, se pokračuje, pokud do 2 týdnů od doručení usnesení o zastavení řízení prohlásí, že na projednání věci trvá. O tom je třeba ho poučit.

§ 73

Odvolání

Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek. Soud prvního stupně je povinen předložit spis odvolacímu soudu bez zbytečného odkladu poté, co mu bylo odvolání doručeno. O podaném odvolání rozhodne odvolací soud nejdéle do 1 měsíce od předložení spisu; tato lhůta neplatí, jestliže se v řízení pokračuje podle § 72.

§ 74

Náklady řízení

Náklady řízení platí stát. Neplatí však náklady

právního zastoupení umístěného člověka, s výjimkou nákladů soudem jmenovaného opatrovníka pro řízení.

Oddíl 2

Řízení o vyslovení přípustnosti převzetí a dalším držení ve zdravotním ústavu

§ 75

Oznamovací povinnost

(1) Zdravotní ústav, ve kterém jsou umístovány osoby z důvodů uvedených v jiném právním předpise, je povinen oznámit do 24 hodin soudu, v jehož obvodu zdravotní ústav je, převzetí každého, kdo v něm byl umístěn bez svého písemného souhlasu.

(2) Je-li člověk, který byl přijat do zdravotnické péče se svým písemným souhlasem, omezen ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem až v průběhu léčení, anebo svůj písemný souhlas odvolá, je zdravotní ústav povinen učinit oznámení podle odstavce 1 do 24 hodin poté, co k takovému omezení nebo odvolání souhlasu došlo.

§ 76

Zahájení řízení

(1) Soud zahájí řízení o vyslovení přípustnosti převzetí podle § 75 odst. 1 nebo omezení podle § 75 odst. 2 (dále jen „převzetí“) a dalším držení ve zdravotním ústavu, ledaže převzetí a držení nařídil soud v jiném řízení.

(2) Jestliže zdravotní ústav neučiní oznámení podle § 75, jsou umístěný člověk nebo jeho zákonný zástupce oprávněni podat návrh na zahájení řízení. Návrh na zahájení řízení je oprávněn podat rovněž člověk, jestliže souhlas s jeho převzetím dal opatrovník.

§ 77

Průběh řízení

(1) Soud rozhodne bez jednání do 7 dnů od převzetí. K projednání věci svolá jiný soudní rok. Jiný soudní rok se koná zpravidla ve zdravotním ústavu.

(2) Soud provede důkazy potřebné pro posouzení, zda k převzetí došlo ze zákonných důvodů; k tomu zejména vyslechne umístěného člověka, ošetřujícího lékaře a další osoby, o jejichž vyslechnutí umístěný člověk požádá. Ustanovení § 70 se nepoužije.

§ 78

Rozhodnutí o přípustnosti převzetí

(1) Soud v rozhodnutí určí, zda k převzetí došlo ze zákonných důvodů, a pokud ano, zda tyto důvody trvají.

(2) Dojde-li soud k závěru, že k převzetí nedošlo ze zákonných důvodů, nebo že tyto důvody již ne-trvají, nařídí propuštění člověka ze zdravotního ústavu. Nařídil-li soud propuštění, je zdravotní ústav po doručení rozhodnutí povinen člověka neprodleně propustit.

§ 79

Doručování

Rozhodnutí podle § 78 se do 24 hodin od jeho vydání doručí umístěnému člověku, dále jeho zástupci, opatrovníkovi pro řízení a zdravotnímu ústavu. Soud zároveň učiní jiná vhodná opatření, aby se člověk mohl vhodnou formou s obsahem rozhodnutí seznámit a měl jej k dispozici.

§ 80

Pokračování v řízení

Jestliže soud vyslovil, že převzetí bylo v souladu se zákonnými důvody a že trvají důvody, aby byl člověk nadále omezen ve styku s vnějším světem, pokračuje soud v řízení o vyslovení přípustnosti jeho dalšího držení ve zdravotním ústavu.

§ 81

Rozhodnutí o dalším držení

(1) Soud rozhoduje rozsudkem.

(2) V rozsudku, který musí být vyhlášen do 3 měsíců od výroku o přípustnosti převzetí do zdravotního ústavu a o trvání jeho důvodů, rozhodne soud, zda další držení je přípustné a na jakou dobu.

(3) Účinnost rozsudku podle odstavce 1 zanikne uplynutím doby 1 roku ode dne jeho vyhlášení, nebyla-li v něm určena doba kratší. Má-li být držení ve zdravotním ústavu prodlouženo nad tuto dobu, je nutno provést nové vyšetření a soud musí o povolení dalšího držení znovu rozhodnout.

§ 82

Návrh na propuštění

(1) Umístěný člověk, jeho zástupce, opatrovník,

a osoby jemu blízké mohou ještě před uplynutím doby, do které je držení přípustné, žádat o nové vyšetření a rozhodnutí o propuštění, je-li odůvodněna domněnka, že další držení ve zdravotním ústavu není důvodné.

(2) Soud rozhoduje rozsudkem, který musí být vyhlášen do 2 měsíců od podání návrhu. Zamítne-li soud opakovaně návrh na propuštění a nelze-li očekávat zlepšení stavu umístěného člověka, může rozhodnout, že nebude konat další vyšetřování před uplynutím doby, po kterou bylo držení ve zdravotním ústavu povoleno.

§ 83

Převzetí ve zvláštních případech

(1) Je-li do zdravotního ústavu převzat člověk, jehož zdravotní stav vyžaduje poskytnutí neodkladné péče, není-li vzhledem ke svému zdravotnímu stavu schopen právně jednat a není-li tento stav způsoben duševní poruchou, soud bez jednání rozhodne do 7 dnů ode dne, kdy došlo k převzetí, zda s převzetím souhlasí.

(2) Soud jmenuje umístěnému člověku opatrovníka pro řízení.

(3) Soud při rozhodování vychází zejména z vyjádření ošetřujícího lékaře o zdravotním stavu umístěného člověka. Rozhodnutí se doručí zdravotnímu ústavu a opatrovníkovi pro řízení. Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

(4) Zdravotní ústav má povinnost soudu oznámit do 24 hodin takovou změnu zdravotního stavu umístěného člověka, která odůvodňuje zahájení řízení podle § 76.

(5) Ustanovení § 69, 70, 77 až 81 se nepoužijí.

Oddíl 3**Řízení o vyslovení nepřípustnosti držení v zařízení sociálních služeb**

§ 84

(1) Je-li člověk umístěn v zařízení sociálních služeb na základě smlouvy, kterou s poskytovatelem sociálních služeb uzavřel za něho jeho opatrovník, a je-li důsledkem tohoto umístění omezení jeho osobní svobody, může soud rozhodnout o vyslovení nepřípustnosti jeho dalšího držení v tomto zařízení sociálních služeb. Vyslovil-li s tímto umístěním souhlas soud v ří-

zení ve věcech opatrovnictví člověka, může být takové řízení zahájeno po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí o tomto souhlasu.

(2) Soud je povinen věc projednat a rozhodnout přednostně a s největším urychlením. Dospěje-li soud k závěru, že další držení v zařízení sociálních služeb není nezbytné nebo že je toto držení nepřiměřené, rozhodne o vyslovení nepřipustnosti dalšího držení člověka v zařízení. Byl-li návrh zamítnut nebo řízení zastaveno, může být řízení ze stejných důvodů zahájeno až po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byl předchozí návrh zamítnut nebo kterým bylo předchozí řízení zastaveno.

(3) Vyslovil-li soud nepřipustnost dalšího držení, doručí se toto rozhodnutí do 24 hodin od jeho vydání umístěnému člověku, dále jeho zástupci, opatrovníkovi pro řízení a poskytovateli sociálních služeb. Soud zároveň učiní jiná vhodná opatření, aby se člověk mohl vhodnou formou s obsahem rozhodnutí seznámit a měl jej k dispozici.

HLAVA II

ŘÍZENÍ O NĚKTERÝCH OTÁZKÁCH TÝKAJÍCÍCH SE PRÁVNICKÝCH OSOB A VE VĚCECH SVĚŘENSKÉHO FONDU

Díl 1

Řízení o některých otázkách týkajících se právnických osob

§ 85

Druhy řízení

Řízeními o některých otázkách týkajících se právnických osob jsou

- a) řízení ve statusových věcech právnických osob, včetně jejich zrušení a likvidace, jmenování a odvolávání členů jejich orgánů nebo likvidátora, přeměn a otázek statusu veřejné prospěšnosti,
- b) řízení o jmenování znalce,
- c) řízení ve věcech právnických osob, nejde-li o řízení podle písmene a), vyplývá-li ze zákona, že je lze zahájit i bez návrhu,
- d) řízení ve věcech opatrovnictví právnických osob.

§ 86

Místní příslušnost

- (1) Pro řízení ve věcech uvedených v § 85 písm. a)

a d) je příslušný soud, u něhož je právnická osoba zapsána ve veřejném rejstříku. Jde-li o právnickou osobu, která se do veřejného rejstříku nezapisuje, je příslušný soud, v jehož obvodu má tato právnická osoba svůj obecný soud.

(2) Pro řízení ve věcech uvedených v § 85 písm. b) a c) je příslušný obecný soud právnické osoby, o kterou se jedná.

(3) Ve věcech zakládané právnické osoby je pro určení místní příslušnosti rozhodné její budoucí sídlo, má-li být na území České republiky.

§ 87

Oznamovací povinnost

Zahájení řízení o odnětí statusu veřejné prospěšnosti oznámí soud bez zbytečného odkladu tomu, kdo vede veřejný rejstřík, v němž je osoba zapsána, a příslušnému správci daně z příjmů.

§ 88

Překážka a spojení řízení

(1) Zahájení řízení ve věci přeměny právnické osoby brání tomu, aby u soudu probíhalo proti témuž odpůrci další řízení o návrzích jiných navrhovatelů požadujících ve věci téže přeměny právnické osoby totéž, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) S řízením o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby je spojeno každé další řízení o neplatnosti téhož rozhodnutí.

(3) S řízením ve věci zneužití hlasovacího práva v soukromé korporaci k újmě celku je spojeno každé další řízení o zneužití hlasovacího práva týkající se téhož případu.

(4) S řízením ve věci zneužití hlasovacího práva v soukromé korporaci k újmě celku je spojeno řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu soukromé korporace, je-li tvrzeným důvodem neplatnosti stejný případ zneužití hlasovacího práva.

§ 89

Jednání

(1) Neprovádí-li soud dokazování, není ve věcech uvedených v § 85 třeba jednání nařizovat.

(2) V řízení o právu na zápis statusu veřejné prospěšnosti není třeba jednání nařizovat.

§ 90

Rozhodování

(1) Soud je povinen rozhodnout o právu na zápis statusu veřejné prospěšnosti do 15 dnů ode dne doložení všech dokumentů prokazujících splnění podmínek pro rozhodnutí o právu na zápis statusu. Není-li návrh podán v českém jazyce, případně nejsou-li do českého jazyka přeloženy listiny, které podle jiného právního předpisu prokazují splnění podmínek pro rozhodnutí o právu na zápis statusu, lhůta podle první věty začne běžet dnem následujícím po doručení překladu.

(2) V řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby rozhodne soud o tom, že o rozhodnutí orgánu právnické osoby nejde, hledí-li se na něj, jako by nebylo přijato, i bez návrhu.

(3) V řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby rozhodne soud až po uplynutí lhůty 3 měsíců od podání návrhu.

§ 91

Zvláštní postup pro zastavení řízení v některých případech

Jestliže má být řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby zastaveno proto, že návrh vzešel od navrhovatele, nebo pro jinou překážku, kterou lze vstupem dalšího navrhovatele do řízení a jeho jednáním odstranit, a je-li zvláštní zájem členů právnické osoby, kteří návrh nepodali, hodný právní ochrany, soud řízení nezastaví. V takovém případě soud vydá a vyvěsí na úřední desce soudu rozhodnutí, v němž uvede

- a) jaké věci se řízení o neplatnost rozhodnutí orgánu právnické osoby týká,
- b) z jakého důvodu má být řízení zastaveno a jak lze překážku odstranit, a
- c) poučení, že řízení bude zastaveno, pokud k podanému návrhu do 3 měsíců od vyvěšení rozhodnutí nepřistoupí další navrhovatel a neodstraní v této lhůtě překážku odůvodňující zastavení řízení.

§ 92

Obdobné použití ustanovení o zastavení řízení

Pro řízení, v němž je podle jiného právního předpisu rozhodováno o zneužití hlasovacích práv, a pro řízení ve věcech neplatnosti projektu přeměny nebo neplatnosti rozhodnutí o schválení přeměny se § 91 použije obdobně, nestanoví-li zákon jinak.

§ 93

Zaslání rozhodnutí

Pravomocné rozhodnutí o odnětí statusu veřejné prospěšnosti právnické osoby zašle soud bez zbytečného odkladu tomu, kdo vede veřejný rejstřík, v němž je osoba zapsána.

Díl 2

Řízení ve věcech svěřenského fondu

§ 94

Místní příslušnost

Pro řízení ve věcech svěřenského fondu je příslušný obecný soud svěřenského správce; nemá-li svěřenský fond svěřenského správce, je příslušný poslední obecný soud zakladatele svěřenského fondu.

§ 95

Účastníci

Účastníky jsou zakladatel svěřenského fondu, svěřenský správce, obmyšlený a osoba, která má právo dohledu nad správou svěřenského fondu.

§ 96

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh.

§ 97

Jednání

Neprovádí-li soud dokazování, jednání není třeba nařizovat.

HLAVA III

ŘÍZENÍ O POZŮSTALOSTI

Díl 1

Společná ustanovení**Oddíl 1****Místní příslušnost**

§ 98

Podmínky příslušnosti

(1) Pro řízení o pozůstalosti je příslušný soud, v jehož obvodu

- a) měl zůstavitel v době smrti evidováno místo trvalého pobytu v informačním systému evidence obyvatel podle jiného právního předpisu, popřípadě místo jiného pobytu evidované podle jiných právních předpisů,
- b) měl zůstavitel naposledy bydliště, popřípadě, neměl-li bydliště nebo nelze-li bydliště zjistit, místo, kde se naposledy zdržoval, není-li dána příslušnost podle písmene a),
- c) je zůstavitelův nemovitý majetek, není-li dána příslušnost podle písmene a) nebo b),
- d) zůstavitel zemřel, není-li dána příslušnost podle písmene a), b) nebo c).

(2) Závěru pozůstalosti může nařídit a správce pozůstalosti může jmenovat kterýkoliv soud věcně příslušný pro řízení o pozůstalosti, je-li tu nebezpečí z prodlení.

§ 99

Příkázání věci z důvodu vhodnosti

Právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc příkázána z důvodu vhodnosti, a k důvodu vhodnosti, pro který by věc měla být příkázána jinému soudu, mají účastníci uvedení v § 110, jejichž účast na řízení vyšla najevo již v době, kdy byl podán návrh na příkázání věci jinému soudu.

Oddíl 2

Soudní komisariát

§ 100

Úkony v řízení

(1) Úkony soudu prvního stupně v řízení o pozůstalosti provádí jako soudní komisař notář, kterého tím soud pověřil, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Pověření podle odstavce 1 se nevztahuje na

- a) žádosti o poskytnutí právní pomoci v cizině,
- b) rozhodování o vyloučení notáře, notářských kandidátů, notářských koncipientů a jiných zaměstnanců notáře z provedení úkonů soudního komisaře (§ 105),
- c) zrušení rozhodnutí o pozůstalosti podle § 191,
- d) udělení předchozího souhlasu ke zpeněžování majetku patřícího do likvidační podstaty, které uskutěčňuje notář (§ 231),
- e) rozhodnutí o připadnutí majetku patřícího do likvidační podstaty státu (§ 237),
- f) zastavení likvidace pozůstalosti (§ 280).

(3) V případech uvedených v odstavci 2 notář připraví všechny podklady pro usnesení a jiné úkony soudu a učiní návrhy na jejich znění, je-li to třeba.

(4) Nebyl-li jmenován likvidační správce, vykonává notář v řízení o likvidaci pozůstalosti kromě úkonů soudu prvního stupně podle odstavce 1 také práva a povinnosti likvidačního správce; to však neplatí, kdyby měl vystupovat na místě zůstavitele nebo osob, které dosud spravovaly pozůstalost, jako účastník občanského soudního řízení nebo jiného řízení, jehož předmětem jsou majetek nebo pasiva likvidační podstaty.

§ 101

Pověření

(1) Rozvrh vydaný na návrh příslušné notářské komory předsedou krajského soudu na období kalendářního roku stanoví, který notář bude pověřen provedením úkonů jako soudní komisař.

(2) O pověření notáře soud rozhodne po zahájení řízení usnesením, které není třeba doručovat.

§ 102

Převzetí věci

(1) Byl-li notáři, který byl pověřen provedením úkonů jako soudní komisař, ustanoven podle jiných právních předpisů zástupce nebo náhradník, nebo byl-li do jeho notářského úřadu jmenován nový notář, pokládá se zástupce, náhradník nebo nový notář za notáře pověřeného podle § 101; usnesení o tom se nevydává.

(2) Odstavec 1 se použije i tehdy, byl-li zástupcem notáře ustanoven notářský kandidát.

§ 103

Výkon soudního komisariátu

(1) Úkony soudního komisaře provádí v řízení o pozůstalosti notář, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Notář může pověřit

- a) notářského kandidáta nebo notářského koncipienta anebo svého zaměstnance, který složil kvalifikační zkoušku podle jiného právního předpisu, prováděním úkonů soudního komisaře,
- b) jiného svého zaměstnance prováděním přípravných a dílčích úkonů v řízení o pozůstalosti.

(3) Notář, notářský kandidát, notářský koncipient

a další zaměstnanci notáře provádí v řízení o pozůstalosti úkony jménem soudu prvního stupně, u něhož probíhá řízení o pozůstalosti.

(4) Notář, notářský kandidát, notářský koncipient a zaměstnanec notáře, který složil kvalifikační zkoušku podle jiného právního předpisu, mají v řízení o pozůstalosti při provádění úkonů soudního komisaře všechna oprávnění, která přísluší soudu jako orgánu veřejné moci při výkonu soudnictví.

(5) Úkony soudního komisaře se zaznamenávají ve formě protokolu nebo zvukového či zvukově obrazového záznamu, není-li zákonem stanovena forma protokolu.

§ 104

Zrušení pověření

(1) Soud i bez návrhu usnesením zruší pověření notáři, je-li tu nebezpečí, že věc nebude rozhodnuta v přiměřené době, a byl-li notář na možnost zrušení pověření soudem písemně upozorněn.

(2) Rozhodne-li o zrušení pověření, soud současně pověřil provedením úkonů soudního komisaře jiného notáře; postupuje přitom podle § 101.

§ 105

Vyloučení notáře a jeho zaměstnanců

(1) O vyloučení notáře, jakož i notářských kandidátů, notářských koncipientů nebo jiných zaměstnanců notáře z provedení úkonů soudního komisaře, rozhodne soud usnesením.

(2) Rozhodne-li soud, že notář je z provedení úkonů soudního komisaře vyloučen, pověřil současně provedením úkonů soudního komisaře jiného notáře; postupuje přitom podle § 101.

§ 106

Mlčenlivost

(1) Notář, notářský kandidát, notářský koncipient a další zaměstnanci notáře jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všem, o čem se dozvěděli v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o pozůstalosti.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 může zprostit povinnosti mlčenlivosti z vážných důvodů předseda soudu, u něhož probíhá nebo již proběhlo řízení o pozůstalosti v prvním stupni.

Oddíl 3

Odměna a náhrady za činnost soudního komisaře

§ 107

Odměna, náhrada výdajů a náhrada za daň z přidané hodnoty

(1) Notář má právo na odměnu za úkony, které v řízení provedl jako soudní komisař osobně nebo které z jeho pověření provedl notářský kandidát, notářský koncipient nebo jeho jiný zaměstnanec, na náhradu hotových výdajů přitom vzniklých a na náhradu za daň z přidané hodnoty, je-li plátcem daně z přidané hodnoty. To platí obdobně i pro notáře, který v řízení provedl úkon na dožádání.

(2) Převzal-li věc zástupce nebo náhradník notáře anebo nově ustanovený notář, má právo na poměrnou část odměny, na náhradu svých hotových výdajů a na náhradu za daň z přidané hodnoty, je-li plátcem daně z přidané hodnoty.

(3) Odstavec 1 se nepoužije, byl-li zástupcem notáře ustanoven notářský kandidát; jeho podíl na odměně, náhradě hotových výdajů a náhradě za daň z přidané hodnoty notáře se řídí jinými právními předpisy.

(4) Právo na odměnu a na náhradu za daň z přidané hodnoty z této odměny podle odstavce 1 má jen notář, kterému nebylo zrušeno pověření podle § 104.

§ 108

Placení odměny a náhrad

(1) Odměnu, náhradu hotových výdajů a náhradu za daň z přidané hodnoty jsou v řízení o pozůstalosti povinni notáři zaplatit

- a) jediný dědic, který nabývá dědictví, jež není předlužený,
- b) více dědiců, kteří nabývají dědictví, jež není předlužený, a to podle poměru svých dědických podílů nebo podle poměru majetku nabytého při rozdělení pozůstalosti,
- c) stát, nejde-li o případy podle písmene a) nebo b).

(2) O tom, kdo a v jaké výši platí odměnu notáře a jeho hotové výdaje, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, rozhodne soud i bez návrhu v usnesení, kterým se řízení v prvním stupni končí. Při rozhodování soud určí náhradu za daň z přidané hodnoty podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené jiným právním předpisem.

§ 109

Odměna ve zvláštních případech

Byla-li nařízena likvidace pozůstalosti, hradí se odměna a náhrady hotových výdajů a za daň z přidané hodnoty z majetku likvidační podstaty podle rozhodnutí, kterým se řízení při likvidaci pozůstalosti v prvním stupni končí. Stát ručí za uspokojení práva notáře na odměnu a náhrady.

Oddíl 4**Účastníci***Pododdíl 1**Účastníci při projednání pozůstalosti*

§ 110

Dědic, vypravitel pohřbu a stát

(1) Účastníky jsou ti, o nichž lze mít důvodně za to, že jsou zůstavitelovými dědici; má-li dědictví připadnout státu proto, že nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a hledí-li se na stát, jako by byl zákonný dědic, je účastníkem pouze stát.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, bylo-li řízení o pozůstalosti zastaveno, protože zůstavitel nezanechal majetek (§ 153) nebo protože zanechal majetek bez hodnoty nebo majetek nepatrné hodnoty (§ 154); v tomto případě je účastníkem ten, kdo se postaral o pohřeb zůstavitele.

§ 111

Manžel zůstavitele

Zůstavitelův manžel je účastníkem, jde-li v něm o rozhodnutí o právech a povinnostech ze společného jmění při zániku manželství smrtí zůstavitele.

§ 112

Věřitel zůstavitele

Zůstavitelův věřitel je účastníkem, jde-li v něm o odloučení pozůstalosti, které navrhl, nebo o soupis pozůstalosti, který navrhl.

§ 113

Nepominutelný dědic

Nepominutelný dědic je účastníkem, jde-li v něm

o soupis pozůstalosti, určení obvyklé ceny pozůstalosti a o vypořádání jeho povinného dílu.

§ 114

Vykonavatel závěti

Účastníkem je vykonavatel závěti; to neplatí, má-li být řízení o pozůstalosti zastaveno (§ 153 a 154) nebo má-li pozůstalost připadnout státu proto, že nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a že se hledí na stát, jako by byl zákonný dědic.

§ 115

Správce pozůstalosti

Správce pozůstalosti je účastníkem, jde-li v něm o ustanovení správce pozůstalosti nebo o úkony správy pozůstalosti.

§ 116

Účastníci při závěře pozůstalosti

Při závěře pozůstalosti (§ 149 až 151) je účastníkem každý, kdo byl dotčen opatřením soudu směřujícím k zajištění majetku zůstavitele a kdo se dosud nestal účastníkem z jiného důvodu.

*Pododdíl 2**Účastníci při likvidaci pozůstalosti*

§ 117

(1) Byla-li nařízena likvidace pozůstalosti, jsou účastníky věřitelé, kteří se přihlásili nebo kteří mají právo na uspokojení své pohledávky, i když ji nepřihlásili, a likvidační správce.

(2) Těm, kdo jsou účastníky podle § 110 až 116, zaniká účast na řízení o likvidaci pozůstalosti dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti; jejich účast na řízení o opravných prostředcích podaných proti usnesením soudu vydaným do té doby tím není dotčena.

(3) Věřitelé přestanou být již v průběhu likvidace pozůstalosti účastníky dnem, v němž se vzdali zcela práva na uspokojení své pohledávky nebo v němž toto právo jinak úplně pozbyli; jejich účast na řízení o opravných prostředcích podaných proti usnesením soudu vydaným do té doby tím není dotčena.

*Pododdíl 3**Opatrovnictví*

§ 118

Opatrovník dědice

Zjistí-li soud, že dědic, který nemůže samostatně jednat před soudem, nemá zákonného zástupce nebo opatrovníka, jmenuje mu pro řízení o pozůstalosti usnesením opatrovníka, nebylo-li dosud přijato v příslušném řízení ve věcech opatrovnictví člověka nebo opatrovnictví právnické osoby odpovídající opatření.

§ 119

Zvláštní opatrovník

Hrozí-li střet zájmů mezi dědicem a jeho zákonným zástupcem nebo opatrovníkem nebo střet zájmů více dědiců zastoupených stejným zákonným zástupcem nebo opatrovníkem, soud jmenuje dědici pro řízení o pozůstalosti usnesením zvláštního opatrovníka.

§ 120

Opatrovník ve zvláštních případech

Soud usnesením jmenuje pro řízení o pozůstalosti opatrovníka dědici, který není znám, jehož pobyt není znám nebo jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu jeho bydliště nebo místa, kde se zdržuje, nebo kterému se nepodařilo doručit na adresu jeho sídla.

*Pododdíl 4**Procesní nástupnictví*

§ 121

Ztratí-li účastník v průběhu řízení o pozůstalosti způsobilost být účastníkem, soud v řízení o pozůstalosti na jeho místě pokračuje s tím, kdo u soudu do protokolu výslovně prohlásí, že je právním nástupcem tohoto účastníka, jestliže své tvrzení o přechodu práv a povinností prokáže.

§ 122

Dojde-li ke zcizení dědictví, soud pokračuje na místě dědice s nabyvatelem dědictví, jestliže zcizitel a nabyvatel o to u soudu do protokolu výslovně požádají a jestliže zcizení dědictví prokáží.

*Oddíl 5**Rozhodnutí*

§ 123

Oprávnění vydat rozhodnutí

(1) Rozhodnutí, kterými se rozhoduje ve věci samé, vydává v řízení o pozůstalosti pouze notář.

(2) Notářský kandidát nebo notářský koncipient anebo zaměstnanec notáře, který složil kvalifikační zkoušku podle jiného právního předpisu, pověřený prováděním úkonů soudního komisaře, vydává při nich usnesení, jimiž se nerozhoduje ve věci samé.

§ 124

Vyhotovení usnesení

(1) Ve vyhotovení usnesení, které vydal notář, notářský kandidát, notářský koncipient nebo zaměstnanec notáře, který složil kvalifikační zkoušku podle jiného právního předpisu, se uvede označení soudu, jehož jménem bylo usnesení vydáno, jméno a příjmení notáře, notářského kandidáta, notářského koncipienta nebo zaměstnance notáře, který složil kvalifikační zkoušku podle jiného právního předpisu, označení zůstavitele a věci, výrok, odůvodnění, poučení o odvolání a o lhůtě a místě k jeho podání, a den a místo vydání usnesení.

(2) Vyhotovení usnesení, proti němuž není přípustné odvolání, nemusí obsahovat odůvodnění. Rozhodnutí o odměně a náhradách za činnost soudního komisaře však musí být vždy zdůvodněno.

§ 125

Podpis rozhodnutí

(1) Bylo-li usnesení vyhotoveno písemně v listinné podobě, podepíše je ten, kdo usnesení vydal, a opatří se úředním razítkem notáře. Usnesení vyhotovené v elektronické podobě opatří uznávaným elektronickým podpisem ten, kdo je vydal.

(2) Nemůže-li být vyhotovení usnesení podepsáno notářským kandidátem, notářským koncipientem nebo zaměstnancem notáře, který je vydal, anebo opatřeno jejich uznávaným elektronickým podpisem, podepíše je notář nebo se opatří uznávaným elektronickým podpisem notáře.

(3) Nemůže-li být vyhotovení usnesení podepsáno notářem, který je vydal, nebo opatřeno jeho uznávaným elektronickým podpisem, podepíše je ten, kdo

věc převzal (§ 102), nebo se opatří jeho uznávaným elektronickým podpisem.

§ 126

Doručování

(1) Do vlastních rukou se doručují

- a) předvolání k soudu podle § 176 odst. 2,
- b) usnesení vydaná podle § 162 odst. 1 až 3, § 170 odst. 1, § 180 odst. 1 a 2, § 185, 191, 222 a 260,
- c) usnesení vydané podle § 164 v případě uvedeném v § 165 odst. 1,
- d) usnesení vydané podle § 175 v případě uvedeném v § 176 odst. 1,
- e) oznámení soupisu podle § 222,
- f) usnesení a listiny, u nichž to nařídil soud.

(2) Náhradní doručení je vyloučeno při doručení usnesení vydaného podle § 164 v případě uvedeném v § 165 odst. 1 a při doručení dalších usnesení nebo jiných úkonů, u nichž to nařídil soud.

(3) Usnesení vydané v řízení o pozůstalosti není třeba doručovat, jestliže to stanoví zákon.

Oddíl 6

Náklady řízení

§ 127

Odměna notáře za prováděné úkony soudního komisaře a jeho hotové výdaje a náhrada za daň z přidané hodnoty i odměna správce dědictví jsou náklady řízení. Náhrada za daň z přidané hodnoty patří k nákladům řízení, provádí-li v řízení o pozůstalosti úkony soudního komisaře notář, který je plátcem daně z přidané hodnoty podle jiného právního předpisu.

§ 128

Náhrada nákladů

V řízení o pozůstalosti soud přízná účastníku náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva zcela nebo zčásti proti ostatním účastníkům nebo některým z nich, odůvodňují-li to okolnosti případu nebo jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele; to neplatí, byla-li nařízena likvidace pozůstalosti.

Oddíl 7

Opravné prostředky

Pododdíl 1

Odvolání

§ 129

Nepřípustnost odvolání

V řízení o pozůstalosti není odvolání přípustné také proti usnesení, jímž

- a) byl notář pověřen provedením úkonů jako soudní komisař,
- b) bylo notáři zrušeno pověření provést úkony jako soudní komisař,
- c) bylo rozhodnuto ve věci vyloučení notáře, notářských kandidátů, notářských koncipientů a jiných zaměstnanců notáře,
- d) bylo zastaveno řízení z důvodu, že zůstavitel nezanechal žádnou pozůstalost,
- e) bylo zastaveno řízení z důvodu, že zůstavitel zanechal majetek bez hodnoty nebo majetek jen nepatrné hodnoty a že majetek byl vydán tomu, kdo se postaral o pohřeb, jestliže s nabytím zůstavitelova majetku vyslovil souhlas,
- f) bylo provedeno vyrozumění o dědickém právu,
- g) bylo provedeno svolání věřitelů,
- h) bylo provedeno vyrozumění o právu výhrady soupisu,
- i) bylo rozhodnuto o placení nákladů potřebných ke správě majetku patřícího do likvidační podstaty a k jeho zpeněžování státem,
- j) bylo rozhodnuto o jmenování znalce k podání posudku o ceně majetku patřícího do likvidační podstaty,
- k) byl věřitel vyzván, aby neúplnou, neurčitou nebo nesrozumitelnou přihlášku doplnil nebo opravil,
 - l) bylo vzato na vědomí vzdání se práva věřitele na uspokojení pohledávky,
 - m) byl věřitel vyzván, aby se žalobou domáhal určení, že mu požadovaná pohledávka náleží a v jaké výši, popřípadě že má právo na uspokojení své pohledávky ze zajištění.

§ 130

Projednání odvolání

K projednání odvolání není třeba nařizovat u od-

volacího soudu jednání také tehdy, týká-li se jen odměny a náhrad za činnost soudního komisaře nebo likvidačního správce.

§ 131

Nariadení výměny notáře jako soudního komisaře

(1) Zruší-li odvolací soud usnesení soudu prvního stupně proto, že nebyl dodržen závazný právní názor soudu, který dřívější usnesení zrušil, nebo že v řízení došlo k závažným vadám, může nařídit, aby věc v dalším řízení projednal jiný notář jako soudní komisař, nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému soudu prvního stupně, jemuž je nadřízen.

(2) Zruší-li odvolací soud usnesení soudu prvního stupně a dospěje-li k závěru, že jsou dány podmínky k zrušení pověření (§ 104), nařídí, aby věc v dalším řízení projednal jiný notář jako soudní komisař.

(3) Nařídil-li odvolací soud podle odstavce 1 nebo 2, aby věc v dalším řízení projednal jiný notář jako soudní komisař, postupuje soud prvního stupně podle § 101.

§ 132

Náklady odvolacího řízení

Náhrada nákladů odvolacího řízení se řídí přiměřeně ustanovením § 128.

Pododdíl 2

Žaloba pro zmatečnost

§ 133

Žalobou pro zmatečnost může být napadeno jen pravomocné rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé nebo kterým se řízení o pozůstalosti končí před soudem prvního stupně anebo v odvolacím řízení.

§ 134

Žalobou pro zmatečnost může dědic napadnout pravomocné usnesení soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu též tehdy, jestliže mu nebyl ustanoven opatrovník, ačkoliv k tomu byly splněny předpoklady uvedené v § 120.

Pododdíl 3

Dovolání

§ 135

Ustanovení § 128 a 131 se pro dovolací řízení použijí obdobně.

Pododdíl 4

Společné ustanovení pro opravné prostředky

§ 136

(1) Opravné prostředky jsou podány včas také tehdy, byly-li ve lhůtě podány u notáře, který byl pověřen provedením úkonů v řízení o pozůstalosti jako soudní komisař.

(2) Byla-li nařízena likvidace pozůstalosti, jsou opravné prostředky podány včas také tehdy, byly-li ve lhůtě podány u likvidačního správce.

Díl 2

Projednání dědictví

Oddíl 1

Zahájení řízení

§ 137

Oznamovací povinnost

Matriční úřad oznámí smrt fyzické osoby soudu příslušnému pro řízení o pozůstalosti (§ 98 odst. 1).

§ 138

Zahájení řízení

(1) Na návrh je řízení zahájeno, jen jestliže je z něho patrné, že si navrhovatel činí právo na pozůstalost jako dědic.

(2) Soud usnesením zahájí řízení bez návrhu, jakmile se dozví, že fyzická osoba zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, ledaže by bylo již zahájeno na návrh. Usnesení o zahájení řízení není třeba doručovat.

Oddíl 2

Předběžná šetření

§ 139

Účel předběžného šetření

V předběžném šetření soud provede všechny

úkony potřebné pro zjištění stavu zůstavitelova jmění a pro zjištění dědiců, odkazovníků, vykonavatele závěti, správce pozůstalosti a dalších osob, o jejichž práva a povinnosti v řízení jde.

§ 140

Zjištění skutečností významných pro řízení

(1) Soud zjistí ze seznamu nebo systému vedeného podle jiného právního předpisu, zda jsou evidována právní jednání nebo jiné právní skutečnosti, které mají význam pro řízení a pro rozhodnutí o pozůstalosti.

(2) Každý, kdo vede seznam nebo systém, v němž jsou obsaženy údaje o právních jednáních nebo jiných právních skutečnostech uvedených v odstavci 1, umožní soudu zjištění potřebných informací, a to, je-li provozován, i prostřednictvím dálkového přístupu.

§ 141

Povinnosti a práva třetích osob

(1) Každý, kdo zná skutečnosti významné pro řízení a rozhodnutí o pozůstalosti, je na výzvu sdělí soudu; odmítnout je sdělit může jen ten, kdo by tak mohl podle občanského soudního řádu učinit jako svědek.

(2) Každý, kdo má u sebe pořízení zůstavitele pro případ smrti nebo jinou listinu, významnou pro řízení a rozhodnutí o pozůstalosti, ji na výzvu vydá soudu; to neplatí, jde-li o listinu sepsanou do notářského zápisu nebo přijatou do notářské úschovy, jejíž stav a obsah zjišťuje notář, který ji má v úschově. Listina bude vrácena, jakmile nebude pro řízení potřebná.

(3) Ten, kdo sdělil soudu skutečnosti podle odstavce 1 nebo vydal soudu listinu podle odstavce 2 a kdo není dědicem, má právo na náhradu hotových výdajů. Toto právo zaniká, nebylo-li uplatněno do 3 dnů ode dne, kdy sdělení nebo vydaná listina došly soudu; o tom je soud povinen poskytnout poučení.

(4) Úkony podle odstavců 1 a 2 soud neprovede, jde-li o nezletilého zůstavitele a je-li jinak nepochybné, že nezanechal žádnou pozůstalost a že proto bude řízení zastaveno podle § 153.

§ 142

Zjištění stavu a obsahu listin

(1) Zanechal-li zůstavitel listinu o pořízení pro případ smrti, o prohlášení o vydědění, o smlouvě

o zřeknutí se dědického práva nebo o zrušení těchto právních jednání, o povolání vykonavatele závěti, o povolání správce pozůstalosti, o smlouvě o manželském majetkovém režimu nebo o příkazech, podmínkách nebo o jiných právních jednáních, které mohou mít význam pro nabytí pozůstalosti, zjistí jejich stav a obsah notář, který je má v úschově, a v ostatních případech soud.

(2) O zjištění stavu a obsahu listin uvedených v odstavci 1 se vyhotoví protokol; k němu se pevně připojí ověřená kopie této listiny.

(3) Zjišťoval-li stav a obsah listin uvedených v odstavci 1 notář, který v řízení o pozůstalosti nebyl pověřen jako soudní komisař, postoupí protokol o zjištění jejich stavu a obsahu bezodkladně soudu, u něhož probíhá řízení o pozůstalosti.

(4) Listina o pořízení pro případ smrti, o prohlášení o vydědění, o smlouvě o zřeknutí se dědického práva nebo o zrušení těchto právních jednání, se uloží u soudu, u něhož probíhá řízení o pozůstalosti, do Sbírky prohlášených pořízení pro případ smrti; to neplatí, jde-li o notářský zápis.

§ 143

Veřejnost zjištění

(1) Zjištění stavu a obsahu listin o pořízení pro případ smrti, o prohlášení o vydědění, o smlouvě o zřeknutí se dědického práva nebo o zrušení těchto právních jednání, které nebyly sepsány ve formě notářského zápisu a které notář přijal do notářské úschovy, se provede veřejně.

(2) O úkonu, při němž bude provedeno veřejné zjištění stavu a obsahu listin uvedených v odstavci 1 notářem, soud vyrozumí osoby, kterým podle dosavadního stavu řízení svědčí zákonná dědická posloupnost nebo které již uplatnily svá práva na pozůstalost. Vyrozumění se jim zašle nejméně 15 dnů předem na adresu, kterou tyto osoby sdělily soudu, popřípadě, není-li soudu jiná jejich adresa známa, na adresu, která je evidována jako místo trvalého pobytu této osoby v informačním systému evidence obyvatel podle jiného právního předpisu, popřípadě jako místo jiného pobytu evidované podle jiných právních předpisů, a vyvěsí na úřední desce soudu; v odůvodněných případech může být vyrozumění zveřejněno prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

(3) Ve vyrozumění soud uvede, u kterého notáře, kdy a kde bude proveden úkon o zjištění stavu a obsahu listin uvedených v odstavci 1, jakož i upozornění, že

úkon může být proveden i v nepřítomnosti všech osob, které o něm byly vyrozuměny.

§ 144

Provedení zjištění

(1) Při zjištění stavu a obsahu listiny uvedené v § 143 odst. 1 notář vždy doloží, že listina se nachází v obalu, kterým byla opatřena při jejím převzetí do úschovy, a přečte její text.

(2) Notář provede úkon o zjištění stavu a obsahu listiny podle odstavce 1, i když se k němu nedostaví žádná z osob, která o něm byla vyrozuměna.

(3) V protokolu o zjištění stavu a obsahu listiny uvedené v § 143 odst. 1 notář uvede stanoviska, která o stavu a obsahu listiny uvedly přítomné osoby, jestliže o to požádají.

§ 145

Zjištění stavu a obsahu ústního pořízení pro případ smrti

(1) Ke zjištění toho, zda zůstavitel pro případ své smrti pořídil ústně a jaký byl obsah tohoto pořízení, soud vždy nařídí jednání.

(2) Při jednání podle odstavce 1 soud provede důkaz písemným záznamem o zůstavitelově poslední vůli pořízeným svědky, byl-li vyhotoven, a vyslechne všechny svědky, před nimiž zůstavitel projevil svoji poslední vůli, ledaže by provedení výslechu některého z nich bránilo závažné okolnosti; možnost provést další dokazování tím není dotčena.

§ 146

Výslech svědků a dalších osob

(1) Zjistí-li se, že zůstavitel zanechal listinu o pořízení pro případ smrti nebo o prohlášení o vydědění učiněném před svědky, soud je vždy vyslechne; to neplatí, prohlásí-li všichni dědici, že na výslechu svědků netrvají, nebo brání-li provedení výslechu svědka závažné okolnosti.

(2) Soud může vyslechnout každého, kdo je informován o dědicích zůstavitele nebo o jiných osobách, které mohou mít právo na majetek z pozůstalosti.

§ 147

Provádění výslechu

Svědky uvedené v § 145 odst. 2 a v § 146 odst. 1

a osoby uvedené v § 146 odst. 2 soud vyslechne postupem, který občanský soudní řád stanoví pro důkaz výpovědi svědka.

§ 148

Vyrozumění vykonavatele závěti nebo správce pozůstalosti

Zjistí-li se, že zůstavitel povolal vykonavatele závěti nebo správce pozůstalosti, soud je o tom vyrozumí a vyzve je, aby se ujali své funkce; to neplatí, jestliže mu vykonavatel závěti nebo správce pozůstalosti již dříve oznámili, že začali svou funkci vykonávat.

§ 149

Závěra pozůstalosti

Nařídí-li soud usnesením závěru pozůstalosti, zajistí majetek, o němž lze mít za to, že patřil zůstaviteli, uložením do úschovy u soudu, soudního komisaře nebo u vhodného schovatele, popřípadě zapečetěním v zůstavitelově bytě nebo na jiném vhodném místě.

§ 150

Zákaz výplaty

(1) Byl-li zůstavitel majitelem účtu nebo vkladní knížky, může soud usnesením zakázat výplaty z účtu nebo z vkladní knížky.

(2) Zakázal-li soud podle odstavce 1 výplaty z účtu, oprávnění zmocněnce zůstavitele nakládat s peněžními prostředky na účtu tím nejsou dotčena.

§ 151

Plnění na pohledávky zůstavitele

Má-li zůstavitel pohledávky, soud usnesením uloží jeho dlužníkům, aby plnění skládali do úschovy soudu, a upozorní je, že plnění provedená jinam nebudou mít za následek splnění dluhu.

§ 152

Odloučení pozůstalosti

(1) O návrhu věřitele na odloučení pozůstalosti nebo její části soud rozhodne usnesením.

(2) Soud vyhotoví seznam majetku patřícího do odloučené pozůstalosti nebo její části a ukáže-li se to nezbytným, majetek zajistí; při zajištění postupuje podle § 149 až 151.

Oddíl 3**Zastavení řízení**

§ 153

Pozůstalost bez majetku

Nezanechal-li zůstavitel žádný majetek patřící do pozůstalosti, soud řízení o pozůstalosti zastaví. Rozhodnutí není třeba doručovat.

§ 154

Pozůstalost s majetkem bez hodnoty nebo nepatrné hodnoty

(1) Zanechal-li zůstavitel majetek bez hodnoty nebo jen majetek nepatrné hodnoty, soud usnesením vydá zůstavitelův majetek tomu, kdo se postaral o pohřeb, jestliže s nabytím tohoto majetku vyslovil souhlas, a současně řízení zastaví; to neplatí o takovém majetku zůstavitele, o němž zákon stanoví, že k němu nabývají vlastnické právo jiné osoby.

(2) Je-li sporné, kdo se postaral o pohřeb, použijí se přiměřeně ustanovení upravující spor o dědické právo.

§ 155

Právní moc rozhodnutí o zastavení řízení

Právní mocí rozhodnutí o zastavení řízení podle § 153 nebo 154 je řízení o pozůstalosti skončeno.

Oddíl 4**Správa pozůstalosti**

§ 156

Oprávnění ke správě pozůstalosti

Vznikne-li pochybnost o tom, zda má pozůstalost spravovat správce pozůstalosti povoláný zůstavitelem, nebo vykonavatel závěti, nebo dědic, nebo některý z více dědiců anebo všichni dědicové, soud i bez návrhu usnesením rozhodne, kdo z nich je oprávněn ke správě pozůstalosti.

§ 157

Jmenování správce

(1) Nepovolal-li zůstavitel správce pozůstalosti, soud může i bez návrhu usnesením jmenovat správce pozůstalosti, jestliže

a) vykonavatel závěti nebyl jmenován nebo odmítl

spravovat pozůstalost nebo je zřejmě nezpůsobilý spravovat pozůstalost, a jestliže dědici nejsou schopni řádně spravovat pozůstalost,

b) je třeba vyhotovit seznam majetku patřícího do pozůstalosti, nebo

c) je k tomu jiný vážný důvod.

(2) V případě, že zůstavitel povolal správce jen části pozůstalosti, postupuje se podle odstavce 1, stanoví-li zákon nebo je-li jinak třeba, aby správce pozůstalosti spravoval některý další nebo všechn ostatní zůstavitelův majetek.

(3) Soud jmenuje i bez návrhu usnesením správce pozůstalosti též tehdy, jestliže zůstavitelem povolaný nebo soudem jmenovaný správce pozůstalosti zemřel, byl prohlášen za mrtvého nebo nezvěstného, byl omezen ve svéprávnosti, odstoupil ze své funkce nebo byl pravomocným usnesením soudu odvolán, a ukazuje-li se potřebné, aby pozůstalost nebo její část spravoval nový správce.

(4) Na návrh dědice soud jmenuje správce pozůstalosti ke splnění poslední vůle zůstavitele, stanoví-li to občanský zákoník.

(5) Nestanoví-li zákon jinak, má soudem jmenovaný správce pozůstalosti stejné právní postavení jako správce pozůstalosti povoláný zůstavitelem. Soudem jmenovaný správce pozůstalosti podle odstavce 4, jakož i správce pozůstalosti povoláný zůstavitelem, je-li mu bylo uloženo soudem splnění poslední vůle zůstavitele, má stejné právní postavení jako vykonavatel závěti.

§ 158

Správce pozůstalosti

(1) Správcem pozůstalosti může být soudem jmenován jen ten, kdo s tím souhlasí. Má-li pozůstalost připadnout státu proto, že nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a hledí-li se na stát, jako by byl zákonný dědic, může být jmenován správcem pozůstalosti též stát.

(2) V usnesení o jmenování správce pozůstalosti soud vždy vymezí rozsah spravovaného majetku zůstavitele nebo uvede účel, pro který byl správce pozůstalosti jmenován.

(3) Správce pozůstalosti je povinen ujmout se výkonu své funkce dnem následujícím po dni doručení usnesení, není-li v něm uveden den pozdější.

§ 159

Odvolání správce

Soud usnesením odvolá správce pozůstalosti, stanoví-li to občanský zákoník.

§ 160

Některé povinnosti při správě pozůstalosti

Ten, kdo spravuje pozůstalost,

- a) prodá se souhlasem soudu majetek, který nelze uchovat bez nebezpečí škody nebo nepoměrných nákladů; souhlas však nepotřebuje, hrozí-li majetku rychlá zkáza nebo je-li pravděpodobné, že rychle ztratí na hodnotě,
- b) vyrozumí o smrti zůstavitele banku, pobočku zahraniční banky nebo spořitelni a úvěrní družstvo, u nichž měl zůstavitel účet,
- c) vyrozumí o smrti zůstavitele známé věřitele a dlužníky zůstavitele.

§ 161

Rozhodování soudu v některých věcech správy pozůstalosti

O tom, zda schválí vyrovnání dospělých odkazů, které má provést osoba spravující pozůstalost, o udělení souhlasu správci pozůstalosti nebo vykonavateli závěti s úkonem přesahujícím rozsah prosté správy a o povolení dědici k volnému nakládání s určitými pozůstalostními předměty ještě před skončením řízení o projednání pozůstalosti, rozhodne soud usnesením.

Oddíl 5***Majetek ve společném jmění zůstavitele a jeho manžela***

§ 162

Vypořádání majetku

(1) Zaniklo-li manželství zůstavitele jeho smrtí, soud usnesením stanoví obvyklou cenu majetku patřícího do společného jmění zůstavitele a pozůstalého manžela ke dni smrti zůstavitele a schválí dohodu pozůstalého manžela s dědici o vypořádání majetku patřícího do společného jmění manželů, není-li v rozporu s pokyny, které zůstavitel ještě za svého života udělil ohledně svého majetku pro případ smrti, popřípadě se zákonem.

(2) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 1, soud usnesením podle zásad uvedených v občanském zákoníku, určí, jaký majetek ze společného jmění patří do

pozůstalostního jmění a jaký majetek patří pozůstalému manželovi, popřípadě též stanoví pohledávku, potřebnou k vypořádání majetku ze společného jmění. Neshodnou-li se dědici s pozůstalým manželem na rozhodných skutečnostech o tom, co vše patří do společného jmění manželů, ke spornému majetku se nepřihlíží.

(3) Ukáže-li se dříve, než je řízení o pozůstalosti pravomocně skončeno, že zůstavitel měl s pozůstalým manželem ve společném jmění ještě další majetek, vypořádá se dodatečně podle odstavce 1 nebo 2; soud přitom vychází z původního usnesení.

§ 163

Právo na vypořádání

Bylo-li zrušeno, zaniklo-li nebo bylo-li zúženo společné jmění zůstavitele a jeho manžela ještě za života zůstavitele a nebylo-li dosud vypořádáno, patří do pozůstalostního jmění právo na jeho vypořádání.

Oddíl 6***Zjišťování dědického práva***

§ 164

Vyrozumění o dědickém právu

(1) Nebylo-li řízení zastaveno podle § 153 nebo 154, soud usnesením vyrozumí každého, o němž lze mít podle dosavadních výsledků řízení za to, že je zůstavitelovým dědicem, o jeho dědickém právu a poučí ho o tom, že může dědictví odmítnout, a jaké jsou náležitosti a následky odmítnutí dědictví. K odmítnutí dědictví soud v usnesení stanoví lhůtu 1 měsíce nebo, má-li vyrozumívaný jediné bydliště v zahraničí, 3 měsíce od doručení usnesení; z důležitých důvodů může být lhůta k odmítnutí dědictví přiměřeně prodloužena.

(2) Procesního nástupce soud vyrozumí podle odstavce 1 jen tehdy, jestliže ten, o němž lze mít podle dosavadních výsledků řízení za to, že je zůstavitelovým dědicem, ztratil způsobilost být účastníkem ještě dříve, než mu uplynula lhůta stanovená pro odmítnutí dědictví.

§ 165

Vyhlášení a doručení vyrozumění

(1) Soud vyhlásí usnesení podle § 164 přítomným osobám; usnesení jim není třeba doručovat. Ostatním vyrozumívaným osobám soud usnesení podle § 164 doručí.

(2) Dědic, jemuž se nepodařilo doručit na adresu jeho bydliště nebo místa pobytu, se považuje za dědice neznámého pobytu.

§ 166

Vyrozumění vyhláškou

(1) Není-li znám ten, o němž lze mít podle dosavadních výsledků řízení za to, že je zůstavitelovým dědicem, nebo není-li známo místo jeho pobytu, soud ho vyrozumí o jeho dědickém právu vyhláškou. Ve vyhlášce ho vyzve, aby se přihlásil soudu nebo opatrovníkovi, jenž byl účastníkem jmenován (§ 120), určí mu k tomu lhůtu, která nesmí být kratší než 6 měsíců od vyvěšení vyhlášky na úřední desce soudu, a poučí ho o následcích toho, nedá-li o sobě včas vědět.

(2) Vyhláška se doručí ostatním účastníkům, opatrovníku, který mu byl jmenován, a vyvěsí se na úřední desce soudu; v odůvodněných případech může být vyhláška zveřejněna prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

§ 167

Osoby nevyrozuměné

Má-li za to, že je zůstavitelovým dědicem, někdo, kdo dosud nebyl soudem o svém dědickém právu vyrozuměn, může do pravomocného skončení řízení o pozůstalosti uplatnit své právo u soudu písemně nebo ústně do protokolu. Soud ho poté usnesením poučí o možnosti dědictví odmítnout způsobem uvedeným v § 164 a 165.

§ 168

Spor o dědické právo

Soud vyšetří dědická práva všech, které vyrozuměl o jejich dědickém právu nebo kteří řádně uplatnili své dědické právo, jestliže dědictví neodmítli nebo zaniklo-li jim právo odmítnout dědictví nebo je-li odmítnutí dědictví neplatné anebo jestliže se k odmítnutí dědictví nepřihlíží. Nemohou-li všechna dědická práva vedle sebe obstát, je tu spor o dědické právo.

§ 169

Postup v případě nesporných skutečností

(1) Závisí-li vyřešení sporu o dědické právo na právním posouzení pouze takových skutečností, které jsou mezi dědici nesporné, soud usnesením rozhodne, s kterými účastníky bude nadále jednáno a kterým z účastníků se účast v řízení ukončuje.

(2) Dědické právo těch, jejichž účast v řízení byla podle odstavce 1 ukončena, nezaniká, v řízení a při rozhodnutí se však k němu nadále nepřihlíží.

§ 170

Postup v případě sporných skutečností

(1) V případě, že pro vyřešení sporu o dědické právo je třeba prokázat skutečnosti, které jsou mezi dědici sporné, soud usnesením odkáže toho z účastníků, jehož dědické právo se jeví se zřetelem k okolnostem případu jako nejslabší, aby své právo uplatnil žalobou; k podání žaloby určí lhůtu, která nesmí být kratší než 2 měsíce.

(2) Nebyla-li žaloba ve lhůtě podána, bylo-li řízení o žalobě zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta, platí, že spor o dědické právo byl vyřešen v neprospěch toho, kdo měl své právo uplatnit žalobou.

(3) Vyplývá-li z odstavce 2 nebo z rozhodnutí soudu o žalobě, že dědické právo nesvědčí některému z dosavadních dědiců, soud usnesením jeho účast v řízení ukončí. Ustanovení § 169 odst. 2 se použije obdobně.

Oddíl 7

Aktiva a pasiva pozůstalosti

§ 171

Zjišťování aktiv a pasiv pozůstalosti

(1) Aktiva pozůstalosti tvoří majetek zůstavitele, který vlastnil v den své smrti, jakož i pohledávky a majetková práva, která sice vznikla teprve po jeho smrti, avšak mají původ v právních skutečnostech, jež nastaly za jeho života, a která by mu bez dalšího patřila, kdyby nezemřel, a právo na vypořádání společného jmění, které bylo zrušeno, zaniklo nebo bylo zúženo ještě za života zůstavitele a dosud nebylo vypořádáno.

(2) Pasiva pozůstalosti tvoří

- dluhy zůstavitele, které měl v době smrti, jakož i dluhy, které mají původ v právních skutečnostech, z nichž by měl plnit zůstavitel, kdyby mu v tom nezabránila jeho smrt,
- náklady pohřbu, náklady některých osob na zaopatření a další dluhy, které vznikly po smrti zůstavitele, o nichž zákon stanoví, že je hradí dědici zůstavitele nebo že se hradí z pozůstalosti, popřípadě že jsou pasivem pozůstalosti.

§ 172

Zjištění aktiv

(1) Aktiva pozůstalosti soud zjistí především ze soupisu pozůstalosti nebo ze seznamu pozůstalostního majetku anebo ze společného prohlášení dědiců o pozůstalostním majetku.

(2) Nebyla-li zjištěna podle odstavce 1, soud aktiva pozůstalosti objasní z údajů dědiců a uvede je v seznamu aktiv. Neshodnou-li se dědici na rozhodných skutečnostech o tom, co vše patří do aktiv pozůstalosti, ke spornému majetku se v řízení a při projednání pozůstalosti nepřihlíží.

§ 173

Zjištění pasiv

Pasiva pozůstalosti soud objasní z údajů dědiců a uvede je v seznamu pasiv. Neshodnou-li se dědici na rozhodných skutečnostech o tom, co vše patří do pasiv pozůstalosti, ke sporným dluhům se v řízení a při projednání pozůstalosti nepřihlíží.

§ 174

Svolání věřitelů

(1) Na návrh dědice, který si vyhradil soupis pozůstalosti, nebo toho, kdo spravuje pozůstalost, soud usnesením vyzve věřitele zůstavitele, aby u něho přihlásili a listinami doložili své pohledávky, a poučí je, jak mohou pohledávky přihlásit a jaké jsou následky toho, když pohledávky nepřihlásí. K přihlášení a doložení pohledávky soud v usnesení stanoví lhůtu, která nesmí být kratší než 3 měsíce od vyvěšení usnesení na úřední desce soudu.

(2) Usnesení podle odstavce 1 se vyvěsí na úřední desce soudu; v odůvodněných případech může být zveřejněno též prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

§ 175

Poučení o právu výhrady soupisu

(1) Každého, kdo byl vyzooměn o dědickém právu nebo kdo uplatnil u soudu své dědické právo a jehož účast v řízení o pozůstalosti nebyla ukončena, soud usnesením poučí, že si může vyhradit soupis pozůstalosti, jak může výhradu soupisu pozůstalosti uplatnit a jaké jsou následky, když výhradu soupisu pozůstalosti neuplatní.

(2) K uplatnění výhrady soupisu pozůstalosti soud

v usnesení stanoví lhůtu 1 měsíce ode dne, kdy byl o tomto právu vyzooměn; z důležitých důvodů může být lhůta k uplatnění výhrady soupisu pozůstalosti prodloužena.

§ 176

Vyrozumění o právu výhrady soupisu

(1) Svěprávného, známého a přítomného dědice, který není manželem, potomkem nebo předkem zůstavitele, soud vyzoomí o právu výhrady soupisu buď tím, že jim usnesení podle § 175 doručí, nebo tím, že jim usnesení podle § 175 vyhlásí.

(2) Jiné dědice, než kteří jsou uvedeni v odstavci 1, si soud předvolá a vyzoomí o právu výhrady soupisu tím, že jim usnesení podle § 175 vyhlásí a že si od nich vyžádá výslovné vyjádření o tom, zda uplatňují výhradu soupisu; to neplatí, nemohou-li již výhradu soupisu účinně uplatnit. Vyjádření dědice se uvede v protokolu. Jestliže se dědic v protokolu nevyjádří nebo se nedostaví k jednání, aniž se řádně omluvil, platí, že výhradu soupisu neuplatňuje; o tom musí být poučen.

(3) Tomu, komu bylo vyhlášeno, není třeba usnesení podle § 175 doručovat.

§ 177

Soupis pozůstalosti

(1) Soud usnesením rozhodne o nařízení soupisu pozůstalosti nebo, odůvodňují-li to okolnosti případu, o jeho nahrazení seznamem pozůstalostního majetku, který vyhotoví správce pozůstalosti a který potvrdí všichni dědici.

(2) Předloží-li dědicové soudu společné prohlášení o pozůstalostním majetku, může soud usnesením rozhodnout, že jím bude nahrazen soupis pozůstalosti; v případě, že soupis pozůstalosti již byl nařízen, soud usnesení o tom zruší.

§ 178

Vyrozumění o soupisu pozůstalosti

(1) Nařídí-li soud soupis pozůstalosti, vyzoomí o době a místě jeho provedení všechny osoby, které mají právo být přítomny soupisu a vznášet dotazy a podmínky, nejméně 15 dnů předem.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, kdyby vyzoomění o době a místě soupisu mohlo vážně ohrozit včasné provedení soupisu. V takovém případě je třeba k soupisu přizvat dva svědky; svědky soupisu nemohou být

osoby, které nejsou plně svéprávné, osoby, které nemohou číst a psát, osoby, které jinak mají právo být přítomny soupisu a vznášet dotazy a připomínky a osoby jim blízké, jakož i zaměstnanci notáře, který byl v řízení o pozůstalosti pověřen provedením úkonů jako soudní komisař.

§ 179

Protokol o soupisu pozůstalosti

(1) Soupis pozůstalosti se uvede v protokolu.

(2) V protokolu o soupisu pozůstalosti se kromě obecných náležitostí zejména uvede, z jakého důvodu se soupis provádí, kdo byl soupisu přítomen a jaké měl k soupisu dotazy a připomínky, popis majetku zůstavitele a kde se nachází a zda byl majetek zajištěn a jak. Věci a jiný majetek se popíše takovým způsobem, aby bylo možno zjistit jeho totožnost a aby byla vyloučena jeho záměna.

(3) Byl-li soupis pozůstalosti proveden bez účasti osob, které jinak mají právo být přítomny soupisu a vznášet dotazy a připomínky (§ 178 odst. 2), uvede se v protokolu o soupisu rovněž prohlášení svědků soupisu o tom, že byli přítomni po celou dobu soupisu a že soupis byl proveden řádně a úplně.

Oddíl 8

Obvyklá cena pozůstalosti

§ 180

Určení obvyklé ceny

(1) Na podkladě soupisu pozůstalosti, seznamu pozůstalostního majetku, společného prohlášení dědiců o pozůstalostním majetku nebo shodných údajů dědiců o zůstavitelově majetku a na základě shodných údajů dědiců o pasivech pozůstalosti soud usnesením stanoví obvyklou cenu majetku a jiných aktiv pozůstalosti, výši dluhů a dalších pasiv pozůstalosti a čistou hodnotu pozůstalosti, popřípadě výši předlužení.

(2) Zjistí-li soud dříve, než bude řízení o projednání pozůstalosti pravomocně skončeno, nové skutečnosti, které odůvodňují změnu usnesení vydaného podle odstavce 1, provede potřebnou opravu samostatným usnesením.

§ 181

Ocenění pozůstalostního majetku

(1) Při ocenění pozůstalostního majetku a zůstavite-

lových dluhů soud vychází ze společného prohlášení dědiců nebo z ocenění provedeného tím, kdo spravuje pozůstalost. V odůvodněných případech lze cenu zjistit znaleckým posudkem.

(2) Pro ocenění je rozhodný stav v době smrti zůstavitele; vznikla-li oceňovaná aktiva nebo pasiva pozůstalosti až po smrti zůstavitele, je rozhodný stav v době jejich vzniku.

Oddíl 9

Projednání dědictví

§ 182

Jednání

(1) Soud k projednání věci nařídí jednání, není-li dále stanoveno jinak. Jednání je neveřejné.

(2) K jednání soud předvolá dědice zůstavitele, vykonavatele závěti a další účastníky, o jejichž práva nebo povinnosti při jednání půjde, jakož i jejich zástupce a další osoby, jejichž přítomnosti je třeba.

(3) Dostaví-li se k jednání účastník nebo jeho zástupce, soud mu umožní účast při jednání, i když k němu nebyl předvolán.

§ 183

Rozhodnutí bez nařízení jednání

Jednání není třeba nařizovat,

- a) má-li být rozhodnuto o zastavení řízení podle § 153 nebo 154,
- b) nabývá-li pozůstalost jediný dědic, který nemá námitky proti soupisu pozůstalosti nebo seznamu pozůstalostního majetku vyhotovenému správcem pozůstalosti nebo který předložil soudu své prohlášení o pozůstalostním majetku,
- c) má-li pozůstalost připadnout státu proto, že nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a na stát se hledí, jako by byl zákonný dědic.

Oddíl 10

Rozhodnutí o dědictví

§ 184

Předpoklady

(1) Soud vydá rozhodnutí o dědictví, bylo-li zjištěno dědické právo a pozůstalostní jmění, byla-li spl-

něna zůstavitelova nařízení, nedošlo-li k nařízení likvidace pozůstalosti a bylo-li mu prokázáno, že byly splněny povinnosti vůči odkazovníkům, stanovené zákonem jako předpoklad pro potvrzení dědictví.

(2) Součástí usnesení podle odstavce 1 může být též usnesení podle § 162 a 180.

§ 185

Rozhodnutí o dědictví

(1) V rozhodnutí o dědictví soud s účinností ke dni vzniku dědického práva

- a) potvrdí nabytí dědictví jedinému dědici,
- b) rozdělí pozůstalost mezi více dědiců podle nařízení zůstavitele a potvrdí podle rozdělení nabytí dědictví více dědici,
- c) rozdělí pozůstalost mezi více dědiců podle určení třetí osoby, kterou tím zůstavitel pověřil, ledaže by k takovému určení nepřihlédl, a potvrdí podle rozdělení nabytí dědictví více dědici,
- d) schválí dohodu dědiců o rozdělení pozůstalosti, která není v rozporu se zákonem, a potvrdí podle ní nabytí dědictví více dědici,
- e) rozdělí pozůstalost mezi více dědiců na jejich žádost, jsou-li pro to splněny zákonem stanovené předpoklady, a potvrdí podle rozdělení nabytí dědictví více dědici,
- f) potvrdí nabytí dědictví více dědicům podle dědických podílů, jejichž výše byla stanovena v souladu se zákonem dohodou dědiců, nedošlo-li k rozdělení pozůstalosti,
- g) potvrdí nabytí dědictví více dědicům podle dědických podílů ze zákona, nedošlo-li k rozdělení pozůstalosti a ani k dohodě dědiců o výši dědických podílů, nebo
- h) potvrdí, že dědictví připadlo státu, jestliže nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a že se na stát hledí, jako by byl zákonný dědic.

(2) Podle odstavce 1 písm. a) a d) až g) soud postupuje také tehdy, jestliže se odkazovníci stali dědici zůstavitele proto, že nedošlo k posloupnosti podle dědické smlouvy nebo závěti nebo k zákonné dědické posloupnosti, popřípadě že dědictví nenabyl žádný zákonný dědic.

(3) V rozhodnutí o dědictví soud dále

- a) rozhodne o návrhu dědice ze zákonné dědické po-

sloupnosti na vypořádání podle § 1693 odst. 3 občanského zákoníku,

- b) rozhodne nebo schválí dohodu o vypořádání povinného dílu pro nepominutelného dědice, bylo-li na něj uplatněno právo.

(4) V rozhodnutí o dědictví soud rovněž uvede důvod dědictví, důvod, z jakého došlo k rozdělení dědictví a údaje o tom, zda a který dědic uplatnil výhradu soupisu, zda byla nařízena dědická posloupnost zřízením svěřenského nástupnictví, doložením času nebo jiným způsobem, kdo byl povolán jako následný dědic a za jakého předpokladu a zda může přední dědic s dědictvím volně nakládat.

§ 186

Rozdělení pozůstalosti

Při rozdělení pozůstalosti na žádost dědiců soud vychází z výkazu, který pro tento účel sestavil.

§ 187

Neschválení dohody

Neschválí-li soud dohodu dědiců o rozdělení pozůstalosti nebo dohodu dědiců o výši dědických podílů, může pokračovat v řízení až po právní moci tohoto usnesení.

§ 188

Účinky právní moci rozhodnutí o dědictví

Právní mocí rozhodnutí o dědictví

- a) zaniká závěra pozůstalosti a všechna opatření, která byla přijata k zajištění pozůstalosti,
- b) zaniká správa pozůstalosti; povinnosti uložené ustanovením § 190 odst. 2 tím nejsou dotčeny,
- c) je skončeno řízení o pozůstalosti.

§ 189

Uplatňování práv žalobou

(1) Nepřihlíží-li se v řízení a při rozhodování o pozůstalosti k majetku nebo dluhům zůstavitele v důsledku postupu podle § 162 odst. 2 věty druhé, § 172 odst. 2 věty druhé nebo § 173 věty druhé, mohou se účastníci domáhat svých práv žalobou.

(2) Tomu, kdo nebyl účastníkem jako dědic v době vydání rozhodnutí o pozůstalosti, nebrání právní moc rozhodnutí o pozůstalosti v tom, aby se svého práva k pozůstalosti domáhal žalobou.

§ 190

Úkony po skončení řízení

(1) Soud po právní moci rozhodnutí o pozůstalosti vyrozumí orgán, který vede veřejný seznam nebo rejstřík, v němž jsou zapsány věci a práva z pozůstalostního jmění, o tom, kdo se stal jejich vlastníkem.

(2) Ten, kdo spravoval pozůstalost, oznámí po právní moci rozhodnutí o pozůstalosti známým věřitelům a dlužníkům zůstavitele, kdo podle rozhodnutí o pozůstalosti nabyt pohledávku nebo dluh zůstavitele, a bance, pobočce zahraniční banky nebo spořitelnímu a úvěrnímu družstvu, kdo se stal majitelem zůstavitelova účtu.

§ 191

Zrušení rozhodnutí o dědictví

(1) Ukáže-li se, že zůstavitel žije, soud zruší rozhodnutí o pozůstalosti a řízení zastaví.

(2) Po právní moci usnesení podle odstavce 1 soud učiní opatření k obnovení zůstavitelových práv a povinností; postupuje přitom přiměřeně podle § 190.

Oddíl 11***Dodatečně najevo vyšlý majetek***

§ 192

Dodatečné projednání při zastavení řízení

Objeví-li se po právní moci rozhodnutí, jímž bylo řízení o pozůstalosti zastaveno (§ 153 a 154), majetek, který tvoří aktivum pozůstalosti, popřípadě též pasivum pozůstalosti, soud projedná dědictví. Dědictví však nebude projednáno, objeví-li se pouze pasivum pozůstalosti.

§ 193

Dodatečné projednání po rozhodnutí o pozůstalosti

(1) Objeví-li se po právní moci rozhodnutí o pozůstalosti majetek, který tvoří aktivum pozůstalosti, popřípadě též pasivum pozůstalosti, soud o ně doplní v dosavadním řízení vyhotovený soupis nebo seznam o aktivech a pasivech pozůstalosti; to neplatí, jde-li o aktiva nebo pasiva, k nimž se v důsledku postupu podle § 162 odst. 2 věty druhé, § 172 odst. 2 věty druhé nebo § 173 věty druhé nepřihlíží.

(2) Nepožádal-li žádný z dědiců ve lhůtě k tomu určené, aby soud projednal pozůstalost o aktivech pozůstalosti, které se objevily až po právní moci rozhod-

nutí o pozůstalosti, platí, že podle pravomocného rozhodnutí o pozůstalosti došlo rovněž k nabytí aktiv pozůstalosti uvedených v odstavci 1; v případě, že pozůstalost byla rozdělena mezi více dědiců nebo že bylo potvrzeno nabytí pozůstalosti více dědicům podle dědických podílů, nabývají dědicové majetek uvedený v odstavci 1 v podílech, vyplývajících z provedeného vypořádání dědictví. Je-li to potřebné, soud o tom vydá usnesení.

(3) Lhůtu k podání žádosti o projednání pozůstalosti o aktivech pozůstalosti, které se objevily až po právní moci rozhodnutí o pozůstalosti podle odstavce 2, soud určí ve vyhlášce, kterou uveřejní na úřední desce soudu. Tato lhůta nesmí být kratší než 2 měsíce.

Díl 3

Nabytí dědictví následným dědicem

§ 194

(1) Nastal-li případ, pro nějž bylo zřízeno svěřenské nástupnictví, bylo-li dědictví omezeno doložením času nebo jinak podmíněno nebo má-li z jiného důvodu dědictví nabyt následný dědic, postupuje se přiměřeně podle ustanovení dílů 1 a 2. Rozhodné skutečnosti se však posuzují ke dni, kterým pominulo odsunutí dědickeho práva následného dědice, a k tomuto dni se také vztahují účinky rozhodnutí o pozůstalosti.

(2) V rozhodnutí o pozůstalosti soud rovněž rozhodne o povinnosti následného dědice přispět poměrně přednímu dědici na to, co splnil na úhradu zůstavitelových dluhů nebo nepominutelnému dědici na povinný díl.

Díl 4

Likvidace pozůstalosti**Oddíl 1*****Narřízení likvidace pozůstalosti***

§ 195

Předpoklady

(1) Soud nařídí na návrh dědice, kterému svědčí výhrada soupisu, nebo na návrh státu, jemuž má připadnout pozůstalost proto, že nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a na nějž se hledí, jako by byl zákonný dědic, anebo na návrh věřitele, který prokázal

svou pohledávku, již odpovídá dluh patřící do pasiv likvidační podstaty, likvidaci pozůstalosti, jestliže

- a) nejsou splněny předpoklady pro zastavení řízení o pozůstalosti podle § 153 nebo 154,
- b) bylo provedeno vypořádání majetku patřícího do společného jmění zůstavitele a jeho manžela, zaniklo-li manželství zůstavitele jeho smrtí (§ 162),
- c) bylo stanoveno předložení majetku zůstavitele (§ 180),
- d) dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o dědictví (§ 184 až 187).

(2) Soud může nařídit likvidaci pozůstalosti i bez návrhu, jsou-li splněny předpoklady uvedené v odstavci 1 a vyžaduje-li to veřejný zájem.

§ 196

Rozhodnutí o nařízení likvidace

(1) O nařízení likvidace pozůstalosti soud rozhodne usnesením.

(2) Soud v usnesení podle odstavce 1 vždy

- a) vyzve věřitele zůstavitele, aby u něho přihlásili své pohledávky ve lhůtě, kterou stanoví a která nesmí být kratší než 3 měsíce od právní moci usnesení,
- b) poučí věřitele, jaké jsou následky toho, jestliže své pohledávky řádně a včas nepřihlásí.

(3) Součástí usnesení podle odstavce 1 může být též usnesení podle § 162 a 180.

(4) Usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti se vyvěsí v den, kdy bylo vydáno, na úřední desce soudu, u něhož probíhá řízení o pozůstalosti; v odůvodněných případech může být usnesení zveřejněno též prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

§ 197

Jmenování likvidačního správce

Soud jmenuje likvidačního správce, jakmile se v řízení o likvidaci pozůstalosti ukáže, že to vyžaduje potřeba správy nebo zpeněžování majetku patřícího do likvidační podstaty anebo spory o pasiva likvidační podstaty. V případě, že nebyl jmenován v usnesení o nařízení likvidace, soud jmenuje likvidačního správce samostatným usnesením.

§ 198

Účinky nařízení likvidace na jiná řízení

(1) Po vyvěšení usnesení o nařízení likvidace po-

zůstalosti na úřední desce soudu nelze nařídit a provést výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek náležející do likvidační podstaty. Výkon rozhodnutí nebo exekuce, která by postihovala majetek náležející do likvidační podstaty, se dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti zastavuje; účastníky řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce o tom bezodkladně vyrozumí soud, u něhož je toto řízení vedeno. Pokud se řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce týkalo nemovitosti evidované v katastru nemovitostí, oznámí soud tuto skutečnost také katastrálnímu úřadu.

(2) Jiné řízení, které se týká majetku patřícího do likvidační podstaty nebo pasiv likvidační podstaty a jehož účastníkem byl zůstavitel nebo ten, kdo spravoval pozůstalost, bude po právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti zastaveno; to neplatí, jde-li o

- a) přiznání nebo vymáhání zůstavitelových pohledávek nebo jiných práv, které náležejí do majetku likvidační podstaty,
- b) spor nebo jinou právní věc projednávanou před soudem v občanském soudním řízení, jejímž předmětem je pasivum likvidační podstaty, jestliže se věřitel řádně a včas přihlásil,
- c) spor nebo jinou právní věc, jejíž rozhodnutí může vést k vyjasnění rozsahu majetku likvidační podstaty.

§ 199

Přechod správy

Dnem vyvěšení usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti na úřední desce soudu přechází správa pozůstalosti na likvidačního správce nebo, nebyl-li likvidační správce dosud jmenován, na notáře, který byl v řízení o pozůstalosti pověřen provedením úkonů jako soudní komisař (dále jen „likvidační správce nebo notář“); do právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti smí provést jen takové úkony, které nesou odkladu.

§ 200

Další účinky nařízení likvidace

Dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti zanikají

- a) dědická práva zůstavitelových dědiců nebo právo státu na připadnutí dědictví z důvodu, že nedědí žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti a že se na stát hledí, jako by byl zákonný dědic; tím

není dotčeno právo na vydání likvidačního přebytku,

- b) odkazy zřízené zůstavitelem,
- c) práva na povinný díl,
- d) práva některých osob na zaopatření a další práva, která vznikla po smrti zůstavitele, o nichž zákon stanoví, že je uspokojují dědici zůstavitele nebo že se uspokojují z pozůstalosti,
- e) odloučení pozůstalosti,
- f) zůstavitelovy příkazy, pověření, plné moci včetně prokury a další jeho jednostranná právní jednání, která by jinak měla trvat i po jeho smrti,
- g) funkce vykonavatele závěti a správce pozůstalosti,
- h) pasiva pozůstalosti, o nichž to stanoví tento zákon.

§ 201

Účinky na dluhy a pohledávky

Dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti se pohledávky

- a) odpovídající dluhu, jenž patří do pasiv likvidační podstaty, stávají splatnými, jestliže se věřitel řádně a včas přihlásil,
- b) proti třetím osobám, které jsou zajištěny majetkem likvidační podstaty, stávají pro účely likvidace pozůstalosti splatnými, jestliže se jejich věřitel řádně a včas přihlásil a jestliže ve lhůtě určené k podání přihlášek rovněž požádal o uspokojení ze zajištění.

§ 202

Závěra a zajištění majetku

(1) Byla-li nařízena závěra pozůstalosti a nebylo-li usnesením rozhodnuto jinak, platí dosud přijatá opatření i po právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti.

(2) Po vyvěšení usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti na úřední desce soudu může soud na návrh likvidačního správce nebo i bez návrhu zajistit majetek náležející do likvidační podstaty; ustanovení § 149 až 151 se použijí obdobně.

Oddíl 2

Likvidační správce

Pododdíl 1

Vznik a zánik funkce

§ 203

Jmenování likvidačního správce

(1) Soud jmenuje likvidačním správcem osobu,

kteřá je zapsána v seznamu insolvenčních správců, vedeném Ministerstvem spravedlnosti podle jiného právního předpisu. Tato osoba může své jmenování likvidačním správcem odmítnout jen z vážných důvodů.

(2) Není-li možné likvidačního správce vybrat ze seznamu insolvenčních správců, soud jmenuje likvidačním správcem osobu, která splňuje předpoklady pro zápis do seznamu insolvenčních správců podle jiného právního předpisu a která se svým jmenováním souhlasí.

(3) Likvidačním správcem může být jmenován jen ten, kdo má na celou dobu výkonu funkce pojištěnou odpovědnost za škodu, která by mohla vzniknout při výkonu funkce likvidačního správce nebo v souvislosti s ním.

§ 204

Odvolání likvidačního správce

(1) Soud usnesením odvolá likvidačního správce, jestliže

- a) o to požádá z důležitých důvodů,
- b) tu je vzhledem k jeho poměru k věci nebo k účastníkům důvod pochybovat o jeho nepodjatosti,
- c) nevykonává řádně svoji funkci.

(2) Rozhodne-li soud o odvolání likvidačního správce, jmenuje současně nového likvidačního správce; postupuje přitom podle § 203.

(3) Nově jmenovaný likvidační správce začne svou funkci vykonávat dnem právní moci usnesení o jeho jmenování. Z důležitých důvodů může soud rozhodnout, že svou funkci začne vykonávat již dnem, v němž mu bylo doručeno usnesení podle odstavce 1.

(4) Odvolaný likvidační správce je povinen řádně a bez zbytečného odkladu informovat nového likvidačního správce a předat mu všechny doklady, týkající se výkonu jeho funkce.

§ 205

Zánik funkce likvidačního správce

(1) Funkce likvidačního správce zanikne, nastane-li právní skutečnost, s níž jiný právní předpis spojuje zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce.

(2) Zanikne-li funkce likvidačního správce podle odstavce 1, soud bezodkladně jmenuje nového likvidačního správce; postupuje přitom podle § 203.

Pododdíl 2

Práva a povinnosti

§ 206

Jednání likvidačního správce

(1) Likvidační správce

- a) vykonává správu majetku patřícího do likvidační podstaty v rozsahu stanoveném zákonem,
- b) pořizuje a vede seznam majetku patřícího do likvidační podstaty,
- c) vystupuje na místě zůstavitele nebo osob, které dosud spravovaly pozůstalost, jako účastník občanského soudního nebo jiného řízení, jehož předmětem jsou majetek nebo pasiva likvidační podstaty,
- d) vykonává ohledně majetku likvidační podstaty další úkoly, které stanoví zákon nebo které mu uložil soud.

(2) Likvidační správce jedná při výkonu funkce svým jménem na účet pozůstalosti. Označuje se způsobem, z něhož musí být zřejmé, že jedná jako likvidační správce a kterého zůstavitele se týká jím spravovaná likvidační podstata.

§ 207

Osoby provádějící úkony likvidace při jmenování likvidačního správce

(1) Je-li jmenován, vykonává úkony při likvidaci pozůstalosti likvidační správce, ledaže je dále stanoveno jinak.

(2) Likvidační správce může pověřit svého zaměstnance, aby jeho jménem a na jeho odpovědnost prováděl při likvidaci pozůstalosti jednotlivé, přípravné nebo dílčí úkony.

(3) Jiná osoba než zaměstnanec může jednotlivé úkony při likvidaci pozůstalosti provést jménem likvidačního správce a na jeho odpovědnost jen na základě písemné plné moci, která ji k tomu výslovně opravňuje.

§ 208

Náhrada škody

(1) Likvidační správce je povinen při výkonu funkce postupovat s odbornou péčí.

(2) Likvidační správce odpovídá za škodu nebo za jinou újmu na majetku, kterou způsobil při výkonu své funkce nebo v souvislosti s ním porušením povinností

uložených zákonem nebo soudem, popřípadě porušením dobrých mravů; této odpovědnosti se nemůže zprostit, ledaže by ke škodě nebo jiné újmě na majetku došlo i jinak.

(3) Podle odstavce 2 odpovídá likvidační správce nejen za škodu nebo za jinou újmu na majetku, kterou způsobil osobně, ale i za škodu nebo za jinou újmu způsobenou osobami uvedenými v § 207 odst. 2 a 3.

(4) Právo na náhradu škody podle odstavců 2 a 3 se promlčí uplynutím 3 let ode dne, kdy byla pravomocně skončena likvidace pozůstalosti.

Pododdíl 3

Odměna a náhrady likvidačního správce

§ 209

Odměna, náhrada výdajů a náhrada za daň z přidané hodnoty

(1) Likvidační správce má právo na odměnu za úkony, které učinil osobně nebo prostřednictvím osob uvedených v § 207 odst. 2 a 3 při výkonu své funkce nebo v souvislosti s ním, na náhradu hotových výdajů při tom vzniklých a, je-li plátcem daně z přidané hodnoty, též na náhradu za daň z přidané hodnoty.

(2) Právo na odměnu a na náhradu za daň z přidané hodnoty z této odměny podle odstavce 1 má jen likvidační správce, který nebyl ze své funkce odvolán podle § 204 odst. 1 písm. c).

§ 210

Placení odměny a náhrad

(1) O právu na odměnu a na náhrady hotových výdajů a za daň z přidané hodnoty likvidačního správce soud rozhodne i bez návrhu v rozhodnutí, kterým se řízení při likvidaci pozůstalosti v prvním stupni končí.

(2) Odměna a náhrady hotových výdajů a za daň z přidané hodnoty likvidačního správce se uhradí z majetku likvidační podstaty podle rozhodnutí, kterým se řízení při likvidaci pozůstalosti v prvním stupni končí; stát ručí za uspokojení práva likvidačního správce na odměnu a náhrady.

§ 211

Záloha

(1) Soud může likvidačnímu správci na jeho žádost poskytnout v průběhu likvidace pozůstalosti přiměřenou zálohu na jeho odměnu a jeho hotové výdaje.

(2) Poskytl-li soud likvidačnímu správci zálohu podle odstavce 1, uhradí se odměna a náhrady hoto- vých výdajů likvidačního správce ve výši odpovídající poskytnuté záloze z majetku likvidační podstaty podle rozvrhového usnesení státního.

Oddíl 3

Likvidační podstata

Pododdíl 1

Obsah a rozsah majetku likvidační podstaty

§ 212

(1) Majetek likvidační podstaty tvoří

- a) majetek zůstavitele, který vlastnil v den své smrti; to neplatí o majetku, který při vypořádání majetku patřícího do společného jmění (§ 162) připadl manželu zůstavitele a o právech vázaných jen na jeho osobu,
- b) pohledávky a majetková práva, která vznikla po smrti zůstavitele, která mají původ v právních skutečnostech, jež nastaly za jeho života, a která by zůstaviteli bez dalšího patřila, kdyby nezemřel,
- c) právo na vypořádání společného jmění, které bylo zrušeno, zaniklo nebo bylo zúženo ještě za života zůstavitele a dosud nebylo vypořádáno,
- d) majetek třetích osob, z něhož lze uspokojit zůstavitelovu pohledávku, protože ušel neúčinným právním jednáním z majetku dlužníka zůstavitele, byla-li neúčinnost právního jednání dlužníka založena rozhodnutím soudu,
- e) náhrada za majetek uvedený pod písmenem d), není-li dobře možné domáhat se uspokojení zůstavitelovy pohledávky z tohoto majetku,
- f) majetek, o němž platí, že patří do likvidační podstaty (§ 225),
- g) další majetek, o němž to stanoví zákon.

(2) Do majetku likvidační podstaty patří také příslušenství, plody a užitky majetku uvedeného v odstavci 1.

Pododdíl 2

Zjišťování majetku likvidační podstaty

§ 213

Úkony

Není-li stanoveno jinak, úkony potřebné ke zjiš-

tění majetku likvidační podstaty činí likvidační správce nebo notář; řídí se přitom pokyny soudu.

§ 214

Zjišťování skutečností o majetku

(1) Majetek likvidační podstaty zjistí likvidační správce nebo notář především ze soupisu pozůstalosti, ze seznamu pozůstalostního majetku, ze společného prohlášení dědiců o pozůstalostním majetku nebo ze shodných údajů dědiců, popřípadě ze soupisu pozůstalosti, byl-li proveden.

(2) Likvidační správce nebo notář provede šetření potřebná k objasnění, zda patří do likvidační podstaty majetek, který zůstal při projednání pozůstalosti sporný a k němuž se proto dosud nepřihlíželo (§ 162 odst. 2 věta druhá, § 172 odst. 2 věta druhá).

(3) Likvidační správce nebo notář vyšetří, zda tu není další, dosud neznámý, majetek, který patří do likvidační podstaty. Dbá přitom, aby byl zjištěn veškerý majetek, který patří do likvidační podstaty (§ 212).

§ 215

Informační povinnost

(1) Každý, kdo zná skutečnosti o majetku patřícím do likvidační podstaty nebo o tom, kde se nachází nebo kde je umístěn, je na výzvu sdělí likvidačnímu správci nebo notáři; odmítnout je sdělit může jen ten, kdo by tak mohl podle občanského soudního řádu učinit jako svědek.

(2) Každý, kdo vede seznamy nebo systémy, v nichž jsou obsaženy údaje o majetku, který patří nebo může patřit do likvidační podstaty, umožní likvidačnímu správci nebo notáři bezplatně zjištění potřebných informací, a to, je-li provozován, i prostřednictvím dálkového přístupu.

(3) Nestanovil-li soud jinak, smí likvidační správce vyzvat ke sdělení skutečností podle odstavce 1 nebo zjišťovat informace podle odstavce 2 jen s předchozím souhlasem soudu.

§ 216

Sporný majetek

(1) Má-li likvidační správce za to, že do likvidační podstaty patří majetek, který by podle informací vyplývajících se seznamů nebo systémů uvedených v § 215 odst. 2 neměl do likvidační podstaty náležet, oznámí to soudu. Stejně postupuje, uplatňuje-li u likvi-

dačního správce nebo u soudu někdo právo k majetku, o němž tvrdí, že nepřipouští, aby patřil do likvidační podstaty.

(2) Soud prověří oznámení likvidačního správce a na základě posouzení všech známých rozhodných skutečností udělí likvidačnímu správci pokyn, zda má nebo nemá tento majetek nadále pokládat za majetek, který patří do likvidační podstaty.

§ 217

Náhrada výdajů

Ten, kdo sdělil likvidačnímu správci nebo notáři skutečnosti podle § 215 odst. 1, má právo na náhradu hotových výdajů. Toto právo zaniká, nebylo-li uplatněno u soudu nebo u likvidačního správce do 3 dnů ode dne, kdy sdělení došlo likvidačnímu správci nebo notáři; o tom je likvidační správce nebo notář povinen poskytnout poučení.

Pododdíl 3

Seznam majetku likvidační podstaty

§ 218

Pořízení a vedení seznamu

(1) Na základě zjištění učiněných podle § 214 a 215 a pokynů soudu podle § 216 odst. 2 likvidační správce nebo notář pořídí a nadále vede seznam majetku, který patří do likvidační podstaty; dbá při tom pokynů soudu.

(2) Vyjde-li v době do pravomocného skončení likvidace pozůstalosti najevo další majetek, který patří do likvidační podstaty, likvidační správce nebo notář seznam bezodkladně doplní.

§ 219

Označení majetku v seznamu

(1) Majetek likvidační podstaty se zapisuje do seznamu pod samostatnými položkami.

(2) Majetek likvidační podstaty se v seznamu označuje způsobem, který umožňuje jeho náležitou identifikaci. Není-li to dobře možné, označí se alespoň tak, aby bylo možno zjistit jeho totožnost a aby byla vyloučena jeho záměna.

§ 220

Nahlížení do seznamu

Každý, kdo osvědčí právní zájem nebo kdo pro to

má vážné důvody, může nahlédnout do seznamu majetku likvidační podstaty a činit si z něho výpisy a opisy.

§ 221

Vyrozumění o soupisu

Jakmile likvidační správce nebo notář zapíše do seznamu likvidační podstaty majetek, který je evidován v seznamech nebo systémech vedených podle jiných právních předpisů, vyrozumí o tom bezodkladně toho, kdo tyto seznamy a systémy vede.

§ 222

Oznámení soupisu

Pokládá-li se majetek za součást likvidační podstaty na základě pokynu soudu uděleného podle § 216 odst. 2, likvidační správce bezodkladně oznámí soupis tohoto majetku tomu, komu podle informací vyplývajících se seznamů nebo systémů uvedených v § 215 odst. 2 má náležet, nebo tomu, kdo uplatnil právo k majetku, které podle jeho názoru nepřipouští, aby patřil do majetku likvidační podstaty; současně ho vyzve, aby své právo uplatnil žalobou, a poučí, v jaké lhůtě a proti komu má žalobu podat.

§ 223

Vynětí ze seznamu

Ukáže-li se, že do seznamu majetku likvidační podstaty byl zapsán majetek, ačkoliv do ní správně nepatří, likvidační správce nebo notář se souhlasem soudu nebo na pokyn soudu jej vyjme ze seznamu. Jde-li o majetek, který je evidován v seznamech nebo systémech vedených podle jiných právních předpisů, vyrozumí o tom bezodkladně toho, kdo tyto seznamy a systémy vede.

Pododdíl 4

Vyloučení z likvidační podstaty

§ 224

(1) Ten, kdo tvrdí, že určitý majetek nepatří do likvidační podstaty, neboť to nepřipouští jeho právo k majetku, se může žalobou domáhat vyloučení označeného majetku z likvidační podstaty.

(2) Žaloba se podává proti likvidačnímu správci ve lhůtě 1 měsíce ode dne, kdy žalobci bylo doručeno oznámení soupisu podle § 222. Lhůta je zachována,

dojde-li žaloba příslušnému soudu nejpozději v poslední den lhůty; zmeškání lhůty nelze prominout.

§ 225

Nebyla-li žaloba podle § 224 podána, bylo-li řízení o žalobě zastaveno, byla-li žaloba odmítnuta nebo byla-li žaloba zamítnuta, platí, že majetek patří do likvidační podstaty.

Pododdíl 5

Správa majetku likvidační podstaty

§ 226

Rozsah práv a povinností likvidačního správce nebo notáře

Není-li stanoveno jinak, likvidačnímu správci nebo notáři přísluší při správě majetku patřícího do likvidační podstaty všechna práva a povinnosti, která občanský zákoník jinak svěřuje správci majetku při plné správě cizího majetku.

§ 227

Úkony soudu při správě majetku likvidační podstaty

(1) Peněžní prostředky patřící do likvidační podstaty může likvidační správce nebo notář uložit pouze na takový účet u banky, který mu k tomuto účelu určil soud. Totéž platí, jde-li o přijetí plnění peněžních prostředků ke splnění pohledávek patřících do majetku likvidační podstaty.

(2) Ukončit provozování obchodního závodu patřícího do majetku likvidační podstaty nebo jeho pobočky likvidační správce nebo notář smí jen se souhlasem soudu. Při výkonu práv akcionáře ohledně akcií patřících do likvidační podstaty, práv a povinností společníka jiné obchodní společnosti spojených s obchodním podílem, který patří do likvidační podstaty, a práv a povinností člena družstva, patří-li družstevní podíl do likvidační podstaty, likvidační správce postupuje podle pokynů soudu.

(3) Likvidační správce nebo notář smí uzavřít za obvyklých obchodních podmínek a jen s předchozím souhlasem soudu

- a) smlouvu o úvěru, smlouvu o půjčce nebo obdobnou smlouvu, potřebnou k získání peněžních prostředků ke správě likvidační podstaty,
- b) smlouvy na dodávku energií a surovin, potřebných k provozu obchodního závodu zůstavitele nebo jeho pobočky.

(4) Soud může v jednotlivých případech z vážných důvodů stanovit, že likvidační správce smí právně jednat ohledně majetku patřícího do likvidační podstaty jen s předchozím souhlasem soudu nebo při splnění podmínek stanovených soudem. Dotace a návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu, jakož i další majetek patřící do likvidační podstaty, s nímž lze podle jiného právního předpisu nakládat pouze způsobem, k němuž byl určen, smí být likvidačním správcem nebo notářem použit jen způsobem určeným jinými právními předpisy; likvidační správce nebo notář k tomu potřebuje souhlas soudu.

§ 228

Náklady při nedostatku peněžních prostředků

(1) Nepostačují-li ke správě majetku patřícího do likvidační podstaty a k jeho zpeněžování peněžité prostředky z likvidační podstaty nebo získané na základě smluv, uzavřených likvidačním správcem, platí tyto náklady stát.

(2) O placení nákladů podle odstavce 1 rozhodne soud usnesením na návrh likvidačního správce nebo i bez návrhu.

(3) Stát má právo, aby mu náklady, které zaplatil podle odstavce 1, byly uhrazeny z výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty.

§ 229

Účast likvidačního správce na řízení

(1) Jestliže v den, v němž bylo usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti vyvěšeno na úřední desce soudu, probíhá občanské soudní, správní, daňové nebo jiné řízení, které se týká majetku patřícího do likvidační podstaty nebo pasiv likvidační podstaty, jehož účastníkem byl dosud zůstavitel nebo ten, kdo spravoval pozůstalost, nebo řízení o odpůřčí žalobě podané ve prospěch pohledávky patřící do likvidační podstaty zůstavitelem nebo tím, kdo spravoval jeho pozůstalost, stává se likvidační správce tímto dnem účastníkem na místě zůstavitele nebo toho, kdo spravoval pozůstalost, jestliže byl likvidační správce k tomuto dni jmenován; jinak dnem, ke kterému byl jmenován.

(2) Po dni, v němž bylo usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti vyvěšeno na úřední desce soudu, může být řízení před soudem, správním úřadem nebo jiným orgánem, které se týká majetku patřícího do likvidační podstaty nebo pasiv likvidační podstaty, nebo řízení o odpůřčí žalobě podané ve prospěch pohle-

dávky patřící do likvidační podstaty zahájeno jen na návrh likvidačního správce nebo vedeno proti likvidačnímu správci; jinak bude řízení zastaveno.

(3) V řízeních podle odstavců 1 a 2 smí být rozhodnuto o pasivech likvidační podstaty jen určením základu nebo výše práva, které bylo předmětem řízení; to platí, i když v řízení nedošlo ke změně návrhu.

§ 230

Náklady řízení

(1) V řízeních podle § 229 nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti likvidačnímu správci; to neplatí, jde-li o náklady, které vznikly zavinením likvidačního správce nebo náhodou, která se mu přihodila.

(2) Náklady zaplacené likvidačním správcem v řízeních podle § 229 představují jeho hotové výdaje.

(3) Náhrada nákladů řízení přiznaná likvidačnímu správci patří do majetku likvidační podstaty.

Pododdíl 6

Zpeněžení majetku likvidační podstaty

§ 231

Uskutečnění zpeněžení

(1) Zpeněžení majetku patřícího do likvidační podstaty uskutečňuje s předchozím souhlasem soudu likvidační správce nebo notář.

(2) Soud ve svém předchozím souhlasu uvede nejen způsob zpeněžení (§ 232) a rozsah zpeněžované pozůstalosti, ale i cenu nebo jiné podmínky, které musí být při zpeněžení splněny.

(3) O úkon zpeněžení majetku patřícího do likvidační podstaty nejde, bylo-li uskutečněno bez předchozího souhlasu soudu nebo v rozporu se soudem stanovenými podmínkami.

§ 232

Zpeněžení prodejem

(1) Majetek patřící do likvidační podstaty lze zpeněžit prodejem

- a) v dražbě provedené soudem podle ustanovení jiného právního předpisu o výkonu rozhodnutí nebo exekuci,
- b) smlouvou, kterou s nabyvatelem uzavře likvidační správce nebo notář,

c) ve veřejné dražbě provedené dražebníkem podle jiného právního předpisu,

d) v dražbě provedené soudním exekutorem podle jiného právního předpisu.

(2) Způsoby uvedenými v odstavci 1 lze zpeněžit celou pozůstalost, její určité části nebo jednotlivé hmotné a nehmotné věci.

§ 233

Zpeněžení věřitelem

(1) Vázne-li na majetku patřícím do likvidační podstaty zástavní nebo zadržovací právo, může soud věřiteli zajištěné pohledávky na jeho návrh usnesením povolit, aby sám uskutečnil zpeněžení zastavené nebo zadržené věci, jestliže má platně sjednáno, že ji může zpeněžit dohodnutým způsobem, a jestliže takové zpeněžení věci není v rozporu se zájmy jiného věřitele. Ke zpeněžení věci soud věřiteli určí přiměřenou lhůtu, která běží ode dne právní moci usnesení.

(2) Věřitel, kterému soud povolil zpeněžení majetku patřícího do likvidační podstaty,

- a) vykonává ode dne právní moci usnesení podle odstavce 1 správu zastavené nebo zadržené věci místo likvidačního správce nebo notáře,
- b) smí po dni právní moci usnesení podle odstavce 1 zastavenou nebo zadržanou věc zpeněžit stanoveným způsobem, na němž se písemně dohodl se zástavcem, zástavním dlužníkem nebo dlužníkem; z důležitých důvodů mu soud může na jeho žádost lhůtu ke zpeněžení věci prodloužit.

(3) Právo věřitele uskutečnit zpeněžení zastavené nebo zadržené věci zanikne ještě před uplynutím stanovené lhůty dnem, v němž soudu dojde jeho oznámení, kterým se tohoto práva vzdává.

§ 234

Odevzdání výtěžku

Věřitel, který zpeněžil majetek patřící do likvidační podstaty, odevzdá výtěžek zpeněžení vždy soudu a podá soudu zprávu o průběhu zpeněžování.

§ 235

Zjištění ceny

(1) Před zpeněžením majetku patřícího do likvidační podstaty způsobem uvedeným v § 232 odst. 1 písm. c) nebo d) musí být zjištěna cena majetku posudkem, jde-li o nemovitost, obchodní závod, pobočku

obchodního závodu nebo věc prohlášenou za kulturní památku.

(2) Posudek podle odstavce 1 může vypracovat pouze znalec, kterého ustanovil usnesením na žádost likvidačního správce nebo i bez návrhu soud.

§ 236

Nabytí majetku z likvidační podstaty

(1) Ten, kdo nabyl majetek patřící do likvidační podstaty způsoby uvedenými v § 232, nabyl k němu vlastnické právo

a) dnem, kterým se nabývá vlastnictví při dražbě prováděné soudem podle ustanovení jiného právního předpisu o výkonu rozhodnutí nebo exekuci, při veřejné dražbě prováděné dražebníkem podle jiného právního předpisu, nebo při dražbě prováděné soudním exekutorem podle jiného právního předpisu, nebo

b) dnem, kterým se nabývá vlastnictví při převodu vlastnického práva na základě smlouvy.

(2) Ten, kdo nabyl majetek patřící do likvidační podstaty způsobem uvedeným v § 233, nabyl k němu vlastnické právo dnem, kterým se nabývá vlastnictví při

a) veřejné dražbě prováděné dražebníkem podle jiného právního předpisu, nebo

b) převodu vlastnického práva na základě smlouvy.

(3) Ten, kdo nabyl vlastnictví k majetku z likvidační podstaty způsoby uvedenými v § 232 a 233, nabude současně také práva a povinnosti s věcí spojená a závady váznoucí na věci s výjimkou zajištění pasiv pozůstalosti a zajištění dluhů třetích osob.

(4) Je-li zpeněžený majetek zapsán ve veřejném nebo jiném seznamu, likvidační správce nebo notář bezodkladně oznámí tomu, kdo takový seznam vede, nabytí vlastnictví k tomuto majetku zpeněžením, způsob provedení zpeněžení, osobu nabyvatele a zánik zajištění váznoucího na tomto majetku; to neplatí, jestliže příslušné oznámení učinil dražebník nebo soudní exekutor, byl-li majetek zpeněžen ve veřejné dražbě provedené podle jiného právního předpisu nebo v dražbě provedené exekutorem podle jiného právního předpisu.

(5) Je-li zástavní právo, které vázlo na zpeněženém majetku, zapsáno v rejstříku zástav, likvidační správce nebo notář vydá nabyvateli potvrzení o jeho zániku.

§ 237

Případnutí majetku státu

(1) Majetek zůstavitele patřící do likvidační podstaty, který se nepodařilo zpeněžit, připadá státu; na návrh likvidačního správce nebo i bez návrhu o tom usnesením rozhodne soud. Nepodařilo-li se zpeněžit majetek třetích osob, který patří do likvidační podstaty, soud jej usnesením i bez návrhu vyjme ze seznamu majetku likvidační podstaty.

(2) Majetek, o němž bylo podle odstavce 1 rozhodnuto, že připadá státu, připadne státu dnem právní moci usnesení.

(3) Ustanovení § 236 odst. 3 a 4 se použijí obdobně.

Oddíl 4

Přiblažování pohledávek

Pododdíl 1

Pasiva likvidační podstaty

§ 238

Rozsah

(1) Pasiva likvidační podstaty tvoří náklady zůstavitelova pohřbu, jakož i dluhy zůstavitele, které měl v době smrti, a dluhy vzniklé po smrti zůstavitele, které mají původ v právních skutečnostech, z nichž by měl plnit zůstavitel, kdyby mu v tom nezabránila smrt, s výjimkou

a) úroků a úroků z prodlení, které by přirostly po právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti,

b) smluvní pokuty a penále sjednané nebo stanovené pro případ porušení smluvní povinnosti, na něž vzniklo právo po smrti zůstavitele,

c) pohledávek z darovacích smluv,

d) pokut, penále a dalších sankcí, které byly uloženy zůstaviteli za porušení mimosmluvní povinnosti, vzniklo-li na ně právo až po smrti zůstavitele.

(2) Do pasiv likvidační podstaty také patří dluhy z pohledávek, které vznikly ze smluv uzavřených ve prospěch pozůstalosti nebo majetku patřícího do likvidační podstaty

a) těmi, kdo spravovali pozůstalost v době do nařízení likvidace pozůstalosti,

b) likvidačním správcem nebo notářem.

(3) Pasiva pozůstalosti (§ 171 odst. 2), která netvoří pasiva likvidační podstaty podle odstavce 1, a jim odpovídající pohledávky zanikají dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti.

§ 239

Uspokojení pohledávky

(1) Uspokojena může být při likvidaci pozůstalosti jen taková pohledávka, které odpovídá dluh, jenž patří do pasiv likvidační podstaty, a která byla přihlášena nebo která byla soudu oznámena, považuje-li se takové podání za přihlášku.

(2) I když nebyly přihlášeny, uspokojují se při likvidaci pozůstalosti také pohledávky, které vznikly ze smluv uzavřených s likvidačním správcem nebo notářem, a další pohledávky, o nichž to stanoví zákon.

Pododíl 2

Přihláška

§ 240

Podání přihlášky

(1) Věřitel, jehož pohledávka odpovídá dluhu patřícímu do pasiv likvidační podstaty, může podat přihlášku ode dne, kdy bylo usnesení o nařízení likvidace vyvěšeno na úřední desce soudu, až do uplynutí lhůty, která byla stanovena v usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti. Lhůta je zachována, dojde-li přihláška příslušnému soudu nejpozději v poslední den lhůty; zmeškání lhůty nelze prominout.

(2) Soud přihlášku usnesením odmítne,

- a) byla-li podána opožděně,
- b) byla-li podána někým, kdo není oprávněn k podání přihlášky,
- c) byla-li přihlášena pohledávka, které odpovídá dluh, jenž nepatří do pasiv likvidační podstaty.

§ 241

Obsah přihlášky

(1) Přihláška musí obsahovat kromě obecných náležitostí podání stanovených občanským soudním řádem vylíčení skutečností, na nichž se pohledávka věřitele zakládá, a vyčíslení jistiny pohledávky a jejího příslušenství v korunách českých. Vyčíslení v korunách českých je třeba provést i tehdy, jde-li o pohledávku nepeněžitou, o pohledávku neurčité výše nebo o pohledávku v cizí měně.

(2) Jde-li o vykonatelnou pohledávku, musí být v přihlášce dále vylíčeny skutečnosti, na nichž se vykonatelnost zakládá.

(3) Neobsahuje-li přihláška všechny stanovené náležitosti nebo je-li přihláška neurčitá nebo nesrozumitelná, soud usnesením vyzve věřitele, aby přihlášku doplnil nebo opravil ve lhůtě, kterou určí a která nesmí být kratší než 15 dnů od doručení usnesení; současně věřitele poučí, jak je třeba doplnění nebo opravu přihlášky provést.

(4) Přihlášku, která nebyla včas nebo řádně opravena, soud usnesením odmítne, není-li možné pro její nedostatky přezkoumat přihlášenou pohledávku; o tomto následku musí být věřitel poučen.

§ 242

Zajištěná pohledávka

Je-li přihlašovaná pohledávka zajištěna majetkem patřícím do likvidační podstaty, musí věřitel nejpozději v poslední den lhůty stanovené pro podání přihlášky soudu uvést skutečnosti, na nichž se zajištění zakládá a kdy vzniklo, a požádat o uspokojení ze zajištění, jinak se k zajištění pohledávky nepřihlíží.

§ 243

Přihláška uspokojení dluhu třetí osoby ze zajištění

(1) Má-li věřitel pohledávku proti třetí osobě, která je zajištěna majetkem patřícím do likvidační podstaty, věřitel přihlásí právo na uspokojení této pohledávky ze zajištění.

(2) Ustanovení § 241 a 242 se použijí obdobně.

§ 244

Podmíněná přihláška

(1) Přihláškou pohledávky, které odpovídá dluh, jenž patří do pasiv likvidační podstaty, není dotčeno ani právo věřitele na uspokojení pohledávky od třetích osob, odpovídajících věřiteli společně a nerozdílně se zůstavitelem, ani právo věřitele na uspokojení ze zajištění poskytnutého třetími osobami.

(2) Osoby, po nichž věřitel může požadovat plnění podle odstavce 1, mohou pohledávku, která by jim vznikla uspokojením věřitele a které odpovídá dluh, jenž tvoří pasivum likvidační podstaty, přihlásit podmíněně pro případ skutečného uspokojení věřitele.

§ 245

Oznámení pohledávky

Za přihlášku se považuje podání věřitele, kterým oznámil svoji pohledávku soudu již v době od zahájení řízení o pozůstalosti do nařízení likvidace pozůstalosti, avšak jen tehdy, obsahuje-li všechny náležitosti přihlášky uvedené v § 241 odst. 1 a 2 a v § 242.

§ 246

Následky uplatnění pohledávky přihláškou

(1) Podá-li věřitel přihlášku nebo pokládá-li se jeho podání za přihlášku (§ 245), promlčecí lhůta a lhůta pro zánik práva přestane běžet, a to s účinností ode dne, v němž bylo usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti vyvěšeno na úřední desce soudu; to neplatí, byla-li přihláška odmítnuta.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije také tehdy, splnila-li se podmínka u přihlášky pohledávky podané jen podmíněně (§ 244).

§ 247

Přílohy přihlášky

(1) Věřitel je povinen připojit k přihlášce listiny, kterých se přihláška dovolává, jakož i listiny, které dokládají vykonatelnost pohledávky, byla-li věřitelem v přihlášce tvrzena.

(2) Uplatnil-li věřitel včas právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, je povinen současně soudu předložit listiny, které tvrzené právo prokazují.

(3) Věřitel, jehož podání se považuje za přihlášku (§ 245) a který soudu dosud nepředložil listiny uvedené v odstavci 1 nebo 2, je povinen tak učinit do 15 dnů ode dne, kdy usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti nabýlo právní moci.

(4) Nesplnil-li věřitel povinnosti podle odstavců 1 až 3, soud mu uloží, aby listiny předložil dodatečně ve lhůtě, kterou určí a která nesmí být kratší než 10 dnů. V případě, že listiny ani poté nebudou soudu předloženy, nepřihlíží se nadále k vylíčení těch skutečností, k jejichž prokázání měly předložené listiny sloužit.

§ 248

Vzdání se práva na uspokojení pohledávky

(1) Věřitel, jenž pohledávku uplatnil přihláškou nebo oznámením, které se pokládá za přihlášku, jakož i věřitel, který má právo na uspokojení pohledávky,

i když nebyla přihlášena, se mohou kdykoliv v průběhu likvidace pozůstalosti vzdát zcela nebo jen zčásti práva na uspokojení své pohledávky.

(2) Vzdání se práva na uspokojení pohledávky soud usnesením vezme na vědomí.

(3) Ten, kdo se vzdal práva na uspokojení pohledávky, nemůže se při likvidaci pozůstalosti znovu domáhat stejné pohledávky.

§ 249

Zánik pohledávky

Byla-li pohledávka v průběhu likvidace pozůstalosti zcela nebo zčásti jinak uspokojena nebo zanikla a nevzdal-li se věřitel práva na její uspokojení, soud usnesením rozhodne, že věřitel úplně nebo v rozsahu zániku pohledávky pozbyl právo na uspokojení pohledávky z majetku patřícího do likvidační podstaty.

*Pododíl 3**Přezkoumání pohledávky*

§ 250

Seznam pohledávek

(1) Pohledávky, jejichž přihláška nebyla soudem pravomocně odmítnuta, pohledávky, které věřitelé uplatnili oznámením, jež se pokládá za přihlášku, a pohledávky, které se uspokojují při likvidaci pozůstalosti, i když nebyly přihlášeny, soud uvede v seznamu pohledávek.

(2) Každá pohledávka se do seznamu zapisuje pod samostatnou položkou; vyznačí se u ní zejména stručně skutečnosti, na nichž se podle věřitele zakládá, věřitelem učiněné vyčíslení jistiny pohledávky a jejího příslušenství v korunách českých, zda jde podle tvrzení věřitele o vykonatelnou pohledávku a zda bylo uplatněno uspokojení ze zajištění.

(3) Každý, kdo osvědčí právní zájem nebo kdo pro to má vážné důvody, může nahlédnout do seznamu pohledávek a činit si z něho výpisy a opisy.

§ 251

Jednání

(1) K přezkoumání pohledávek soud nařídí jednání tak, aby se konalo nejdříve 20 dnů po uplynutí lhůty, která byla v usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti stanovena k přihlášení pohledávek. Jednání je neveřejné.

(2) K jednání soud předvolá věřitele, kteří jsou účastníky, jejich zástupce a další osoby, jejichž přítomností je třeba.

(3) Předvolání k jednání se vyvěsí na úřední desce soudu, u něhož probíhá řízení o pozůstalosti; v odůvodněných případech může být zveřejněno též prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

(4) Dostaví-li se k jednání likvidační správce, soud mu umožní účast při jednání.

§ 252

Změna doby nebo místa jednání

(1) Z vážných důvodů soud může změnit dobu nebo místo konání jednání, které nařídil k přezkoumání pohledávek.

(2) Žádost věřitele o odročení jednání je vážným důvodem podle odstavce 1 jen tehdy, zabraňuje-li mu překážka nejen v účasti na jednání, ale i v tom, aby si zvolil zástupce, který by za něho při jednání vystupoval.

(3) Změní-li dobu nebo místo jednání, soud postupuje podle § 251 odst. 2 a 3.

§ 253

Přezkoumání pohledávek bez nařízení jednání

Jednání k přezkoumání pohledávek není třeba nařizovat,

- a) je-li v seznamu pohledávek zapsána jen jediná pohledávka, nebo
- b) jestliže se věřitelé vzdali práva účasti na přezkoumání pohledávek při jednání, popřípadě souhlasí s přezkoumáním pohledávek bez nařízení jednání.

§ 254

Nepřezkoumávané pohledávky

(1) Pohledávky se při přezkumném jednání přezkoumávají podle seznamu pohledávek.

(2) Nerozhodl-li soud jinak, nepřezkoumávají se pohledávky, které vznikly ze smluv uzavřených s likvidačním správcem nebo notářem.

§ 255

Přezkoumání pohledávek při jednání

(1) Soud ohledně každé přezkoumávané pohledávky výslovně uvede, zda ji lze pokládat na základě posouzení všech známých rozhodných skutečností vy-

plyvajících z předložených listin a dalších důkazních prostředků za prokázanou a v jaké výši; nepřihlíží přitom ke skutečnostem, k jejichž prokázání věřitel přes výzvu soudu včas nepředložil listiny (§ 247 odst. 4).

(2) Jde-li o vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu, soud posuzuje podle odstavce 1 nově jen takové rozhodné skutečnosti, které nebyly nebo nemohly být uplatněny v řízení, v němž bylo vydáno toto rozhodnutí. Byla-li pohledávka věřiteli přiznána pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu, nelze ji pokládat za neprokázanou jen na základě jiného právního posouzení těchto skutečností, které byly uplatněny nebo jinak známy v řízení, v němž bylo vydáno toto rozhodnutí.

(3) K promlčení pohledávky soud přihlédne, jen jestliže je některý z věřitelů namítl nejpozději do doby jejího přezkoumání při přezkumném jednání.

(4) Uplatnil-li věřitel právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, které vázne na majetku patřícím do likvidační podstaty, soud postupuje obdobně podle odstavců 1 až 3.

§ 256

Popření pohledávky nebo práva na uspokojení pohledávky

(1) Uvedl-li soud, že pokládá pohledávku nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění za prokázané, mohou se ostatní věřitelé, kteří se dostavili k jednání, vyjádřit, zda je popírají zcela nebo v jaké výši.

(2) Ustanovení § 255 odst. 2 a 3 se pro popření pohledávky nebo práva na uspokojení pohledávky za zajištění jiným věřitelem použijí přiměřeně.

(3) Popřel-li jiný věřitel pohledávku věřitele nebo jeho právo na uspokojení pohledávky ze zajištění a setrval-li soud na závěru, že je lze pokládat za prokázané, soud vyzve věřitele, aby se vyjádřil, zda požaduje, aby jím popřená pohledávka nebo jím popřené právo na uspokojení pohledávky ze zajištění anebo jejich popřené části byly uplatněny u soudu žalobou.

§ 257

Jistota

(1) Věřiteli, který soudu sdělil, že požaduje, aby jím popřená pohledávka nebo jím popřené právo na uspokojení pohledávky ze zajištění anebo jejich po-

přené části byly uplatněny u soudu žalobou, soud usnesením uloží, aby složil u soudu jistotu na náhradu nákladů řízení o žalobě a na náhradu škody nebo jiné újmy, která by vznikla nedůvodným popřením pohledávky nebo práva na uspokojení ze zajištění anebo jejich části; současně určí lhůtu ke složení jistoty a poučí popírajícího věřitele o následcích toho, jestliže jistota nebude včas složena.

(2) Jistotu soud stanoví ve výši jedné třetiny popřené pohledávky, popřené práva na uspokojení pohledávky ze zajištění nebo jejich popřených částí, nejméně 10 000 Kč a nejvýše 100 000 Kč.

(3) Od uložení nebo od zaplacení jistoty soud usnesením upustí, požádal-li o to popírající věřitel a prokázal-li soudu, že jsou u něj splněny předpoklady pro úplné osvobození od soudních poplatků podle občanského soudního řádu, jakož i tehdy, vzal-li své popření zpět.

§ 258

Zápis výsledku jednání

Výsledek přezkoumání pohledávek a práv na uspokojení pohledávek ze zajištění soud uvede po skončení jednání v seznamu pohledávek.

§ 259

Přezkoumání pohledávky bez nařízení jednání

(1) Soud ohledně každé pohledávky a každého uplatněného práva na uspokojení pohledávky ze zajištění posoudí, zda je lze pokládat na základě posouzení všech známých rozhodných skutečností vyplývajících z předložených listin a dalších důkazních prostředků za prokázané a v jaké výši; postupuje přitom způsobem uvedeným v § 255.

(2) Provádí-li se přezkoumání pohledávek a uplatněných práv na uspokojení pohledávky ze zajištění bez nařízení jednání, nemohou je ostatní věřitelé popřít.

(3) Své závěry o přezkoumání pohledávek a práv na uspokojení pohledávek ze zajištění bez nařízení jednání soud uvede v seznamu pohledávek.

§ 260

Vyrozumění věřitelů

(1) Soud usnesením věřitele vyzve, aby se žalobou podle občanského soudního řádu domáhal určení, že mu pohledávka náleží a v jaké výši, popřípadě že má právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, jestliže

- a) při přezkoumání pohledávek při jednání nebo bez nařízení jednání uzavřel, že jeho pohledávku nebo jím uplatněné právo na uspokojení pohledávky ze zajištění nelze mít zcela nebo zčásti za prokázané,
- b) jeho pohledávku nebo jím uplatněné právo na uspokojení ze zajištění popřel jiný věřitel, který včas složil u soudu stanovenou jistotu nebo u něhož soud od složení jistoty pravomocným usnesením upustil, ledaže by dodatečně vzal své popření zpět.

(2) V usnesení podle odstavce 1 soud věřitele též poučí, v jaké lhůtě a proti komu má žalobu podat a jaké jsou právní následky toho, jestliže žalobu nepodá vůbec nebo včas.

§ 261

Vyloučení vyrozumění

Ustanovení § 260 se nepoužije, probíhá-li o pohledávce věřitele již soudní řízení, jehož účastníkem se stal likvidační správce (§ 229).

§ 262

Žaloba o určení pohledávky nebo práva na uspokojení pohledávky ze zajištění

(1) Žaloba o určení, že věřiteli náleží pohledávka a v jaké výši, nebo o určení, že věřitel má právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, se podává ve lhůtě 1 měsíce ode dne, kdy věřiteli bylo doručeno vyrozumění podle § 260. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba příslušnému soudu nejpозději v poslední den lhůty; zmeškání lhůty nelze prominout.

(2) Žaloba se podává proti likvidačnímu správci; popřel-li pohledávku věřitele nebo jím uplatněné právo na uspokojení ze zajištění jiný věřitel, musí být žaloba podána též proti popírajícímu věřiteli.

(3) Více žalovaných má v řízení o žalobě postavení nerozlučných společníků podle občanského soudního řádu.

(4) Likvidační správce si pro svůj postup v řízení o žalobě vyžádá pokyny soudu a řídí se jimi.

§ 263

Rozhodné skutečnosti v žalobě

Věřitel může v žalobě uplatnit jen ty skutečnosti, které uvedl v řízení o pozůstalosti až do skončení jednání, v němž byla jeho pohledávka nebo jím uplatněné právo na uspokojení pohledávky ze zajištění přezkou-

máno, popřípadě, došlo-li k přezkoumání bez nařízení jednání, až do doby, kdy soud uvedl v seznamu pohledávek, že pohledávku nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění nelze pokládat za prokázané.

§ 264

Pravomoc a příslušnost k rozhodnutí o žalobě

(1) Žaloby o určení, že věřiteli náleží pohledávka a v jaké výši, a žaloby o určení, že věřitel má právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení.

(2) K projednání a rozhodnutí žalob uvedených v odstavci 1 jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy.

§ 265

Průběh řízení a rozhodnutí

(1) Uplatnil-li věřitel žalobou pohledávku nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, které mu byly přiznány pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu, soud při projednání žaloby provede dokazování jen o takových rozhodných skutečnostech, které nebyly nebo nemohly být uplatněny v řízení, v němž bylo vydáno pravomocné rozhodnutí; zjištěním skutečností, které byly uplatněny v řízení, v němž bylo vydáno pravomocné rozhodnutí, je vázán.

(2) Rozhodnutí soudu o žalobě, jíž věřitel uplatnil pohledávku nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, které mu byly přiznány pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu, nemůže spočívat na jiném právním posouzení týchž rozhodných skutečností.

(3) Rozhodnutí soudu o žalobě, jímž věřitel uplatnil pohledávku nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, jsou závazná pro všechny účastníky při likvidaci pozůstalosti.

§ 266

Náklady řízení

(1) V řízeních o žalobě nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti likvidačnímu správci; to neplatí, jde-li o náklady, které vznikly zaviněním likvidačního správce nebo náhodou, která se mu přihodila.

(2) Náklady zaplacené likvidačním správcem v řízeních o žalobě představují jeho hotové výdaje.

(3) Náhrada nákladů řízení přiznaná likvidačnímu správci patří do majetku likvidační podstaty.

§ 267

Jistota a náhrada škody

(1) Byla-li žaloba zamítnuta nebo odmítnuta, popřípadě bylo-li řízení o žalobě zastaveno, soud po právní moci rozhodnutí vrátí složenou jistotu.

(2) Bylo-li žalobě pravomocně vyhověno, je popírající věřitel povinen nahradit škodu nebo jinou újmu, která žalujícímu věřiteli vznikla nedůvodným popřením jeho pohledávky nebo práva na uspokojení pohledávky ze zajištění. Náhradu škody nebo jiné újmy je třeba uplatnit u soudu nejpozději do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o žalobě, jinak právo zanikne.

(3) Pravomocně přiznaná náhrada škody nebo jiné újmy se uspokojí ze složené jistoty; povinnost nahradit škodu nebo jinou újmu, která nebyla kryta složenou jistotou, tím není dotčena.

Pododdíl 4

Zjištění pohledávky a práva na uspokojení pohledávky ze zajištění

§ 268

(1) Pohledávka nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění jsou zjištěny, jestliže je

- a) soud pokládá za prokázané a takový závěr uvedl při přezkumném jednání nebo v seznamu pohledávek,
- b) nepopřel žádný z věřitelů nebo je popření pohledávky neúčinné.

(2) Popření pohledávky věřitelem je neúčinné,

- a) vzal-li věřitel později své popření zpět,
- b) nesložil-li u soudu pravomocným usnesením stanovenou jistotu na náhradu nákladů řízení o žalobě a na náhradu škody nebo jiné újmy, která by vznikla věřiteli nedůvodným popřením pohledávky nebo práva na uspokojení ze zajištění anebo jejich části, vůbec, včas nebo v předepsané výši, ledaže by soud pravomocným usnesením od složení jistoty upustil.

(3) I když soud nepokládal pohledávku nebo právo na uspokojení pohledávky ze zajištění za prokázané nebo i když je popřel některý z věřitelů, jsou zjištěny, bylo-li v řízení o žalobě nebo v jiném občanském soudním řízení pravomocným rozhodnutím

určeno, že věřiteli náleží pohledávka a v jaké výši nebo že věřitel má právo na uspokojení pohledávky ze zajištění.

Oddíl 5

Rozvrh výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty

§ 269

Uhrazované pohledávky

Z výtěžku zpeněžení majetku patřícího do likvidační podstaty se hradí pohledávky, které byly zjištěny, a pohledávky, které se uspokojují, i když nemusely být přihlášeny a i když se nepřezkoumávají, jakož i pohledávky věřitelů proti třetím osobám, které jsou zajištěny majetkem patřícím do likvidační podstaty, bylo-li zjištěno právo na jejich uspokojení z tohoto majetku.

§ 270

Uspokojení zajištěných pohledávek

(1) K uspokojení pohledávek, které jsou zajištěny majetkem patřícím do likvidační podstaty, slouží čistý výtěžek zpeněžení tohoto majetku, který se vypočte tak, že od výtěžku zpeněžení se odečtou poměrná část nákladů vynaložených na správu majetku patřícího do likvidační podstaty a, byl-li majetek zpeněžen likvidačním správcem nebo notářem, též náklady vynaložené na jeho zpeněžení.

(2) Slouží-li stejný majetek patřící do likvidační podstaty k zajištění více pohledávek, uspokojují se jednotlivé pohledávky v pořadí, v jakém vzniklo jejich zajištění, nedohodnou-li se věřitelé těchto pohledávek písemně jinak.

(3) Nestačí-li výtěžek zpeněžení majetku k plnému uspokojení pohledávek, v jejichž prospěch na něm vážlo zajištění, uspokojují se spolu s ostatními pohledávkami podle rozvrhového usnesení; to neplatí, jde-li o pohledávky proti třetím osobám, které byly zajištěny majetkem patřícím do likvidační podstaty.

§ 271

Uspokojení při zpeněžení věřitelem nebo správcem

(1) Uskutečnil-li zpeněžení majetku se souhlasem soudu věřitel (§ 233), který výtěžek zpeněžení odevzdal soudu (§ 234) a který soudu podal řádnou zprávu o průběhu zpeněžování majetku, a shledá-li uskutečnění zpeněžení majetku věřitelem v souladu se zákonem, soud usnesením rozhodne, že čistý výtěžek zpeněžení bude odevzdán věřiteli, popřípadě podle pořadí více věřite-

lům zajištěných pohledávek, do 3 dnů od právní moci usnesení a že případný zbytek čistého výtěžku bude použit k uspokojení pohledávek podle rozvrhového usnesení.

(2) Uskutečnil-li zpeněžení majetku likvidační správce nebo notář a podal-li o tom soudu řádnou zprávu, soud usnesením rozhodne, že čistý výtěžek zpeněžení bude odevzdán věřiteli, jehož pohledávka byla zpeněženým majetkem zajištěna, popřípadě více věřitelům takto zajištěných pohledávek podle pořadí, do 3 dnů od právní moci usnesení a že případný zbytek čistého výtěžku bude použit k uspokojení pohledávek podle rozvrhového usnesení.

§ 272

Rozvrhové usnesení

(1) Uhrazované pohledávky (§ 269), které nebyly uspokojeny podle § 270 a 271, se uspokojují podle rozvrhového usnesení.

(2) Soud rozhodne o uspokojení pohledávek rozvrhovým usnesením vždy, podal-li mu likvidační správce řádnou zprávu o zpeněžování majetku likvidační podstaty nebo jeho části a byly-li zjištěny pohledávky nebo jejich části, které by měly být podle skupin uspokojeny podle rozvrhového usnesení.

§ 273

Skupiny

(1) Na základě rozvrhového usnesení se uspokojují postupně pohledávky podle těchto skupin:

- a) pohledávky ze smluv, které byly uzavřeny s likvidačním správcem nebo notářem,
- b) pohledávky vzniklé státu na nákladech vynaložených na zpeněžování majetku likvidační podstaty a jeho správu, popřípadě též na úschovu majetku patřícího do likvidační podstaty u vhodného schovatele,
- c) pohledávka odměny a náhrady nákladů likvidačního správce a, byla-li likvidačnímu správci poskytnuta záloha, státu,
- d) pohledávka odměny a náhrady nákladů notáře za úkony, které v řízení o pozůstalosti provedl jako soudní komisař,
- e) pohledávka nákladů zůstavitelova pohřbu,
- f) pohledávky odměny a náhrady nákladů těch, kdo vykonávali správu pozůstalosti za řízení v době do nařízení likvidace pozůstalosti,

- g) pohledávky výživného,
- h) ostatní pohledávky.

(2) Od pohledávek uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) se odečtou náklady vynaložené na likvidačním správcem nebo notářem provedené zpeněžení majetku, který sloužil k zajištění pohledávek, a poměrná část nákladů vynaložených na správu majetku patřícího do likvidační podstaty, která byla započítána věřitelům zajištěných pohledávek (§ 270 odst. 1).

(3) O úhradě pohledávek uvedených v odstavci 1 písm. c) a d) soud rozhodne v rozvrhovém usnesení, kterým se řízení při likvidaci pozůstalosti v prvním stupni končí, nebo v usnesení o vydání likvidačního přebytku.

(4) Nelze-li plně uspokojit pohledávky patřící do téže skupiny, uspokojí se poměrně.

§ 274

Obsah rozvrhového usnesení

V rozvrhovém usnesení soud zejména rozhodne,

- a) jak vysoké plnění připadá z výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty na každou uhrazovanou pohledávku, která se podle něho uspokojuje,
- b) která pohledávka a v jaké výši zůstává neuspokojená,
- c) v jaké lhůtě bude plnění věřitelům vyplaceno.

§ 275

Vydání likvidačního přebytku

(1) Byly-li z výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty uspokojeny všechny pohledávky, soud usnesením rozhodne o vydání majetkového přebytku těm, kterým svědčilo dědické právo po zůstaviteli v době nařízení likvidace dědictví, podle jejich dědických podílů, popřípadě státu, měla-li mu v té době pozůstalost připadnout proto, že nedědil žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a že se na stát hledělo, jako by byl zákonný dědic.

(2) Na ty, kterým byl vydán likvidační přebytek, nepřecházejí pasiva pozůstalosti a ani nejsou povinni jinak hradit pasiva pozůstalosti.

§ 276

Skončení řízení při likvidaci

(1) Rozvrhovým usnesením, kterým soud roz-

hodne o rozdělení celého nebo zbývajících výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty, nebo usnesením, kterým bylo rozhodnuto o vydání likvidačního přebytku, se řízení při likvidaci majetku v prvním stupni končí.

(2) Právní mocí rozvrhového usnesení, kterým bylo rozhodnuto o rozdělení celého nebo zbývajících výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty nebo kterým bylo rozhodnuto o vydání likvidačního přebytku, je řízení o pozůstalosti skončeno.

§ 277

Zánik neuspokojených pohledávek

Pohledávky, jimž odpovídá pasivum pozůstalosti, zanikají dnem skončení řízení o pozůstalosti (§ 276 odst. 2) v takovém rozsahu, v jakém nebyly uspokojeny z výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty; to platí i tehdy, jestliže věřitel svoji pohledávku nepřihlásil.

Oddíl 6

Další najevo vyšlý majetek likvidační podstaty

§ 278

(1) Objeví-li se po právní moci rozvrhového usnesení, jímž bylo řízení o pozůstalosti skončeno, další majetek, který patří do likvidační podstaty, a nebyly-li při likvidaci pozůstalosti plně uspokojeny všechny uhrazované pohledávky, soud usnesením nařídí, aby o něm bylo pokračováno v likvidaci pozůstalosti.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, při pokračování v likvidaci pozůstalosti se postupuje přiměřeně podle dílu 1 a oddílů 1 až 5 tohoto dílu.

(3) Z výtěžku zpeněžení majetku, o němž se pokračuje v likvidaci řízení, mohou být uspokojeni jen věřitelé pohledávek, které se uhrazují z výtěžku zpeněžení majetku patřícího do likvidační podstaty podle výsledků původního řízení, skončeného podle § 276; k zákonu těchto pohledávek (§ 277) se přitom nepřihlíží.

§ 279

(1) Objeví-li se po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o pozůstalosti skončeno, další majetek, který patří do likvidační podstaty, a byly-li při likvidaci pozůstalosti plně uspokojeny všechny uhrazované pohledávky, soud usnesením rozhodne, že tento majetek nabývají dnem právní moci do vlastnictví ti, kterým svědčilo dědické právo po zůstaviteli v době nařízení

likvidace pozůstalosti, podle svých dědických podílů, popřípadě stát, měla-li mu v té době pozůstalost připadnout proto, že nedědil žádný dědic ani podle dědické smlouvy nebo závěti, ani podle zákonné dědické posloupnosti, a že se na stát hledí, jako by byl zákonný dědic.

(2) Na ty, kteří nabyli vlastnictví k majetku patřícímu do likvidační podstaty podle odstavce 1, nepřecházejí pasiva pozůstalosti a ani nejsou povinni jinak hradit pasiva pozůstalosti.

(3) Byl-li majetek patřící do likvidační podstaty nabytý do vlastnictví podle odstavce 1 předmětem odkazu zřízeného zůstavitelem, má odkazovník stejné právo na odkaz vůči jeho vlastníku, jaké mu poskytuje občanský zákoník při vyčerpání pozůstalosti proti dědici vyhradivšímu si soupis; k zániku práva na odkaz [§ 200 písm. b)] se v tomto případě nepřihlíží.

Oddíl 7

Zastavení likvidace pozůstalosti

§ 280

(1) Ukáže-li se po nařízení likvidace pozůstalosti, že zůstavitel žije, soud usnesením likvidaci pozůstalosti zastaví. Právní účinky úkonů, které byly dosud při likvidaci pozůstalosti učiněny, zůstávají nedotčeny.

(2) Právní mocí usnesení o zastavení likvidace pozůstalosti je řízení o pozůstalosti skončeno.

Díl 5

Úschovy v řízení o pozůstalosti

Oddíl 1

Přijetí do úschovy

§ 281

Důvody přijetí do úschovy

(1) Není-li dále stanoveno jinak, soud za řízení o pozůstalosti přijímá do úschovy peníze, cenné papíry a jiné hmotné movité věci,

- bylo-li to nařízeno při závěrečné pozůstalosti (§ 149 a 151) nebo při zajištění majetku patřícího do likvidační podstaty (§ 202 odst. 2),
- bylo-li to nařízeno při odloučení pozůstalosti (§ 152 odst. 2),
- bylo-li dlužníkům zůstavitele uloženo plnit tímto způsobem jejich dluhy (§ 151, § 202 odst. 2).

(2) Do úschovy nelze přijmout hmotné movité věci, které

- nelze uchovávat bez nebezpečí škody nebo nepoměrných nákladů,
- pro jejich velikost nebo povahu nelze uložit v kovové skříni soudu nebo soudního komisaře nebo u banky a nepodařilo se pro ně obstarat vhodného schovatele.

§ 282

Potvrzení

O přijetí peněz, cenných papírů a jiných hmotných movitých věcí vystaví soud nebo soudní komisař písemné potvrzení tomu, kdo je složil (dále jen „složitel“).

Oddíl 2

Postup při přijímání do úschovy

§ 283

Přijímání peněz

(1) Peníze přijme soud nebo soudní komisař do úschovy tak, že je složitel vloží nebo převede na k tomu určený účet soudu.

(2) Peníze do částky 20 000 Kč mohou soud nebo soudní komisař přijmout v hotovosti; uloží je do kovové skříně soudu nebo soudního komisaře a nejpozději následující pracovní den je vloží na k tomu určený účet soudu.

§ 284

Přijímání jiných hmotných movitých věcí

(1) Jiné hmotné movité věci než peníze přijme soudní komisař a uloží je do své kovové skříně. Nedo- voluje-li to velikost kovové skříně soudního komisaře nebo nebyl-li v době úschovy žádný notář pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony soudu prvního stupně v řízení o pozůstalosti, přijme je do úschovy soud a uloží je do kovové skříně soudu.

(2) V kovové skříni soudního komisaře nebo soudu mohou být až do skončení úschovy uloženy jen vkladní knížky nebo vkladní listy se zůstatky, které v jedné pozůstalostní věci nepřesahují v součtu 20 000 Kč, cenné papíry, které v jedné pozůstalostní věci znějí na částku nepřesahující v součtu 20 000 Kč, a drobné hmotné movité věci nepatrné ceny. Ostatní

přijaté hmotné movité věci se předají nejpozději následující pracovní den do úschovy u banky.

§ 285

Přijímání jiných hmotných věcí s potřebou vhodného schovatele

(1) Jiné hmotné movité věci než peníze, které pro jejich velikost nebo povahu nelze umístit do kovové skříně soudního komisaře nebo soudu, přijme do úschovy soudní komisař nebo, nebyl-li v době úschovy žádný notář pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony soudu prvního stupně v řízení o pozůstalosti, soud jen a teprve poté, co bude pro úschovu obstarán vhodný schovatel.

(2) Náklady spojené s úschovou hradí schovatel stát. Soud o tom rozhodne usnesením na návrh schovatele.

(3) Stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo, aby mu nahradili náklady spojené s úschovou podle odstavce 1, popřípadě právo na jejich náhradu z výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty.

Oddíl 3

Vydání úschovy

§ 286

Vydání úschovy při zrušení závěry nebo zajištění majetku

Byly-li závěra pozůstalosti nebo zajištění majetku patřícího do likvidační podstaty zrušeny ještě před skončením řízení o pozůstalosti, soudní komisař vydá uschované peníze, cenné papíry nebo jiné hmotné movité věci složiteli.

§ 287

Vydání úschovy při skončení řízení o pozůstalosti

(1) Soudní komisař nebo, nebyl-li v době vydání úschovy žádný notář pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony soudu prvního stupně v řízení o pozůstalosti, soud vydají po skončení řízení o pozůstalosti úschovu tomu, komu podle pravomocných rozhodnutí soudu patří.

(2) Není-li známa nebo je-li neznámého pobytu osoba, které mají být věci vydány podle odstavce 1, uloží se tyto věci vždy u soudu a postupuje se ohledně nich podle ustanovení o řízení o úschovách; totéž platí, bylo-li převzetí věci odmítnuto.

§ 288

Vydání úschovy při likvidaci pozůstalosti

(1) Byla-li pravomocně nařízena likvidace pozůstalosti a není-li stanoveno jinak, vydají se uschované peníze do likvidační podstaty a ostatní hmotné movité věci, které patří do likvidační podstaty, likvidačnímu správci.

(2) V případě, že uschované peníze, cenné papíry a jiné hmotné movité věci byly po nařízení likvidace pozůstalosti pravomocným rozhodnutím soudu vyloučeny z likvidační podstaty nebo vyňaty ze seznamu majetku likvidační podstaty (§ 223), budou vydány tomu, na jehož návrh byly z likvidační podstaty vyloučeny, jinak budou vydány složiteli.

(3) Vydání podle odstavců 1 a 2 provede soudní komisař nebo, nebyl-li v době vydání úschovy žádný notář pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony soudu prvního stupně v řízení o pozůstalosti, soud.

HLAVA IV

JINÁ ŘÍZENÍ

Díl 1

Řízení o úschovách

§ 289

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je místo plnění; jsou-li místa plnění v obvodu několika soudů, je pro řízení o úschovách příslušný soud, který nejdříve zahájí řízení.

(2) Pro řízení o povinné úschově je příslušný soud, který rozhodl o povinnosti poskytnout dorovnání protiplnění nebo náhradu škody.

§ 290

Předmět úschovy

U soudu lze složit do úschovy peníze, cenné papíry a jiné movité věci hodící se k úschově za účelem splnění závazku.

§ 291

Zahájení řízení

(1) Řízení lze zahájit jen na návrh.

(2) Návrh na přijetí do úschovy musí obsahovat

prohlášení složitela, který peníze, cenné papíry nebo jiné věci do úschovy skládá, že závazek, jehož předmětem jsou hodnoty skládané do úschovy, nelze splnit, protože věřitel je nepřítomen nebo je v prodlení, nebo že složitel má odůvodněné pochybnosti, kdo je věřitelem, nebo že složitel věřitele nezná; to neplatí, jde-li o povinnou úschovu.

§ 292

Účastníci

Účastníkem je složitel. Po právní moci rozhodnutí o přijetí do úschovy je účastníkem také ten, pro koho jsou peníze, cenné papíry nebo jiné věci určeny (dále jen „příjemce“), a ten, kdo uplatňuje právo na předmět úschovy.

§ 293

Jednání

Jednání není třeba nařizovat.

§ 294

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 295

Doručování rozhodnutí

Rozhodnutí soud doručí účastníkům do vlastních rukou.

§ 296

Náklady úschovy

(1) Vyžádá-li si úschova náklady, uloží soud složiteli, aby složil přiměřenou zálohu na náklady. Nebude-li záloha ve stanovené lhůtě zaplácena, soud návrh na přijetí úschovy zamítne; soud rovněž návrh na přijetí úschovy zamítne, nehodí-li se věc k úschově vůbec nebo není-li nalezen vhodný způsob úschovy.

(2) Vyžádá-li si povinná úschova náklady, rozhodne soud o uspokojení nákladů úschovy ze složených prostředků před vydáním z povinné úschovy. Částka vydávaná z povinné úschovy jednotlivým příjemcům se poměrně snižuje.

§ 297

Náhrada výdajů

Před vydáním předmětu plnění z povinné úschovy za účelem splnění dluhu rozhodne soud o náhradě účelně vynaložených výdajů z prostředků uložených v povinné úschově, pokud zákon o obchodních korporacích nebo zákon o přeměnách obchodních společností a družstev stanoví, že účelně vynaložené výdaje se hradí z prostředků uložených v povinné úschově.

§ 298

Vydání úschovy

(1) Předmět úschovy vydá soud příjemci na jeho žádost. Jestliže ke složení došlo proto, že někdo jiný než příjemce uplatňuje právo na vydání předmětu úschovy nebo že někdo jiný, jehož souhlasu je třeba, nesouhlasí s vydáním předmětu úschovy příjemci, je k vydání předmětu úschovy zapotřebí souhlasu všech účastníků a osoby, pro jejíž nesouhlas s plněním došlo ke složení do úschovy. Souhlasu složitela je však třeba jen tehdy, bylo-li plnění složeno pro neznámého věřitele.

(2) Předmět povinné úschovy vydá soud příjemci, který k žádosti doloží kopii soudního rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění nebo náhradu škody, dále skutečnost, že je oprávněnou osobou, a rozsah práva na plnění z povinné úschovy.

(3) Složiteli vydá soud předmět úschovy na jeho žádost,

- a) jestliže příjemce projeví s tímto postupem souhlas,
- b) prohlásí-li příjemce soudu, že předmět úschovy nepřijímá, nebo
- c) nevyjádří-li se příjemce ve lhůtě stanovené soudem, ačkoliv byl na takové následky upozorněn.

(4) Jiné osobě, než která je uvedena v odstavcích 1 až 3, žádající o vydání předmětu úschovy, jej vydá soud jen se souhlasem složitela a příjemce.

§ 299

Nahrazení souhlasu s vydáním úschovy

(1) Byl-li souhlas s vydáním předmětu úschovy odepřen, lze jej nahradit pravomocným rozsudkem soudu, kterým bylo rozhodnuto, že ten, kdo vydání odporoval, je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy žadateli.

(2) Pro řízení o nahrazení souhlasu podle od-

stavce 1 je příslušný soud, u něhož probíhá řízení o úschově.

§ 300

Zvláštní případy úschovy

Přijímá-li soud do úschovy věci v případech stanovených jinými právními předpisy, řídí se ustanoveními příslušného právního předpisu, a není-li jich, ustanoveními § 289 až 302, a to přiměřeně podle povahy úschovy a jejího účelu.

§ 301

Nevydané úschovy

(1) Uplynula-li lhůta 3 let od právní moci rozhodnutí o přijetí do úschovy, popřípadě ode dne, kdy předmět úschovy měl být podle návrhu složiteli vydán, rozhodne soud, že předmět úschovy připadne státu, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do 1 roku ode dne vyhlášení tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí soud vyvěsí na úřední desce soudu.

(2) Dojde-li po vydání rozhodnutí ve lhůtě podle odstavce 1 žádost o vydání předmětu úschovy, postupuje soud podle § 298.

(3) Uplynutím lhůty uvedené v rozhodnutí podle odstavce 1, nebyla-li v této lhůtě žádost o vydání předmětu úschovy podána, případně předmět úschovy státu. Uplynutím této lhůty nabude stát předmět úschovy i tehdy, nebylo-li podané žádosti pravomocným rozhodnutím vyhověno.

§ 302

Účinky připadnutí úschovy státu

Případně-li předmět úschovy státu, zaniknou práva účastníků i jiných osob k předmětu úschovy.

Díl 2

Řízení o umoření listin

§ 303

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu má obecný soud navrhovatel; nemá-li navrhovatel v České republice obecný soud, je příslušný ten soud, v jehož obvodu je platební místo.

(2) Jde-li o řízení o umoření cenného papíru, vystaveného tuzemskou bankou, je příslušný soud, v jehož obvodu má tato banka své sídlo.

§ 304

Předmět řízení

(1) Umořit lze ztracenou nebo zničenou listinu, kterou je třeba předložit k uplatnění práva.

(2) V řízení před soudem nelze umořit takové listiny, které je podle zákona oprávněna umořit právnická osoba, jež je vystavila.

(3) Umoření nepodléhají peníze, loterní losy, sázenky, lístky a známky denního oběhu (například vstupenky a jízdenky), kupóny a talóny cenných papírů nebo zaknihovaných cenných papírů, listiny, s nimiž je spojeno právo uhrazovat určité právnické osobě v tuzemsku cenu zboží a služeb, jakož i listiny, na jejichž podkladě lze uplatnit jen nárok na vedlejší plnění.

§ 305

Zahájení řízení

(1) Řízení lze zahájit jen na návrh. Návrh na umoření listiny může podat každý, kdo má na jejím umoření právní zájem.

(2) V návrhu na umoření listiny je třeba uvést skutečnosti, z nichž vyplývá, že z listiny nebo na jejím základě lze uplatnit nějaké právo. K návrhu je třeba předložit opis listiny nebo označit listinu, jejího výstavce, popřípadě i jiné osoby podle listiny zavázané, jakož i takové údaje, které listinu odlišují od jiných listin téhož druhu. Je-li v listině uvedena určitá částka, je třeba uvést i tento údaj.

§ 306

Účastníci

Účastníky jsou navrhovatel, ten, kdo je podle listiny povinen plnit, ten, kdo má listinu v držbě, a ten, kdo podal námitky podle § 307 odst. 1.

§ 307

Výzva k předložení listiny

(1) Soud vydá usnesení obsahující výzvu, aby se ten, kdo má listinu, přihlásil do 1 roku od vydání usnesení u soudu, který usnesení vydal, a podle možností předložil listinu nebo aby podal proti návrhu námitky. Toto usnesení se vyvěsí na úřední desce soudu.

(2) Je-li umořována směnka nebo šek, stanoví soud v usnesení podle odstavce 1 lhůtu 2 měsíců a současně zakáže, aby podle umořovaných listin bylo placeno.

(3) Lhůta podle odstavce 2 se počítá, není-li umo-

řovaná listina ještě splatná, od prvního dne její splatnosti. Jestliže je umořovaná listina již splatná, počítá se tato lhůta ode dne vyvěšení usnesení.

(4) Jde-li o listinu na doručitele, s výjimkou pojistek na doručitele, skončí lhůta podle odstavce 1 nebo 2 až za 1 rok po splatnosti pohledávky z listiny.

§ 308

Účinky zahájení řízení

(1) Od zahájení řízení až do jeho pravomocného skončení neběží proti navrhovateli promlčecí lhůta, lhůta pro zánik práva ani lhůta určená k výplatě peněžité částky podle umořované listiny.

(2) Ten, komu bylo usnesení doručeno nebo kdo se o něm mohl při náležitě péči dozvědět, nesmí pod následky neplatnosti nakládat právy z umořované listiny, konat výplaty nebo jiná plnění podle ní, převést ji nebo provést na ní změny. Ten, kdo je podle listiny zavázán, je povinen zadržet předloženou listinu a oznámit soudu, kdo ji předložil.

§ 309

Zaplacení směnky či šeku

Bylo-li zahájeno umořovací řízení o směnce či šeku, je navrhovatel, který se vykáže usnesením, oprávněn žádat zaplacení směnky či šeku, dá-li přiměřenou jistotu, dokud směnka či šek nejsou prohlášeny za umořené. Nedá-li tuto jistotu, je oprávněn podat návrh, aby dlužná částka byla složena do úschovy soudu.

§ 310

Přezkoumání přihlášky

Soud přezkoumá přihlášku toho, kdo má listinu, a zjistí jeho námitky. Zjistí-li, že listina není ztracena nebo zničena, návrh zamítne.

§ 311

Jednání

Jednání není třeba nařizovat.

§ 312

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 313

Rozhodnutí

(1) Zjistí-li soud, že listina, jejíž umoření bylo navrženo, nebyla vystavena nebo že není ztracena ani zničena, návrh zamítne.

(2) Uplynula-li lhůta podle § 307 odst. 1 nebo 2 a nedojde-li k zamítnutí návrhu, prohlásí soud k dalšímu návrhu listinu za umořenou.

(3) Není-li další návrh podle odstavce 2 podán do 1 měsíce od uplynutí lhůty uvedené v § 307 odst. 1 nebo 2, soud řízení zastaví. Na tento následek je nutno navrhovatele upozornit v usnesení podle § 307 odst. 1 nebo 2.

§ 314

Doručování

Rozhodnutí o návrhu na umoření listiny soud doručí účastníkům do vlastních rukou.

§ 315

Účinky rozhodnutí o umoření listiny

Rozhodnutí o umoření listiny nahrazuje umořenou listinu, dokud ten, kdo je podle listiny zavázán, nevydá za ni oprávněnému náhradní listinu.

Díl 3

Řízení ve věcech kapitálového trhu

§ 316

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud navrhovatele.

§ 317

Zahájení řízení

Řízení ve věcech kapitálového trhu podle jiného právního předpisu lze zahájit jen na návrh České národní banky.

§ 318

Účastníci

Účastníky jsou Česká národní banka jako navrhovatel a ti, koho Česká národní banka v návrhu označí.

§ 319

Průběh řízení

(1) Při rozhodování o věci soud vychází zejména z listin a dalších důkazů, které předloží navrhovatel. Účastníci nemusí být vyslechnuti.

(2) O návrhu musí být soudem prvního stupně rozhodnuto nejpozději do 10 dnů od zahájení řízení. Vyzval-li soud navrhovatele, aby odstranil vady podání, běží tato lhůta znovu ode dne, kdy došlo k odstranění vad nebo kdy marně uplynula k tomu stanovená lhůta; totéž platí, uložil-li soud navrhovateli, aby mu předložil pro rozhodnutí významné listiny nebo jiné důkazy.

§ 320

Jednání

Jednání není třeba nařizovat.

§ 321

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 322

Rozhodnutí

Rozhodnutí, kterým bylo návrhu vyhověno, zanikne dnem, kdy bylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto ve věci podle jiného právního předpisu. I před uplynutím této doby soud rozhodnutí zruší, jestliže pominou důvody, pro které bylo návrhu vyhověno.

Díl 4

Řízení o předběžném souhlasu s provedením šetření ve věcech ochrany hospodářské soutěže

§ 323

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu má sídlo Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

§ 324

Předmět řízení

Řízení se koná, je-li důvodné podezření, že se při

šetření narušení hospodářské soutěže podle jiného právního předpisu nacházejí obchodní knihy nebo jiné záznamy v jiných než obchodních prostorách, včetně bytů fyzických osob, které jsou členy statutárních orgánů nebo zaměstnanci soutěžitele (dále jen „jiné než obchodní prostory“), a má-li být takové šetření v těchto prostorách provedeno.

§ 325

Zahájení řízení

(1) Řízení lze zahájit jen na návrh Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo Evropské komise. Návrhem se lze u soudu domáhat, aby soud vyslovil se šetřením podle § 324 souhlas.

(2) Návrh musí kromě obecných náležitostí obsahovat označení jiných než obchodních prostor, v nichž má být šetření provedeno, a musí v něm být uveden předmět a účel šetření, doba, ve které má být šetření provedeno, a skutečnosti, které dokládají důvodné podezření podle § 324.

§ 326

Účastníci

Účastníkem je navrhovatel a osoba, která užívá jiné než obchodní prostory, v nichž má být šetření provedeno (dále jen „uživatel“). Je-li navrhovatelem Evropská komise, je účastníkem i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

§ 327

Odmítnutí návrhu

Návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ustanovení o opravení nebo doplnění podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité, se nepoužije. Soud návrh odmítne rovněž tehdy, byl-li podán někým, kdo k návrhu není oprávněn.

§ 328

Jednání

Jednání není třeba nařizovat.

§ 329

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky na-

vržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 330

Rozhodnutí

(1) V rozhodnutí musí být označeny jiné než obchodní prostory, v nichž má být šetření provedeno, uveden předmět a účel šetření a doba, ve které má být šetření provedeno. Případným slyšením uživatele před rozhodnutím soudu nesmí být zmařen účel šetření.

(2) Proti rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

§ 331

Doručování

Rozhodnutí se doručuje uživateli při zahájení šetření. Není-li uživatel přítomen, je třeba k šetření přibrat osobu, která není na věci zúčastněna; uživateli se v tomto případě doručí rozhodnutí spolu s vyzněním, že šetření bylo provedeno, a s protokolem pořizovaným při takovém šetření.

Díl 5

Řízení o nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin

§ 332

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu má sídlo advokát, o jehož listiny jde.

§ 333

Předmět řízení

V řízení soud rozhoduje o nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin, které mohou obsahovat skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta podle jiného právního předpisu.

§ 334

Zahájení řízení

(1) Návrh na zahájení řízení ve věcech nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin, které mohou obsahovat skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti ad-

vokáta podle jiného právního předpisu, může podat jen ten, o němž to stanoví jiný právní předpis.

(2) Návrh musí kromě obecných náležitostí obsahovat označení listin, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s jejich obsahem, a vylíčení skutečností svědčících o tom, proč nesouhlas zástupce České advokátní komory k seznámení navrhovatele s obsahem těchto listin má být nahrazen. K návrhu je třeba připojit protokol nebo jiný zápis, v němž je zachycen nesouhlas zástupce České advokátní komory s tím, aby se navrhovatel s obsahem listin seznámil.

(3) Listinou se v tomto řízení rozumí jak písemnost, popřípadě její část, tak i jiný nosič informací.

(4) Návrh je třeba podat nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy zástupce České advokátní komory odmítl udělit souhlas k seznámení se s obsahem listin, ohledně kterých se navrhovatel podle odstavce 2 domáhá nahrazení souhlasu. Zmeškání lhůty k podání návrhu nelze prominout.

§ 335

Účastníci

Účastníky jsou navrhovatel, Česká advokátní komora a dotčený advokát, o jehož listiny jde.

§ 336

Odmítnutí návrhu

Návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ustanovení o opravení nebo doplnění podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité, se nepoužije. Soud návrh odmítne rovněž tehdy, byl-li podán opožděně nebo byl-li podán někým, kdo k návrhu není oprávněn.

§ 337

Průběh řízení

(1) Nepostupoval-li podle § 336, soud bez zbytečného odkladu nařídí k projednání věci samé jednání a České advokátní komoře uloží, aby mu při jednání předložila listiny, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu České advokátní komory k seznámení se s jejich obsahem. Jednání je neveřejné.

(2) Při jednání nařízeném podle odstavce 1 soud vedle jiných úkonů též prověří, zda nebylo porušeno

zabezpečení listin předložených Českou advokátní komorou, a v nepřítomnosti jiných osob se seznámí s jejich obsahem; současně učiní opatření, aby se navrhovatel a ani nikdo jiný o obsahu listin při jednání nemohl dozvědět.

(3) Dojde-li k odročení jednání, soud listiny zabezpečí tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit.

§ 338

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 339

Rozhodnutí

(1) Soud návrhu vyhoví, dojde-li k závěru, že listina neobsahuje skutečnosti, o nichž je dotčený advokát povinen zachovávat mlčenlivost podle jiného právního předpisu; v opačném případě návrh zamítne.

(2) Proti rozhodnutí nejsou přípustné opravné prostředky. Rozhodnutí podle odstavce 1 je třeba vyhlásit ihned po skončení jednání; ustanovení o odročení za účelem vyhlášení rozhodnutí se nepoužije.

(3) Rozhodnutí, kterým soud rozhodl o návrhu podle odstavce 1, je vykonatelné jeho vyhlášením.

§ 340

Účinky rozhodnutí

(1) Vyhoví-li soud návrhu alespoň zčásti, předá bezprostředně po vyhlášení rozhodnutí listiny, ohledně nichž byl nahrazen souhlas zástupce České advokátní komory se seznámením se s jejich obsahem, navrhovatel a uloží mu, aby je České advokátní komoře vrátil ihned poté, jakmile se s jejich obsahem seznámí. Listiny, ohledně kterých byl návrh zamítnut, soud vrátí bezprostředně po vyhlášení rozhodnutí České advokátní komoře.

(2) V případě, že listiny není možné odevzdat navrhovateli, České advokátní komoře nebo jejich zástupcům osobně po vyhlášení rozhodnutí, doručí se nejpozději první pracovní den následující po dni, v němž bylo rozhodnutí vyhlášeno, navrhovateli nebo České advokátní komoře prostřednictvím soudního doručovatele nebo orgánů justiční stráže.

§ 341

Obdobné použití pro nahrazení souhlasu zástupce Komory daňových poradců

Ustanovení § 332 až 340 o řízení o nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin, které mohou obsahovat skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, se použijí obdobně i pro nahrazení souhlasu zástupce Komory daňových poradců k seznámení se s obsahem listin, které mohou obsahovat skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti daňového poradce.

Díl 6

Řízení o plnění povinností z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva

§ 342

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný obecný soud toho, vůči němuž návrh směřuje.

§ 343

Podmínky řízení

Ukládá-li předběžné opatření vydané Evropským soudem pro lidská práva na základě Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod České republice povinnost něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco strpět, a splnění této povinnosti nemůže Česká republika zajistit bez součinnosti jiných osob, vydá soud rozhodnutí, kterým se zajistí splnění povinnosti vyplývající z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva.

§ 344

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh České republiky.

§ 345

Účastníci

Účastníky jsou Česká republika a ten, vůči němuž návrh směřuje. Za Českou republiku jedná Ministerstvo spravedlnosti.

§ 346

Průběh řízení

O návrhu rozhodne soud neprodleně, nejpozději

do uplynutí 7 dnů poté, co byl podán. Jednání zpravidla není třeba nařizovat.

§ 347

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 348

Rozhodnutí

(1) Soud rozhodnutím účastníku uloží, aby poskytl součinnost nezbytnou k zajištění splnění povinnosti vyplývající z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(2) Povinnost součinnosti podle odstavce 1 trvá do doby, než zaniknou účinky předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva. O zániku účinků předběžného opatření vydaného Evropským soudem pro lidská práva vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti povinnou osobu.

Díl 7

Řízení ve věcech voleb do rady zaměstnanců, voleb zástupců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a voleb členů zvláštního vyjednávacího výboru evropské družstevní společnosti

§ 349

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je příslušný obecný soud zaměstnavatele.

(2) Pro řízení ve věcech voleb členů zvláštního vyjednávacího výboru evropské družstevní společnosti je příslušný obecný soud evropské družstevní společnosti, popřípadě soud, v jehož obvodu bude mít evropská družstevní společnost sídlo.

§ 350

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh.

§ 351

Účastníci

Účastníkem je člen rady zaměstnanců nebo člen

rady státních zaměstnanců nebo zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nebo zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu státní služby anebo člen zvláštního vyjednávacího výboru zaměstnanců evropské družstevní společnosti, jehož zvolení je návrhem napadeno, a příslušná volební komise. Účastníkem řízení o neplatnost volby člena zvláštního vyjednávacího výboru zaměstnanců evropské družstevní společnosti je návrhovátelem a člen zvláštního vyjednávacího výboru, jehož zvolení je návrhem napadeno.

§ 352

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 353

Rozhodnutí

(1) O návrhu na vyslovení neplatnosti volby do rady zaměstnanců a neplatnosti volby do rady státních zaměstnanců nebo neplatnosti volby zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a neplatnosti volby zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu státní služby nebo návrhu neplatnosti voleb členů zvláštního vyjednávacího výboru zaměstnanců evropské družstevní společnosti, kteří jsou voleni jako zástupci zaměstnanců z České republiky, rozhodne soud do 10 dnů ode dne doručení návrhu.

(2) Jednání není třeba nařizovat.

(3) Proti rozhodnutí nejsou přípustné opravné prostředky.

Díl 8

Řízení o soudním prodeji zástavy

§ 354

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh zástavního věřitele, kterým se domáhá nařízení soudního prodeje zástavy; to neplatí, neumožňují-li jiné právní předpisy soudní prodej zástavy.

§ 355

Účastníci

Účastníky jsou zástavní věřitel a zástavní dlužník.

§ 356

Průběh řízení

Ve věci není třeba nařizovat jednání jen za podmíněk, že lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí nebo tehdy, jsou-li skutečnosti uvedené v § 358 odst. 1 větě první doloženy listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány nebo veřejnými listinami notáře.

§ 357

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 358

Rozhodnutí a jeho účinky

(1) Soud nařídí prodej zástavy, doloží-li zástavní věřitel zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě a kdo je zástavním dlužníkem. Rozhodnutí o nařízení prodeje zástavy je vykonatelné dnem, kterým nabylo právní moci.

(2) Právomocné rozhodnutí o nařízení prodeje zástavy je závazné pro každého, proti němuž působí podle jiných právních předpisů zástavní právo k této zástavě.

(3) Podle vykonatelného rozhodnutí o nařízení prodeje zástavy lze na návrh zástavního věřitele nařídít výkon rozhodnutí prodejem zástavy.

Díl 9

Řízení o zákazu výkonu práv spojených s účastnickými cennými papíry

§ 359

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný obecný soud akciové společnosti, která vydala účastnické cenné papíry, které byly předmětem nuceného přechodu na akcionáře (dále

jen „hlavní akcionář“) podle zákona o obchodních korporacích.

§ 360

Zahájení řízení

(1) Řízení lze zahájit jen na návrh.

(2) K návrhu je třeba připojit rozhodnutí soudu, jímž bylo hlavnímu akcionáři uloženo splnit dorovnání vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů do povinné úschovy, listiny dokládající, že vlastnické právo navrhovatele k účastnickým cenným papírům vydaným akciovou společností přešlo na hlavního akcionáře, a listiny dokládající počet účastnických cenných papírů navrhovatele, k nimž na hlavního akcionáře přešlo vlastnické právo.

§ 361

Účastníci

Účastníky jsou navrhovatel, hlavní akcionář a akciová společnost.

§ 362

Průběh řízení

(1) Při rozhodování o věci soud vychází zejména z listin a dalších důkazů, které předloží navrhovatel. Účastníci nemusí být vyslechnuti.

(2) O návrhu soud rozhodne nejpozději do 7 dnů poté, co byl návrh podán. Vyzval-li soud navrhovatele, aby odstranil vady podání, běží tato lhůta znovu ode dne, kdy došlo k odstranění vad nebo kdy marně uplynula k tomu stanovená lhůta; totéž platí, uložil-li soud navrhovatel, aby mu předložil pro rozhodnutí významné listiny nebo jiné důkazy. Opakovaná výzva se nepřipouští.

§ 363

Jednání

Jednání není třeba nařizovat.

§ 364

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Ustanovení § 11, 17, § 20 odst. 1 až 3, § 21, 22 a 28 se nepoužijí.

§ 365

Rozhodnutí

V rozhodnutí soud zakáže hlavnímu akcionáři výkon všech práv spojených s jeho účastnickými cennými papíry vydanými akciovou společností, a to až do doby, kdy hlavní akcionář v plné výši splní dorovnání vůči všem dosavadním vlastníkům účastnických cenných papírů do povinné úschovy.

§ 366

Obdobné použití pro další případy

Ustanovení § 359 až 365 se použijí obdobně i pro postup po vydání soudního rozhodnutí, jímž podle zákona o obchodních korporacích nebo zákona o přeměnách obchodních společností a družstev byla společníkovi obchodní korporace uložena povinnost splnit dluh poskytnout dorovnání protiplnění nebo náhradu škody uložením do povinné úschovy, je-li toto soudní rozhodnutí co do základu přiznaného práva závazné i vůči osobám, které nebyly účastníky řízení, v němž bylo toto soudní rozhodnutí vydáno.

HLAVA V

ŘÍZENÍ VE VĚCECH RODINNĚPRÁVNÍCH

Díl 1

Průběh řízení

*Oddíl 1**Řízení ve věcech manželských a partnerských**Pododdíl 1**Řízení o povolení uzavřít manželství*

§ 367

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh nezletilého, který dovršil 16 let věku a který hodlá uzavřít manželství.

§ 368

Účastníci

(1) Účastníky jsou ten, kdo hodlá uzavřít manželství, jeho zákonní zástupci a ten, s kým má být manželství uzavřeno.

(2) Nezletilý, který dovršil 16 let věku, má v řízení plnou procesní způsobilost.

§ 369

Dokazování

(1) Před rozhodnutím ve věci samé soud vyslechne toho, kdo hodlá uzavřít manželství, a toho, s kým má být manželství uzavřeno.

(2) Účastníka, který nemá svéprávnost v plném rozsahu, soud vyslechne bez přítomnosti jiných osob; přítomnost důvěrníka, který není jeho zákonným zástupcem nebo účastníkem a o jehož účast u výsledku vyslychaný účastník požádá, může soud vyloučit jen tehdy, je-li jeho přítomností mařen účel výsledku.

§ 370

Rozhodnutí

Rozsudek, kterým se povoluje uzavřít manželství, musí ve výroku obsahovat přesné označení účastníka, který hodlá uzavřít manželství, a účastníka, se kterým má být manželství uzavřeno.

*Pododdíl 2**Řízení ve statusových věcech manželských***Obecná ustanovení**

§ 371

Druhy řízení

Řízení ve statusových věcech manželských jsou řízení

- a) o určení, zda tu manželství je či není (zdanlivé manželství),
- b) o neplatnost manželství,
- c) o rozvod manželství.

§ 372

Rozhodnutí

Ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem.

Řízení o určení, zda tu manželství je či není, a o neplatnost manželství

§ 373

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu mají nebo měli manželé poslední společné bydliště v České republice, bydlí-li v obvodu tohoto soudu alespoň jeden z manželů; není-li takového soudu, je příslušný obecný soud manžela, který nepodal návrh na zahájení

řízení, a není-li ani takového soudu, obecný soud manžela, který podal návrh na zahájení řízení.

§ 374

Zahájení řízení

(1) Řízení, ve kterém má být manželství prohlášeno za neplatné z důvodu, že byl projev vůle o vstupu do manželství učiněn pod nátlakem spočívajícím v užití násilí nebo vyhrožováním násilím nebo byl učiněn v důsledku omylu o totožnosti snoubence nebo o povaze sňatečného právního jednání, je možné zahájit jen na návrh manžela. Podá-li návrh někdo jiný, soud jej odmítne.

(2) V řízení podle odstavce 1 může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu, nebo jen, má-li jimi být prokázán důvod neplatnosti nebo neexistence manželství, pro nějž by řízení mohlo být zahájeno i bez návrhu. Totéž platí pro odvolací řízení. Ustanovení § 20 odst. 1, § 21 a 28 se nepoužijí.

§ 375

Účastníci

Účastníky jsou manželé.

§ 376

Ztráta způsobilosti být účastníkem

(1) Ztratí-li účastník po zahájení řízení způsobilost být účastníkem, soud řízení zastaví.

(2) Bylo-li zahájeno řízení podle § 374 odst. 1 a manžel, který nepodal návrh na zahájení řízení, zemře před tím, než je ve věci pravomocně rozhodnuto, pokračuje soud v řízení s opatrovníkem, kterého zemřelému manželovi jmenuje.

(3) Bylo-li zahájeno řízení podle § 374 odst. 1 a navrhovatel zemře, pokračuje soud v řízení na návrh potomků zemřelého podaný ve lhůtě 1 roku po smrti zemřelého navrhovatele. Soud jmenuje zemřelému navrhovateli opatrovníka.

§ 377

Neúčinnost doručení

Návrh na vyslovení neúčinnosti doručení nelze podat poté, co již nabyl právní moci rozsudek, kterým bylo vysloveno, že zde manželství není, nebo že je neplatné. Ustanovení § 11 se nepoužije.

§ 378

Postup po vyslovení neexistence manželství

Neprodleně poté, co soud pravomocně vysloví, že manželství tu není, předá věc soudu příslušnému podle § 417, který rozhodne o otcovství ke společnému dítěti a o úpravě práv a povinností k tomuto společnému dítěti, které není plně svéprávné.

§ 379

Zmeškání jednání

Nedostaví-li se navrhovatel k jednání bez řádné a včasné omluvy, soud řízení zastaví, ledaže jsou dány důvody pro zahájení řízení bez návrhu.

§ 380

Lhůta pro odvolání

Neobsahoval-li rozsudek poučení o odvolání, o lhůtě k odvolání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo obsahoval-li nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze odvolání podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Prominutí zmeškání této lhůty není přípustné.

§ 381

Zpětvzetí odvolání

Zastavil-li odvolací soud řízení o odvolání proti rozsudku, jímž bylo vysloveno, že manželství zde není, nebo je neplatné, proto, že odvolání bylo odvolatelem vzato zpět, nastane právní moc rozsudku dnem právní moci usnesení o zastavení odvolacího řízení.

§ 382

Obnova řízení a zmatečnost

Žaloba na obnovu řízení a žaloba pro zmatečnost nejsou přípustné.

Řízení o rozvod manželství

§ 383

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu mají nebo měli manželé poslední společné bydliště v České republice, bydlí-li v obvodu tohoto soudu alespoň jeden z manželů; není-li takového soudu, je příslušný obecný soud manžela, který nepodal návrh na zahájení řízení, a není-li ani takového soudu, obecný soud manžela, který podal návrh na zahájení řízení.

§ 384

Zahájení řízení

(1) Řízení je možné zahájit jen na návrh jednoho z manželů nebo společným návrhem obou manželů, navrhují-li rozvod bez zjišťování příčin rozvratu manželství. Podá-li návrh někdo jiný, soud jej odmítne.

(2) Podá-li návrh na zahájení řízení jeden z manželů a druhý z manželů se k návrhu připojí, postupuje soud stejně, jako by bylo řízení zahájeno návrhem společným. Připojení se k návrhu je možné odvolat do vyhlášení rozhodnutí soudu prvního stupně.

§ 385

Účastníci

Účastníky jsou manželé.

§ 386

Ztráta způsobilosti být účastníkem

Ztratí-li účastník po zahájení řízení způsobilost být účastníkem, soud řízení zastaví.

§ 387

Zpětvzetí návrhu na zahájení řízení

(1) Zpětvzetí návrhu na zahájení řízení, se kterým projeví druhý z manželů z vážných důvodů nesouhlas, je neúčinné.

(2) Vzal-li zpět návrh na zahájení řízení jen jeden z manželů, kteří podali návrh společný, postupuje soud v řízení dále obdobně, jako by manžel, který se k návrhu připojil, své připojení odvolal.

§ 388

Neúčinnost doručení

Návrh na vyslovení neúčinnosti doručení nelze podat poté, co již nabyl právní moci rozsudek, kterým bylo vysloveno, že se manželství rozvádí. Ustanovení § 11 se nepoužije.

§ 389

Průběh řízení

(1) K projednání věci soud nařídí jednání, na kterém vyslechne účastníky. Od výsledku účastníků lze upustit, pokud by jeho provedení bylo spojeno s velkými obtížemi.

(2) Při jednání vede soud manžele k odstranění příčin rozvratu a usiluje o jejich smíření.

§ 390

Dokazování

V řízení může soud provést jiné než účastníky navržené důkazy, jen je-li to třeba ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu, nebo je-li toho třeba ke zjištění zájmů nezletilých účastníků, pro něž nemůže být manželství rozvedeno, ačkoli je rozvráceno. Ustanovení § 20 odst. 1 a § 21 se nepoužijí.

§ 391

Zmeškání jednání

(1) Nedostaví-li se navrhovatel nebo oba navrhovatelé k jednání bez řádné a včasné omluvy, soud řízení zastaví.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, pokud druhý z manželů, který se k jednání dostavil, výslovně prohlásí, že na projednání věci trvá.

§ 392

Klid řízení

Navrhli-li oba účastníci klid řízení nebo nastal-li klid řízení z důvodu, že jej navrhl navrhovatel a druhý z manželů se k jednání bez předchozí omluvy nedostavil, může soud v řízení pokračovat na návrh podaný nejdříve po uplynutí lhůty 3 měsíců od přerušování řízení.

§ 393

Poučení

V rozsudku, kterým soud vysloví rozvod manželství, poučí manžela, který přijal příjmení druhého manžela, o právu přijmout zpět své dřívější příjmení.

§ 394

Lhůta pro odvolání

Neobsahoval-li rozsudek poučení o odvolání, o lhůtě k odvolání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo obsahoval-li nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze odvolání podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Prominutí zmeškání této lhůty není přípustné.

§ 395

Odvolání

Bylo-li společnému návrhu na rozvod manželství vyhověno, není odvolání přípustné.

§ 396

Zpětivzetí odvolání

Zastavil-li odvolací soud řízení o odvolání proti rozsudku, jímž bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, proto, že odvolání bylo odvolatelem vzato zpět, nastane právní moc rozsudku dnem právní moci usnesení o zastavení odvolacího řízení.

§ 397

Odvolací řízení

V odvolacím řízení mohou být uváděny nové skutečnosti a důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jen za podmínek, za kterých mohou být uváděny podle občanského soudního řádu nebo jen, týkají-li se zájmů nezletilých, pro které nemůže být manželství rozvedeno, ačkoli je rozvráceno. Ustanovení § 28 se nepoužije.

§ 398

Obnova řízení a zmatečnost

Žaloba na obnovu řízení a žaloba pro zmatečnost nejsou přípustné.

*Pododdíl 3**Řízení ve statusových věcech partnerských*

§ 399

Druhy řízení

(1) Řízení ve statusových věcech partnerských jsou řízení

- a) o určení, zda tu partnerství je či není,
- b) o neplatnost partnerství,
- c) o zrušení partnerství.

(2) Pro řízení ve statusových věcech partnerských se přiměřeně použijí ustanovení o řízení ve statusových věcech manželských.

Oddíl 2**Předběžné řízení ve věci ochrany
proti domácímu násilí***Pododdíl 1**Předběžné opatření*

§ 400

Místní příslušnost

K rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je příslušný obecný soud navrhovatele.

§ 401

Zahájení řízení

Předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí je možné vydat jen na návrh.

§ 402

Náležitosti návrhu

(1) Návrh na nařízení předběžného opatření musí obsahovat též vylíčení skutečností, které osvědčují, že je společné bydlení navrhovatele a odpůrce v domě nebo bytě, ve kterém se nachází společná domácnost, pro navrhovatele nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči navrhovateli nebo jinému, kdo ve společné domácnosti žije, anebo vylíčení skutečností, které osvědčují nežádoucí sledování nebo obtěžování navrhovatele.

(2) Neobsahuje-li návrh všechny náležitosti, a pro tyto vady není možné o návrhu rozhodnout, soud vyzve navrhovatele vhodným způsobem k doplnění návrhu a poučí ho o důsledcích nevyhovění této výzvě. Nedojde-li soudu doplnění návrhu ve lhůtě pro rozhodnutí nebo není-li možné navrhovatele vhodným způsobem ve lhůtě pro rozhodnutí vyzvat k doplnění návrhu, soud návrh odmítne. Ustanovení o opravení nebo doplnění podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité, se nepoužije.

§ 403

Účastníci

(1) Účastníky jsou navrhovatel a odpůrce, popřípadě osoba, vůči níž násilí směřuje.

(2) Je-li navrhovatelem nezletilý, podává jeho jménem návrh zákonný zástupce, orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo advokát na základě plné moci, pokud má nezletilý pro udělení plné moci přiměřenou rozumovou a volní vyspělost. Je-li navrhovatelem osoba, jejíž svéprávnost byla ve věcech, o něž v řízení jde, omezena, podává jejím jménem návrh opatrovník nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Ustanovení jiného právního předpisu, podle něž je třeba jmenovat opatrovníka, dojde-li ke střetu zájmu zákonného zástupce nebo opatrovníka se zájmem zastoupeného či ke střetnutí zájmů těch, kteří jsou zastoupeni tímž zákonným zástupcem nebo opatrovníkem, anebo hrozí-li takový střet, se nepoužije.

(3) Nezletilý starší 16 let má pro řízení plnou procesní způsobilost.

§ 404

Lhůta pro rozhodnutí

O návrhu rozhodne soud do 48 hodin bez jednání.

§ 405

Rozhodnutí

(1) Vyhoví-li soud návrhu, uloží odpůrci předběžným opatřením zejména, aby

- a) opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí nebo do něj nevstupoval,
- b) nevstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí nebo navrhovatele a nezdržoval se tam,
- c) se zdržel setkávání s navrhovatelem, nebo
- d) se zdržel nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatele jakýmkoliv způsobem.

(2) V rozhodnutí soud poučí odpůrce o právu odnést si ze společného obydlí věci uvedené v § 493. Navrhovatele soud poučí o dalších vhodných opatřeních směřujících k jeho ochraně, zejména o právu podat návrh na zahájení řízení ve věci samé. Soud navrhovatele poučí také o možnosti podat návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření podle § 410.

(3) Výjimky vyplývající z plnění povinností uložených předběžným opatřením odpůrci stanoví soud, a to s přihlédnutím k jeho oprávněným zájmům.

§ 406

Opatrovník pro podání návrhu

Byl-li podán návrh na nařízení předběžného opatření podle § 403 odst. 2 a hrozí-li střet zájmů zákonného zástupce nebo opatrovníka se zájmem zastoupeného či může-li dojít ke střetnutí zájmů těch, kteří jsou zastoupeni tímž zákonným zástupcem nebo opatrovníkem, jmenuje soud příslušný podle § 400 neprodleně po rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření navrhovateli opatrovníka. To neplatí, je-li navrhovatel zastoupen advokátem. Proti usnesení, kterým byl opatrovník jmenován, není odvolání přípustné.

§ 407

Vykonatelnost

Rozhodnutí podle § 405 je vykonatelné vydáním.

§ 408

Trvání předběžného opatření

(1) Předběžné opatření podle § 405 trvá 1 měsíc od jeho vykonatelnosti.

(2) Předcházel-li rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření vykazání podle jiného právního předpisu, a neuplynula-li před nabytím vykonatelnosti předběžného opatření lhůta stanovená v jiném právním předpise pro trvání vykazání, prodlužuje se doba trvání předběžného opatření o tu dobu, jež do vykonatelnosti předběžného opatření neuplynula.

§ 409

Odvolací řízení

(1) Bylo-li rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření napadeno včasným odvoláním, soud prvního stupně předloží věc odvolacímu soudu do 15 dnů od podání odvolání.

(2) O odvolání odvolací soud rozhodne do 7 dnů od předání věci.

*Pododdíl 2**Prodloužení předběžného opatření*

§ 410

Návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření

(1) Navrhovatel může před uplynutím doby uvedené v § 408 podat návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření podle § 405.

(2) Podáním návrhu se prodlužuje doba trvání předběžného opatření podle § 405 do doby, než soud o návrhu na prodloužení rozhodne.

§ 411

Jednání

(1) K rozhodnutí o návrhu podle § 410 soud zpravidla nařídí jednání. Předvolání k jednání musí být účastníkům doručeno nejméně 3 dny předem. Je-li jednání nařízeno, ustanovení o času k přípravě po předvolání účastníka k jednání se nepoužijí.

(2) Při rozhodování o návrhu soud vezme v úvahu zejména trvání stavu ohrožení navrhovatele, majetkové či jiné poměry účastníků, včetně vlastnických a jiných vztahů ke společnému obydlí, na které se vztahuje

předběžné opatření, a další rozhodné okolnosti včetně dalších probíhajících řízení mezi účastníky.

§ 412

Rozhodnutí

(1) O návrhu na prodloužení doby trvání soud rozhodne do 2 měsíců od jeho podání.

(2) Soud může prodloužit dobu trvání předběžného opatření jen na dobu nezbytně nutnou. Pokud návrhovač neprokáže své majetkové či jiné poměry, včetně vlastnických a jiných vztahů ke společnému obydlí, může soud prodloužit dobu trvání předběžného opatření jen z důvodů zvláštního zřetele hodných.

§ 413

Zánik předběžného opatření

Předběžné opatření podle § 405 zanikne nejpozději uplynutím 6 měsíců od jeho vykonatelnosti.

§ 414

Zrušení rozhodnutí

(1) Na návrh může soud rozhodnout o zrušení předběžného opatření podle § 405.

(2) Ustanovení § 411 a § 412 odst. 1 platí obdobně.

(3) Byl-li návrh na zrušení rozhodnutí zamítnut, lze jej opětovně podat nejdříve až po uplynutí 3 měsíců od právní moci zamítavého rozhodnutí.

Oddíl 3

Řízení o určení a popření rodičovství

Pododdíl 1

Určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů

§ 415

Určení otcovství k dítěti neprovdané matky

(1) Narodí-li se dítě, u něhož otcovství není určeno zákonnou domněnkou svědčící manželce matky, ani souhlasným prohlášením rodičů před matričním úřadem, vyslechne soud toho, koho matka označuje za otce, zda uznává, že je otcem. Příslušným je soud podle § 417.

(2) Dojde-li k souhlasnému prohlášení rodičů o otcovství, uvede se to v protokolu a oznámí matričnímu úřadu, který vede knihu narození, v níž je dítě zapsáno.

(3) Jestliže takto k určení otcovství nedojde a matka

v přiměřené době nepodá návrh na určení otcovství, může soud jmenovat dítěti opatrovníka k podání takového návrhu a k tomu, aby dítě v řízení zastupoval.

§ 416

Určení otcovství po rozvodu nebo prohlášení manželství za neplatné

(1) Byl-li podán návrh na určení otcovství souhlasným prohlášením k dítěti, které se narodilo v době mezi zahájením řízení o rozvodu manželství nebo o neplatnost manželství a třístým dnem po rozvodu manželství nebo prohlášení manželství za neplatné, vyslechne soud matku, manžela i toho, kdo prohlašuje, že je otcem dítěte. Příslušným je soud podle § 417.

(2) Dojde-li k souhlasnému prohlášení účastníků o tom, kdo je otcem dítěte, uvede to soud do protokolu a oznámí matričnímu úřadu, který vede knihu narození, v níž je dítě zapsáno.

(3) Byl-li návrh podán před pravomocným skončením řízení o rozvod nebo neplatnost manželství, soud řízení přeruší do doby, než rozsudek, kterým bylo rozhodnuto o tom, že manželství je neplatné nebo se rozvádí, nabude právní moci. Bylo-li řízení o rozvod manželství nebo neplatnost manželství zastaveno, nebo byl-li návrh na rozvod manželství nebo na neplatnost manželství pravomocně zamítnut, soud řízení zastaví.

Pododdíl 2

Řízení o určení a popření otcovství

§ 417

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je místně příslušný obecný soud dítěte.

(2) Není-li možné určit příslušnost podle odstavce 1, je pro řízení příslušný obecný soud matky.

§ 418

Zahájení řízení

(1) Řízení lze zahájit jen na návrh.

(2) Bylo-li pravomocně určeno, že manželství zde není, zahájí soud řízení o určení otcovství ke společnému dítěti i bez návrhu.

§ 419

Popření otcovství bez návrhu

Bylo-li otcovství určeno souhlasným prohlášením rodičů, lze řízení o popření takto určeného otcovství zahájit i bez návrhu, vyžaduje-li to zřejmý zájem dítěte a mají-li být naplněna ustanovení zaručující základní lidská práva.

§ 420

Účastníci

(1) Účastníky jsou žena, která dítě porodila, dítě a muž, který o sobě tvrdí nebo o němž je tvrzeno, že je otcem dítěte (domnělý otec), nebo jehož otcovství má být popřeno.

(2) Byl-li podán návrh proti opatrovníku, který byl jmenován domnělému zemřelému otci, je účastníkem tento opatrovník.

§ 421

Ztráta způsobilosti být účastníkem

(1) Zemře-li po zahájení řízení navrhovatel, a další k návrhu oprávněná osoba ve lhůtě k tomu soudem stanovené nevyjádří zájem na pokračování v řízení, soud řízení zastaví.

(2) Zemře-li v průběhu řízení zahájeného na návrh jiné k tomu oprávněné osoby domnělý otec, pokračuje soud v řízení s opatrovníkem, kterého zemřelému jmenuje.

(3) Zemře-li po zahájení řízení domnělý otec, který byl navrhovatelem, vyzve soud matku a dítě, zda mají zájem v řízení pokračovat a stanoví jim lhůtu pro toto vyjádření. Pokud se ve lhůtě k tomu stanovené nevyjádří nebo se oba vyjádří tak, že s pokračováním řízení nesouhlasí, soud řízení zastaví. Jinak platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

§ 422

Spojení řízení

S řízením o určení otcovství je spojeno řízení o péči o nezletilé dítě a o výživě nezletilého dítěte. To neplatí, jde-li o řízení podle § 415 a 416.

§ 423

Rozhodnutí

Ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem.

§ 424

Zastavení řízení

Bylo-li otcovství k dítěti určeno v řízení podle § 415 nebo 416, soud řízení o určení otcovství zastaví.

§ 425

Prominutí zmeškání lhůty

(1) Byl-li návrh na popření otcovství podán po uplynutí popěrné lhůty, soud může do 4 měsíců od podání návrhu zmeškání lhůty prominout, vyžaduje-li to zájem dítěte a veřejný pořádek. K rozhodnutí nařídí soud jednání, je-li to třeba.

(2) Po právní moci rozhodnutí o návrhu na prominutí zmeškání lhůty nařídí soud jednání. Rozhoduje-li o zamítnutí návrhu z důvodu podání po uplynutí popěrné lhůty, není třeba jednání nařizovat.

*Pododdíl 3**Řízení o určení a popření mateřství*

§ 426

Pro řízení o určení a popření mateřství se použijí ustanovení o řízení o určení a popření otcovství přiměřeně.

Oddíl 4**Řízení ve věcech osvojení***Pododdíl 1**Řízení ve věcech osvojení nezletilého*

§ 427

Předmět řízení

Ve věcech osvojení soud zejména

- a) přijímá prohlášení o udělení souhlasu k osvojení,
- b) rozhoduje o předání dítěte do péče před osvojením,
- c) rozhoduje o určení, zda je třeba souhlasu rodičů k osvojení,
- d) rozhoduje o návrhu rodičů, kteří dali souhlas s osvojením, na vydání dítěte,
- e) rozhoduje o osvojení,
- f) rozhoduje o utajení osvojení,
- g) rozhoduje o nařízení dohledu nad úspěšností osvojení.

§ 428

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je příslušný obecný soud toho, kdo má být osvojen (osvojenec).

(2) Pro řízení o předání dítěte do péče před osvojením do ciziny je příslušný soud, v jehož obvodu je Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí.

§ 429

Zahájení řízení

(1) Řízení lze zahájit jen na návrh.

(2) Byly-li osvojení a jeho okolnosti utajeny nebo pokrevní rodič a jeho souhlas k osvojení utajeny, může soud i bez návrhu rozhodnout o jejich odtajnění, odůvodňuje-li to velmi závažná situace ohrožující osvojené dítě na životě nebo na zdraví.

(3) Odůvodňují-li to okolnosti případu, rozhodne soud i bez návrhu o nařízení dohledu nad osvojitelem a osvojecem na dobu nezbytně nutnou, jejíž délku určí.

§ 430

Náležitosti návrhu při osvojení dítěte z ciziny nebo do ciziny

Jde-li o osvojení dítěte z ciziny nebo do ciziny a navrhovatel k návrhu nepřipojil rozhodnutí příslušného orgánu veřejné moci o souhlasu s osvojením, poskytne soud navrhovateli lhůtu k doplnění návrhu. Pokud navrhovatel návrh ve lhůtě k tomu stanovené nedoplní, soud návrh odmítne.

§ 431

Účastníci

(1) Účastníkem je osvojenec, jeho zákonný zástupce a, nejde-li o rozhodnutí o tom, zda je třeba souhlasu rodičů k osvojení, také ten, kdo má v úmyslu osvojení osvojit (osvojitel). Nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníky také rodiče osvojenec.

(2) Nezletilý rodič starší 16 let má v řízení plnou procesní způsobilost.

(3) Účastníkem je také manžel osvojitele, je-li třeba k osvojení jeho souhlasu.

§ 432

Rodič osvojenec

(1) Rodič osvojenec není účastníkem, pokud

- a) byl zbaven rodičovské odpovědnosti a současně práva dát souhlas k osvojení,
- b) jeho svéprávnost byla ve věci udělení souhlasu k osvojení omezena,
- c) udělil souhlas k osvojení před podáním návrhu na osvojení.

(2) Rodič osvojenec přestává být účastníkem dnem právní moci rozhodnutí o tom, že není třeba k osvojení jeho souhlasu.

§ 433

Povinnost opětovně jednat s rodičem osvojenec

(1) Soud je povinen s rodičem osvojenec opětovně jednat jako s účastníkem,

- a) byl-li souhlas k osvojení účinně odvolán,
- b) bylo-li změněno rozhodnutí o určení, že není třeba jeho souhlasu k osvojení,
- c) bylo-li změněno nebo zrušeno rozhodnutí o omezení jeho svéprávnosti ve věci udělení souhlasu k osvojení, nebo
- d) byla-li mu znovu přiznána rodičovská odpovědnost nebo alespoň právo dát souhlas k osvojení.

(2) Byl-li rodičem, který dal souhlas s osvojením, podán návrh na vydání dítěte, je rodič účastníkem jen v té části řízení, v níž se rozhoduje o tomto návrhu.

§ 434

Zastoupení

(1) Nezletilý osvojenec, který není plně svéprávný, je v řízení zastoupen opatrovníkem, kterým soud jmenuje zpravidla orgán sociálně-právní ochrany dětí.

(2) Byl-li jmenován opatrovníkem nezletilého orgán sociálně-právní ochrany dětí, který podal podnět nebo návrh na zahájení řízení, jmenuje soud na návrh opatrovníka jiného.

§ 435

Rozhodnutí

O určení, zda je třeba souhlasu rodičů k osvojení, o dohledu a o osvojení rozhoduje soud rozsudkem.

§ 436

Prohlášení o souhlasu s osvojením

(1) Prohlásí-li rodič poté, co byl poučen o podstatě a důsledcích prohlášení souhlasu s osvojením, o pod-

statě osvojení a o podmínkách odvolání souhlasu s osvojením, vůči soudu, že dává souhlas s osvojením, zapíše soud obsah prohlášení do protokolu. Protokol rodič, jenž prohlášení učinil, podepíše.

(2) Kterýkoli okresní soud je povinen sepsat prohlášení podle odstavce 1 a neprodleně je postoupit soudu příslušnému, který vede řízení ve věcech osvojení k osvojení, k jehož osvojení byl souhlas udělen. Nebylo-li ve vztahu k nezletilému, k němuž bylo prohlášení podle odstavce 1 učiněno, dosud zahájeno řízení ve věcech osvojení, založí soud ve věci spis a věc postoupí soudu příslušnému podle § 428. Ten udělení souhlasu oznámí příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Není-li možné příslušnost soudu určit, oznámí soud udělení souhlasu orgánu sociálně-právní ochrany dětí ve svém obvodu.

(3) Odvolal-li rodič souhlas s osvojením, postupuje soud podle odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 437

Dokazování

(1) V řízení ve věcech osvojení soud vyslechne alespoň jednou rodiče osvojení, a to i pokud nejsou účastníky. To neplatí, pokud

- a) rodič není schopen projevit svou vůli nebo rozpoznat následky svého jednání nebo je ovládnout,
- b) rodič se zdržuje na neznámém místě a toto místo se nepodařilo soudu ani při vynaložení potřebné pečlivosti v součinnosti s dalšími orgány veřejné moci zjistit,
- c) rodič byl zbaven rodičovské odpovědnosti a současně práva dát souhlas k osvojení, nebo
- d) svéprávnost rodiče byla ve věci udělení souhlasu k osvojení omezena.

(2) Soud v řízení vyslechne manžela osvojitele.

§ 438

Předání osvojovaného dítěte do péče

Před rozhodnutím o předání osvojovaného dítěte do péče budoucího osvojitele ihned poté, co dali oba rodiče souhlas k osvojení nebo ihned, jakmile to zdravotní stav dítěte dovolí, provede soud stejná šetření, která podle jiného právního předpisu provádí pro rozhodnutí o předání dítěte do péče před osvojením.

§ 439

Určení, zda je třeba souhlasu rodičů s osvojením

Vysloví-li soud, že není třeba souhlasu obou rodičů k osvojení, jmenuje soud pro udělení souhlasu s osvojením opatrovníka.

§ 440

Změna poměrů

(1) Soud na návrh zruší rozsudek, kterým bylo určeno, že k osvojení dítěte není třeba souhlasu rodičů, změnil-li se poměry. Byl-li návrh na změnu rozsudku pravomocně zamítnut, lze opětovný návrh podat nejdříve po uplynutí 1 roku od právní moci zamítavého rozhodnutí.

(2) Rozsudek, kterým bylo určeno, že k osvojení dítěte není třeba souhlasu rodičů, nelze zrušit, bylo-li dítě pravomocně osvojeno.

§ 441

Přerušování řízení

(1) Byl-li podán návrh na určení otcovství k osvojení, soud řízení přerušuje do doby, než bude o návrhu na určení otcovství rozhodnuto.

(2) Byl-li podán návrh na svěřeni dítěte do péče jiné osoby, která tvrdí, že je blízkým příbuzným osvojení, soud řízení přerušuje do doby, než bude o návrhu na svěřeni do péče rozhodnuto.

§ 442

Prohlášení blízkého příbuzného osvojení

(1) Prohlásí-li v řízení ve věcech osvojení blízký příbuzný osvojení, u něž není třeba k osvojení souhlasu rodičů, že je schopen a ochoten o dítě pečovat, zahájí soud řízení o svěřeni dítěte do péče jiné osoby. Není-li soud soudem příslušným pro řízení podle § 467, postoupí věc neprodleně soudu příslušnému.

(2) Po zahájení řízení podle odstavce 1 platí ustanovení § 441 odst. 2 obdobně.

§ 443

Příjmení osvojení

(1) V rozsudku, jímž se vyslovuje osvojení, uvede soud i příjmení, které osvojenec bude mít.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí pro rozsudek o zrušení osvojení přiměřeně.

§ 444

Utajení osvojení

(1) Vyhověl-li soud návrhu na utajení osvojení podanému osvojitelem nebo osvojencem, je jednání ve věci samé neveřejné. Soud činí i další vhodná opatření k utajení osvojení.

(2) Podal-li pokrevní rodič návrh na utajení jeho osoby a souhlasu s osvojením, platí odstavec 1 obdobně.

*Pododdíl 2**Řízení o osvojení zletilého*

§ 445

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný obecný soud toho, kdo má být osvojen (osvojenec).

§ 446

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh.

§ 447

Náležitosti návrhu

Byl-li podán návrh na osvojení zletilého, ze kterého nevyplývá, zda se zletilý osvojenec k návrhu připojil, vyzve soud navrhovatele, aby ve lhůtě k tomu soudem stanovené návrh doplnil. Nepřipojí-li se zletilý osvojenec k návrhu ve lhůtě k tomu soudem stanovené, soud návrh odmítne.

§ 448

Účastníci

(1) Účastníkem je osvojenec, jeho dítě a ten, kdo má v úmyslu osvojení osvojit (osvojitel).

(2) Účastníkem je také manžel osvojitele, je-li třeba k osvojení jeho souhlasu.

§ 449

Zastoupení

Zletilý osvojenec, jehož svéprávnost byla omezena, je v řízení zastoupen zákonným zástupcem nebo opatrovníkem, kterého k tomuto účelu jmenuje soud.

§ 450

Dokazování

Soud v řízení vyslechne rodiče osvojence, jde-li o osvojení zletilého, které je obdobou osvojení nezletilého, dítě osvojence, umožňuje-li mu jeho rozumová a volní vyspělost vyjádřit svůj názor ve věci osvojení, a manžela osvojence.

§ 451

Rozhodnutí

(1) Ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem.

(2) Je-li to třeba, rozhodne soud o příjmení osvojence.

*Oddíl 5**Péče soudu o nezletilé**Pododdíl 1**Zvláštní ustanovení o předběžné úpravě poměrů dítěte*

§ 452

Předběžné opatření upravující poměry dítěte

(1) Ocitlo-li se nezletilé dítě ve stavu nedostatku řádné péče bez ohledu na to, zda tu je či není osoba, která má právo o dítě pečovat, nebo je-li život dítěte, jeho normální vývoj nebo jiný důležitý zájem vážně ohrožen nebo byl-li narušen, soud předběžným opatřením upraví poměry dítěte na nezbytně nutnou dobu tak, že nařídí, aby dítě bylo umístěno ve vhodném prostředí, které v usnesení označí.

(2) Vhodným prostředím se rozumí výchovné prostředí u osoby nebo zařízení způsobilého zajistit nezletilému řádnou péči s ohledem na jeho fyzický a duševní stav, jakož i rozumovou vyspělost a umožnit realizaci případných jiných opatření stanovených předběžným opatřením. Předběžným opatřením podle odstavce 1 lze svěřit dítě i do pěstounské péče na přechodnou dobu, po kterou rodič nemůže dítě ze závažných důvodů vychovávat, nebo po jejímž uplynutí lze dítě svěřit do péče před osvojením, dát souhlas rodiče s osvojením či rozhodnout o tom, že není třeba souhlasu rodiče k osvojení.

§ 453

Místní příslušnost

(1) K rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření je příslušný obecný soud navrhovatele.

(2) Je-li předběžné opatření nařízeno, soud předá po provedení jeho výkonu věc neprodleně soudu příslušnému podle § 467. Má-li soud, kterému byla věc předána, za to, že není soudem uvedeným podle § 467, předloží věc k rozhodnutí o příslušnosti svému nadřízenému soudu; tímto rozhodnutím je soud, jehož příslušnost byla určena, vázán.

§ 454

Zahájení řízení

(1) Předběžné opatření může soud nařídit jen na návrh orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

(2) Návrh na předběžné opatření musí obsahovat kromě obecných náležitostí návrhu na zahájení řízení jméno nezletilého, jména, povolání a bydliště ostatních účastníků, jsou-li navrhovateli známa, vylíčení rozhodujících skutečností odůvodňujících nařízení předběžného opatření, označení osoby, které má být dítě předáno do péče. Neobsahuje-li návrh všechny náležitosti, a pro tyto vady není možné o návrhu rozhodnout ve lhůtě k tomu stanovené, soud návrh odmítne. Ustanovení o opravení nebo doplnění podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité, se nepoužije.

§ 455

Zastoupení nezletilého

(1) Nezletilý nemusí být zastoupen; nemá-li nezletilý zákonného zástupce nebo nemůže-li jej zákonný zástupce v řízení zastupovat, jmenuje mu soud příslušný podle § 467 opatrovníka bezodkladně po předání věci. Opatrovníkem soud jmenuje zpravidla orgán sociálně-právní ochrany dětí.

(2) Byl-li jmenován opatrovníkem nezletilého orgán sociálně-právní ochrany dětí, který podal návrh na předběžné opatření, jmenuje soud na návrh opatrovníka jiného.

§ 456

Lhůta pro rozhodnutí

O návrhu na předběžné opatření soud rozhodne bezodkladně, nejpozději do 24 hodin od jeho podání.

§ 457

Vykonatelnost

Rozhodnutí, kterým bylo návrhu vyhověno, je vy-

konatelné vydáním. Jeho výrok je závazný pro každého.

§ 458

Doručování

Rozhodnutí se doručuje účastníkům až při provedení jeho výkonu. Účastníkům, kteří nebyli při provedení výkonu přítomni, rozhodnutí doručí dodatečně soud příslušný podle § 445 spolu s vyrozuměním, že byl proveden jeho výkon.

§ 459

Trvání předběžného opatření

(1) Předběžné opatření trvá po dobu 1 měsíce od jeho vykonatelnosti.

(2) Předběžného opatření, kterým se dítě svěruje do pěstounské péče na přechodnou dobu podle § 452 odst. 2 věty druhé, trvá 3 měsíce od jeho vykonatelnosti; bylo-li před uplynutím doby zahájeno řízení ve věci samé, pak trvá do doby, než se stane vykonatelným rozhodnutím, kterým se toto řízení končí, nebo rozhodnutí, kterým bylo předběžné opatření zrušeno.

§ 460

Prodloužení doby trvání předběžného opatření

(1) Bylo-li před uplynutím doby podle ustanovení § 459 odst. 1 zahájeno řízení ve věci samé, může soud předběžné opatření na dobu nejvýše 1 měsíce opakovaně prodloužit tak, aby celková doba trvání předběžného opatření nepřesáhla 6 měsíců od jeho vykonatelnosti. Poté lze dobu trvání předběžného opatření výjimečně prodloužit jen tehdy, nebylo-li z vážných důvodů a objektivních příčin možné v této době skončit důkazní řízení ve věci samé.

(2) Postupoval-li soud, kterému byla věc předána podle § 453 odst. 2 věty druhé, a nebylo-li o příslušnosti nadřízeným soudem dosud rozhodnuto, rozhodne o prodloužení doby trvání soud, který předběžné opatření nařídil.

§ 461

Mezinárodní prvek

Byl-li podán návrh na vydání předběžného opatření podle § 452 a ve věci samé není dána pravomoc českých soudů podle jiného právního předpisu, lhůta podle § 459 se nepoužije. Celková doba trvání před-

běžného opatření však v takovém případě nesmí překročit 6 měsíců.

§ 462

Zrušení předběžného opatření

(1) Rodiče nezletilého, orgán sociálně-právní ochrany dětí a opatrovník podle § 455 mohou kdykoli soudu navrhnout zrušení předběžného opatření. O takovém návrhu musí soud rozhodnout bezodkladně, nejpozději do 7 dnů. Byl-li návrh zamítnut, může jej oprávněná osoba, neuvede-li v něm jiné důvody, opakovat až po uplynutí 14 dnů od právní moci rozhodnutí.

(2) O zrušení rozhoduje soud příslušný podle § 467. Ustanovení § 460 odst. 2 se použije přiměřeně.

§ 463

Odvolání

Bylo-li podáno ve lhůtě odvolání proti rozhodnutí o předběžné úpravě poměrů dítěte soudu příslušnému podle § 467, nemůže být odmítnuto pro opožděnost.

§ 464

Vyhovění odvolání soudem prvního stupně

Usnesení o předběžné úpravě poměrů dítěte může k odvolání změnit přímo soud prvního stupně, pokud odvolání v celém rozsahu vyhoví.

§ 465

Lhůta pro rozhodnutí o odvolání

(1) Bylo-li rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření napadeno včasným odvoláním a nepostupoval-li soud prvního stupně podle § 464, předloží věc odvolacímu soudu do 15 dnů od podání odvolání.

(2) Odvolací soud rozhodne o odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření podle § 452 do 7 dnů od předložení věci.

Pododdíl 2

Řízení ve věcech péče soudu o nezletilé

§ 466

Předmět řízení

V řízení soud rozhoduje zejména ve věcech

- a) jména a příjmení nezletilého dítěte,
- b) péče o nezletilé dítě,

- c) výživy nezletilého dítěte,
- d) styku s nezletilým dítětem,
- e) rodičovské odpovědnosti,
- f) poručenství,
- g) opatrovnictví nezletilého dítěte,
- h) předání nezletilého dítěte,
- i) navrácení nezletilého dítěte,
- j) pro nezletilé dítě významných, na nichž se rodiče nemohou dohodnout,
- k) souhlasu s právním jednáním nezletilého dítěte,
- l) zastupování nezletilého dítěte,
- m) péče o jmění nezletilého dítěte,
- n) ústavní výchovy nezletilého dítěte a jiných výchovných opatření,
- o) ochranných opatření,
- p) pěstounské péče,
- q) určení data narození nezletilého dítěte,
- r) přiznání svéprávnosti nezletilému dítěti,
- s) přivolení souhlasu a odvolání souhlasu zákonného zástupce k samostatnému provozování obchodního závodu nebo k jiné obdobné výdělečné činnosti.

§ 467

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je příslušný obecný soud nezletilého dítěte.

(2) Není-li příslušný soud znám nebo nemůže-li včas zakročit, zakročí soud, v jehož obvodu se nezletilý zdržuje. Jakmile však je to možné, postoupí věc soudu příslušnému.

§ 468

Zahájení řízení

(1) Řízení podle § 466 písm. j), l) a m) lze zahájit jen na návrh zákonného zástupce.

(2) Řízení podle § 466 písm. r) a s) lze zahájit jen na návrh nezletilého nebo jeho zákonného zástupce.

(3) Bylo-li nařízeno předběžné opatření podle § 452, zahájí soud příslušný podle § 467 bezodkladně poté, co mu byla věc předána nebo co bylo rozhodnuto o jeho příslušnosti, i bez návrhu řízení o péči o nezletilého. Osobě, které bylo nezletilé dítě na základě předběžného opatření podle § 452 předáno do péče, se do-

ručuje usnesení o zahájení řízení ve věci samé a rozhodnutí ve věci samé.

§ 469

Zastoupení

(1) Dítě je v řízení zastoupeno opatrovníkem, kterého soud pro řízení jmenuje. Opatrovníkem soud jmenuje zpravidla orgán sociálně-právní ochrany dětí.

(2) Byl-li jmenován opatrovníkem nezletilého orgán sociálně-právní ochrany dětí, který podal podnět nebo návrh na zahájení řízení, jmenuje soud na návrh opatrovníka jiného.

(3) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro řízení podle § 468 odst. 2. V těchto řízeních má nezletilý plnou procesní způsobilost.

§ 470

Postavení Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí

Jde-li o věci se vztahem k cizině, může být zmocněncem účastníka Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí.

§ 471

Rozhodnutí

(1) Ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem.

(2) Ve věcech péče soudu o nezletilé rozhoduje soud s největším urychlením.

§ 472

Náležitosti rozsudku

V rozsudku ve věcech styku s dítětem, péče o dítě nebo navrácení dítěte soud účastníky poučí podle § 502, 503 a 504 o možnosti výkonu rozhodnutí a o způsobech jeho provedení.

§ 473

Předběžná vykonatelnost

Předběžně vykonatelné jsou rozsudky

- a) odsuzující k plnění výživného,
- b) jimiž se prodlužuje trvání výchovného opatření, kterým bylo dítě dočasně odňato z péče rodičů nebo jiné fyzické osoby¹⁾.

§ 474

Úkoly soudu při péči o nezletilé

(1) Za účelem ochrany zájmu dítěte soud vede rodiče k nalezení smírného řešení. Soud může rodičům uložit na dobu nejvýše 3 měsíců účast na mimosoudním smířčím nebo mediačním jednání nebo rodinné terapii, nebo jim nařídít setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

(2) Soud vede rodiče, popřípadě poručníky nezletilých k řádnému plnění povinností při péči o nezletilého a správě jeho majetkových záležitostí. Vyřizuje podněty a upozornění fyzických a právnických osob stran péče o nezletilého a činí vhodná opatření.

(3) O vhodnosti a účelnosti navržených nebo zamýšlených opatření soud zpravidla zjistí názor orgánu vykonávajícího sociálně-právní ochranu dětí, který je obeznámen s poměry.

§ 475

Změna poměrů

(1) Změní-li se poměry, může soud změnit rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti nebo rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě.

(2) Dojde-li k podstatné změně poměrů nebo k neshodě mezi rodiči a pěstounem v podstatné záležitosti týkající se dítěte, může dítě, rodič nebo pěstoun navrhnout soudu změnu práv a povinností, zrušení pěstounské péče, nebo jiné rozhodnutí.

§ 476

Odvolání

Schválil-li soud ve věcech péče soudu o nezletilé rozsudkem dohodu rodičů, nejsou rodiče oprávněni podat odvolání do výroku, jímž byla dohoda schválena.

§ 477

Postup po nabytí zletilosti dítěte v řízení o jeho výživě

Nabude-li dítě v průběhu řízení o jeho výživě zletilosti, dokončí soud řízení podle ustanovení tohoto pododdílu.

¹⁾ § 13a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 401/2012 Sb.

Pododdíl 3**Zvláštní ustanovení pro řízení o navrácení nezletilého dítěte ve věcech mezinárodních únosů dětí**

§ 478

Použití ustanovení

Ustanovení tohoto pododdílu se použijí pro řízení o návrhu na navrácení nezletilého dítěte ve věcech mezinárodních únosů dětí podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu²⁾, nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁾.

§ 479

Místní příslušnost

Pro řízení je příslušný soud, v jehož obvodu má sídlo Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí.

§ 480

Zahájení řízení

Řízení lze zahájit jen na návrh.

§ 481

Účastníci

(1) Účastníky jsou

- a) ten, kdo tvrdí, že jeho právo na péči o dítě, vykonávané podle právního řádu státu, v němž dítě mělo svůj obvyklý pobyt bezprostředně před přemístěním nebo zadržením, bylo porušeno (navrhovatel),
- b) ten, o němž navrhovatel tvrdí, že právo na péči o dítě, vykonávané podle právního řádu státu, v němž dítě mělo svůj obvyklý pobyt bezprostředně před přemístěním nebo zadržením, porušuje (odpůrce),
- c) dítě.

(2) Je-li účastníkem nezletilý rodič dítěte, který není plně svéprávný a dosáhl věku 16 let, má v tomto řízení plnou procesní způsobilost.

(3) Nezletilý rodič dítěte, který není plně svéprávný a nedosáhl věku 16 let, musí být v řízení zastoupen zákonným zástupcem, pokud soud dospěje

k závěru, že jeho rozumová a volní vyspělost mu neumožňuje jednat v řízení samostatně.

§ 482

Zastoupení

(1) Dítě je v řízení zastoupeno opatrovníkem, kterým soud zpravidla jmenuje orgán sociálně-právní ochrany dětí.

(2) Byl-li jmenován opatrovníkem nezletilého orgán sociálně-právní ochrany dětí, který podal podnět nebo návrh na zahájení řízení, jmenuje soud na návrh opatrovníka jiného.

(3) Proti usnesení o jmenování opatrovníka není odvolání přípustné.

§ 483

Rozhodnutí

Ve věci samé soud rozhoduje rozsudkem.

§ 484

Předběžná vykonatelnost

Rozsudek, jímž bylo návrhu vyhověno, je předběžně vykonatelný.

§ 485

Přerušování řízení

(1) Řízení nelze přerušit, ledaže soud rozhodl, že požádá soudní orgán Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce.

(2) V řízení nelze prominout zmeškání lhůty.

§ 486

Opatření soudu

(1) Soud činí i bez návrhu vhodná opatření k zajištění podmínek pro navrácení dítěte, přičemž zejména učiní opatření k

- a) soudnímu dohledu nad pohybem dítěte na území státu,
- b) zabránění dítěti opustit území státu bez souhlasu soudu,

²⁾ Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí, vyhlášená pod č. 34/1998 Sb.

³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000.

c) zabránění narušení osobních vazeb mezi dítětem a navrhovatelem.

(2) Soud na návrh navrhovatele rozhodne též o prozatímní úpravě styku navrhovatele s dítětem, osvědčí-li navrhovatel právo na péči o dítě.

(3) O přijetí vhodných opatření soud rozhoduje bezodkladně, zpravidla bez slyšení účastníků. Proti usnesení, kterým byla vhodná opatření podle odstavce 1 uložena, není odvolání přípustné.

§ 487

Jednání

(1) Soud nařídí ve věci jednání, které se musí konat do 3 týdnů od podání návrhu.

(2) Při jednání vyslechne soud navrhovatele a odpůrce. Soud také zjistí názor dítěte.

(3) Dojde-li v průběhu jednání k dohodě mezi navrhovatelem a odpůrcem, pokud jde o péči o dítě a styk s ním, uloží soud odpůrci povinnosti pro něj z dohody vyplývající předběžným opatřením.

§ 488

Nedostavení se odpůrce

Jestliže se odpůrce k nařízenému jednání nedostaví bez včasné a důvodné omluvy a nevyjádří se k návrhu navrhovatele ani v písemné formě, má se za to, že nemá proti návrhu na navrácení dítěte námitek. O tomto následku nedostavení se musí být odpůrce poučen.

§ 489

Rozhodnutí

(1) Nejsou-li dány důvody zvláštního zřetele hodné, vydá soud rozhodnutí ve věci samé zpravidla do 6 týdnů od zahájení řízení; vydá-li soud rozhodnutí po uplynutí této lhůty, uvede v odůvodnění rozhodnutí skutečnosti, pro které nebylo možné tuto lhůtu dodržet.

(2) Soud může v rozhodnutí podmínit nebo podmíněně odložit navrácení dítěte, a to splněním přiměřených záruk navrhovatelem nebo vydáním rozhodnutí anebo učiněním jiných opatření orgány státu, do něhož má být dítě navráceno.

§ 490

Odvolání

(1) Bylo-li podáno odvolání proti rozsudku o na-

vrácení dítěte, předá soud prvního stupně věc soudu odvolacímu do 7 dnů od podání odvolání. O odvolání rozhodne odvolací soud do 30 dnů od předání věci.

(2) Odvolací soud může odložit vykonatelnost usnesení odsuzujícího k navrácení dítěte, pokud k navrácení dítěte nedošlo. O odložení vykonatelnosti rozhodne do 3 dnů od předložení věci.

§ 491

Obnova řízení a zmatečnost

Žaloba na obnovu řízení a žaloba pro zmatečnost nejsou přípustné.

Díl 2

Výkon rozhodnutí

Oddíl 1

Zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí ve věci ochrany proti domácímu násilí

§ 492

Příslušnost soudu

Rozhodl-li soud podle § 405, výkon rozhodnutí zajistí bezodkladně vždy soud prvního stupně.

§ 493

Provedení výkonu

Výkon rozhodnutí se provede tak, že soud v součinnosti s příslušnými orgány veřejné moci vykáže povinného ze společného obydlí, odebere mu všechny klíče od společného obydlí, které povinný drží, a popřípadě mu zakáže setkávat se s označenou osobou nebo ji jinak kontaktovat. Soud zároveň poskytne povinnému příležitost, aby si bezprostředně při výkonu rozhodnutí vyzvedl ze společného obydlí své osobní cennosti a osobní dokumenty, jakož i věci, které slouží jeho osobní potřebě; během trvání rozhodnutí podle § 405 pak povinnému umožní vyzvednout i věci nezbytné k výkonu jeho podnikatelské činnosti nebo výkonu povolání, případně věci nezbytné z jiného vážného důvodu.

§ 494

Věci povinného

Neení-li povinný při výkonu rozhodnutí přítomen, poskytne mu soud na jeho žádost během doby trvání

rozhodnutí podle § 405 příležitost, aby si ze společného obydlí vyzvedl věci uvedené v § 493.

§ 495

Adresa pro doručování

Při provedení výkonu rozhodnutí soud povinného rovněž vyzve, aby soudu sdělil adresu, na kterou mu bude možné po dobu trvání rozhodnutí podle § 405 doručovat písemnosti s tímto rozhodnutím souvisící, nebo aby si zvolil zástupce pro doručování písemností, a upozorní ho, že písemnosti mu budou doručovány uložení u soudu podle jiného právního předpisu, pokud výzvě nevyhoví.

§ 496

Opětovný výkon

Poruší-li povinný po provedení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 493 povinnost nevstupovat do společného obydlí a nezdržovat se v něm, soud kdykoliv a bezodkladně na návrh oprávněného provede opětovný výkon rozhodnutí vykááním povinného ze společného obydlí.

Oddíl 2

Zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí ve věcech péče soudu o nezletilé

Pododdíl 1

Zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí o předběžné úpravě poměrů

§ 497

Výkon předběžného opatření podle § 452

(1) Nařídil-li soud předběžným opatřením, aby nezletilé dítě bylo předáno do vhodného prostředí, zajistí současně jeho bezodkladný výkon.

(2) Výkon rozhodnutí se provede tak, že soud v součinnosti s příslušnými orgány veřejné moci nezletilé dítě předá do vhodného prostředí; jestliže je dítě u jiné osoby nebo v zařízení, bude jim za účelem umístění do vhodného prostředí odňato. Ustanovení § 500 až 504, 507 a 508 se nepoužijí.

(3) Při výkonu rozhodnutí je třeba postupovat citlivě s ohledem na dítě tak, aby nedošlo k nepřijatelnému zásahu do jeho psychického a citového vývoje nebo jinému neodůvodněnému zásahu do jeho práv.

(4) S ohledem na věk a rozumové schopnosti je

dítě informováno o důvodech a všech krocích spojených s výkonem rozhodnutí. Zejména se mu s přihlédnutím k jeho rozumovým schopnostem a citovým vzbám vysvětlí důvody, které vedly k tomuto výkonu, kam bude převezeno, případně se mu zodpoví otázky, které v této souvislosti položí.

§ 498

Místní příslušnost

Příslušným k výkonu tohoto rozhodnutí je soud, který nařídil předběžné opatření. Byla-li věc již předána soudu příslušnému podle § 467, je příslušný k výkonu rozhodnutí soud, kterému byla věc předána.

§ 499

Zastoupení nezletilého

Nezletilý nemusí být zastoupen; nemá-li nezletilý zákonného zástupce nebo nemůže-li jej zákonný zástupce v řízení zastupovat, jmenuje mu soud příslušný podle § 467 opatrovníka bezodkladně po provedení výkonu.

Pododdíl 2

Výkon rozhodnutí o péči o nezletilé děti

§ 500

Místní příslušnost

(1) Pro řízení je příslušný obecný soud nezletilého.

(2) K výkonu rozhodnutí ve věcech mezinárodních únosů nezletilého dítěte je příslušný soud, který rozhodnutí vydal.

§ 501

Výzva ke splnění povinnosti

(1) Shledá-li soud zvláštní důvody, nebo nebyl-li ten, kdo neplní soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, v rozhodnutí nebo dohodě poučen o následcích neplnění stanovených povinností, vyzve jej, aby soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu plnil, a poučí jej o možnosti výkonu rozhodnutí ukládáním pokut nebo odnětím dítěte.

(2) Soud může požádat též příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, aby vedl povinného k dobrovolnému plnění soudního rozhodnutí nebo soudem

schválené dohody o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, aniž by bylo třeba nařizovat výkon rozhodnutí.

§ 502

Nařízení výkonu

(1) Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte.

(2) Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč. Pokuty připadají státu a soud eviduje částku vymožených pokut.

§ 503

Další opatření

(1) Je-li to účelné, může soud

- a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin,
- b) nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, stanovit plán navykacího režimu (dále jen „plán“), je-li to v zájmu dítěte; plán se stanoví tak, aby byl umožněn postupný kontakt dítěte s osobou oprávněnou ke styku s ním; soud zpravidla před stanovením plánu opatří odborné vyjádření o vhodnosti, obsahu, rozsahu a době trvání; výkonem kontroly plnění plánu soud pověří vhodnou osobu nebo zařízení, neprovádí-li soud výkon kontroly přímo,
- c) rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí,
- d) nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

(2) Shledá-li soud porušování plánu některým z účastníků, které má vliv na účel navykacího režimu, nebo dospěje-li k závěru, že navykací režim neplní svůj účel, plán zruší a přistoupí k výkonu rozhodnutí podle § 504.

§ 504

Odnětí dítěte

Zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 bezvýsledný nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno nebo má být navráceno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu. Výkon rozhodnutí odnětím dítěte a jeho předání tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu, lze podle věty první nařídít jen ve výjimečných případech. Rozhodnutí, kterým byl výkon rozhodnutí o odnětí dítěte nařízen, se doručuje povinnému až při provedení výkonu.

§ 505

Náklady řízení

Nákladem výkonu rozhodnutí jsou i

- a) ušlý výdělek a hotové výdaje osob zúčastněných na výkonu rozhodnutí odnětím dítěte,
- b) náklady účelně vynaložené s otevřením bytu a jiné místnosti povinného nebo jiné osoby podle § 509,
- c) náklady na nezbytné potřeby nezletilého dítěte při výkonu rozhodnutí,
- d) náklady na dopravu nezletilého dítěte spojené s jeho navrácením v případě mezinárodního únosu.

§ 506

Náhrada nákladů

Náklady výkonu rozhodnutí hradí povinný. Byly-li náklady účastníkům nahrazeny postupem podle § 507, hradí povinný náklady řízení státu. Stát má proti povinnému také právo na náhradu odměny mediátora za první setkání, kterou platil, pokud u povinného nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

§ 507

Čerpání pokut k náhradě nákladů dítěte

(1) Na návrh zákonného zástupce nebo opatrovníka nezletilého dítěte lze na základě rozhodnutí soudu čerpat peněžní prostředky k náhradě vynaložených a prokázaných nákladů, slouží-li k uspokojení nezbytných potřeb dítěte.

ných potřeb dítěte, a to do výše částky vymožených pokut, které jsou evidovány podle § 502.

(2) Soud čerpání peněžních prostředků zástupci nezletilého dítěte nepřizná v případech, pokud žadatel, kterému bylo uloženo plnit soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, toto rozhodnutí nebo dohodu sám dobrovolně neplní.

§ 508

Závaznost rozhodnutí

(1) Nařízení výkonu rozhodnutí podle § 504 je závazné pro každého. Soud jej provede v součinnosti s příslušnými státními orgány.

(2) Ustanovení § 497 odst. 3 a 4 se použije obdobně.

§ 509

Oprávnění při výkonu

Vyžaduje-li to provedení výkonu rozhodnutí odnětím dítěte, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn provést prohlídku bytu a jiných prostor povinného nebo jiné osoby, jestliže je možné předpokládat, že se v nich dítě nachází; za tím účelem je oprávněn zjednat si přístup do bytu a jiných prostor povinného nebo jiné osoby. Tyto osoby jsou povinny umožnit přístup.

§ 510

Zrušení rozhodnutí v odvolacím řízení

Při rozhodování o odvolání podanému proti usnesení ve věcech výkonu rozhodnutí o péči o nezletilé děti lze rozhodnutí soudu prvního stupně zrušit jen z důvodů, které pro zrušení rozhodnutí v odvolacím řízení vymezuje občanský soudní řád. Šetření nebo dokazování, která jsou potřebná pro potvrzení nebo změnu usnesení soudu prvního stupně, provede odvolací soud buď sám nebo prostřednictvím soudu prvního stupně anebo dožádaného soudu.

Oddíl 3

Zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí ve věcech výživného

§ 511

Místní příslušnost

K nařízení a provedení výkonu rozhodnutí a k čin-

nosti soudu před nařízením výkonu rozhodnutí, jde-li o výkon rozhodnutí pro vymožení výživného nezletilého dítěte, je příslušný obecný soud nezletilého. Ustanovení o přenesení příslušnosti se použijí obdobně.

§ 512

Postavení Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí

Jde-li o věci se vztahem k cizině, může být v řízení o výkon rozhodnutí ukládajícího povinnost k placení výživného zmocněncem účastníka Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí.

§ 513

Činnost soudu před nařízením výkonu rozhodnutí

Jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé dítě, poskytne soud na žádost účastníka pomoc při zjišťování bydliště toho, komu z rozhodnutí vyplývá povinnost. Soud přitom postupuje v součinnosti s jinými orgány veřejné moci.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Přechodné ustanovení

§ 514

Řízení o popření otcovství zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na návrh nejvyššího státního zástupce se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Zmocňovací ustanovení

§ 515

Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou jednacím řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, který upraví podrobněji pro vyřizování soukromoprávních věcí organizaci práce a úkoly zaměstnanců při výkonu soudnictví, včetně postupu notáře při provádění úkonů v řízení o pozůstalosti, a postup soudů při výkonu rozhodnutí. Zejména v něm stanoví, které jednoduché úkony svěřené předsedovi senátu nebo samosoudci mohou vykonávat justiční čekatelé nebo administrativní zaměstnanci a kterými úkony v řízení o pozůstalosti může notář pověřit své zaměstnance.

§ 516

Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou

- a) výši a způsob určení odměny a náhrady hotových výdajů notáře za úkony, které v řízení o pozůstalosti provedl jako soudní komisař,
- b) výši a způsob určení odměny a náhrady hotových výdajů správce pozůstalosti.

§ 517

Výši a způsob určení odměny a náhrady hotových výdajů likvidačního správce upraví vláda nařízením.

Účinnost

§ 518

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Zeman v. r.

Rusnok v. r.

293**ZÁKON**

ze dne 12. září 2013,

**kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna občanského soudního řádu****Čl. I**

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona

č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 80/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 369/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb. a zákona č. 45/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za slovo „ochrana“ vkládá slovo „soukromých“ a slovo „zachování“ se nahrazuje slovy „dodržování smluv a“.

2. V § 2 se slova „fyzických a právnických osob“ a slova „na úkor těchto osob“ zrušují.

3. V § 3 se slova „zákonosti a slouží jejímu upevnění a rozvíjení“ nahrazují slovy „spravedlnosti“.

a práva, slouží upevnování a rozvíjení zásad soukromého práva“, slova „má právo domáhat se“ se nahrazují slovy „se může domáhat“ a za slovo „ochrany“ se vkládá slovo „soukromého“.

4. § 6 zní:

„§ 6

V řízení postupuje soud předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná a aby skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné, byly podle míry jejich účasti spolehlivě zjištěny. Ustanovení tohoto zákona musí být vykládána a používána tak, aby nedocházelo k jejich zneužívání.“

5. V § 7 odst. 1 se slova „z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů“ nahrazují slovy „z poměrů soukromého práva“.

6. § 8 se zrušuje.

7. V § 9 odstavec 2 zní:

„(2) Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně

- a) ve sporech o vzájemné vypořádání úhrady přelátku na dávce důchodového pojištění, nemocenského pojištění, státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi a ve sporech o vzájemné vypořádání regresní náhrady zaplacené v důsledku vzniku nároku na dávku nemocenského pojištění,
- b) ve sporech o určení nezákonnosti stávky nebo výluky,
- c) ve sporech týkajících se cizího státu nebo osob požívajících diplomatických imunit a výsad, jestliže tyto spory patří do pravomoci soudů České republiky,
- d) ve sporech o zrušení rozhodnutí rozhodce o plnění závazků z kolektivní smlouvy,
- e) ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci,
- f) ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy a členy jejich orgánů nebo likvidátory, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů nebo likvidace,
- g) ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví,

h) ve sporech o ochranu práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním nebo nedovoleným omezením soutěže,

i) ve věcech ochrany názvu a pověsti právnické osoby,

j) ve sporech z finančního zajištění a sporech týkajících se smének, šeků a investičních nástrojů,

k) ve sporech z obchodů na komoditní burze,

l) ve věcech jednání shromáždění společenství vlastníků a sporů z toho vzniklých,

m) ve věcech přeměn obchodních společností a družstev, včetně všech řízení o náhradě podle zvláštního právního předpisu,

n) ve sporech z koupě závodu, pachtu závodu nebo jeho části,

o) ve sporech ze smluv na stavební práce, které jsou nadlimitními veřejnými zakázkami, včetně dodávek nezbytných k provedení těchto smluv.“

8. V § 9 se odstavce 3 a 4 včetně poznámek pod čarou č. 1b, 39, 40 až 53, 53a a 53b zrušují.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 3.

9. § 17a se zrušuje.

10. V § 19 se slova „způsobilost mít práva a povinnosti“ nahrazují slovy „právní osobnost“.

11. V § 20 odst. 1 se za slovo „samostatně“ vkládá slovo „právně“ a slova „má způsobilost vlastními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti“ se nahrazují slovy „je svéprávný“.

12. V § 21 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) člen statutárního orgánu; tvoří-li statutární orgán více osob, jedná za právnickou osobu předseda statutárního orgánu, popřípadě jeho člen, který tím byl pověřen; je-li předsedou nebo pověřeným členem právnická osoba, jedná vždy fyzická osoba, která je k tomu touto právnickou osobou zmocněna nebo jinak oprávněna, nebo“.

13. V § 21 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) vedoucí jejího odštěpného závodu, jde-li o věci týkající se tohoto závodu, nebo“.

14. Poznámka pod čarou č. 55 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

15. V § 22 se za slovo „zástupcem“ vkládají slova „nebo opatrovníkem“.

16. V § 23 se slova „nemá způsobilost k právním

úkonům v plném rozsahu“ nahrazují slovy „není plně svéprávná“ a za slovo „zástupcem“ se vkládají slova „nebo opatrovníkem“.

17. V § 26 odst. 1 se slovo „obchodních“ nahrazuje slovy „týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti“.

18. V § 26 odst. 2 se slova „ve věcech péče o nezletilé,“ zrušují.

19. V § 26 odst. 5 se slova „navrhovatelem (žalobcem)“ nahrazují slovem „žalobcem“ a slova „totéž platí v řízení o propuštění cizince ze zajištění“ se nahrazují slovy „za právnickou osobu jedná k tomu pověřený její zaměstnanec nebo člen, který má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie“.

20. Poznámka pod čarou č. 57c se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

21. V § 27 odst. 1 se slova „má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu“ nahrazují slovy „je plně svéprávná“.

22. V § 29 odst. 4 se věty první a druhá nahrazují větami „Opatrovníkem podle odstavců 1 až 3 soud jmenuje zpravidla osobu blízkou, případně jinou vhodnou osobu, nebrání-li tomu zvláštní důvody. Advokáta lze jmenovat opatrovníkem, jen jestliže jím nemůže být jmenován někdo jiný. Jinou osobu než advokáta lze jmenovat opatrovníkem, jen jestliže s tím souhlasí.“.

23. Za § 29 se vkládá nový § 29a, který zní:

„§ 29a

Účastníku, který pořídil předběžné prohlášení v očekávání vlastní nezpůsobilosti právně jednat, ustanoví soud opatrovníkem s jejím souhlasem osobu za opatrovníka označenou v předběžném prohlášení.“.

24. § 35 zní:

„§ 35

(1) V zákonem stanovených případech může státní zastupitelství, popřípadě nejvyšší státní zástupce, podat návrh na zahájení řízení nebo do občanského soudního řízení vstoupit.

(2) Státní zastupitelství nebo nejvyšší státní zástupce jsou v takovém řízení oprávněni ke všem úkonům, které může vykonat účastník řízení, pokud nejde o úkony, které může vykonat jen účastník právního poměru.“.

Poznámka pod čarou č. 57a se zrušuje.

25. V § 35a odst. 2, § 206 odst. 2, § 244 odst. 2 a § 250f písm. c) se slovo „vztahu“ nahrazuje slovem „poměru“.

26. § 38 se zrušuje.

27. V § 40 odst. 2 se na konci písmene a) doplňuje slovo „nebo“.

28. V § 40 odst. 2 se písmena b) až e) zrušují.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno b).

29. V § 40 odst. 4 se slova „soudním komisařem nebo“ zrušují.

30. V § 40 odst. 7 větě druhé se slova „ , dohoda o výchově a výživě nezletilého dítěte, dohoda o styku s nezletilým dítětem, dohoda o vypořádání dědictví, dohoda o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů“ a slova „ , rodiče, účastníci dohody o styku s nezletilým dítětem, účastníci dohod v dědickém řízení“ zrušují.

31. V § 41 odstavec 3 zní:

„(3) Hmotněprávní jednání účastníka učiněné vůči soudu je účinné také vůči ostatním účastníkům, avšak teprve od okamžiku, kdy se o něm v řízení dozvěděli; to platí i tehdy, je-li pro platnost hmotněprávního jednání předepsána písemná forma. Ustanovení § 40 odst. 3 se použije obdobně.“.

32. V § 41a odst. 2 se za slovo „podmínky“ vkládají slova „nebo doložení času“.

33. V § 41b se slova „ , dohoda o výchově a výživě nezletilého dítěte, dohoda o styku s nezletilým dítětem, dohoda o vypořádání dědictví, dohoda o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů“ a slova „ , rodiči, účastníky dohody o styku s nezletilým dítětem, účastníky dohod v dědickém řízení“ zrušují.

34. § 42 zní:

„§ 42

(1) Podání je možno učinit písemně. Písemné podání se činí v listinné nebo elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě nebo telefaxem.

(2) Písemné podání obsahující návrh ve věci samé učiněné telefaxem nebo v elektronické podobě je třeba nejpozději do 3 dnů doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. K těmto podáním, pokud nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, soud nepřihlíží. Stanoví-li to předseda se-

nátu, je účastník povinen soudu předložit originál (písemné podání shodného znění) i jiných podání učiněných telefaxem.

(3) V případě podání v elektronické podobě podepsaného uznávaným elektronickým podpisem nebo podání v elektronické podobě podle zvláštního právního předpisu^{58a)} se nevyžaduje doplnění podání předložením jeho originálu podle odstavce 2.

(4) Pokud zákon pro podání určitého druhu nevyžaduje další náležitosti, musí být z podání patrné, kterému soudu je určeno, kdo je činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsáno a datováno. Povinnost podpisu a datování se nevztahuje na podání v elektronické podobě podle zvláštního právního předpisu^{58a)}. Je-li účastník zastoupen advokátem, může být podpis advokáta nahrazen otiskem podpisového razítka, jehož vzor byl uložen u soudu, kterému je podání určeno. Podání v listinné podobě je třeba předložit s potřebným počtem stejnopisů a s přílohami tak, aby jeden stejnopis zůstal u soudu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis, jestliže je to třeba. Podání v jiných formách se činí pouze jedním stejnopisem. K podání učiněnému elektronicky lze připojit také všechny jeho přílohy v elektronické podobě.“

35. V § 46b písm. b) se slova „místa podnikání“ nahrazují slovem „sídla“.

36. V § 46b písm. b) se slovo „podnik“ nahrazuje slovy „obchodní závod (dále jen „závod“)“.

37. V § 46c odst. 3 se slova „(§ 273b)“ zrušují.

38. V § 50b odst. 4 písm. c) se slova „ , § 187 odst. 1, § 191b odst. 3 a § 192 odst. 1“ zrušují.

39. V § 50d se odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 33c, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou, zrušují.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 2 a 3.

40. Poznámka pod čarou č. 58f zní:

^{58f)} Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém.“

41. Poznámka pod čarou č. 62 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

42. § 73 se včetně nadpisu zrušuje.

43. V § 74 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

44. V § 74 se odstavce 4 a 5 zrušují.

45. V § 75 odstavec 1 zní:

„(1) Předběžné opatření nařídí předseda senátu na návrh.“

46. V § 75 odst. 2 se slova „vyplývajících z obchodních vztahů“ nahrazují slovy „týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti“.

47. V § 75 se odstavce 3 a 4 zrušují.

Dosavadní odstavce 5 se označují jako odstavce 3.

48. V § 75a se odstavce 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

49. V § 75b odst. 1 se slova „v obchodních věcech“ nahrazují slovy „ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti“.

50. V § 75b odst. 3 se písmena a) a b) zrušují.

Dosavadní písmena c) až g) se označují jako písmena a) až e).

51. V § 75b odst. 3 písm. c) se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újm“.

52. V § 75c odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

(2) O návrhu na předběžné opatření rozhodne předseda senátu bezodkladně. Není-li tu nebezpečí z prodlení, může předseda senátu o návrhu na předběžné opatření rozhodnout až do uplynutí 7 dnů poté, co byl podán.“

53. V § 75c odst. 3 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

54. V § 76 odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena b) až e).

55. V § 76 odst. 3 se část věty první za středníkem včetně středníku zrušuje.

56. § 76a a 76b se včetně poznámky pod čarou č. 33b zrušují.

57. V § 76c odst. 1 se věty druhá a třetí zrušují.

58. V § 76c odst. 3 se slova „určitou nemovitostí“ nahrazují slovy „určitou nemovitou věcí“ a slovo „nemovitost“ se nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

59. § 76d zní:

„§ 76d

Usnesení, kterým bylo nařízeno předběžné opatření, je vykonatelné vyhlášením. Nedošlo-li k vyhlášení, je vykonatelné, jakmile bylo doručeno tomu, komu ukládá povinnost.“

60. V § 76e se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

61. V § 76f odst. 1 se slova „úkon, který byl učiněn“ nahrazují slovy „jednání, které bylo učiněno“ a slovo „neplatný“ se nahrazuje slovem „neplatné“.

62. V § 76f se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu.“.

63. V § 76f odst. 2 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitou věcí“, slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“ a slovo „úkon“ se nahrazuje slovem „jednání“.

64. V § 77 odst. 2 se část věty první za středníkem včetně středníku zrušuje.

65. V § 77a se odstavec 5 zrušuje.

66. V § 79 odstavec 1 zní:

„(1) Řízení se zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhopatel dovolává, a musí být z něj patrné, čeho se navrhopatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90), se nazývá žalobou.“

67. V § 79 odst. 2 se slovo „formě“ nahrazuje slovem „podobě“.

68. V § 79 se odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 62a zrušuje.

69. § 80 zní:

„§ 80

Určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.“

70. § 81 se zrušuje.

71. V § 82 odst. 1 se slova „nebo kdy bylo vydáno usnesení, podle něhož se řízení zahajuje bez návrhu“ zrušují.

72. V § 83 odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).

73. Poznámky pod čarou č. 62b a 62c se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

74. V § 85 odstavec 2 zní:

„(2) Obecným soudem fyzické osoby, která je podnikatelem, je ve věcech vyplývajících z podnikatelské činnosti okresní soud, v jehož obvodu má sídlo; nemá-li sídlo, určuje se její obecný soud podle odstavce 1.“

75. Poznámka pod čarou č. 59 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

76. V § 86 odst. 3 se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „závod“ a slovo „podniku“ se nahrazuje slovem „závodu“.

77. V § 87 odst. 1 písm. b) se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újmy“.

78. V § 87 odst. 1 písm. c) se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.

79. V § 87 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 62f zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

80. § 88 zní:

„§ 88

Namísto obecného soudu, popřípadě namísto soudu uvedeného v § 85a, je k řízení příslušný soud,

- a) který rozhodoval o rozvodu, jde-li o vypořádání manželů po rozvodu stran jejich společného jmění nebo jiného majetku anebo o zrušení společného nájmu bytu,
- b) v jehož obvodu je nemovitá věc, týká-li se řízení práva k ní, není-li dána příslušnost podle písmene a),

- c) u něhož probíhá řízení o pozůstalosti, jde-li o rozhodnutí sporu v souvislosti s řízením o pozůstalosti,
- d) u něhož probíhá řízení o úschovách, jde-li o rozhodnutí, že ten, kdo odporoval vydání předmětu úschovy žadatelé, je povinen s ním souhlasit,
- e) u něhož je prováděn výkon rozhodnutí, jde-li o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí nebo o rozhodnutí o pravosti, výši, skupině nebo pořadí pohledávek přihlášených k rozvrhu,
- f) v jehož obvodu má sídlo organizační jednotka železničního dopravce, týká-li se spor na straně žalovaného této jednotky,
- g) u něhož probíhá řízení, jde-li o žalobu podle § 91a,
- h) v jehož obvodu byla provedena dražba, jde-li o věc veřejné dražby podle zákona o veřejných dražbách,
- i) který je obecným soudem žalobce, jde-li o ochranu držby práva k věci, není-li touto věcí věc nemovitá.“.

Poznámka pod čarou č. 62e se zrušuje.

81. V § 89a se slova „v obchodní věci“ nahrazují slovy „ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti“.

82. V § 93 odst. 1 se slova „ , pokud nejde o řízení o rozvod, neplatnost manželství, nebo určení, zda tu manželství je či není“ zrušují.

83. § 94 se zrušuje.

84. V § 96 odst. 4 se slova „ , nebo jde-li o zpětvzetí návrhu na rozvod, neplatnost manželství nebo určení, zda tu manželství je či není anebo o zpětvzetí návrhu na zrušení, neplatnost nebo neexistenci partnerství“ zrušují.

85. V § 100 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

86. V § 100 odst. 2 větě poslední se slova „podle § 76b“ nahrazují slovy „ve věcech ochrany proti domácímu násilí“.

87. V § 102 odstavec 3 zní:

„(3) Ve věcech příslušejících senátu nařídí předběžné opatření nebo zajistí důkaz senát; předseda senátu tak může učinit, jen je-li tu nebezpečí z prodlení. Ustanovení § 75, 75a, 75b, 75c, 76, 76c, 76d, 76e, 76f,

76g, § 77 odst. 1 písm. b) až d), § 77 odst. 2, § 77a a § 78 odst. 3 se použijí obdobně.“.

88. V § 106 odst. 1 větě první se za slovo „rozhodci“ vkládají slova „nebo rozhodčí komisí spolku“ a za slovo „netrvají“ se vkládají slova „nebo že netrvají na projednání věci před rozhodčí komisí spolku“.

89. V § 106 odst. 2 se za slovo „rozhodci“ vkládají slova „nebo rozhodčí komisí spolku“.

90. V § 107 odst. 2 se slova „její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost“ nahrazují slovy „ti, kteří vstoupili do práva nebo povinnosti“.

91. V § 107 odst. 5 se věta druhá zrušuje.

92. V § 107a odst. 1 se za slova „nabyvatel práva nebo povinnosti“ vkládají slova „ , popřípadě ten, kdo převzal výkon vlastnického práva k majetku, o nějž v řízení jde,“.

93. § 108 se zrušuje.

94. V § 109 odst. 2 písm. c) se slova „ ; to neplatí v řízení o povolení zápisu do obchodního rejstříku“ zrušují.

95. V § 110 se věta druhá zrušuje.

96. V § 111 odst. 3 se slova „S výjimkou řízení o rozvod může soud“ nahrazují slovy „Soud může“.

97. § 113 se zrušuje.

98. § 113a se zrušuje.

99. V § 114b odst. 1 se slova „ , a ve věcech uvedených v § 120 odst. 2“ zrušují.

100. V § 114c odst. 3 písm. d), § 137 odst. 1 a v § 140 odst. 4 se slova „100 odst. 3“ nahrazují slovy „100 odst. 2“.

101. V § 114c odst. 5 a 7 se slova „ , s výjimkou věcí uvedených v § 120 odst. 2,“ zrušují.

102. V § 114c odst. 6 se slova „a věcí uvedených v § 120 odst. 2,“ zrušují.

103. V § 115a se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

104. V § 116 odst. 1 se slova „s výjimkou jednání prováděných notáři jako soudními komisaři“ zrušují.

105. Za § 116 se vkládá nový § 116a, který zní:

„§ 116a

(1) Účastník má během jednání právo na konzultaci s osobou, která mu podle občanského zákoníku může napomáhat při rozhodování (podpůrce); je-li takových osob více, zvolí si účastník jednu z nich. Ustanovení § 23 tím není dotčeno.

(2) Namítne-li v průběhu řízení podpůrce účastníka vlastním jménem neplatnost právního jednání učiněného podporovaným účastníkem, soud k této námitce v řízení přihlédne.“

106. V § 118b odst. 3 se slova „ve věcech uvedených v § 120 odst. 2 a“ zrušují.

107. V § 119a odst. 1 se slova „ , s výjimkou věcí uvedených v § 120 odst. 2,“ zrušují.

108. V § 120 odstavec 2 zní:

„(2) Soud může provést jiné než účastníky navržené důkazy v případech, kdy jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází soud při zjišťování skutkového stavu z důkazů, které byly provedeny.“

109. V § 120 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

110. V § 131 odst. 1 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

111. V § 133a písm. b) se slova „členství v“ nahrazují slovy „členství ve spolcích a jiných“.

112. V § 137 odst. 1 se slova „odměna notáře za prováděné úkony soudního komisaře a jeho hotové výdaje, odměna správce dědictví a jeho hotové výdaje,“ zrušují.

113. V § 137 se odstavec 4 zrušuje.

114. V § 140 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

115. V § 142a odst. 1 se slova „ve věci zahájené podle § 80 písm. b)“ nahrazují slovy „v řízení o splnění povinnosti“.

116. § 144 se zrušuje.

117. V § 146 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena a) a b).

118. V § 151 odst. 2 se slova „ , z náhrad, z odměny

notáře za provedené úkony soudního komisaře a z jeho hotových výdajů“ nahrazují slovy „a z náhrad“.

119. § 151a se zrušuje.

120. V § 153 odst. 2 se slova „řízení bylo možno zahájit i bez návrhu, nebo jestliže“ zrušují.

121. V § 155 odst. 2 písm. a) se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.

122. V § 159a se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

123. V § 160 odstavec 3 zní:

„(3) Uložil-li soud pravomocným rozsudkem povinnost vyklidit obydlí až po zajištění náhradního bydlení, běží lhůta k vyklizení až ode dne zajištění náhradního bydlení.“

124. V § 162 odstavec 1 zní:

„(1) Předběžně vykonatelné jsou rozsudky odsuzující k plnění výživného nebo pracovní odměny za poslední 3 měsíce před vyhlášením rozsudku.“

125. V § 163 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

126. V § 175 odst. 1 se za slova „rukou žalovaného“ vkládají slova „ , náhradní doručení je vyloučeno“.

127. § 175a až 175ze, 180a až 182, 184 až 187, 189 až 200r, 200t až 200v a 200x až 200za se včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 67b, 67c, 67d, 67e, 34a, 34c, 68, 69, 69a, 70, 71, 38, 72, 69b, 72a, 73, 74, 75, 34b, 75a, 75b, 60, 34e, 34g, 34h a 34i zrušují.

Poznámka pod čarou č. 101 s textem „§ 55 odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 230/2008 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb.“ se zrušuje.

128. § 176 až 180 včetně nadpisu znějí:

„Řízení o žalobě z rušené držby

§ 176

Ustanovení § 177 až 180 se použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby.

§ 177

(1) Domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení.

Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

(2) Domáhá-li se žalobce zákazu provádění nebo odstraňování stavby z důvodů, že může být provedením nebo odstraněním stavby ohrožen nebo hrozí omezení jeho vlastnického práva, soud rozhodne o žalobě do 30 dnů od zahájení řízení. Předvolání k jednání musí být účastníkům doručeno nejméně 3 dny předem.

§ 178

V řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

§ 179

V řízení nelze rozhodnout o náhradě újmy vzniklé rušením držby.

§ 180

(1) Ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

(2) Soud vyhlásí usnesení ihned po skončení jednání. Ustanovení § 156 odst. 2 se nepoužije.“.

129. V § 202 odstavec 1 zní:

„(1) Odvolání není přípustné proti usnesení, jímž

- a) se upravuje vedení řízení,
- b) byl účastník vyzván, aby neúplné, nesrozumitelné nebo neurčité podání doplnil nebo opravil (§ 43 odst. 1),
- c) bylo prominuto zmeškání lhůty,
- d) byla nebo nebyla připuštěna změna návrhu,
- e) bylo rozhodnuto o svědečném nebo o nárocích podle § 139 odst. 3,
- f) byl schválen smír,
- g) byl zamítnut návrh na přerušování řízení podle § 109 nebo podle § 110,
- h) byl žalovaný vyzván, aby se ve věci písemně vyjádřil (§ 114b),
- i) bylo opraveno rozhodnutí, netýká-li se oprava výroku rozhodnutí,
- j) bylo rozhodnuto, že doručení je neúčinné (§ 50d),
- k) byla uložena povinnost složit zálohu na náklady důkazu,
- l) bylo vyhověno návrhu na přezkum evropského platebního rozkazu,
- m) bylo nařízeno první setkání s mediátorem podle § 100 odst. 2,

n) byl zrušen platební rozkaz podle § 173 odst. 2.“.

130. V § 203 odst. 2 se slova „uvedených v § 35 odst. 1“ nahrazují slovy „ , do nichž může podle zákona vstoupit nebo v nichž může podat návrh na zahájení řízení,“.

131. V § 204 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

132. V § 205 odst. 4 se slova „po dobu“ nahrazují slovy „v průběhu“.

133. V § 205a se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

134. V § 208 odst. 2 se slova „a ve věcech dědic-
kých též tehdy, bylo-li podáno ve lhůtě u notáře, který byl soudem pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví“ a věta druhá zrušují.

135. V § 210a se slova „odst. 1“ a slova „anebo usnesení o předběžném opatření podle § 76a,“ zrušují.

136. V § 211a se slova „nebo tehdy, neplatí-li pro odvolatele omezení odvolacích důvodů podle § 205a odst. 1“ zrušují.

137. § 211b se zrušuje.

138. V § 212 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

139. V § 212a odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Rozsudek nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, nelze přezkoumat podle odstavce 1, neobsahuje-li odvolání přes výzvu soudu (§ 43 a 209) žádné odvolací důvody.

(3) K novým skutečnostem nebo důkazům (§ 205a a 211a) odvolací soud smí přihlédnout, jen když byly uplatněny.“.

140. V § 213a odst. 1 se slova „§ 120 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 120 odst. 2“.

141. § 218b se zrušuje.

142. V § 222 odst. 1 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

143. V § 222a se odstavec 3 zrušuje.

144. V § 230 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) usnesení, jímž bylo rozhodnuto o žalobě z rušené držby;“.

145. V § 231 odst. 2 se slova „uvedených v § 35 odst. 1“ nahrazují slovy „ , do nichž může podle zá-

kona vstoupit nebo v nichž může podat návrh na zahájení řízení“ a slova „(§ 35)“ se zrušují.

146. V § 232 odst. 2 se slova „po dobu“ nahrazují slovy „v průběhu“.

147. V § 235a odst. 1 se slova „až 4“ zrušují.

148. V § 235d se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

149. V § 235i odst. 3 a § 243g odst. 2 se slovo „vztahy“ nahrazuje slovem „poměry“.

150. V § 238 odstavec 1 zní:

„(1) Dovolání podle § 237 není přípustné

- a) ve věcech upravených v části druhé občanského zákoníku, je-li řízení o nich vedeno podle tohoto zákona a nejedná-li se o manželské majetkové právo,
- b) ve věcech upravených zákonem o registrovaném partnerství, je-li řízení o nich vedeno podle tohoto zákona,
- c) proti rozsudkům a usnesením, v nichž dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč, ledaže jde o vztahy ze spotřebitelských smluv a o pracovněprávní vztahy; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží,
- d) ve věcech odkladu provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce,
- e) proti usnesením, proti nimž je přípustná žaloba pro zmatečnost podle § 229 odst. 4,
- f) proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o předběžném opatření, pořádkovém opatření, znalečném nebo tlumočném,
- g) proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto o žalobě z rušené držby.“

151. V § 238 odst. 2 se slova „písm. d)“ nahrazují slovy „písm. c)“.

152. V § 240 odst. 2 se slova „ , a ve věcech dědic-
kých též tehdy, bude-li dovolání podáno ve lhůtě u no-
táře, který byl soudem pověřen, aby jako soudní komi-
sař provedl úkony v řízení o dědictví“ zrušují.

153. V § 241b odst. 3 se slova „po dobu“ nahrazují slovy „v průběhu“.

154. V § 242 odst. 2 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

155. V § 243 písm. b) se slovo „vztahů“ nahrazuje slovem „poměrů“.

156. V § 244 odst. 1 se slova „z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů“ nahrazují slovy „ze vztahů soukromého práva“.

157. V § 244 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo rozhodčí komise spolu“.

158. V § 249 odst. 2 se slovo „nemovitostem“ nahrazuje slovy „nemovitým věcem“.

Poznámka pod čarou č. 100 se zrušuje, a to včetně od-
kazu na poznámku pod čarou.

159. V § 250 odst. 2 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“ a slovo „nemovitost“ se nahrazuje slovy „nemovitá věc“.

160. V § 251 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá
vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh
na soudní výkon rozhodnutí. Soud nařizuje a provádí
výkon rozhodnutí s výjimkou titulu, který se vykonává
ve správním nebo daňovém řízení.

(2) Je-li k soudu podán návrh na výkon titulu,
který se vykonává ve správním nebo daňovém řízení,
soud návrh odmítne.“

161. V § 251 se odstavec 3 zrušuje.

162. V § 252 odst. 2 se slova „podnik nebo orga-
nizační složku svého podniku“ nahrazují slovy „závod
nebo organizační složku svého závodu“.

163. V § 252 odst. 4 písm. a) se slova „podnik (část
podniku)“ nahrazují slovy „závod (část závodu)“.

164. V § 252 odst. 4 písm. a) se slova „postižením
podniku“ nahrazují slovy „postižením závodu“.

165. V § 252 odst. 4 písm. b), § 320d písm. d),
§ 320e, § 320f odst. 3, § 320g odst. 2, § 335b odst. 4,
§ 336 odst. 4, § 336c odst. 1 písm. b) a e), § 336c
odst. 3, § 336d odst. 1, § 337c odst. 5 písm. e), § 337c
odst. 6, § 338d odst. 1, § 338zl odst. 2, § 348 odst. 1
a v § 349 odst. 1 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy
„nemovitá věc“.

166. V § 252 odst. 4 písm. b), § 254 odst. 7, § 258
odst. 1, § 260e odst. 2 písm. f), části šesté nadpisu hlavy
čtvrté, § 320b a 320c, § 320d písm. b), c) až f), nadpisu
nad § 320f, § 320f odst. 1 až 3, § 320g, § 320h odst. 1

a 2, § 320i, § 320j včetně nadpisu, § 326 odst. 1, § 335 odst. 2, § 335a odst. 2, § 335b odst. 1 písm. b), § 335b odst. 3 a 4, § 336 odst. 2 a 3, § 336a odst. 1 písm. b) a c), § 336a odst. 4, § 336b odst. 2 písm. b) a g), § 336b odst. 3 písm. b), § 336b odst. 4 písm. c), § 336c odst. 1 písm. a), § 336f odst. 1, § 336i odst. 1, § 336i odst. 2 písm. b), § 336l odst. 2, 4 a 6, § 336o odst. 2 písm. e), § 337c odst. 5 písm. e), § 337d, § 337h odst. 1 a 2, § 338 odst. 3, § 338b odst. 1, § 338d, § 338e odst. 1 a v § 338zl odst. 2 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

167. V § 254 odst. 7 se slova „ve věcech výkonu rozhodnutí o výchově nezletilých dětí (§ 272 až 273a),“ zrušují.

168. V § 254 odst. 7, § 258 odst. 1, části šesté nadpisu hlavy sedmé, § 338f odst. 1 a 2, § 338g odst. 1 a 2, § 338h odst. 1, nadpisu nad § 338i, § 338i odst. 2, § 338k odst. 5 a 6, nadpisu nad § 338m, § 338m odst. 1, § 338ma, nadpisu nad § 338mb, § 338mb odst. 1 a 2, § 338mb odst. 3 úvodní části ustanovení, § 338mb odst. 3 písm. b) a e), § 338mb odst. 4, § 338n odst. 1 úvodní části ustanovení, § 338n odst. 1 písm. a) a e), § 338n odst. 2 a 5, § 338o odst. 2 písm. b), f), h), k) a l), § 338p odst. 5, § 338r odst. 1, § 338u odst. 3, § 338v odst. 1 a 2, § 338w odst. 5, § 338x odst. 1, § 338z odst. 1 až 3, § 338za odst. 3, § 338ze odst. 5 písm. f), § 338zf písm. a), nadpisu nad § 338zj, § 338zk odst. 1 a 3, § 338zl odst. 1 a 2, § 338zm odst. 1, § 338zn, § 338zo odst. 1, nadpisu nad § 338zp, § 338zp odst. 1, nadpisu nad § 338zq, § 338zq odst. 1 až 4 a v § 338zr se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.

169. V § 255 odst. 2 se slova „Jsou-li nařízeným výkonem rozhodnutí postiženy majetkové hodnoty nebo práva patřící do“ nahrazují slovy „Je-li nařízeným výkonem rozhodnutí postiženo to, co je součástí“.

170. V § 255 odst. 2 se slova „tyto majetkové hodnoty“ nahrazují slovy „tuto součást společného jmění“.

171. V § 255 odst. 3 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.

172. V § 258 odst. 1, části šesté nadpisu hlavy páté, nadpisu nad § 335, § 335 odst. 1 větách první a třetí, § 335a odst. 1, § 337d odst. 2, § 338 odst. 1, § 338a odst. 3, § 338zn odst. 1 a 2 a v § 348 odst. 1 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

173. V § 258 odst. 1 a § 338d odst. 1 se slovo „nemovitostem“ nahrazuje slovy „nemovitým věcem“.

174. V § 258 odst. 3 se slova „věcí hromadných, souborů věcí a bytů nebo nebytových prostorů ve vlastnictví podle zvláštního zákona“ nahrazují slovy „věcí hromadných a souborů věcí“.

175. V § 260a odst. 2 a v § 260c odst. 1 se slova „Nemá-li povinný způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu“ nahrazují slovy „Není-li povinný plně svéprávný“.

176. V § 260c se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo opatrovníka“.

177. V § 260c odst. 3 se slova „jednat jménem právnické osoby“ nahrazují slovy „za právnickou osobu jednat“.

178. V § 260d odst. 1 větě druhé se za slovo „zástupce“ vkládá slovo „ , opatrovníka“.

179. V § 260e odst. 2 písm. d) se slova „nebo majetkové hodnoty“ zrušují.

180. V § 260e odst. 2 písm. e) se slova „uvedených v § 334a“ nahrazují slovy „a zaknihovaných cenných papírech“.

181. V § 260e odst. 2 písm. g), § 338f odst. 1, § 338g odst. 3, § 338h odst. 1 písm. a), § 338m odst. 2, § 338o odst. 2 písm. g), § 338p odst. 1 písm. b) a c), § 338p odst. 3, § 338q odst. 1, § 338z, § 338za odst. 3, § 338ze odst. 5 písm. f), § 338ze odst. 6, § 338zj odst. 1, § 338zk odst. 1 úvodní části ustanovení, § 338zl odst. 1 a v § 338zn odst. 3 se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „závod“.

182. V § 260h se slova „úkony povinného týkající se jeho majetku, které“ nahrazují slovy „jednání povinného týkající se jeho majetku, která“.

183. V § 260h se slovo „neúčinné“ nahrazuje slovem „neúčinná“.

184. V § 262 odst. 1 se za slovo „oprávněného“ vkládají slova „nebo omezené doložením času“.

185. V § 262 odst. 1 se slova „nebo že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit“ nahrazují slovy „ , že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit, nebo že nastal doložený čas“.

186. V § 262 odst. 2 se slova „nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit“ nahrazují slovy „ , že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit, nebo že nastal doložený čas“.

187. § 262a zní:

„§ 262a

(1) Výkon rozhodnutí na majetek patřící do společného jmění manželů lze nařídit také tehdy, jde-li o vydobytí dluhu, který vznikl za trvání manželství nebo před uzavřením manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení výkonu rozhodnutí považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že bylo rozhodnutím soudu zrušeno společné jmění manželů nebo zúžen jeho stávající rozsah nebo že byl smlouvou zúžen rozsah společného jmění manželů, že byl ujednáán režim oddělených jmění nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství.

(2) Výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo jiného příjmu manžela povinného, příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu, příkázáním jiné peněžité pohledávky manžela povinného nebo postižením jiných majetkových práv manžela povinného lze nařídit tehdy, jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů. Ustanovení hlavy druhé a třetí se použije přiměřeně.“

Poznámka pod čarou č. 79 se zrušuje.

188. V § 264 odst. 1 se slova „předmětu, z něhož“ nahrazují slovy „věci, z níž“.

189. V § 267 odstavec 2 zní:

„(2) Obdobně podle odstavce 1 se postupuje, byli-li nařízeným výkonem rozhodnutí postiženi majetek, který patří do společného jmění manželů nebo se pro účely nařízení výkonu rozhodnutí považuje za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela, ale vymáhanou pohledávku nelze z tohoto majetku uspokojit.“

190. V § 267 se odstavec 3 zrušuje.

191. V § 267a odst. 1 se slova „správou nebo prodejem nemovitostí nebo postižením podniku“ nahrazují slovy „správou nemovité věci, prodejem nemovitých věcí nebo postižením závodu“.

192. V § 267b se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Výkonu rozhodnutí, jímž je postižován majetek ve svěřenském fondu, nepodléhá majetek svěřenského správce. To neplatí, jde-li o výkon rozhodnutí, jímž byla svěřenskému správci uložena pořádková po-

kuta v řízení o výkonu rozhodnutí podle věty první nebo o výkon rozhodnutí, jímž bylo svěřenskému správci v řízení podle věty první uloženo nahradit náklady řízení, které způsobil svým zaviněním nebo které vznikly náhodou, která se mu přihodila.“

193. V § 269 odst. 3 se slova „odst. 1“ zrušují.

194. V § 270 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

195. § 272 až 273b se včetně nadpisů zrušují.

196. V § 274 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se závěrečná část ustanovení „s výjimkou titulu, který se vykonává ve správním nebo daňovém řízení.“

197. V § 279 odst. 2 písm. b) a c), § 332 odst. 3, § 337c odst. 1 písm. f) a § 338ze odst. 1 písm. h) se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újmý“.

198. V § 279 odst. 2 písm. e) se slova „úrazového pojištění a důchodového zabezpečení“ nahrazují slovy „a úrazového pojištění“.

199. V § 279 odst. 2 písm. g) se slova „pohledávky náhrady za příspěvek na výživu dítěte a“ zrušují.

200. V § 279 odst. 2 písm. k) se číslo „2012“ nahrazuje číslem „2011“.

201. V § 299 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j) které zní:

„j) dávky vyplývající ze smlouvy o výměnku podle občanského zákoníku.“

202. V § 299 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jsou-li splněny podmínky stanovené občanským zákoníkem, nesmí být povinnému sražena z dávků poskytované podle zaopatřovací smlouvy částka, kterou povinný vzhledem ke svým poměrům pro své zaopatření nutně potřebuje. Výši této částky určí soud v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí; k jejímu určení soud nařídí jednání.“

203. V § 303 odst. 1 se slova „běžného, vkladového nebo jiného“ zrušují.

204. V § 303 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

205. V § 303 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Výkon rozhodnutí nelze dále provést ohledně pohledávky z účtu u peněžního ústavu, kterou povinný nabyl jako dědic dědictvím, které podle nařízení zůstavitele má přejít na svěřenského nástupce jako následného dědice (dále jen „substituční jmění“). To neplatí, má-li

povinný právo s pohledávkou volně nakládat nebo jde-li o výkon rozhodnutí, kterým jsou vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění.“

206. V § 304 se na konci odstavce 1 doplňují věty „V usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud dále uloží povinnému, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda pohledávku z účtu nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou pohledávku, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře. Doloží-li povinný, že pohledávku z účtu nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti uvedené ve větě třetí nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“

207. V § 309a odst. 1 se slova „nebo postoupena k zajištění pohledávky věřitele povinného⁸³⁾“ nebo“ nahrazují slovem „nebo“.

Poznámky pod čarou č. 82 až 84 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

208. V § 309a odst. 1 a v § 331a odst. 1 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

Poznámky pod čarou č. 86 až 89 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

209. Za § 311 se vkládá nový § 311a, který zní:

„§ 311a

Je-li účet u peněžního ústavu zřízen pro více osob, použijí se § 303 až 311 na podíl na peněžních prostředcích na účtu patřící povinnému obdobně.“

210. V § 312 odst. 2 větách první a druhé se slova „smluvního vztahu“ nahrazují slovem „závazku“.

211. V § 312 odst. 2 větě třetí se slova „úkon podmíněn“ nahrazují slovy „jednání podmíněno“.

212. V § 312 odst. 2 větě čtvrté se slova „Úkony potřebné k uplatnění práva, které“ nahrazují slovy „Jednání potřebná k uplatnění práva, která“.

213. V § 313 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „a uloží mu, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda pohledávku nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou pohledávku, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem

rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře“.

214. V § 313 odst. 1 se za větu první vkládá věta „Doloží-li povinný, že pohledávku z účtu nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti, které mají být podle věty první doloženy, nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“

215. V § 314c odst. 1 se slova „postoupena k zajištění pohledávky věřitele povinného⁸³⁾“ nebo převedena k zajištění závazku“ nahrazují slovy „převedena k zajištění dluhu“.

216. V § 317 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Výkonu rozhodnutí nepodléhají pohledávky, které povinný nabyt jako substituční jmění. To neplatí, má-li povinný právo s pohledávkou volně nakládat nebo jde-li o výkon rozhodnutí, kterým jsou vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

217. V § 320 odst. 2 se za číslo „316“ vkládají slova „a § 317 odst. 3“.

218. V § 320a odst. 2 a v § 320ab odst. 8 se slova „vypořádací podíl“ nahrazují slovem „vypořádání“.

219. V § 320a odst. 3 a v § 320ab odst. 8 se slova „a § 313 až 316“ nahrazují slovy „, § 313 až 316 a § 317 odst. 3“.

220. V § 320aa odst. 1 písm. a) se slovo „obchodní“ zrušuje.

221. V § 320aa odst. 1 písm. a) se slova „členská práva a povinnosti v družstvu“ nahrazují slovy „družstevní podíl“.

222. V § 320aa se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud dále uloží povinnému, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda podíl nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takový podíl, zda má právo s ním volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vyda-

nými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře. Doloží-li povinný, že podíl nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti uvedené ve větě první nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

223. V § 320ab odst. 1 se za slova „přiměřeně podle“ vkládají slova „§ 322 odst. 5,“.

224. V § 320ab odst. 1 větách třetí a čtvrté se slova „podílem v družstvu“ nahrazují slovy „družstevním podílem“.

225. V § 320ab odst. 1 se slovo „úkon“ nahrazuje slovem „jednání“.

226. V § 320ab se na konci odstavce 3 doplňují věty „Společnost nebo družstvo informuje bez zbytečného odkladu společníky nebo členy družstva, že jí byla doručena dražební vyhláška a že tato dražební vyhláška je k nahlédnutí v sídle společnosti nebo družstva. Společnost s ručením omezeným informuje společníky způsobem stanoveným pro svolání valné hromady a družstvo písemným oznámením v sídle družstva a v bytovém domě ve vlastnictví družstva, v němž se nachází byt, k němuž má povinný nájemní právo související s podílem, který je předmětem výkonu rozhodnutí. Společnost nebo družstvo zašle společníkovi nebo členovi družstva, který o to požádá, opis dražební vyhlášky na jeho náklady a nebezpečí na adresu uvedenou v žádosti. Udělením příklepu se vydražitel stává společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva namísto toho, jehož podíl byl vydražen.“.

227. V § 320ab odst. 8 se za větu první vkládá věta „Účast povinného ve společnosti s ručením omezeným a v družstvu a účast komanditisty v komanditní společnosti zaniká doručením vyrozumění o neúspěšné opakované dražbě společnosti s ručením omezeným, družstvu nebo komanditní společnosti.“.

228. V § 320b odst. 1 se slova „označí nemovitost“ nahrazují slovy „označí nemovitou věc“, za slovo „navrhne“, se vkládají slova „jestliže uvede, že správou nemovité věci nebo jejich souboru lze dosáhnout uspokojení jeho pohledávky s příslušenstvím“, slova „že nemovitost“ se nahrazují slovy „že nemovitá věc“ a slova „se nemovitost“ se nahrazují slovy „se nemovitá věc“.

229. V § 320d úvodní části ustanovení a v § 335b odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „povinnému“ vkládají slova „ , a týká-li se nařízení výkonu

rozhodnutí nemovité věci ve společném jmění manželů, i manželovi povinného“.

230. V § 320d písm. a), § 335a odst. 2, § 335b odst. 1 písm. a), § 336 odst. 1, § 336a odst. 1 písm. a), § 336b odst. 2 písm. h), § 336j odst. 4, § 336ja odst. 1, 3 až 5, § 336l odst. 1, § 336m odst. 3, § 338c odst. 1, § 340 odst. 1 a v § 348 odst. 3 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

231. V § 320d písm. b) se slovo „plnění“ nahrazuje slovem „plody“.

232. V § 320d písm. c) se slova „kdo nemovitost“ nahrazují slovy „kdo nemovitou věc“.

233. V § 320d písm. c), § 320g odst. 1 a v § 335b odst. 4 se za slovo „nájemní“ vkládají slova „či pachtovní“.

234. V § 320d písm. c) se slova „je nemovitost“ nahrazují slovy „je nemovitá věc“.

235. V § 320d písm. c) se za slovo „břemenem“ vkládají slova „nebo výměnkem“.

236. V § 320d se na konci textu písmene c) doplňují slova „ , jde-li o práva nezapsaná v katastru nemovitostí“.

237. V § 320d se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Práva podle odstavce 1 písm. c), která jsou zapsána do katastru nemovitostí, soud zjistí z katastru nemovitostí, a je-li to možné, tak prostřednictvím dálkového přístupu.“.

238. V § 320f odst. 2 větě druhé se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“.

239. V § 320f odst. 3 se za slova „povinného, aby“ vkládají slova „plody a“.

240. V § 320f odst. 4 se slova „potvrzuje soud splnění dluhu“ nahrazují slovy „vydává soud potvrzení o splnění dluhu“.

241. V § 320g odst. 1 se za slovo „nájemcem“ vkládají slova „či pachtýřem“.

242. V § 320j se na konci odstavce 1 doplňují věty „Výkon rozhodnutí správou nemovité věci, k jejímuž využití slouží věc v přídatném spoluvlastnictví, se vztahuje i na podíl na této věci v přídatném spoluvlastnictví. Výkon rozhodnutí správou nemovité věci nelze nařídit pouze na podíl na nemovité věci v přídatném spoluvlastnictví.“.

243. V § 322 odstavec 5 zní:

„(5) Z výkonu rozhodnutí jsou vyloučeny věci, které povinný nabyt jako substituční jmění. To neplatí, má-li povinný právo s věcí volně nakládat nebo jde-li o výkon rozhodnutí, kterým jsou vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění.“

244. V § 322 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Odstavce 1 až 6 se na návrh oprávněného nepoužijí, jde-li o věci, které povinný, který úmyslným trestným činem způsobil škodu, nabyt z majetkového prospěchu získaného tímto trestným činem, je-li oprávněným poškozený z tohoto trestného činu. V usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud podle tvrzení oprávněného uvede věci, na které se podle věty první nepoužijí odstavce 1 až 6.“

245. V § 323 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Výkonem rozhodnutí prodejem movitých věcí mohou být postiženy movité věci s výjimkou věcí postihovaných podle části šesté hlav druhé až čtvrté. Výkon rozhodnutí prodejem movité věci, k jejímuž využití slouží věc v přidatném spoluvlastnictví, se vztahuje i na podíl na této věci v přidatném spoluvlastnictví.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 2 a 3.

246. V § 323 odstavec 3 zní:

„(3) Je-li oprávněnému známo, že má povinný některou movitou věc umístěnou mimo svůj byt (sídlo), anebo že povinný je vlastníkem zaknihovaného cenného papíru, uvede oprávněný takovou skutečnost již v návrhu na výkon rozhodnutí; oprávněný rovněž uvede podle možností, kde se movitá věc nachází nebo kde je zaknihovaný cenný papír evidován.“

Poznámky pod čarou č. 86c a 86d se zrušují.

247. Na konci textu § 324 se doplňují slova „a uloží mu, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda věc nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou věc, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře“.

248. Na konci § 324 se doplňuje věta „Doloží-li povinný, že věc nabyt jako substituční jmění, a nedo-

loží-li další skutečnosti, které mají být podle věty první doloženy, nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“

249. V § 325a a v § 345 odst. 4 se slova „ , místa podnikání“ zrušují.

250. V § 325b odst. 2, § 335b odst. 4, § 336c odst. 1 písm. b) a v § 338p odst. 1 písm. b) se slova „ , místo podnikání“ zrušují.

251. V § 326 odst. 1 a v § 326a se slova „ , místu podnikání“ zrušují.

252. V § 326 odst. 3 se slova „do úschovy nebo skladování“ nahrazují slovy „ , aby ji opatrovala“.

Poznámky pod čarou č. 86e a 86f se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

253. V § 326 odst. 5 se slova „ , vkladní knížky,“ zrušují.

254. V § 326 odst. 6 se věta první nahrazuje větou „Zaknihované cenné papíry zapsané v příslušné evidenci se sepiší, jakmile se soud dozví, že jsou pro povinného evidovány v této evidenci.“

255. V § 326 odst. 6 se slova „evidence investičních nástrojů“ nahrazují slovy „příslušné evidence“.

256. V § 326 odst. 6 se slova „s investičním nástrojem“ nahrazují slovy „se zaknihovaným cenným papírem“.

Poznámka pod čarou č. 86h se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

257. V § 327a odst. 1 se za slovo „rejstříku“ vkládají slova „ , případně seznamu,“.

258. V § 327a odst. 2 větě první se za slovo „rejstřík“ vkládá slovo „ , seznam“.

259. V § 327a odst. 2 větě druhé se slovo „(evidence)“ nahrazuje slovy „(seznamu, evidence)“.

260. § 327b se zrušuje.

261. V § 328 odst. 1 písm. c) se za slovo „papíru“ vkládají slova „a zaknihovaného cenného papíru“.

262. V § 328b odst. 1 se za slovo „papíry,“ vkládají slova „ , případně zaknihované zastupitelné cenné papíry“.

Poznámka pod čarou č. 86i se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

263. V § 329 odst. 3, § 330a odst. 3, § 336i odst. 2

písm. a), § 336j odst. 1, § 336o odst. 3, § 338w odst. 1 písm. a) a v § 338x odst. 1 se za slovo „právo“ vkládají slova „nebo výhrada zpětné koupě“.

264. V § 329 odst. 7 se slovo „závady“ nahrazuje slovem „práva“.

265. V § 329a odst. 1 se za slovo „papírů“ vkládají slova „nebo zaknihovaných cenných papírů“.

266. V § 330 odst. 3 a v § 336n odst. 1 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

267. V § 330 odst. 3, § 336n odst. 2 a § 338za odst. 2 se slovo „závazcích“ nahrazuje slovem „dluzích“.

268. V § 330 odst. 5 se slova „§ 185g“ nahrazují slovy „§ 301 zákona o zvláštních řízeních soudních“.

269. V § 330a odst. 2 písm. e) se slova „dobu, do“ nahrazují slovy „lhůtu, ve“.

270. V § 330a odst. 2 písm. h) a v § 336o odst. 2 písm. h) se za slovo „práva“ vkládají slova „nebo výhrady zpětné koupě“.

271. V § 330a odst. 2 písm. h) a v § 336o odst. 2 písm. h) se slova „je předkupní právo prokázáno“ nahrazují slovy „jsou předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě prokázány“.

272. V § 331 odst. 1 a 2 se slova „byla-li vydražená věc v obchodním majetku povinného“ nahrazují slovy „sloužila-li vydražená věc jeho podnikatelské činnosti“.

273. V § 331 odst. 5 a v § 342 odst. 2 se slova „přiměřeně podle § 185g“ nahrazují slovy „přiměřeně podle § 301 zákona o zvláštních řízeních soudních“.

274. V § 331 odst. 5 a v § 342 odst. 2 se slova „lhůta podle § 185g odst. 1“ nahrazují slovy „lhůta podle § 301 odst. 1 zákona o zvláštních řízeních soudních“.

275. V § 331a odst. 1 se slova „převodem práva“ nahrazují slovy „zajišťovacím převodem práva“.

276. V § 334 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

277. V § 334 odst. 1 se za slovo „papíry“ vkládají slova „nebo zaknihované cenné papíry“.

278. V § 334 odst. 2 se za slovo „papíru“ vkládají slova „, zaknihovaného cenného papíru“, slova „úkony potřebné“ se nahrazují slovy „jednání potřebná“, slovo „které“ se nahrazuje slovem „která“ a za slovo „listin“

se vkládají slova „anebo zaknihovaných cenných papírů“.

279. V § 334a odst. 1 se za slova „cenné papíry“ vkládají slova „nebo zaknihované cenné papíry“ a slova „§ 334 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 334 odst. 1“.

280. V § 335 odst. 1 větě první se slova „označí nemovitost“ nahrazují slovy „označí nemovitou věc“ a slova „že nemovitost“ se nahrazují slovy „že nemovitá věc“.

281. V § 335 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

282. V § 335a se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Výkon rozhodnutí prodejem nemovité věci, k jejímuž využití slouží věc v přídatném spoluvlastnictví, se vztahuje i na podíl na této věci v přídatném spoluvlastnictví.“.

283. V § 335b odst. 1 písm. b) se slova „právo odpovídající věcnému břemeni nebo nájemní právo, s poučením, že při neoznámení povinný“ nahrazují slovy „výhradu zpětné koupě, právo odpovídající věcnému břemeni, výměnek nebo nájemní či pachtovní právo, jde-li o práva nezapsaná v katastru nemovitostí, s poučením, že při neoznámení povinný, případně i jeho manžel“.

284. V § 335b se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje středníkem a doplňují se písmena c) a d), která znějí:

„c) uloží, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda nemovitou věc nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou nemovitou věc, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře;

d) zakáže, aby po doručení usnesení odmítl nemovitou věc, pokud ji koupil na zkoušku nebo aby se vzdal práva domáhat se náhrady škody vzniklé na pozemku.“.

285. V § 335b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Práva podle odstavce 1 písm. b), která jsou zapsána do katastru nemovitostí, soud zjistí z katastru nemovitostí, a je-li to možné, tak prostřednictvím dálkového přístupu.“.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

286. V § 335b se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Doloží-li povinný, že nemovitou věc nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti podle odstavce 1 písm. c) nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti na jevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“

287. V § 335b odst. 4 se za slovo „pojmenování“ vkládají slova „nebo určení“.

288. V § 335b odst. 4 se slova „ , a označí pozemek, na němž nebo pod nímž se nemovitost nachází“ zrušují.

289. V § 335b odst. 5 se za slova „předkupní právo,“ vkládají slova „výhradu zpětné koupě,“.

290. V § 335b odst. 5 se za slova „věcné právo“ vkládá slovo „ , výměnek“.

291. V § 336a odst. 1 písm. d) se slova „známá věcná břemena a nájemní“ nahrazují slovy „oznámená nebo jinak známá věcná břemena, výměnky a nájemní, pachtovní či předkupní“.

292. V § 336a odstavec 2 zní:

„(2) Soud zároveň může rozhodnout o zániku nájemního či pachtovního práva, výměnku nebo práva odpovídajícího věcnému břemeni, jestliže

- a) je nájemné či pachtovné, případně poměrná část výnosu z věci zcela nepřiměřená nájemnému či pachtovnému, případně poměrné části výnosu z věci v místě a čase obvyklé nebo je-li věcné břemeno či výměnek zcela nepřiměřený výhodě oprávněného, a
- b) toto právo výrazně omezuje možnost prodat nemovitou věc v dražbě.“

293. V § 336b odst. 2 písm. g) se slova „a nájemní“ nahrazují slovy „ , výměnky a nájemní, pachtovní či předkupní“.

294. V § 336b odst. 3 písm. b) se slova „nájemní právo“ nahrazují slovy „nájemní či pachtovní právo, výměnek“ a za slovo „bytu“ se vkládají slova „ , výměnkáře, je-li součástí výměnku právo bydlení,“.

295. V § 336b se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „nebo v případě zemědělského pachtu koncem pachtovního roku“.

296. V § 336b odst. 4 písm. d) se slova „nemovitosti předkupní právo“ nahrazují slovy „nemovitě věci předkupní právo nebo výhradu zpětné koupě“ a slovo

„zaniká“ se nahrazuje slovy „nebo výhrada zpětné koupě zanikají, nejde-li o předkupní právo stavebníka k pozemku nebo vlastníka pozemku k právu stavby, předkupní právo vlastníka stavby k pozemku a vlastníka pozemku ke stavbě nebo zákonné předkupní právo, která udělením přiklepu nezanikají“.

297. V § 336b se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) na to, že pozemek, na který se vztahuje nařízení výkonu rozhodnutí, je zatížen právem stavby, lze-li tuto skutečnost zjistit z veřejného seznamu.“

298. V § 336c odst. 1 písm. a), § 336e odst. 3 větě první a v § 338r odst. 3 se za slovo „právo“ vkládají slova „nebo výhradu zpětné koupě“.

299. V § 336e odst. 3 se slova „je prokázáno“ nahrazují slovy „nebo výhrada zpětné koupě jsou prokázány“.

300. V § 336i odst. 2 písm. b) se slova „a nájemní“ nahrazují slovy „ , výměnky a nájemní, pachtovní či předkupní“.

301. V § 336j odst. 4 se za slovo „povinnému,“ vkládají slova „umožňuje-li to povaha vydražené nemovité věci,“.

302. V § 336ja odst. 5 se na konci textu věty první doplňují slova „ , umožňuje-li to povaha vydražené nemovité věci“.

303. V § 336l odstavec 5 zní:

„(5) Dnem, kterým se stal vydražitel nebo předražitel vlastníkem vydražené nemovité věci, zanikají

- a) právo odpovídající věcnému břemeni, výměnek, nájemní právo nebo pachtovní právo, nejde-li o věcné břemeno bydlení, výměnek, jehož součástí je právo bydlení nebo nájem bytu, neuvedená v dražební vyhlášce nebo neoznámená soudem po zahájení dražebního jednání,
- b) výhrada zpětné koupě a předkupní právo k vydražené nemovité věci, s výjimkou předkupního práva stavebníka k pozemku nebo vlastníka pozemku k právu stavby, předkupního práva vlastníka stavby k pozemku nebo vlastníka pozemku ke stavbě a zákonného předkupního práva,
- c) výhrada zpětného prodeje, zákaz zcizení nebo zatížení, výhrada lepšího kupce, ujednání o koupi na zkoušku, vzdání se práva na náhradu škody na pozemku, budoucí zástavní právo a budoucí výměnek.

Zemědělský pacht neuvedený v dražební vyhlášce nebo neoznámený soudem po zahájení dražebního jednání zaniká koncem pachtovního roku. Soud potvrdí, která věcná nebo jiná práva zapsaná v katastru nemovitostí vážnoucí na nemovité věci zanikla a která působí proti vydražiteli nebo předražiteli.“

304. V § 336l odst. 6 a v § 338z odst. 4 se za slova „vydat mu“ vkládají slova „plody a“.

305. V § 336l odst. 6, § 338i odst. 3 a v § 338z odst. 4 se slovo „škodu“ nahrazuje slovem „újmu“.

306. V § 336l odst. 6 a v § 320f odst. 2 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovitou věcí“.

307. V § 336l odst. 7 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nebo odebráním nemovité věci“.

308. V § 336n odst. 3, § 338o odst. 2 písm. f) a v nadpisu nad § 338zk se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

309. V § 337a se slova „byla-li vydražená nemovitost v obchodním majetku povinného“ nahrazují slovy „sloužila-li vydražená věc jeho podnikatelské činnosti“.

310. V § 337c odst. 4 a v § 338ze odst. 4 se slova „ , úroky z prodlení nebo poplatky z prodlení“ nahrazují slovy „nebo úroky z prodlení“.

311. V § 337d odst. 2 a v části šesté nadpisu hlavy šesté se slovo „nemovitostech“ nahrazuje slovy „nemovitých věcech“.

312. V § 338 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Výkon rozhodnutí prodejem movitých nebo nemovitých věcí nelze nařídit pouze na podíl na nemovité věci v přídatném spoluvlastnictví.“.

313. V § 338a odstavec 1 zní:

„(1) Na výkon rozhodnutí prodejem zastavených movitých věcí a nemovitých věcí se užijí ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitých věcí, nestanoví-li zákon jinak.“.

314. V § 338a odst. 2 se za slovo „odevzdána,“ vkládají slova „aby ji opatrovala,“.

315. V § 338b odst. 1 se slova „označí nemovitost“ nahrazují slovy „označí nemovitou věc“.

316. V § 338b odst. 1 se slova „že nemovitost“ nahrazují slovy „že nemovitá věc“.

317. V § 338b se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) V usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud uloží povinnému, aby soudu do 15 dnů od do-

ručení usnesení oznámil, zda nemovitou věc nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou nemovitou věc, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře. Doloží-li povinný, že nemovitou věc nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti podle věty první nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“.

318. V § 338c odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovité věci, k jejímuž využití slouží věc v přídatném spoluvlastnictví, se vztahuje i na podíl na této věci v přídatném spoluvlastnictví. Výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva nelze nařídit pouze na podíl na nemovité věci v přídatném spoluvlastnictví.“.

(3) Z výkonu rozhodnutí jsou vyloučeny nemovité věci, které povinný nabyt jako substituční jmění. To neplatí, má-li povinný právo s nemovitou věcí volně nakládat nebo jde-li o výkon rozhodnutí, kterým jsou vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění.“.

319. V § 338f odst. 1 se slova „majetkem povinného“ nahrazují slovy „ve vlastnictví povinného“.

320. Poznámka pod čarou č. 93 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

321. V § 338g odst. 2 se slova „věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které“ nahrazují slovy „jmění, které“.

322. V § 338g odst. 2 se slovo „mají“ nahrazuje slovem „má“.

323. V § 338g se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Výkon rozhodnutí postižením závodu, k jehož využití slouží věc v přídatném spoluvlastnictví, se vztahuje i na podíl na této věci v přídatném spoluvlastnictví.“.

324. V § 338g odstavec 4 zní:

„(4) Z výkonu rozhodnutí je vyloučen závod, který povinný nabyt jako substituční jmění. To neplatí, má-li povinný právo se závodem volně nakládat nebo jde-li o výkon rozhodnutí, kterým jsou vymáhány zů-

stavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění.“

325. V § 338h odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „povinnému“ vkládají slova „ , a týká-li se nařízení výkonu rozhodnutí závodu ve společném jmění manželů, i manželovi povinného“.

326. V § 338h odst. 1 písm. b) se slova „věcem, právům nebo jiným hodnotám patřícím“ nahrazují slovy „majetku náležejícímu“ a slova „ , s poučením, že při neoznámení povinný“ se nahrazují slovy „nebo výhradu zpětné koupě, jde-li o práva nezapsaná v katastru nemovitostí, s poučením, že při neoznámení povinný, případně i jeho manžel“.

327. V § 338h odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) uloží, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda závod nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takový závod, zda má právo s ním volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře;“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

328. V § 338h odst. 1 písm. d) a v § 338zk odst. 1 písm. a) se slova „věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které“ nahrazují slovy „majetek, který“.

329. V § 338h odst. 1 písm. d) a v § 338zk odst. 1 písm. a) se slovo „mají“ nahrazuje slovem „má“, v § 338h odst. 1 písm. d) se slovo „je“ nahrazuje slovem „jej“ a slovo „nimi“ se nahrazuje slovem „ním“.

330. V § 338h se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Práva podle odstavce 1 písm. b), která jsou zapsána do katastru nemovitostí, soud zjistí z katastru nemovitostí, a je-li to možné, tak prostřednictvím dálkového přístupu.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

331. V § 338h se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Doloží-li povinný, že závod nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti podle odstavce 1 písm. c) nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.“

332. V § 338h odstavec 4 zní:

„(4) Po právní moci soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí osobám, o nichž je známo, že mají k závodu nebo k jednotlivým součástem majetku, které slouží k provozování závodu nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, předkupní, zástavní nebo zadržovací právo nebo výhradu zpětné koupě, osobám, kterým práva náležející k závodu byla převedena k zajištění dluhu povinného ve prospěch jeho věřitele, a finančnímu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu je závod a v jejichž obvodu má povinný své bydliště (sídlo). Po nabytí právní moci se usnesení též vyvěsí na úřední desce soudu. O tom, že usnesení nabylo právní moci, soud vyrozumí příslušný rejstříkový soud nebo orgán, který vede jiný rejstřík, v němž je povinný zapsán.“

333. V § 338k odst. 1 větě první se slova „postiženého podniku“ nahrazují slovy „náležejícího k postiženému závodu“ a slovo „podniku“ se nahrazuje slovy „náležející k závodu“.

334. V § 338k odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „K řádnému zajištění majetku náležejícího k závodu činí vhodná opatření, zejména vyrozumí peněžní ústav, že s prostředky na účtu povinného, které slouží k provozování závodu, může povinný nakládat jen s jeho souhlasem.“

335. V § 338k odst. 1 se věta čtvrtá nahrazuje větou „Zjistí-li správce, že součástí závodu je nemovitá věc, vyrozumí bez zbytečného odkladu příslušný katastrální úřad, že byl nařízen výkon rozhodnutí postižením závodu a že povinný nesmí bez jeho souhlasu nemovitou věc převést na jiného, zatížit ji nebo s ní jinak nakládat.“

336. V § 338k odst. 2 větě první se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednáními“ a slovo „úkonů“ se nahrazuje slovem „jednání“.

337. V § 338k odst. 2 větě druhé se slova „úkony povinného, které“ nahrazují slovy „jednání povinného, která“ a slovo „neplatné“ se nahrazuje slovem „neplatná“.

338. V § 338k odst. 4 se slova „úkony potřebné k odvrácení hrozící škody na majetku podniku“ nahrazují slovy „jednání potřebná k odvrácení újmy hrozící závodu“ a slova „tyto úkony“ se nahrazují slovy „tato jednání“.

339. V § 338k odst. 5 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.

340. V § 338m odst. 1 písm. a) se slova „věci, práva a jiné majetkové hodnoty a jaké závazky“ nahrazují slovem „jmění“.

341. V § 338m odst. 1 písm. a) a c) se slovo „maj“ nahrazuje slovem „má“.

342. V § 338m odst. 1 písm. c) se slova „věcí, práv a jiných majetkových hodnot a závazků, o nichž“ nahrazují slovy „jmění, o němž“.

343. V § 338m odst. 3 se slova „věcí, práv a jiných majetkových hodnot“ nahrazují slovem „jmění“.

344. V § 338mb odst. 3 písmeno a) zní:

„a) jaký majetek náleží k závodu a jakou má cenu,“.

345. V § 338mb odst. 3 písm. c) a d) se slova „závazky patří k podniku“ nahrazují slovy „dluhy náležejí k závodu“.

346. V § 338n odst. 1 písm. a), § 338o odst. 2 písm. f), § 338r odst. 1 a v § 338za odst. 3 se slova „věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících“ nahrazují slovy „majetku náležejícího“.

347. V § 338n odst. 1 písm. b) se slova „patřících k podniku“ nahrazují slovy „náležejících k závodu“.

348. V § 338n odst. 1 písm. c) a d) se slova „závazků patřících k podniku“ nahrazují slovy „dluhů náležejících k závodu“.

349. V § 338n odstavec 6 zní:

„(6) Zjistí-li soud, že cena majetku náležejícího k závodu spolu s prostředky uvedenými v odstavci 1 písm. b) nepřesahuje výši splatných peněžitých dluhů náležejících k závodu, pohledávek oprávněného a těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, které nenáleží k závodu, a předpokládané náklady výkonu rozhodnutí, odměnu správce a náhradu jeho hotových výdajů, anebo že ji přesahuje jen nepatrně, výkon rozhodnutí zastaví.“.

350. V § 338o odst. 2 písm. f) a v § 338zn odst. 1 a 2 se slovo „patřících“ nahrazuje slovem „náležejících“.

351. V § 338o odst. 2 písm. h) se slova „ , postoupením pohledávky nebo převodem práva“ nahrazují slovy „nebo zajišťovacím převodem práva“ a slovo „patří“ se nahrazuje slovem „náleží“.

352. V § 338o odst. 2 písm. i) se slova „závazky patřící k podniku“ nahrazují slovy „dluhy náležející k závodu“.

353. V § 338o odst. 2 písm. k) a v § 338p odst. 5 se slova „věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám, které“ nahrazují slovy „majetku, který“ a slova „povaze mají“ se nahrazují slovy „povaze má“.

354. V § 338o odst. 2 písm. k) se za slova „sloužit, předkupní právo“ vkládají slova „nebo výhradu zpětné koupě“ a slovo „zaniká“ se nahrazuje slovy „nebo výhrada zpětné koupě zanikají, nejde-li o předkupní právo stavebníka k pozemku nebo vlastníka pozemku k právu stavby, předkupní právo vlastníka stavby k pozemku a vlastníka pozemku ke stavbě nebo zákonné předkupní právo, která udělením příklepu nezanikají“.

355. V § 338p odst. 1 písmeno a) zní:

„a) oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému, manželu povinného, osobám, o nichž je mu známo, že mají k závodu nebo k majetku, který slouží k provozování závodu nebo vzhledem ke své povaze má tomuto účelu sloužit, předkupní právo, výhradu zpětné koupě, zástavní právo nebo zadržovací právo, osobám, kterým práva náležející k závodu byla převedena k zajištění dluhu povinného ve prospěch jeho věřitele, osobám, které již přihlásily své vymahatelné pohledávky nebo pohledávky zajištěné zástavním právem, zadržovacím právem nebo zajišťovacím převodem práva, jež náležejí k závodu, a příslušnými listinami je prokázaly, a osobám uvedeným v § 338zn odst. 1,“.

356. V § 338p odst. 5 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo výhradu zpětné koupě“.

357. V § 338s odst. 1 a 2, § 338ze odst. 1 písm. e), § 338ze odst. 3 a v § 338ze odst. 5 písm. d) se slova „ , postoupením pohledávky nebo“ nahrazují slovy „nebo zajišťovacím“.

358. V § 338s odst. 1 a 2 se slova „patří k podniku“ nahrazují slovy „náleží k závodu“.

359. V § 338s odst. 3 se slova „nepatří k podniku“ nahrazují slovy „nenáleží k závodu“.

360. V § 338v odst. 2 se slova „věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot patřících“ nahrazují slovy „součástí majetku náležejícího“ a slova „sporné věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty“ se nahrazují slovy „sporné součásti majetku“.

361. V § 338w odst. 1 písmeno b) zní:

„b) na základě zprávy správce podle § 338t odst. 1 usnesením určí novou cenu majetku náležejícího k závodu, výši peněžních prostředků v hotovosti

a uložených na účtu u peněžního ústavu v měně České republiky, náležejících k závodu, cenu dluhů náležejících k závodu, výši peněžitých dluhů náležejících k závodu a výslednou cenu závodu,“.

362. V § 338w odstavec 3 zní:

„(3) Zjistí-li soud, že cena majetku náležejícího k závodu spolu s prostředky uvedenými v § 338n odst. 1 písm. b) nepřesahuje výši splatných peněžitých dluhů náležejících k závodu, pohledávek oprávněného, těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a dalších přihlášených věřitelů, které nenáleží k závodu, a předpokládané náklady výkonu rozhodnutí, odměnu správce a náhradu jeho hotových výdajů, anebo že ji přesahuje jen nepatrně, výkon rozhodnutí zastaví.“.

363. V § 338x odst. 1 větě druhé se slova „věcem, právům nebo jiným majetkovým hodnotám, které patří“ nahrazují slovy „součástí majetku, které náleží“.

364. V § 338z odst. 1 větě druhé se slovo „Podnik“ nahrazuje slovem „Závod“.

365. V § 338z se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Soud potvrdí, která předkupní práva a výhrady zpětné koupě váznoucí na nemovitě věci zanikly a které působí proti vydražiteli.“.

366. V § 338z odst. 2 se slova „závazků patřících“ nahrazují slovy „povinností náležejících“.

367. V § 338z odst. 3 se za slovo „právo“ vkládají slova „a výhrada zpětné koupě“ a slova „věcem, právům nebo jiným hodnotám“ se nahrazují slovy „součástí majetku náležejícího k závodu s výjimkou předkupního práva stavebníka k pozemku nebo vlastníka pozemku k právu stavby, předkupního práva vlastníka stavby k pozemku nebo vlastníka pozemku ke stavbě a zákonného předkupního práva“.

368. V § 338z odst. 4 se slova „s podnikem“ nahrazují slovy „se závodem“.

369. V § 338ze odst. 5 písm. e) se slova „anebo nemovitostí“ nahrazují slovy „anebo nemovitých věcí“.

370. V § 338zf písm. a) se slova „závazků patřících“ nahrazují slovy „dluhů náležejících“ a slovo „nepatří“ se nahrazuje slovem „nenáleží“.

371. V § 338zk odst. 1 písm. d) se slova „závazky patřící“ nahrazují slovy „dluhy náležející“.

372. V § 338zk odst. 2 se slova „nebo jiného zá-

vazku“ zrušují a slova „přechodu závazku“ se nahrazují slovy „přechodu dluhu“.

373. Poznámka pod čarou č. 95 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

374. V § 338zk odst. 5 se slova „se závazky“ nahrazují slovy „s pohledávkami“.

375. V § 338zm odst. 2 se slova „věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot patřících k podniku“ nahrazují slovy „majetku náležejícího k závodu“.

376. V § 338zn odst. 1 se slovo „nepatří“ nahrazuje slovem „nenáleží“.

377. V § 338zn odst. 3 se slovo „patřící“ nahrazuje slovem „náležející“.

378. V § 338zp odstavec 2 zní:

„(2) Správa části závodu vykonávaná správcem se vztahuje i na jednání při provozu závodu, která se týkají jím spravované organizační složky závodu.“.

379. Za § 338zq se vkládá nový § 338zqa, který včetně nadpisu zní:

„Prodej rodinného závodu

§ 338zqa

(1) Na výkon rozhodnutí prodejem rodinného závodu se užijí ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem závodu, nestanoví-li se dále jinak.

(2) Členu rodiny zúčastněnému na provozu rodinného závodu, který není povinným, soud doručí dražební vyhlášku.

(3) Zúčastní-li se člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu, který není povinným, dražby a učiní-li s jinými dražiteli stejné nejvyšší podání, udělí se mu příklep; ustanovení § 338x odst. 1 věty druhé se nepoužije.

(4) Člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu, který není povinným, je oprávněn podat za podmínek uvedených v § 338y odst. 2 větě druhé odvolání proti usnesení o příklepu.“.

380. V nadpisu nad § 340 se slova „a) bez náhrady“ zrušují.

381. V § 340 odst. 1 se slova „u nichž není třeba zajistit přiměřený náhradní byt, náhradní byt, náhradní ubytování nebo přístřeší,“ zrušují.

382. V § 340 odst. 2 se slovo „pět“ nahrazuje číslem „15“.

383. § 343 a 344 se včetně nadpisu zrušují.

384. V § 351 odst. 2 se slova „odpovědnosti za škodu“ nahrazují slovy „povinnosti nahradit újmu“.

385. § 354 včetně nadpisu zní:

„§ 354

Oznámení výhrady

(1) Každý může požádat okresní soud, aby doručil jeho oznámení o výhradě práva dovolat se neúčinnosti právního jednání podle občanského zákoníku tomu, proti kterému se neúčinnosti právního jednání může dovolat.

(2) Soud o žádosti sepíše protokol a oznámení o výhradě doručí. Nepředá-li žadatel soudu spolu se žádostí oznámení o výhradě, může ho učinit do protokolu u soudu. V takovém případě soud doručí protokol.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Dovolávají-li se právní předpisy ustanovení, která se tímto zákonem zrušují, vstupují na jejich místo jim odpovídající ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.

2. Pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Řízení o dědictví upravené v zákoně č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na projednání dědictví v případech, kdy smrt zůstavitele nastala do 31. prosince 2013.

4. Je-li po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vyvíjena pohledávka náhrady za příspěvek na výživu dítěte, která vznikla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je tato pohledávka přednostní podle § 279 odst. 2 písm. g) občanského soudního řádu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Je-li po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vyvíjena pohledávka náhrady přeplatku na dávce důchodového zabezpečení, je tato pohledávka přednostní podle § 279 odst. 2 písm. e) občanského soudního řádu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Tam, kde zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, hovoří o pohledávce postoupené k za-

jištění pohledávky věřitele povinného nebo o pohledávce zajištěné postoupením pohledávky, rozumí se tím pohledávka převedená k zajištění dluhu povinného ve prospěch jeho věřitele nebo pohledávka zajištěná zajišťovacím převodem práva.

6. Bude-li v řízení zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona usnesení o příklepu vydáno po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, předkupní právo vlastníka stavby k pozemku a vlastníka pozemku ke stavbě nezaniká dnem, kterým se stal vydražitel vlastníkem nemovité věci, případně nemovité věci náležející k závodu.

7. Z výkonu rozhodnutí nebo exekuce jsou po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vyloučeny byty nebo nebytové prostory a domy s byty nebo nebytovými prostory, nebylo-li do katastru nemovitostí České republiky vloženo prohlášení vlastníka, a to v případech, kdy k takovým bytům nebo nebytovým prostorům mají právo k výlučnému nabytí vlastnictví osoby podle § 23 a 24 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, ve znění účinném do 31. prosince 2013.

8. Při výkonu rozhodnutí prodejem nemovitých věcí a prodejem závodu se poplatek z prodlení za poslední 3 roky před rozvrhovým jednáním uspokojuje v pořadí jistiny, nestačí-li rozdělovaná podstata, uhradí se před jistinou. Pokud ke krytí jmenovité hodnoty hypotečních zástavních listů slouží jen část pohledávky z hypotečního úvěru, uspokojují se nároky uvedené ve větě první poměrně.

9. Výkon rozhodnutí, kterým je přiznáno právo na bytovou náhradu podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se provede podle zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Je-li výkonem rozhodnutí postiženo právo vkladatele na výplatu zůstatku z vkladového vztahu potvrzeného vkladní knížkou na doručitele, který byl zrušen článkem III zákona č. 126/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře),

ve znění zákona č. 15/2002 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, postupuje se podle dosavadních právních předpisů upravujících výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. III

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 255/2000 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 72/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb. a zákona č. 167/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. d) se slova „v obchodním rejstříku“ nahrazují slovy „ve veřejném rejstříku“.

2. V § 2 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) notář v případě zápisu skutečnosti do veřejného rejstříku.“

3. V § 2 odst. 3 se slova „neexistenci registrovaného partnerství²⁾ (dále jen „partnerství“)" nahrazují slovy „o určení, zda tu registrované partnerství²⁾ (dále jen „partnerství“) je či není“.

4. V § 2 odst. 9 se slova „obchodního rejstříku“ nahrazují slovy „veřejného rejstříku“.

5. V § 6a odst. 6 větě první se slovo „nemovitost“

nahrazuje slovy „nemovitou věc“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“.

6. V § 6a odst. 6 se věta druhá zrušuje.

7. V § 9 odst. 6 se slova „obchodního rejstříku“ nahrazují slovy „veřejného rejstříku“.

8. V § 10 odst. 6 se slova „neexistenci partnerství“ nahrazují slovy „určení, zda tu partnerství je či není“.

9. V § 11 odst. 1 se na začátek textu písmene d) vkládají slova „zásahu do integrity“.

10. V § 11 odst. 1 písm. e) se slovo „dědických“ nahrazuje slovem „pozůstalostních“.

11. V § 11 odst. 1 písm. f) se slova „způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „svéprávnosti, podpůrných opatření“.

12. V § 11 odst. 1 písm. g) se slova „obchodního rejstříku“ nahrazují slovy „veřejného rejstříku“.

13. V § 11 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) přiznání statusu veřejné prospěšnosti,“.

Dosavadní písmena h) až l) se označují jako písmena i) až m).

14. V § 11 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) výmazu osoby z veřejného rejstříku,“.

15. V § 11 odst. 2 písmeno d) zní:

„d) navrhovatel, jemuž byla způsobena újma, v řízení o náhradu újmy na zdraví nebo újmy způsobené usmrcením včetně náhrady škody na věcech vzniklé v souvislosti s ublížením na zdraví nebo usmrcením a náhrady nákladů léčeni,“.

16. V § 11 odst. 2 písm. f) se slova „příspěvek na výživu a úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a slehnutím“ nahrazují slovy „výživu a příspěvek na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem“.

17. V § 11 odst. 2 se písmena m) až o) včetně poznámky pod čarou č. 3a zrušují.

Dosavadní písmena p) až v) se označují jako písmena m) až s).

18. V § 11 odst. 2 písmeno p) zní:

„p) navrhovatel ve věci ochrany proti domácímu násilí,“.

19. V § 11 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno t), které zní:

„t) právnická osoba se statusem veřejné prospěšnosti ve věcech veřejného rejstříku.“.

20. V § 11 odst. 3 úvodní části ustanovení se slovo „dědického“ nahrazuje slovem „pozůstalostního“.

21. V příloze položce 4 bodě 1 písm. a), položce 4 bodě 3, položce 6 bodě 2, položce 13 bodě 1 písm. b), položce 22 bodě 8 a v položce 23 bodě 1 písm. b) se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

22. V příloze položce 4 bodě 1 písm. b), položce 4 bodě 3, položce 6 bodě 2, položce 13 bodě 1 písm. c), položce 22 bodě 8 a v položce 23 bodě 1 písm. c) se slovo „podnik“ nahrazuje slovy „obchodní závod“.

23. V příloze položce 4 bodě 3 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

24. V příloze položce 4 bodě 3 se slovo „podniku“ za slovy „určení vlastnictví k“ nahrazuje slovy „obchodnímu závodu“ a slovo „podniku“ za slovy „návrhu o vyloučení“ se nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

25. V příloze položce 4 bodě 6 se slova „neexistence manželství“ nahrazují slovy „o určení, zda tu manželství je či není“.

26. V příloze položka 11 zní:

„Položka 11

1. Za návrh na zahájení řízení ve věcech veřejného rejstříku

a) za první zápis akciové společnosti do veřejného rejstříku	12 000 Kč
b) za první zápis spolku do veřejného rejstříku	1 000 Kč
c) za první zápis osoby do veřejného rejstříku, s výjimkou akciové společnosti nebo spolku	6 000 Kč
d) za změny nebo doplnění zápisu u spolku	1 000 Kč
e) za změny nebo doplnění zápisu	2 000 Kč

2. Poplatek podle bodu 1 písmen d) a e) se vybere za návrh pouze jednou bez ohledu na počet měněných nebo doplňovaných skutečností uvedených v návrhu. Změnou se rozumí i návrh na výmaz skutečnosti a zápis nové skutečnosti týkající se právnické osoby nebo pouze návrh na výmaz skutečnosti, není-li nahrazována jinou skutečností, nebo pouze návrh na zápis doplňované skutečnosti, nenahrazuje-li ji-

nou skutečnost. Změnou se nerozumí návrh na výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku.

3. Podle této položky se platí poplatek také za řízení ve věcech veřejného rejstříku zahájené bez návrhu, ve kterém soud rozhodl o provedení zápisu.

4. Poplatek podle této položky se nevybere za řízení ve věcech veřejného rejstříku zahájené na návrh příspěvkové organizace zřízené územním samosprávným celkem.“.

27. V příloze položce 13 bodě 2 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

28. V příloze položce 13 bodě 3 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

29. V příloze se za položku 17a vkládá nová položka 17b, která zní:

„Položka 17b

Za návrh na zrušení rozhodnutí rozhodčí komise spolku 3 000 Kč“.

30. V příloze položce 22 bodě 8 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

31. V příloze položce 22 bodě 8 se slovo „podniku“ za slovy „určení vlastnictví k“ nahrazuje slovy „obchodnímu závodu“ a slovo „podniku“ za slovy „nebo o vyloučení“ se nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

32. V příloze položce 22 bodě 11 a v položce 23 bodě 6 se slovo „dědické“ nahrazuje slovem „pozůstalostní“.

33. V příloze položce 27 se za slova „občanský soudní řád“ vkládají slova „nebo zákon o zvláštních řízeních soudních“.

34. V příloze položky 37 a 38 znějí:

„Položka 37

1. Za úhrn úkonů potřebných k protestaci směnky nebo jiného rubopisem převoditelného cenného papíru, za každý protestovaný cenný papír	2 000 Kč
2. Za vyhotovení opisu nebo výpisu z protestní listiny nebo z knihy protestů	300 Kč

Položka 38

Za oznámení o výhradě práva dovolat se neúčinnosti právního jednání podle občanského zákoníku

2 000 Kč“.

Čl. IV**Přechodné ustanovení**

Za řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vybírají poplatky podle dosavadních právních předpisů, i když se stanou splatnými dnem nebo po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ**Změna zákona o státním zastupitelství****Čl. V**

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 11/2001 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb. a zákona č. 105/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo zákon o zvláštních řízeních soudních“.

2. V § 12j odst. 3 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení ve svéprávnosti“.

3. V § 12j odst. 3 písm. o) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.

4. V § 12j odst. 3 písm. o) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.

5. V § 12j odst. 3 písm. o) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.

6. V § 12j odst. 3 se za písmeno o) vkládá nové písmeno p), které zní:

„p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní

moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena p) až r) se označují jako písmena q) až s).

7. V § 12j odst. 6 písmeno j) zní:

„j) omezení ve svéprávnosti,“.

8. V § 12j odst. 6 písm. q) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.

9. V § 12j odst. 6 písm. q) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.

10. V § 12j odst. 6 písm. q) bodě 6 se slova „dítě narozené ženě s trvalým pobytem v České republice, která porodila dítě“ nahrazují slovy „osvojence narozeného ženě s trvalým pobytem v České republice, která jej porodila“.

11. V § 12j odst. 6 písm. q) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.

12. V § 12j odst. 6 se za písmeno r) vkládá nové písmeno s), které zní:

„s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena s) až u) se označují jako písmena t) až v).

13. V § 16 odst. 4 se věta druhá zrušuje.

14. V § 21 odst. 2 písm. a) se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.

ČÁST ČTVRTÁ**Změna zákona o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů****Čl. VI**

Zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství, ve znění zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 183/2009 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 163/2013 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 224/2013 Sb., se mění takto:

1. § 3 zní:

„§ 3

Vyšší soudní úředník a vyšší úředník státního zastupitelství je povinen vykonávat svoji činnost v souladu se zákonem a s pokyny, které mu udělil příslušný předseda senátu nebo samosoudce (dále jen „předseda senátu“) nebo státní zástupce.“

2. V § 5 se věta první nahrazuje větou „Předseda senátu je oprávněn dát vyššímu soudnímu úředníkovi písemně pokyn, jak má být úkon proveden.“

3. V § 8 se věta druhá zrušuje.

4. V § 9 odst. 1 větě druhé se slova „v občansko-právních a obchodních věcech“ zrušují.

5. V § 9 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení nebo soudním řízení správním, proti němuž nelze podat odvolání, odpor nebo námitky podle občanského soudního řádu, může účastník řízení podat námitky do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. V námitkách nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy. O těchto námitkách rozhodne předseda senátu, který rozhodnutí vydané vyšším soudním úředníkem bez jednání potvrdí nebo změní. Proti rozhodnutí předsedy senátu o námitkách, o odmítnutí námitek nebo o zastavení námitkového řízení, není odvolání přípustné. Doručené rozhodnutí vyššího soudního úředníka, proti kterému již není možné podat námitky, je v právní moci. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se na námitkové řízení ustanovení upravující odvolání podle občanského soudního řádu obdobně.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

6. § 10 se zrušuje.

7. § 11 zní:

„§ 11

Vyšší soudní úředník v občanském soudním řízení a v soudním řízení správním může, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, provádět veškeré úkony soudu prvního stupně, s výjimkou

- a) vedení jednání ve věci samé,
- b) rozhodování ve věci samé formou rozsudku,
- c) rozhodování ve věci samé formou usnesení v řízeních podle občanského soudního řádu, soudního

řádu správního a zákona upravujícího zvláštní řízení soudní mimo rozhodování v

1. řízení o úschovách,
 2. řízení o umoření listin,
 3. věcech určení otcovství souhlasným prohlášením,
 4. řízení ve věcech péče soudu o nezletilé a v opatrovnických věcech osob omezených ve svéprávnosti nebo osob, o jejichž svéprávnosti je vedeno řízení, osob, o kterých není známo, kde pobývají, neznámých osob a dále osob, jejichž zdravotní stav jim působí obtíže při správě jmění nebo hájení práv, v nichž nebylo nařízeno jednání,
 5. řízení ve věcech veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a insolvenčního rejstříku, v nichž nebylo nařízeno jednání,
- d) rozhodování o předběžném opatření,
 - e) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí správou nemovitosti, prodejem nemovité věci, postižením obchodního závodu nebo zřízením soudcovského zástavního práva,
 - f) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí v řízeních, v nichž bylo nařízeno jednání,
 - g) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí nebo pověřování soudního exekutora a nařizování exekuce k vymožení peněžitého plnění, je-li exekucním titulem exekutorský zápis nebo notářský zápis včetně rozhodování o zastavení výkonu rozhodnutí, nebyl-li návrh podán oprávněným nebo soudním exekutorem, popřípadě bylo-li proti návrhu podáno odvolání,
 - h) rozhodování o uspokojení práv na nepeněžité plnění,
 - i) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí o péči o nezletilé děti s výjimkou výživného,
 - j) vydání potvrzení evropského exekucního titulu,
 - k) rozhodování o odkladném účinku žaloby v soudním řízení správním,
 - l) věcí, kde je úkon zvláštním zákonem výslovně svěřen soudci,
 - m) jednání a rozhodnutí v insolvenčním řízení o
 1. ustanovení insolvenčního správce,
 2. odvolání insolvenčního správce z funkce,

3. zproštění výkonu funkce insolvenčního správce,
4. zrušení usnesení schůze věřitelů,
5. ustanovení prozatímního věřitelského výboru,
6. rozhodnutích a opatřeních přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezeními podle insolvenčního zákona,
7. návrhu na nařízení předběžného opatření, jímž má být omezeno právo dlužníka nakládat s majetkovou podstatou,
8. návrhu na moratorium,
9. tom, že dlužník je v úpadku,
10. zamítnutí insolvenčního návrhu,
11. zrušení úpadku,
12. prohlášení konkursu a o jeho zrušení,
13. schválení konečné zprávy a rozvrhového usnesení,
14. povolení reorganizace, o schválení reorganizačního plánu a jeho změn a o přeměně reorganizace v konkurs,
15. schválení oddlužení a jeho změn, o přiznání osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení a o odejmutí tohoto osvobození a o zrušení oddlužení,
16. ukončení provozu dlužníkovy obchodního závodu,
17. věci samé v incidenčních sporech,
- n) vyřizování dožádání s cizinou, mimo Slovenské republiky.“.
8. V § 13 se slova „10 až 12“ nahrazují slovy „11 a 12“.
9. V § 17 odst. 2 větě první se slova „ , který nespočívá v rozhodnutí,“ zrušují.
10. § 27 se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Zeman v. r.

Rusnok v. r.

294**ZÁKON**

ze dne 12. září 2013,

kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)****Čl. I**

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 241/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb. a zákona č. 185/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , jakož i soud, který rozhoduje o opravném prostředku v insolvenčním řízení“.

2. V § 2 písm. g) se za slova „a to“ vkládá slovo „jen“.

3. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7**Použití občanského soudního řádu a zákona o zvláštních řízeních soudních**

Nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu⁴⁾ týkající se sporného řízení, a není-li

to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.“.

Poznámka pod čarou č. 5 se zrušuje.

4. Za § 7 se vkládají nové § 7a až 7c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 7a**Věcná příslušnost**

Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně

- a) v insolvenčním řízení,
- b) v incidenčních sporech,
- c) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla porušením povinnosti podat insolvenční návrh,
- d) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu,
- e) ve věcech vyplývajících z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty.

§ 7b**Místní příslušnost**

(1) Pro insolvenční řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud dlužníka.

(2) Jde-li o insolvenční řízení, v němž se má řešit úpadek nebo hrozící úpadek osoby tvořící s dlužníkem koncern, je vedle soudu uvedeného v odstavci 1 k řízení příslušný také insolvenční soud, u něhož probíhá insolvenční řízení řešící úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který s touto osobou tvoří koncern.

(3) Jde-li o insolvenční řízení, v němž se má řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který je zahraniční osobou, a nebrání-li tomu přímo použitelný před-

pis práva Evropské unie⁵⁹⁾), lze insolvenční řízení zahájit i u insolvenčního soudu, v jehož obvodu je v České republice umístěn podnik nebo organizační složka podniku takového dlužníka.

(4) Insolvenční soud je příslušný ve věcech uvedených v § 7a písm. b) až e).

§ 7c

Účast státního zastupitelství

Státní zastupitelství může vstoupit do zahájeného insolvenčního řízení, včetně incidenčních sporů, a moratoria.“.

5. V § 12 odst. 2 se slova „Zvláštní právní předpis⁶⁾“ nahrazují slovy „Zákon upravující vyšší soudní úředníky a vyšší úředníky státního zastupitelství“.

Poznámka pod čarou č. 6 se zrušuje.

6. V § 18 odst. 2 se slova „konce pracovního dne nejbližše následujícího po dni“ nahrazují slovy „3 dnů ode dne“.

7. § 25 zní:

„§ 25

(1) Insolvenčního správce pro insolvenční řízení ustanovuje insolvenční soud. Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení reorganizace podle § 148 odst. 2 a je-li v předloženém reorganizačním plánu určena osoba insolvenčního správce, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem tuto osobu; to neplatí, nesplňuje-li takto určený insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a odstavci 3. Ustanovení § 29 tím není dotčeno.

(2) Nejde-li o případ podle odstavce 1, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla nebo provozovny do příslušné části seznamu insolvenčních správců vedené

- a) pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na prohlášení konkursu nebo není-li v době určení podán návrh na jiný způsob řešení úpadku a není-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a)},
- b) pro obvod okresního soudu, který je obecným soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na povolení oddlužení.

(3) Je-li v době určení podán návrh na povolení

reorganizace nebo je-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a)} bez ohledu na způsob řešení úpadku, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla do zvláštní části seznamu insolvenčních správců.

(4) Nebrání-li tomu jiné okolnosti, určí předseda insolvenčního soudu insolvenčním správcem dlužníků, kteří tvoří koncern, stejnou osobu.

(5) Nelze-li ustanovit osobu insolvenčního správce postupem podle odstavce 2 nebo je-li to nezbytné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti insolvenčního správce, jeho dosavadní činnosti a k jeho zatížení, může předseda insolvenčního soudu určit insolvenčního správce mimo stanovené pořadí; takový postup vždy odůvodní.

(6) Odstavce 2 a 3 se nepoužijí v případě určení osoby insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem. Předseda insolvenčního soudu určí pro insolvenční řízení osobu insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem, z příslušné části seznamu postupem, který je v souladu se zásadou dočasnosti nebo příležitostnosti, je-li to vhodné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti osoby insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem.“.

8. V § 29 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , kteří mají právo hlasovat“.

9. V § 29 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Insolvenčnímu správci odvolanému postupem podle odstavce 1 insolvenční soud uloží, aby mu ve stanovené lhůtě podal zprávu o své činnosti, zejména o stavu majetku, který spravoval, a aby vyúčtoval odměnu, hotové výdaje a náklady, které mu vznikly v souvislosti se správou a udržováním majetku.“.

10. V § 31 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Ustanovení § 29 odst. 4 platí obdobně.“.

11. V § 32 odst. 2 se za slovo „Ustanovení“ vkládají slova „§ 29 odst. 4 a“.

12. V § 35 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Není-li dále stanoveno jinak, není důvodem pro ustanovení zvláštního insolvenčního správce činnost týkající se zpeněžení majetkové podstaty.“.

13. V § 36 odst. 2 se slova „a nejméně jednou za 3 měsíce předkládá věřitelskému orgánu a insolvenčnímu soudu písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení“ zrušují a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „Neurčí-li insolvenční soud jinak, předkládá insolvenční správce věřitelskému orgánu a insolvenčnímu soudu nejméně jednou za 3 měsíce písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení.“.

14. V § 38 odst. 1 se za slova „odměny určit“ vkládají slova „z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek a“.

15. V § 38 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „, nejvýše však 50 000 Kč na odměně insolvenčního správce a 50 000 Kč na náhradě hotových výdajů insolvenčního správce“.

16. V § 38 odst. 4 se za slova „zálohy odměny“ vkládají slova „a hotových výdajů“.

17. V § 38 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Insolvenční správce odvolaný z funkce nebo zproštěný funkce v průběhu insolvenčního řízení provede vyúčtování odměny a hotových výdajů ve zprávě o své činnosti; pro projednání této zprávy platí přiměřeně § 304. Umožňuje-li to stav insolvenčního řízení, rozhodne insolvenční soud o schválení této zprávy již v jeho průběhu; jde-li o hotové výdaje insolvenčního správce, náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty a vyúčtování vyplacených záloh, učiní tak bez zbytečného odkladu po projednání zprávy. Proti rozhodnutí o schválení takové zprávy mohou podat odvolání insolvenční správce, který zprávu podal, ustanovený insolvenční správce a věřitelé a dlužník, jejichž námitkám proti této zprávě nebylo vyhověno.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

18. V § 38 odstavec 6 zní:

„(6) Způsob určení odměny, některých hotových výdajů insolvenčního správce a způsob jejich úhrady státem stanoví prováděcí právní předpis.“.

19. Za § 40 se vkládá nový § 40a, který zní:

„§ 40a

Na základě rozhodnutí a jiných exekučních titulů vzniklých v průběhu insolvenčního řízení proti insolvenčnímu správci pro pohledávky nebo jiná práva, která se týkají majetkové podstaty nebo která mají být uspokojena z majetkové podstaty, nelze vést výkon

rozhodnutí na majetek insolvenčního správce; to neplatí, jde-li o pořádková opatření uložená insolvenčnímu správci v souvislosti s takovými řízeními, a o rozhodnutí, jimiž bylo insolvenčnímu správci uloženo nahradit náklady řízení, které způsobil svým zaviněním nebo které vznikly náhodou, která se mu přihodila.“.

20. V § 41 odst. 1 se za slovo „udržení“ vkládají slova „nebo obnovení“.

21. V § 43 odst. 2 se za větu druhou vkládá věta „Jde-li o údaje vedené v elektronické podobě, splní orgány a osoby uvedené v odstavci 1 povinnost poskytnout součinnost tím, že k nim insolvenčnímu správci umožní dálkový přístup.“.

22. V § 46 odst. 2 se za větu druhou vkládá věta „Usnesení, jímž si schůze věřitelů vyhrazuje působnost jiných věřitelských orgánů, je přijato, jestliže pro ně hlasovala většina tvořená nejméně dvěma třetinami hlasů přítomných nebo řádně zastoupených věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek.“.

23. V § 48 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Jestliže insolvenční soud ještě nerozhodl o způsobu řešení dlužníkovy úpadku, je předmětem jednání první schůze věřitelů také způsob řešení dlužníkovy úpadku.“.

24. V § 48 odst. 3 se slova „může insolvenční soud také uložit náhradu nákladů, které tento soud vynaložil na svolání a organizaci schůze věřitelů konané na jeho návrh“ nahrazují slovy „uloží insolvenční soud zaplatit i paušální částku na náhradu nákladů spojených s projednáním nedůvodného návrhu na svolání schůze věřitelů ve výši 5 000 Kč; zaplacení této paušální částky, která je příjmem státu, nelze prominout“.

25. § 51 zní:

„§ 51

(1) Věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, mohou v rozsahu popření hlasovat, usnese-li se na tom schůze věřitelů. Jestliže schůze věřitelů nepřizná hlasovací právo věřitelům, jejichž pohledávka byla popřena, rozhodne o hlasovacím právu těchto věřitelů insolvenční soud.

(2) Popření pohledávky přihlášeným věřitelem nebo dlužníkem nemá vliv na hlasovací právo věřitelů, jejichž pohledávka byla popřena.

(3) Nejde-li o případy uvedené v odstavci 1, rozhodne o hlasovacím právu věřitelů, jejichž pohledávka nebyla ještě zjištěna nebo je sporná, insolvenční soud.

Učiní tak jen na návrh dlužníka, insolvenčního správce nebo některého z věřitelů. Návrh lze podat i přede dnem konání schůze věřitelů.

(4) Není-li dále stanoveno jinak, nemají hlasovací právo věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou (§ 168), věřitelé s pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou (§ 169), věřitelé s pohledávkami vyloučenými ze způsobu řešení úpadku (§ 170), věřitelé s podřízenými pohledávkami (§ 172) a do doby splnění odkládací podmínky věřitelé, kteří přihlásili pohledávky vázané na odkládací podmínku.“

26. V § 52 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li na rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů závislé jiné rozhodnutí insolvenčního soudu, proti kterému je odvolání přípustné, lze v mezích odvolání podaného proti takovému rozhodnutí přezkoumat i správnost rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů; to platí jen pro první takové rozhodnutí vydané po rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů.“

27. § 53 zní:

„§ 53

Nejde-li o volbu věřitelského výboru, nesmí žádný z věřitelů hlasovat ve vlastní věci. Ve věci osoby, která tvoří s věřitelem koncern, nebo ve věci osoby věřiteli blízké, může věřitel hlasovat, nestanoví-li tento zákon jinak.“

28. V § 56 odst. 2 se slovo „Každý“ nahrazuje slovy „Schůze věřitelů se může usnést, že každý“.

29. V § 56 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li způsobem řešení úpadku nepatrný konkurs nebo oddlužení, není volba věřitelského výboru povinná.“

30. V § 57 odst. 1 se slova „zastoupeny všechny skupiny věřitelů podle povahy jejich pohledávek“ nahrazují slovy „zastoupeni zajištění i nezajištění věřitelé“.

31. V § 57 odst. 2 se za slova „se volí“ vkládají slova „a odvolávají“.

32. V § 57 odst. 3 se za slovo „Volbu“ vkládají slova „a odvolání“.

33. V § 59 odst. 2 se slovo „ , zejména“ nahrazuje slovy „ , Takto lze usuzovat zejména, jde-li o“, slovo

„zaměstnanci“ se nahrazuje slovem „zaměstnanec“ a slovo „společníci“ se nahrazuje slovem „společníky“.

34. V § 61 odst. 1 se slova „podá-li insolvenční návrh dlužník, učiní tak neprodleně“ nahrazují slovy „navrhne-li to dlužník, přihlášený věřitel nebo předběžný správce, učiní tak neprodleně“.

35. V § 61 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Jestliže věřitelský výbor neustanovila schůze věřitelů k tomu účelu svolaná, vykonává po jejím skončení působnost věřitelského výboru insolvenční soud.“

36. V § 61 odst. 3 se za slova „předběžnému správci“ vkládají slova „ , přihlášenému věřiteli, který jmenování prozatímního věřitelského výboru navrhl,“.

37. V § 62 odstavec 1 zní:

„(1) Je-li to možné, jmenuje insolvenční soud prozatímní věřitelský výbor tak, aby v něm byli zastoupeni zajištění i nezajištění věřitelé.“

38. V § 62 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větami „Usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala většina přítomných nebo řádně zastoupených zajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek a většina přítomných nebo řádně zastoupených nezajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek. První schůze věřitelů konaná po jmenování prozatímního věřitelského výboru může též odvolat některého z jeho členů nebo jeho náhradníků nebo do něj zvolit dalšího člena a jeho náhradníka; přitom se postupuje podle § 57 odst. 2.“

39. V § 63 odst. 3 větě druhé se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

40. V § 64 odst. 2 větě první se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

41. V § 65 odst. 2 se za slova „svou činnost“ vkládají slova „a věřitelský výbor již nemá počet členů ustanovený schůzí věřitelů“.

42. § 66 včetně nadpisu zní:

„§ 66

Insolvenční soud jako věřitelský výbor

(1) Jestliže v průběhu insolvenčního řízení poklesne počet členů věřitelského výboru ustanoveného schůzí věřitelů na méně než 3 nebo pod většinu, vykonává působnost věřitelského výboru až do potvrzení nové volby nebo doplňující volby členů věřitelského výboru do počtu nejméně 3 nebo do počtu většiny členů insolvenční soud.

(2) Jestliže chybějící členy věřitelského výboru do počtu nejméně 3 nebo do počtu většiny členů ne zvolila schůze věřitelů k tomu účelu svolaná, vykonává po jejím skončení působnost věřitelského výboru insolvenční soud; § 61 odst. 2 věta druhá a § 61 odst. 3 platí obdobně.

(3) Úkon, který insolvenční soud provádí při výkonu působnosti věřitelského výboru, tak musí být označen.“.

43. V § 68 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

44. § 69 včetně nadpisu zní:

„§ 69

Státní zastupitelství

Je-li proti rozhodnutí insolvenčního soudu přípustný opravný prostředek, může jej podat i státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení, do incidenčního sporu nebo do moratoria.“.

45. V § 71 odst. 1 se slova „vyvěšením písemnosti na úřední desce insolvenčního soudu a jejím současným“ zrušují a za slovo „zveřejněním“ se vkládá slovo „písemnosti“.

46. V § 71 odst. 3 se slova „vyvěšením příslušné písemnosti na úřední desce insolvenčního soudu se současným“ zrušují, za slovo „zveřejněním“ se vkládají slova „příslušné písemnosti“ a slova „ , pokud zákon nestanoví pouze zveřejnění písemnosti na úřední desce insolvenčního soudu“ se zrušují.

47. V § 72 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

48. § 73 zní:

„§ 73

Nestanoví-li tento zákon jinak, doručuje insolvenční soud vyhláškou také soudní rozhodnutí, která podle tohoto zákona vydává před zahájením insolvenčního řízení nebo po jeho skončení; totéž platí pro doručení předvolání, vyrozumění nebo jiné písemnosti, která s vydáním takového soudního rozhodnutí souvisí.“.

49. V § 75 odst. 2 se za slova „insolvenčnímu správci“ vkládají slova „ , státnímu zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení,“, slovo „dále“ se nahrazuje slovem „a“ a slova „ , a státnímu zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení“ se zrušují.

50. Za § 83 se vkládá nový § 83a, který včetně nadpisu zní:

„§ 83a

Spojení věcí

Není-li dále stanoveno jinak, není v insolvenčním řízení přípustné spojení věcí různých dlužníků ke společnému řízení.“.

51. V § 85 se na konci odstavce 1 doplňují věty „O úkonech, při nichž insolvenční soud jedná s ostatními procesními subjekty o skutkové podstatě projednávané věci nebo o procesních otázkách, které na ni mohou mít vliv, se vždy sepisuje protokol; není-li to možné vzhledem ke způsobu, jakým se procesní subjekt obrátil na insolvenční soud a je-li jednostranné přijetí nebo podání informace insolvenčním soudem ve společném zájmu věřitelů, je insolvenční soud povinen o takto přijaté nebo poskytnuté informaci vždy pořádat záznam do insolvenčního spisu. Náležitosti takového záznamu stanoví prováděcí právní předpis.“.

52. V § 89 odstavec 3 zní:

„(3) Ukládá-li zákon insolvenčnímu soudu zveřejnit rozhodnutí podle odstavce 2 v insolvenčním rejstříku, učiní tak nejpozději do konce pracovního dne nejbližší následujícího po dni jednání, při kterém bylo rozhodnutí vyhlášeno. Namísto úplného znění vyhlášeného rozhodnutí lze takto zveřejnit vhodně zkrácené znění rozhodnutí. Zkrácené znění rozhodnutí zpravidla neobsahuje odůvodnění. Povinnost zveřejnit v insolvenčním rejstříku úplné znění vyhlášeného rozhodnutí neprodleně poté, co bude vyhotoveno písemně, tím není dotčena. Účinky rozhodnutí podle odstavce 2 nastávají již zveřejněním jeho zkráceného znění v insolvenčním rejstříku; takové zveřejnění však nemá účinky doručení rozhodnutí.“.

53. V § 90 se za slova „občanského soudního řádu“ vkládají slova „a zákona o zvláštních řízeních soudních“ a za slova „vykonatelnosti rozhodnutí“ se vkládají slova „nebo o odkladu právní moci rozhodnutí“.

54. § 92 zní:

„§ 92

Odvolační soud je povinen projednat a rozhodnout odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným v insolvenčním řízení s nejvyšším urychlením, a to nejprve odvolání proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, proti rozhodnutí o úpadku, proti

rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu.“.

55. V § 93 odst. 1 se slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slova „řešení úpadku“ se vkládají slova „a proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu“.

56. V § 96 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) V řízení o žalobě pro zmatečnost podané proti rozhodnutí insolvenčního soudu vydanému v insolvenčním řízení se nepoužije § 235 odst. 2 občanského soudního řádu. Rozhodnutí, jímž bylo na základě žaloby pro zmatečnost zrušeno rozhodnutí insolvenčního soudu vydané v insolvenčním řízení, je účinné ode dne právní moci.“.

57. V § 97 odstavec 2 zní:

„(2) Insolvenční návrh musí být v listinné podobě opatřen úředně ověřeným podpisem osoby, která jej podala, nebo v elektronické podobě jejím uznávaným elektronickým podpisem, nebo zaslán prostřednictvím její datové schránky; jinak se k němu nepřihlíží.“.

58. V § 97 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Je-li insolvenční návrh podepsán způsobem uvedeným v odstavci 2 pouze zástupcem insolvenčního navrhovatele na základě procesní plné moci, je podmínka uvedená v odstavci 2 splněna jen tehdy, je-li úředně ověřeným podpisem nebo uznávaným elektronickým podpisem insolvenčního navrhovatele opatřena k insolvenčnímu návrhu připojená procesní plná moc. To platí obdobně, jedná-li za insolvenčního navrhovatele, jímž je právnická osoba, jeho zaměstnanec (člen), který tím byl pověřen statutárním orgánem.

(4) O tom, že se k insolvenčnímu návrhu nepřihlíží, vyrozumí insolvenční soud insolvenčního navrhovatele usnesením, proti němuž nejsou opravné prostředky přípustné a které mu doručí zvláště; ustanovení tohoto zákona o doručení vyhláškou se nepoužije.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

59. V § 102 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) Úřad práce České republiky – krajskou pobočku nebo pobočku pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“), v jejímž obvodu má dlužník, který je zaměstnavatelem, sídlo nebo bydliště, je-li dlužníkem fyzická osoba, která nemá sídlo,“.

60. V § 102 odst. 5 se slova „ , a to prostřednictvím veřejné datové sítě,“ zrušují.

61. V § 104 odst. 3 se věta třetí nahrazuje větou „Dlužník v seznamu závazků uvede údaj o výši a splatnosti jednotlivých závazků a stručně uvede, které z pohledávek svých věřitelů popírá co do důvodu nebo co do výše a proč.“.

62. Na konci textu § 105 se doplňují slova „ ; jde-li o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203“.

63. V § 108 odstavec 1 zní:

„(1) Insolvenční soud může před rozhodnutím o insolvenčním návrhu uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby ve stanovené lhůtě zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, je-li to nutné ke krytí nákladů řízení a prostředky k tomu nelze zajistit jinak; to platí i tehdy, je-li zřejmé, že dlužník nemá žádný majetek. Tuto zálohu nelze uložit insolvenčnímu navrhovateli – zaměstnanci dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích. Povinnost zaplatit zálohu neuloží insolvenční soud dlužníku, o jehož insolvenčním návrhu může rozhodnout bez zbytečného odkladu tak, že vydá rozhodnutí o úpadku, s nímž spojí rozhodnutí o povolení oddlužení.“.

64. § 109 zní:

„§ 109

(1) Se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky:

- a) pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou,
- b) právo na uspokojení ze zajištění, které se týká majetku ve vlastnictví dlužníka nebo majetku náležejícího do majetkové podstaty, lze uplatnit a nově nabýt jen za podmínek stanovených tímto zákonem, to platí i pro zřízení soudcovského zástavního práva na nemovitostech nebo exekutorského zástavního práva na nemovitostech, které bylo navrženo po zahájení insolvenčního řízení,
- c) výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést. Pro pohledávky za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávky jim na roveň postavené (§ 169) však lze provést nebo vést výkon rozhodnutí či exekuci, která

by postihovala majetek náležející do majetkové podstaty dlužníka, na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5 a s omezeními tímto rozhodnutím založenými. Není-li dále stanoveno jinak, výkon rozhodnutí nebo exekuce se i nadále nařizuje nebo zahajuje a provádí proti povinnému,

- d) nelze uplatnit dohodou věřitele a dlužníka založené právo na výplatu srážek ze mzdy nebo jiných příjmů, s nimiž se při výkonu rozhodnutí nakládá jako se mzdou nebo platem.

(2) Úkonem, jímž se provádí výkon rozhodnutí nebo exekuce, není úkon učiněný k zajištění dlužníkovy majetku pro účely jeho postižení takovým výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Se zahájením insolvenčního řízení se spojují také další účinky stanovené zákonem.

(3) Lhůty k uplatnění práv, která lze podle odstavce 1 uplatnit pouze přihláškou, po zahájení insolvenčního řízení nezačínají nebo dále neběží.

(4) Účinky zahájení insolvenčního řízení nastávají okamžikem zveřejnění vyhlášky, kterou se oznamuje zahájení insolvenčního řízení, v insolvenčním rejstříku.

(5) Nestanoví-li zákon u některého ze způsobů řešení úpadku jinak, trvají účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení do skončení insolvenčního řízení, a jde-li o reorganizaci, do schválení reorganizačního plánu.

(6) K rozhodnutím a opatřením přijatým při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c) se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Je-li to nezbytné k naplnění účelu insolvenčního řízení, může insolvenční soud kdykoli i bez návrhu pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí nebo opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c); může také zakázat přijetí rozhodnutí nebo opatření připravovaných při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c). Proti rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé mohou podat odvolání účastníci řízení o výkon rozhodnutí nebo exekučního řízení; těmto osobám, jakož i orgánu nebo osobě, která rozhodnutí nebo opatření při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce přijala nebo připravovala, se rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé doručuje zvlášť.“

65. V § 111 se na konci odstavce 2 doplňuje věta

„Dále se omezení podle odstavce 1 nevztahuje na uspokojování pohledávek za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávek jim postavených na roveň (§ 169); tyto pohledávky se uspokojují v termínech splatnosti, je-li to podle stavu majetkové podstaty možné.“

66. V § 111 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , ledaže si k nim dlužník nebo jeho věřitel předem vyžádal souhlas insolvenčního soudu“.

67. V § 128 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Seznam majetku zveřejní v takovém případě v insolvenčním rejstříku až po rozhodnutí o úpadku.“

68. § 136 zní:

„§ 136

(1) Insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, je-li osvědčením nebo dokazováním zjištěno, že dlužník je v úpadku nebo že mu úpadek hrozí.

(2) Rozhodnutí o úpadku musí obsahovat

- a) výrok o tom, že se zjišťuje úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek,
- b) výrok, jímž insolvenční soud ustanovuje insolvenčního správce,
- c) údaj o tom, kdy nastávají účinky rozhodnutí o úpadku,
- d) výzvu, aby věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, tak učinili ve lhůtě 2 měsíců, s poučením o následcích jejího zmeškání,
- e) výzvu, aby věřitelé insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužníkových věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách, s poučením, že jinak mohou odpovídat za škodu nebo jinou újmu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva; to neplatí, jsou-li tato zajišťovací práva zřejmá z veřejného seznamu,
- f) výrok, jímž se určí místo a termín konání schůze věřitelů a přezkumného jednání,
- g) výrok, jímž se uloží dlužníku, který tak dosud nečinil, aby ve stanovené lhůtě sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznamy svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků a věřitelů.

(3) Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, činí lhůta k přihlášení pohledávek 30 dnů.

(4) V rozhodnutí o úpadku rozhodne insolvenční soud také o žádosti dlužníka o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu (§ 316 odst. 5 a 6). V rozhodnutí o úpadku, s nímž je spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, uloží insolvenční soud dále dlužníku, aby platil zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce.

(5) Insolvenční správce ustanovený v rozhodnutí o úpadku navazuje na činnost předběžného správce, byl-li dříve ustanoven. Nejde-li o stejnou osobu, je předběžný správce povinen podat insolvenčnímu správci úplné informace o své dosavadní činnosti a předat mu její výsledky, jakož i doklady, které má k dispozici, a poskytnout mu potřebnou součinnost.“.

69. V § 139 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) krajskou pobočku Úřadu práce, v jejímž obvodu má dlužník, který je zaměstnavatelem, sídlo nebo bydliště, je-li dlužníkem fyzická osoba, která nemá sídlo,“.

70. V § 139 odst. 2 se slova „ , a to prostřednictvím veřejné datové sítě,“ zrušují.

71. V § 140 se nad označení paragrafu vkládá skupinový nadpis, který zní: „**Účinky rozhodnutí o úpadku**“, a nadpis pod označením paragrafu zní: „**Předběžná opatření a započtení**“.

72. Za § 140 se vkládají nové § 140a až 140e, které včetně nadpisů znějí:

„§ 140a

Přerušení řízení

(1) Účinky rozhodnutí o úpadku nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Rozhodnutím o úpadku se přerušují soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170). Není-li dále stanoveno jinak, v těchto řízeních nelze pokračovat po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku.

(2) Je-li řízení podle odstavce 1 přerušeno, nekonnají se jednání a neběží stanovené lhůty. Jestliže se v řízení pokračuje, počínají lhůty běžet znovu.

(3) Přerušení řízení působí na účastníky řízení, kteří v řízení vystupují na téže straně jako dlužník,

jen jde-li o nerozlučné společenství³⁷⁾ nebo o vedlejší účastenství³⁸⁾.

(4) Jakmile se soud nebo jiný orgán příslušný k projednání a rozhodnutí věci dozví o přerušení řízení podle odstavce 1, vyrozumí o tom účastníky řízení; současně je poučí, že v řízení nelze pokračovat po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku. Rozhodnutí již vydaná se v době, kdy je řízení přerušeno, nedoručují, ledaže se týkají i jiných pohledávek; bylo-li řízení přerušeno po doručení rozhodnutí, avšak ještě předtím, než rozhodnutí nabylo právní moci, nenabývá rozhodnutí v rozsahu, v němž bylo řízení přerušeno, právní moci. Jestliže se v řízení pokračuje, rozhodnutí se doručuje znovu.

§ 140b

Zákaz vydání rozhodnutí

Nejde-li o řízení uvedená v § 140a, nelze v jiných soudních nebo rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170); to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží.

§ 140c

Nově zahájená řízení

V době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze zahájit soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, nejde-li o incidenční spory, ani řízení o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170).

§ 140d

Jiná řízení

(1) Jiná řízení než soudní a rozhodčí řízení se rozhodnutím o úpadku nepřerušují a lze je nově zahájit i v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku;

v těchto řízeních však po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze rozhodnout o náhradě škody nebo jiné újmy. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Nestanoví-li zákon jinak, je účastníkem těchto jiných řízení i nadále dlužník.

(2) Rozhodnutím o úpadku se z jiných řízení podle odstavce 1 nepřerušují zejména

- a) daňové řízení,
- b) řízení ve věcech vkladu práva k nemovitostem,
- c) řízení o dlužných mzdových nárocích zaměstnanců dlužníka podle zvláštního právního předpisu³⁹⁾,
- d) řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti⁴⁰⁾.

§ 140e

Výkon rozhodnutí a exekuce

(1) V době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze nařídit nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty; to neplatí pro nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5.

(2) Pro výkon rozhodnutí nebo exekuci nařízenou nebo zahájenou v rozporu s omezením podle odstavce 1 platí § 109 odst. 6 obdobně.“

73. Za § 141 se vkládá nový § 141a, který včetně nadpisu zní:

„§ 141a

Právní moc rozhodnutí o úpadku

Po právní moci rozhodnutí o úpadku zastaví soud nebo jiný k tomu příslušný orgán řízení o pohledávkách nebo jiných právech, která byla zahájena v rozporu s omezeními podle § 109 odst. 1 písm. a) a podle § 140c.“

74. V § 142 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

75. § 144 zní:

„§ 144

Insolvenční návrh nelze zamítnout proto, že maje-

tek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, i když je to zřejmé.“

76. V § 149 odstavec 2 zní:

„(2) Odstavec 1 se nepoužije, jestliže

- a) dlužník podal návrh na povolení oddlužení v insolvenčním řízení zahájeném na základě insolvenčního návrhu jiné osoby; v takovém případě rozhodne insolvenční soud o způsobu řešení úpadku samostatným rozhodnutím vydaným do 30 dnů po rozhodnutí o úpadku, nebo
- b) se dlužník stal osobou, u které tento zákon vylučuje řešení úpadku reorganizací nebo oddlužením, po rozhodnutí o úpadku; v takovém případě může insolvenční soud rozhodnout o způsobu řešení úpadku konkursem před termínem konání schůze věřitelů svolané rozhodnutím o úpadku.“

77. V § 150 se za slova „podle § 149 odst. 1“ vkládají slova „a je-li dlužník podnikatelem, u kterého je podle tohoto zákona přípustná reorganizace“ a na konci textu § 150 se doplňují slova „konkursem nebo reorganizací“.

78. V § 151 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jestliže z věřitelů přítomných na schůzi věřitelů se zúčastní hlasování pouze zajištění věřitelů nebo pouze nezajištění věřitelů, je usnesení schůze věřitelů podle § 150 přijato, jestliže z věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů pro ně hlasovala nejméně polovina všech přítomných hlasujících věřitelů počítána podle výše jejich pohledávek.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

79. V § 151 odst. 3 se za slova „odstavce 1“ vkládají slova „a 2“.

80. V § 157 odst. 1 se slova „bez zbytečného odkladu“ zrušují a za slova „uhrazených znalci“ se vkládají slova „ , a to ve lhůtě stanovené ve výzvě insolvenčního správce“.

81. V § 159 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) spory o platnost smluv, kterými došlo ke zpeněžení majetkové podstaty prodejem mimo dražbu,“.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno g).

82. V § 159 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo

právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.“.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno h).

83. V § 159 se doplňují odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Není-li dále stanoveno jinak, v incidenčních sporech nelze pokračovat po skončení insolvenčního řízení.

(4) V incidenčních sporech podle odstavce 1 písm. a) až c) a e) až g) lze pokračovat po skončení insolvenčního řízení zrušením konkursu podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění reorganizačního plánu, anebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění oddlužení. Incidenční spory podle odstavce 1 písm. a) se v takovém případě považují za spory o určení pravosti, výše nebo pořadí přihlášených pohledávek pro dobu, po kterou trvalo insolvenční řízení, a incidenční spory podle odstavce 1 písm. b), s výjimkou sporů o vydání výtěžku zpeněžení podle § 225 odst. 5, za spory o určení, zda věc, právo, pohledávka nebo jiná majetková hodnota náležela do majetkové podstaty dlužníka ke dni skončení insolvenčního řízení.

(5) Účastníkem incidenčních sporů podle odstavce 1 písm. a) až c) a f) a g), v nichž lze pokračovat podle odstavce 4, se dnem skončení insolvenčního řízení stává místo insolvenčního správce dlužník.

(6) Incidenční spory podle odstavce 1 písm. d) se dnem, kdy insolvenční řízení skončí zrušením konkursu podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění reorganizačního plánu, anebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění oddlužení, přerušují a lze v nich pokračovat pouze na návrh některého z dlužníkových věřitelů podaný do 30 dnů od přerušování takového sporu. Dnem, kdy jeho návrh došel insolvenčnímu soudu, se každý takový věřitel stává účastníkem řízení místo insolvenčního správce. Nepodá-li takový návrh ve stanovené lhůtě žádný z věřitelů, insolvenční soud řízení o incidenčním sporu zastaví.“.

84. V § 160 odst. 3 se za slova „písemnosti doručují“ vkládají slova „vedle doručení vyhláškou i“ a na konci textu odstavce 3 se doplňují slova „ ; ustanovení § 75 odst. 2 se nepoužije“.

85. V § 165 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Jinak než postupem podle odstavce 1 lze v insolvenčním řízení uspokojit z majetkové podstaty pouze pohledávky, o kterých tak stanoví tento zákon; uspokojení jiných pohledávek je vyloučeno.

(4) Není-li dále stanoveno jinak, plnění poskytnuté věřiteli po rozhodnutí o úpadku postupem podle tohoto zákona k uspokojení jeho pohledávky se započte nejprve na jistinu, pak na úroky, poté na úroky z prodlení a nakonec na náklady spojené s uplatněním pohledávky.“.

86. V § 167 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , nedohodnou-li se zajištění věřitelé písemně jinak“.

87. V § 167 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ ; pohledávky dalších zajištěných věřitelů s pozdějším pořadím se v takovém případě považují za nezajištěné v plném rozsahu. Podle věty první se postupuje, dokud nedojde ke zpeněžení zajištění.“.

88. V § 167 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Zpeněžením věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty v insolvenčním řízení zaniká zajištění pohledávky zajištěného věřitele, a to i v případě, že nepodal přihlášku své pohledávky.

(5) Je-li zajišťovací právo, které zaniklo zpeněžením podle odstavce 4, zapsáno ve veřejném či neveřejném seznamu, který podle zvláštního právního předpisu osvědčoval vlastnictví nebo jiná věcná práva ke zpeněžené věci, pohledávce, právu nebo jiné majetkové hodnotě, vydá insolvenční správce nabyvateli zpeněžené věci, pohledávky, práva nebo jiné majetkové hodnoty neprodleně potvrzení o zániku zajištění.“.

89. V § 168 se pod označení paragrafu vkládá nadpis, který zní: „**Pohledávky za majetkovou podstatou**“.

90. V § 168 odstavec 2 zní:

„(2) Pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po rozhodnutí o úpadku, jsou

- a) hotové výdaje a odměna insolvenčního správce,
- b) náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty dlužníka,
- c) náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora, osoby v postavení obdobném postavení likvidátora a odpovědného zástupce za činnost prováděnou po rozhodnutí o úpadku,
- d) náhrada hotových výdajů a odměna znalce ustano-

veného insolvenčním soudem za účelem ocenění majetkové podstaty,

- e) daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na veřejné zdravotní pojištění a pojistné na důchodové spoření, pohledávky vzniklé opravou výše daně u pohledávek za dlužníkem v insolvenčním řízení podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,
- f) pohledávky věřitelů ze smluv uzavřených osobou s dispozičními oprávněními, s výjimkou smluv uzavřených dlužníkem po schválení oddlužení,
- g) pohledávky věřitelů ze smluv, které se podle tohoto zákona považují za smlouvy, jejichž splnění osoba s dispozičními oprávněními neodmítla, jestliže se týkají plnění poskytnutého věřiteli dlužníku po zahájení insolvenčního řízení; to neplatí pro pohledávky, které se týkají plnění poskytnutého věřiteli za trvání oddlužení,
- h) pohledávky věřitelů odpovídající právu na vrácení plnění ze smluv, které se podle tohoto zákona považují za smlouvy, jejichž splnění osoba s dispozičními oprávněními odmítla, jestliže se týkají plnění poskytnutého věřiteli dlužníku v době od zahájení insolvenčního řízení do dne, kdy podle tohoto zákona nastaly účinky odmítnutí; to neplatí pro pohledávky, které se týkají plnění poskytnutého věřiteli za trvání oddlužení,
- i) úroky podle § 171 odst. 4,
- j) náhrada hotových výdajů osob, které poskytly insolvenčnímu správci součinnost,
- k) další pohledávky, o nichž tak stanoví tento zákon.“.

91. V § 173 se na konci odstavce 3 doplňují věty „Pohledávky věřitelů vázané na splnění rozvazovací podmínky se považují v insolvenčním řízení za nepodmíněné, dokud rozvazovací podmínka není splněna. Na pohledávky věřitelů vázané na splnění odkládací podmínky nemá zahájení insolvenčního řízení vliv.“.

92. Za § 173 se vkládá nový § 173a, který včetně nadpisu zní:

„§ 173a

Účinky uplynutí lhůty k podání přihlášky

Uplynutím lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku k podání přihlášky zaniká účinek spojený se zahájením insolvenčního řízení uvedený v § 109 odst. 3.“.

93. V § 178 se na konci textu věty první doplňují slova „ ; to neplatí, záviselo-li rozhodnutí insolvenčního soudu o výši přihlášené pohledávky na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu“.

94. V § 178 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Pro účely posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1, se nepovažuje za přihlášenou ta část pohledávky, kterou vzal věřitel účinně zpět předtím, než nastal účinek, na základě kterého se podle tohoto zákona nepřihlíží k popřené části pohledávky.“.

95. § 179 zní:

„§ 179

(1) Bude-li po přezkoumání postupem podle tohoto zákona přihlášená zajištěná pohledávka zjištěna tak, že věřitel má právo na uspokojení této pohledávky v rozsahu menším než 50 % její výše nebo že má právo na uspokojení ze zajištění v pořadí horším, než uvedl v přihlášce pohledávky, k jeho právu na uspokojení této pohledávky ze zajištění se v insolvenčním řízení nepřihlíží; to neplatí, záviselo-li rozhodnutí insolvenčního soudu o výši zajištěné přihlášené pohledávky na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Ustanovení § 167 odst. 4 tím není dotčeno. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit, aby ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku, zaplatil částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem uplatnění a přezkoumání práva na uspokojení ze zajištění, nejvýše však částku, o kterou hodnota zajištění uvedená v přihlášce převýšila hodnotu zjištěného zajištění; jde o incidenční spor.

(2) Pro účely posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1, se nepovažuje za uplatněnou v přihlášce ta část práva na uspokojení ze zajištění, kterou vzal věřitel účinně zpět předtím, než nastal účinek, na základě kterého se podle tohoto zákona nepřihlíží k popřené části práva na uspokojení ze zajištění.“.

96. V § 181 se slova „společně a nerozdílně s přihlášeným věřitelem“ zrušují a na konci textu se doplňují slova „ , nejde-li o zastupování v rozsahu obvyklém pracovnímu zařazení nebo funkci. To neplatí, je-li věřitelem stát nebo Česká národní banka“.

97. V § 182 se slova „rozhodnutí insolvenčního soudu o uložení povinnosti zaplatit částku podle

§ 178 nebo 179“ nahrazují slovy „postup podle § 178 odst. 1 nebo § 179 odst. 1“.

98. V § 183 odst. 3 se slova „ , pokud ji nepřihlásí věřitel“ zrušují a za slova „domáhat místo něj“ se vkládají slova „bez zřetele k tomu, zda ji přihlásily,“.

99. § 184 zní:

„§ 184

(1) Věřitel, který podal přihlášku pohledávky nebo na něhož se hledí jako na věřitele přihlášeného, může kdykoli v průběhu insolvenčního řízení vzít přihlášku pohledávky zpět. Insolvenční soud vezme zpět vzetí přihlášky na vědomí rozhodnutím, které se zvláště doručuje věřiteli, dlužníku a insolvenčnímu správci; odvolání proti němu může podat jen věřitel nebo osoba, která podala návrh na vstup do řízení na místo věřitele (§ 183 odst. 2). Právní mocí tohoto rozhodnutí věřitelova účast v řízení končí.

(2) Věřitel, který vezme přihlášku pohledávky zpět proto, že ji uspokojila některá z osob, od kterých může požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2, to uvede ve zpětvzetí přihlášky; jestliže tak neučiní, odpovídá takové osobě za škodu nebo jinou újmu tím vzniklou.

(3) V případě uvedeném v odstavci 2 vyrozumí insolvenční soud o zpětvzetí přihlášky osobu, která pohledávku podle zpětvzetí uspokojila, a poskytne jí lhůtu k podání návrhu na vstup do řízení místo věřitele; o zpětvzetí přihlášky rozhodne insolvenční soud až po uplynutí této lhůty. V rozsahu, v němž insolvenční soud vyhoví návrhu osoby, která pohledávku uspokojila, na vstup do řízení místo věřitele, se ke zpětvzetí přihlášky pohledávky nepřihlíží.“

100. V § 189 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a pohledávky přihlášené jako podmíněné osobami, od kterých může věřitel požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2“.

101. V § 189 se na začátek odstavce 2 vkládá věta „Seznam přihlášených pohledávek insolvenční správce sestavuje a doplňuje tak, aby jej mohl uzavřít neprodleně po skončení lhůty k podání přihlášek pohledávek a v dostatečném předstihu před termínem konání přezkumného jednání.“.

102. V § 189 odst. 3 se slova „konat do 15“ nahrazují slovy „konat do 30“ a slova „3 dny“ se nahrazují slovy „10 dnů“.

103. V § 190 se na konci odstavce 2 doplňuje věta

„Není-li dále stanoveno jinak, může se insolvenční správce na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců.“.

104. V § 190 odst. 3 se slova „ , a to prostřednictvím veřejné datové sítě“ zrušují.

105. V § 190 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Insolvenční soud může insolvenčnímu správci uložit, aby mu poskytl součinnost potřebnou k přípravě přezkumného jednání, a určit povahu této součinnosti.“.

106. § 191 zní:

„§ 191

(1) Přezkoumání pohledávek při přezkumném jednání se děje podle seznamu přihlášených pohledávek. Pohledávky přihlášené jako podmíněné osobami, od kterých může věřitel požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2, se nezařazují na přezkumné jednání po dobu, po kterou v insolvenčním řízení uplatňuje vůči dlužníku přihlášenou pohledávku věřitel.

(2) Při přezkumném jednání se pokládá za vykonatelnou každá přihlášená pohledávka, ohledně které věřitel prokáže, že se stala vykonatelnou nejpozději ke dni rozhodnutí o úpadku. Při přezkumném jednání nelze považovat vykonatelnou pohledávku za nevykonatelnou z důvodů, pro které byla popřena. V pochybnostech rozhodne o tom, zda se pohledávka považuje pro účely jejího přezkoumání za vykonatelnou, do skončení přezkumného jednání insolvenční soud; učiní tak usnesením, které se nedoručuje a proti němuž není přípustný opravný prostředek.“.

107. V § 197 odst. 2 se slova „jehož se“ nahrazují slovy „poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; věřitele, který se přezkumného jednání“.

108. V § 198 odst. 2 se slova „podle obchodního zákoníku“ zrušují.

109. V § 203 odstavce 1 zní:

„(1) Není-li dále stanoveno jinak, pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uplatňují písemně vůči osobě s dispozičními oprávněními. O uplatnění takové pohledávky věřitel současně vždy vyrozumí insolvenčního správce; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis.“.

110. V § 203 odst. 3 se slova „Insolvenční správce“ nahrazují slovy „Osoba s dispozičními oprávněními“.

111. V § 203 odst. 4 se slova „insolvenční správce“ nahrazují slovy „osoba s dispozičními oprávněními“, slova „proti insolvenčnímu správci“ se nahrazují slovy „proti osobě s dispozičními oprávněními“ a za slovo „zaviněním“ se vkládá slovo „insolvenčního“.

112. V § 203 odst. 5 se slova „insolvenčního správce“ nahrazují slovy „osoby s dispozičními oprávněními“.

113. Za § 203 se vkládá nový § 203a, který zní:

„§ 203a

(1) V pochybnostech o tom, zda pohledávka uplatněná věřitelem podle § 203 je pohledávkou za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou jí na roveň anebo pohledávkou, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje (§ 170), uloží insolvenční soud i bez návrhu věřiteli, který jí uplatnil, aby do 30 dnů podal u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; na návrh insolvenčního správce tak učiní vždy. Žaloba musí být vždy podána proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky uplatněné jako pohledávka za majetkovou podstatou nebo jako pohledávka postavená na roveň pohledávce za majetkovou podstatou ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, považuje se podání, jímž věřitel takovou pohledávku uplatnil, za přihlášku pohledávky a uspokojení pohledávky jako pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky postavené jí na roveň je v insolvenčním řízení vyloučeno. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje, ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, je uspokojení takové pohledávky v insolvenčním řízení vyloučeno.

(2) Řízení o žalobě podle odstavce 1 je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. a); ustanovení o popření pořadí přihlášené pohledávky platí obdobně.“

114. V § 204 odst. 1 se slovo „Zajištění“ nahrazuje slovy „Není-li dále stanoveno jinak, zajištění“.

115. V § 205 odst. 1 se slova „ke dni zahájení“ nahrazují slovy „k okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením“.

116. V § 205 odst. 2 se slova „v době, kdy insol-

venční soud nařídil předběžné opatření, kterým“ nahrazují slovy „k okamžiku, kdy nastaly účinky předběžného opatření, kterým insolvenční soud“, slova „v době, kdy insolvenční soud vydal“ se nahrazují slovy „k okamžiku, kdy nastaly účinky“ a slova „po vydání“ se nahrazují slovy „poté, co nastaly účinky“.

117. V § 207 odst. 1 se slovo „Do“ nahrazuje slovy „Nestanoví-li tento zákon jinak, do“.

118. V § 207 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li podle ustanovení o výkonu rozhodnutí nebo exekuci posouzení otázky, který majetek nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí, závislé na rozhodnutí soudu, pro účely insolvenčního řízení vydá takové rozhodnutí insolvenční soud.“

119. V § 208 se slovo „Do“ nahrazuje slovy „Nestanoví-li tento zákon jinak, do“.

120. V § 209 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ , i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními“.

121. V § 212 odst. 2 se slova „ , místa podnikání“ zrušují.

122. V § 212 odst. 4 se slova „ , místo podnikání“ zrušují.

123. V § 217 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Insolvenční správce vyřadí ze soupisu majetkové hodnoty, o kterých v průběhu insolvenčního řízení vyjde najevo, že nenáleží do majetkové podstaty; to platí bez zřetele k tomu, že v době vyřazení se již osoba, která má z vyřazení prospěch, nemůže domáhat vyloučení těchto majetkových hodnot z majetkové podstaty. Učiní tak po projednání s věřitelským výborem a poté, co vyrozumí insolvenční soud; tím není vyloučena možnost opětovného soupisu vyřazených majetkových hodnot do majetkové podstaty.“

124. V § 224 odstavec 1 zní:

„(1) Insolvenční správce, který zapíše do soupisu věci, práva, pohledávky a jiné majetkové hodnoty, které nenáleží dlužníku nebo jejichž zahrnutí do majetkové podstaty je sporné zejména proto, že k nim třetí osoba uplatňuje práva, která to vylučují, do soupisu poznamená, komu sepisovaný majetek náleží, nebo kdo k němu uplatňuje své právo. Tuto osobu insolvenční správce písemně vyrozumí o zahrnutí majetku do soupisu a na její žádost jí o tom vydá osvědčení. Osvědčení musí vždy obsahovat i uvedení důvodu, pro který insolvenční správce tento majetek sepsal.“

125. V § 224 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vyrozumění podle odstavce 1 musí obsahovat i poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

126. V § 225 odst. 5 se za slovo „jestliže“ vkládají slova „tak z důvodů hodných zvláštního zřetele určil“ a slova „v prvním stupni“ se nahrazují slovy „ve výroku rozhodnutí, jímž“.

127. V § 229 odst. 3 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) dlužník v době od rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku,“.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena c) až e).

128. V § 229 se na začátek odstavce 4 vkládá věta „Ustanovením odstavce 3 nejsou dotčena omezení uložená dlužníku s dispozičními oprávněními insolvenčním zákonem nebo rozhodnutím insolvenčního soudu v průběhu insolvenčního řízení.“.

129. V § 229 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Od rozhodnutí o úpadku a je-li dlužník insolvenčním návrhovatelem, od okamžiku, kdy se jím stal, platí o povinnostech dlužníka s dispozičními oprávněními ustanovení § 36 a 37 přiměřeně.“.

130. V § 230 odstavec 2 zní:

„(2) Jde-li o správu věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, která slouží k zajištění pohledávky, je osoba s dispozičními oprávněními vázána pokyny zajištěného věřitele směřujícími k řádné správě; je-li zajištěných věřitelů více, uděluje tyto pokyny zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí. Jestliže zajištěný věřitel neudělí příslušné pokyny ani ve lhůtě určené insolvenčním soudem, má právo je udělit zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako další v pořadí; jinak pokyny udělí v rámci dohlédací činnosti insolvenční soud, který současně rozhodne o nákladech spojených s provedením jeho pokynu. Osoba s dispozičními oprávněními může odmítnout pokyny zajištěného věřitele, má-li za to, že nesměřují k řádné správě; v takovém případě požádá insolvenční soud o jejich přezkoumání v rámci dohlédací činnosti.“.

131. V § 230 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Není-li k pokynům zajištěného věřitele podle odstavce 2 připojen písemný souhlas ostatních zajištěných věřitelů, jejichž pohledávka se uspokojuje ze stejného zajištění, osoba s dispozičními oprávněními neprodleně vyrozumí insolvenční soud. Insolvenční soud v takovém případě nařídí do 30 dnů jednání, při kterém rozhodne o tom, zda pokyny zajištěného věřitele schvaluje. Při jednání lze projednat pouze námitky proti pokynům zajištěného věřitele, které ostatní zajištění věřitelé uplatní písemně u insolvenčního soudu nejpozději do 7 dnů ode dne zveřejnění těchto pokynů v insolvenčním rejstříku; k později podaným námitkám se nepřihlíží. K jednání předvolá insolvenční soud insolvenčního správce a dlužníka a zajištěné věřitele, kterým poskytne poučení o námitkách podle věty třetí.“.

(5) Rozhodnutí podle odstavce 4, proti němuž není odvolání přípustné, se doručuje zvlášť insolvenčnímu správci, dlužníku a zajištěným věřitelům, kterých se týká.“.

132. V § 231 odstavec 2 zní:

„(2) V průběhu insolvenčního řízení posoudí neplatnost takového právního úkonu pouze insolvenční soud.“.

133. V § 235 odst. 2 se za slovo „úkonů“ vkládají slova „ , včetně těch, které tento zákon označuje za neúčinné a které dlužník učinil poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení,“ a na konci textu odstavce 2 se doplňují slova „ , není-li dále stanoveno jinak“.

134. V § 239 odst. 1 větě první se za slova „pouze insolvenční správce,“ vkládají slova „i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními,“ a část věty za středníkem se včetně středníku zrušuje.

135. V § 239 odst. 4 se za větu první vkládá věta „Tím není dotčeno právo insolvenčního správce v případě, že šlo o peněžité plnění nebo že má jít o peněžitou náhradu za poskytnuté plnění, požadovat odpůrcí žalobou vedle určení neúčinnosti dlužníkovy právního úkonu i toto peněžité plnění nebo peněžitou náhradu plnění.“.

136. V § 246 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ze zákona; § 235 odst. 2 se nepoužije“.

137. V § 248 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo exekutorského zástavního práva na nemovitostech“.

138. V § 248 se odstavec 4 zrušuje.

139. § 251 se zrušuje.

140. V § 253 se pod označení paragrafu vkládá nadpis, který zní: „Smlouva o vzájemném plnění“.

141. V § 253 odst. 1 se slova „od smlouvy odstoupit“ nahrazují slovy „odmítnout plnění“.

142. V § 253 odst. 2 se číslo „15“ nahrazuje číslem „30“ a slova „od smlouvy odstupuje“ se nahrazují slovy „odmítl plnění“.

143. V § 253 odst. 4 se slova „Odstoupí-li insolvenční správce od smlouvy“ nahrazují slovy „Odmítne-li insolvenční správce plnění“ a za slova „příhláškou pohledávky“ se vkládají slova „ , a to nejpozději do 30 dnů ode dne odmítnutí plnění“.

144. V § 254 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ , a to nejpozději do 30 dnů od prohlášení konkursu“.

145. V § 256 odst. 3 se slovo „podmíněnou“ nahrazuje slovy „vázanou na splnění odkládací podmínky“.

146. V § 258 se na konci textu věty první doplňují slova „ , a to nejpozději do 30 dnů ode dne odstoupení od smlouvy“.

147. V § 263 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, přerušují se soudní a rozhodčí řízení, která se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, jejichž účastníkem je dlužník, prohlášením konkursu.“ a na konci textu věty druhé se doplňují slova „ ; možnost postupovat podle ustanovení § 141a tím není dotčena“.

148. V § 263 odst. 4 se slova „správní orgán nebo jiný orgán“ nahrazují slovy „rozhodce nebo stálý rozhodčí soud“.

149. V § 264 odst. 1 se za slova „kdy soudu“ vkládají slova „ , rozhodci nebo stálému rozhodčímu soudu, u kterého je řízení vedeno,“.

150. V § 264 odst. 2 se za slovo „soudem“ vkládají slova „ , rozhodcem nebo stálým rozhodčím soudem, u kterého je řízení vedeno,“.

151. V § 265 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) V přerušovaných řízeních, ve kterých v době prohlášení konkursu věřitelé uplatňovali proti dlužníku pohledávky nebo jiná práva, které se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové

podstaty, lze pokračovat na návrh těchto věřitelů nebo insolvenčního správce, jde-li o spory o rozsah majetkové podstaty, s výjimkou sporů o vyloučení majetku z ní, nebo jde-li o řízení o nárocích s právem na uspokojení ze zajištění anebo o řízení o pohledávkách za majetkovou podstatou nebo o pohledávkách postavených jim na roveň. Dnem, kdy soudu, rozhodci nebo stálému rozhodčímu soudu, u kterého je řízení vedeno, došel návrh na pokračování v řízení, se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka.

(2) V řízeních o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, lze po prohlášení konkursu pokračovat, jen rozhodl-li o tom na návrh osoby, která takové nároky uplatňuje, nebo na návrh insolvenčního správce insolvenční soud; obdobně to platí, jde-li o řízení přerušovaná prohlášením konkursu podle § 263, kterých se netýká úprava obsažená v § 264 a odstavci 1. Proti rozhodnutí o tomto návrhu není odvolání přípustné. Rozhodnutí se doručuje dlužníku, insolvenčnímu správci a navrhovateli.“.

152. V § 266 odstavec 1 zní:

„(1) Prohlášením konkursu se ze soudních a rozhodčích řízení nepřerušují

- a) trestní řízení,
- b) dědické řízení a řízení o pozůstalosti,
- c) řízení o vypořádání společného jmění dlužníka a jeho manžela,
- d) řízení o výživném nezletilých dětí bez zřetele k tomu, zda v něm dlužník vystupuje jako osoba oprávněná nebo jako osoba povinná,
- e) řízení ve věcech ochrany osobnosti a ve věcech ochrany názvu a dobré pověsti právnické osoby; to neplatí, je-li dlužník podnikatelem nebo je-li požadováno peněžité plnění,
- f) řízení ve věcech veřejných rejstříků podle zvláštního právního předpisu,
- g) řízení ve věcech kapitálového trhu,
- h) řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce,
- i) řízení, ve kterých je dlužník jediným účastníkem.“.

153. V § 266 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Úpravou podle odstavců 1 až 3 nejsou dotčena ustanovení § 140a až § 140e.“.

154. V § 267 odst. 1 se věta první zrušuje.

155. V § 267 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ustanovení § 140e tím není dotčeno.“.

156. V § 267 se odstavce 2 a 3 zrušují.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 2.

157. V § 269 odst. 2 se za slova „Jestliže v době“ vkládají slova „od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, do“.

158. V § 269 odstavec 3 zní:

„(3) Jestliže v důsledku neplatnosti smluv mezi manželi podle odstavce 1 dochází ke změně práv zapsaných v katastru nemovitostí, podá insolvenční správce příslušnému katastrálnímu pracovišti návrh na vklad, který doloží potvrzením obsahujícím údaje o tom, k jaké změně práv došlo.“.

159. V § 277 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

160. § 278 se zrušuje.

161. V § 281 odst. 2 se číslo „7“ nahrazuje číslem „10“.

162. V § 283 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Kopie písemností, které dokládají zpeněžení majetkové podstaty a podmínky, za kterých ke zpeněžení došlo, předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu k založení do insolvenčního spisu neprodleně poté, co došlo ke zpeněžení.

(5) Není-li dále staveno jinak, nepřecházejí zpeněžením majetkové podstaty na nabyvatele závazky vázající na věci.“.

163. V § 284 se na začátek odstavce 2 vkládá věta „Zákonnými předkupními právy je insolvenční správce při zpeněžování majetkové podstaty vázán.“.

164. V § 284 se doplňují odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Insolvenční správce je při zpeněžení majetkové podstaty vázán zákonným předkupním právem nájemce bytu, kterým je fyzická osoba, k jednotce zahrnuté do majetkové podstaty při jejím prvním převodu podle § 1187 občanského zákoníku.

(4) Insolvenční správce je při zpeněžení majetkové podstaty vázán povinností nabídnout převod jednotky zahrnuté do majetkové podstaty oprávněným osobám v souladu s § 1188 občanského zákoníku. Insolvenční

správce je dále při zpeněžování podstaty vázán zákonným předkupním právem tvořeným právy nájemců podle zákona o vlastnictví bytů.

(5) Insolvenční správce zajistí provedení všech úkonů, které jsou k provedení převodů podle odstavců 3 a 4 nezbytné; za to mu od osob oprávněných podle odstavců 3 a 4 náleží náhrada nákladů nezbytně vynaložených na provedení všech potřebných úkonů a odměna stanovená podle zvláštního právního předpisu. Nevyužije-li osoba oprávněná podle odstavce 3 nebo 4 práva na převedení jednotky do 3 měsíců ode dne doručení nabídky insolvenčního správce, může insolvenční správce zpeněžit jednotku postupem podle tohoto zákona.“.

165. V § 285 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) ostatní závady vázající na zpeněžovaném majetku, včetně neuplatněných předkupních práv podle § 284 odst. 3 a 4 a včetně závad zapsaných ve veřejném seznamu, není-li dále stanoveno jinak.“.

166. V § 285 odstavec 4 zní:

„(4) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, zpeněžením majetkové podstaty v rozsahu, v němž se týkají zpeněženého majetku, nezanikají služebnosti a reálná břemena, s výjimkou těch, které jsou v insolvenčním řízení neúčinné.“.

Poznámky pod čarou č. 42 až 44 se zrušují.

167. V § 289 odstavec 3 zní:

„(3) Platnost smlouvy, kterou došlo ke zpeněžení prodejem mimo dražbu, lze napadnout jen žalobou podanou u insolvenčního soudu nejpozději do 3 měsíců ode dne zveřejnění smlouvy v insolvenčním rejstříku.“.

168. V § 290 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

169. V § 291 odstavec 1 zní:

„(1) Zpeněžením dlužníkovu podniku jedinou smlouvou přecházejí na nabyvatele všechna práva a závazky, na které se prodej vztahuje, včetně práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům dlužníkovu podniku, s výjimkou pohledávek proti dlužníku vzniklých do účinnosti smlouvy.“.

170. V § 291 odst. 2 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zvláštního právního předpisu“.

171. § 293 zní:

„§ 293

(1) Jde-li o zpeněžení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, která slouží k zajištění pohledávky, je insolvenční správce vázán pokyny zajištěného věřitele směřujícími ke zpeněžení; je-li zajištěných věřitelů více, uděluje tyto pokyny zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí. Jestliže zajištěný věřitel neudělí příslušné pokyny ani ve lhůtě určené insolvenčním soudem, má právo je udělit zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako další v pořadí. Insolvenční správce může tyto pokyny odmítnout, má-li za to, že předmět zajištění lze zpeněžit výhodněji; v takovém případě požádá insolvenční soud o jejich přezkoumání v rámci dohlédací činnosti.

(2) Ustanovení § 230 odst. 3 až 5 platí obdobně. Ustanovení § 286 odst. 2, § 287 odst. 2 a § 289 odst. 1 se použije jen tehdy, není-li zde pokynu zajištěného věřitele.“

172. V § 295 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ , i když jim svědčí zákonné předkupní právo“ a na konci textu odstavce 1 se doplňují slova „ ; považují se však za platné, pokud se ten, kdo je jimi dotčen, neplatnosti nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil“.

173. V § 297 odst. 1 se za slovo „lze“ vkládají slova „ke krytí odměny a hotových výdajů insolvenčního správce, pohledávek věřitelů vzniklých za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2, pohledávek věřitelů z úvěrového financování a nákladů spojených s udržováním a správou majetkové podstaty“.

174. V § 298 odst. 2 se za slova „zpeněžením“ vkládají slova „podle odstavce 4, nestanoví-li insolvenční soud jinak,“.

175. V § 298 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Proti návrhu insolvenčního správce na vydání výtěžku zpeněžení podle odstavce 2 mohou ostatní věřitelé a dlužník podat námitky do 7 dnů ode dne zveřejnění návrhu v insolvenčním rejstříku; k později podaným námitkám se nepřihlíží. K projednání včas podaných námitek nařídí insolvenční soud do 30 dnů jednání, při kterém rozhodne o tom, zda návrhu insolvenčního správce vyhová.“

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

176. V § 298 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Rozhodnutí o návrhu insolvenčního správce na vydání výtěžku zpeněžení podle odstavce 2 se doručuje zvlášť dlužníku, insolvenčnímu správci, zajištěnému věřiteli, jemuž má být výtěžek vydán, a věřitelům, kteří proti němu podali námitky; jen tyto osoby mohou proti rozhodnutí podat odvolání.“

177. § 299 se zrušuje.

178. V § 300 se pod označení paragrafu vkládá nadpis, který zní: „**Vyrozumění o zpeněžení majetkové podstaty**“.

179. Na konci § 300 se doplňuje věta „Jestliže zpeněžením majetkové podstaty zanikají věcná práva ke zpeněženému majetku, vydá insolvenční správce nabyvateli zpeněženého majetku neprodleně potvrzení o zániku těchto věcných práv.“

180. V § 301 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Odvoláním lze namítat také to, že nebyly splněny předpoklady pro povolení částečného rozvrhu.“

181. V § 304 odst. 3 se slova „uvede ve vyhlášce na úřední desce“ nahrazují slovy „zveřejní insolvenční soud vyhláškou“ a za slovo „věřitelům“ se vkládají slova „a státnímu zastupitelství“.

182. V § 304 odstavec 5 zní:

„(5) Nebyly-li podány námitky proti konečné zprávě, může insolvenční soud vydat rozhodnutí podle odstavce 4 i bez nařízení jednání.“

183. V § 304 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Rozhodnutí podle odstavců 4 a 5 doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci, dlužníku a věřitelům, o jejichž námitkách bylo rozhodováno. Odvolání proti těmto rozhodnutím mohou podat insolvenční správce a věřitelé a dlužník, jejichž námitkám nebylo vyhověno.“

184. V § 305 odst. 1 se slova „§ 298 a § 299 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 167 a 298“.

185. V § 305 odstavec 2 zní:

„(2) Nestačí-li dosažený výtěžek ze zpeněžení majetkové podstaty k uspokojení všech pohledávek uvedených v odstavci 1, uspokojí se nejdříve odměna a hotové výdaje insolvenčního správce, poté pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2, poté pohledávky věřitelů z úvěrového financování, poté poměrně náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty a pracovní právní pohledávky dlužníkových zaměstnanců vzniklé po rozhodnutí o úpadku a poté pohledávky

věřitelů na výživném ze zákona a poté pohledávky věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví; ostatní pohledávky se uspokojí poměrně. Výtěžku zpeněžení podle § 298 odst. 2 lze však použít k uspokojení jiných pohledávek až po uspokojení pohledávky zajištěného věřitele.“.

186. V § 314 odst. 1 se na začátek písmene b) vkládají slova „nebyl zjištěn“.

187. V § 314 odst. 1 písm. b) se slovo „nepřesahuje“ nahrazuje slovem „přesahující“.

188. V § 316 odst. 4 se slovo „obrat“ nahrazuje slovy „roční úhrn čistého obratu“, částka „100 000 000 Kč“ se nahrazuje částkou „50 000 000 Kč“ a číslo „100“ se nahrazuje číslem „50“.

189. V § 316 odst. 5 se slova „15 dnů po“ zrušují.

190. V § 316 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Jde-li o insolvenční návrh věřitele a dlužník před rozhodnutím o úpadku požádá o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu podle odstavce 5, insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku prodlouží tuto lhůtu nejdéle o 30 dnů.“.

191. V § 329 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

192. V § 330 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 1 až 5.

193. Za § 330 se vkládá nový § 330a, který zní:

„§ 330a

(1) Za trvání reorganizace platí přiměřeně ustanovení § 246 odst. 4 a § 253 až 260. Práva náležející podle těchto ustanovení insolvenčnímu správci, vykonává dlužník s dispozičními oprávněními jen se souhlasem věřitelského výboru; o porušení této povinnosti platí § 330 odst. 2 věta druhá.

(2) U smlouvy o vzájemném plnění platí, že dlužník s dispozičním oprávněním, který se do 30 dnů od povolení reorganizace nevyjádří tak, že odmítá splnění, musí smlouvu splnit.“.

194. V § 331 se slova „zajišťuje dohled nad zjišťováním a soupisem majetkové podstaty“ nahrazují slovy „pokračuje ve zjišťování majetkové podstaty a jejím soupisu, vede incidenční spory“.

195. V § 333 se na konci odstavce 2 doplňuje věta

„Jde-li však o reorganizaci povolenou na základě návrhu na povolení reorganizace podaného věřitelem nebo nemá-li dlužník právo sestavit reorganizační plán, náleží právo jmenovat nebo volit a odvolávat členy statutárního orgánu dlužníka a dozorčí rady dlužníka věřitelskému výboru.“.

196. V § 335 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

197. V § 336 odst. 2 se za slova „insolvenčním správcem“ vkládají slova „ , ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno“.

198. V § 339 odst. 6 se za slova „odstavce 4,“ vkládají slova „může o tom, kdo má přednostní právo sestavit reorganizační plán, rozhodnout schůze věřitelů. Nerozhodne-li schůze věřitelů podle věty první,“ a za slova „další osoby“ se vkládají slova „ , které návrh na povolení reorganizace podaly, nebo které se k němu připojily“.

199. V § 340 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Náležitosti reorganizačního plánu stanoví prováděcí právní předpis.“.

200. V § 347 odst. 1 se za slovo „pohledávek“ vkládá slovo „hlasujících“.

201. V § 354 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Týká-li se omezení dispozičních práv dlužníka nemovitostí zapsaných v katastru nemovitostí, vyrozumí o tom insolvenční správce příslušné katastrální pracoviště.“.

202. V § 356 odst. 1 se za slova „vůči dlužníkovi“ vkládají slova „ , a to i v případě, že svou pohledávku do insolvenčního řízení nepřihlásili“.

203. V § 356 odst. 4 se slova „vkládají nebo“ a slova „a uvedeno i znění záznamu“ zrušují.

204. V § 363 odst. 1 písm. b) se za slova „oprávněná osoba“ vkládají slova „nebo osoba určená schůzí věřitelů“ a na konci textu písmene b) se doplňují slova „ , a do 30 dnů poté nebude podán návrh na svolání schůze věřitelů za účelem rozhodnutí o tom, která jiná osoba má přednostní právo sestavit reorganizační plán, anebo tato jiná osoba nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán nebo jej vezme zpět“.

205. V § 363 odst. 1 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje.

206. V § 363 odst. 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) dlužník po schválení reorganizačního plánu ne-

uhradil pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň podle § 348 odst. 1 písm. e).“.

207. V § 367 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) banky a spořitelního a úvěrového družstva poté, kdy zanikla licence nebo povolení podle zvláštních právních předpisů upravujících jejich činnosti,“.

208. V § 373 odst. 2 písm. b) se slova „[§ 2 písm. g)]“ zrušují.

209. V § 373 odst. 4 se slova „[§ 2 písm. g)]“ zrušují.

210. V § 385 odst. 2 písm. b) se slova „[§ 2 písm. g)]“ zrušují.

211. V § 385 odst. 4 se slova „[§ 2 písm. g)]“ zrušují.

212. § 389 zní:

„§ 389

(1) Dlužník může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo jeho hrozící úpadek řešil oddlužením, jde-li o

- a) právnickou osobu, která podle zákona není považována za podnikatele a současně nemá dluhy z podnikání, nebo
- b) fyzickou osobu, která nemá dluhy z podnikání.

(2) Dluh z podnikání nebrání řešení dlužníkovy úpadku nebo hrozícího úpadku oddlužením, jestliže

- a) s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávku jde, nebo
- b) jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojena po skončení insolvenčního řízení, ve kterém insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo d), anebo
- c) jde o pohledávku zajištěného věřitele.

(3) Jiná osoba než dlužník není oprávněna návrh na povolení oddlužení podat.“.

213. V § 392 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) V písemném souhlasu věřitele podle odstavce 1 písm. c) musí být uvedeno, jaká bude nejnižší hodnota plnění, na kterém se s dlužníkem dohodl.“.

(3) Není-li dále stanoveno jinak, podpis dlužníkovy manželky na návrhu na povolení oddlužení se nevyžaduje. Jsou-li zde osoby ochotné poskytnout dlužníkovi za účelem splnění oddlužení dar nebo mu po dobu trvání oddlužení platit pravidelné peněžní

dávky, připojí dlužník k návrhu na povolení oddlužení i písemnou darovací smlouvu nebo smlouvu o důchodu; podpisy těchto osob na smlouvách musí být úředně ověřeny.“.

214. Za § 394 se vkládá nový § 394a, který včetně nadpisu zní:

„§ 394a

Společný návrh manželů na povolení oddlužení

(1) Manželé, z nichž každý samostatně je osobou oprávněnou podat návrh na povolení oddlužení, mohou tento návrh podat společně. Pro posouzení, zda jde o osoby oprávněné podat společný návrh manželů na povolení oddlužení, je rozhodné, zda jde o manžele ke dni, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu.

(2) Společný návrh manželů na povolení oddlužení musí obsahovat výslovné prohlášení obou manželů, že souhlasí s tím, aby všechny jejich majetek byl pro účely schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty považován za majetek ve společném jmění manželů; podpisy obou manželů u tohoto prohlášení musí být úředně ověřeny.

(3) Manželé, kteří podali společný návrh na povolení oddlužení, mají po dobu trvání insolvenčního řízení o tomto návrhu a po dobu trvání účinků oddlužení postavení nerozlučných společníků a považují se za jednoho dlužníka.“.

215. V § 395 odstavec 2 zní:

„(2) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení i tehdy, jestliže dosavadní výsledky řízení dokládají lehkomyšlný nebo nedbalý přístup dlužníka k plnění povinností v insolvenčním řízení.“.

216. V § 395 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

217. V § 397 odstavec 1 zní:

„(1) Nedojde-li ke zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení ani k jeho odmítnutí nebo zamítnutí, insolvenční soud oddlužení povolí. V pochybnostech o tom, zda dlužník je oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, insolvenční soud oddlužení povolí a tuto otázku prozkoumá v průběhu schůze věřitelů svolané k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí. Insolvenční soud oddlužení nepovolí do doby, než mu dlužník předloží seznam majetku a seznam závazků. Rozhodnutí o povolení oddlužení se doručuje dlužníkovi, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti němu není přípustné.“.

218. Za § 397 se vkládá nový § 397a, který zní:

„§ 397a

V průběhu oddlužení platí přiměřeně ustanovení § 253 až 260. Práva náležející podle těchto ustanovení insolvenčnímu správci, vykonává nadále insolvenční správce.“

219. V § 398 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „a zpeněžení majetkové podstaty při oddlužení má tytéž účinky jako zpeněžení majetkové podstaty v konkursu“.

220. V § 399 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Insolvenční správce se na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) může dát zastoupit na schůzi věřitelů podle odstavce 1 jinou osobou; to neplatí, jestliže insolvenční soud požaduje, aby se insolvenční správce takové schůze zúčastnil osobně.“

221. V § 402 odst. 5 se slova „; učiní tak do skončení schůze věřitelů a v případě uvedeném v § 399 odst. 3 do 15 dnů po zveřejnění výsledků hlasování v insolvenčním rejstříku“ nahrazují slovy „v rozhodnutí o schválení oddlužení (§ 406)“.

222. V § 403 odst. 1 se za slovo „odůvodňovaly“ vkládají slova „odmítnutí nebo“.

223. V § 403 odst. 2 se za slovo „odůvodňovaly“ vkládají slova „odmítnutí nebo“.

224. V § 403 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením bez zřetele k tomu, zda dlužník má dluhy z podnikání.“

225. V § 405 odst. 1 se za slovo „odůvodňovaly“ vkládají slova „odmítnutí nebo“ a část věty za středníkem se včetně středníku zrušuje.

226. V § 406 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , včetně majetku, který se stane součástí majetkové podstaty podle § 412 odst. 1 písm. b)“.

227. V § 408 odstavec 1 zní:

„(1) O účincích schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty platí ohledně majetku náležícího do majetkové podstaty v době schválení oddlužení obdobně ustanovení tohoto zákona o účincích prohlášení konkursu, včetně zániku společného jmění dlužníka a jeho manželů. Jde-li o oddlužení povolené na základě společného návrhu manželů (§ 394a), považuje se od okamžiku, kdy nastanou účinky schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, všechen majetek

těchto manželů za majetek ve společném jmění manželů, které nezaniká.“

228. V § 408 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Dispoziční oprávnění k majetku, který dlužník získá poté, co nastanou účinky schválení oddlužení, má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty dlužník. Výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala takový majetek, lze za trvání oddlužení nařídit nebo zahájit a provést jen pro pohledávky, které nemají být uspokojeny při oddlužení a současně které vzniknou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení.

(3) Majetek, který slouží k zajištění, insolvenční správce po schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty zpeněží jen na žádost zajištěného věřitele, jestliže zpeněžením ostatního majetku dojde k plnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů nebo jestliže zajištěná pohledávka zjevně přesahuje hodnotu zajištění.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

229. V § 409 odstavec 2 zní:

„(2) Dispoziční oprávnění k majetku, náležejícímu do majetkové podstaty v době schválení oddlužení, včetně toho majetku, s nímž dlužník nemohl dosud nakládat v důsledku účinků nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře dlužník; to neplatí, jde-li o majetek, který slouží k zajištění. Majetek, který dlužník získá poté, co nastanou účinky schválení oddlužení, z té části příjmů, která nepodléhá oddlužení, nenáleží do majetkové podstaty. Výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala takový majetek, lze za trvání oddlužení nařídit nebo zahájit a provést jen pro pohledávky, které nemají být uspokojeny při oddlužení a současně které vzniknou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení.“

230. V § 410 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Insolvenční správce se na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) může dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou; to neplatí, jestliže insolvenční soud požaduje, aby se insolvenční správce přezkumného jednání zúčastnil osobně.“

231. V § 410 odst. 2 se za slova „insolvenčním správcem“ vkládají slova „ , ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno“.

232. V § 412 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře,“.

233. V § 412 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) vždy k 15. březnu a k 15. září kalendářního roku předložit insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru přehled svých příjmů za uplynulých 6 kalendářních měsíců, neurčí-li insolvenční soud v usnesení o schválení oddlužení jinou dobu předkládání,“.

234. V § 412 odst. 1 písm. e) se slovo „plánu“ nahrazuje slovy „účinků schválení“.

235. V § 412 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Má se za to, že dlužník, který za trvání účinků schválení oddlužení neodmítne dědictví, uplatnil výhradu soupisu.“.

236. V § 414 odst. 1 se slova „po slyšení dlužníka“ zrušují.

237. V § 414 odst. 4 se slova „plněním splátkového kalendáře“ zrušují.

238. V § 418 odst. 1 písm. c) se slovo „plánu“ zrušuje.

239. V § 418 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem také tehdy, vyjdou-li po schválení oddlužení najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením je sledován nepoctivý záměr.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

240. V § 418 odst. 4 ve větě první se za slova „odstavce 1“ vkládají slova „a 3“.

241. V § 418 odst. 5 se za slova „odstavce 1“ vkládají slova „a 3“ a slova „odstavci 3“ se nahrazují slovy „odstavci 4“.

242. V § 420 odst. 2 se slova „místo podnikání“ nahrazují slovem „sídlo“.

243. V § 421 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo insolvenční soud“.

244. V § 422 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Takovou žádost lze podat kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení.“.

245. V § 423 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Do insolvenčního rejstříku se na nezbytně nutnou dobu nevkládají podání či jiné písemnosti, jejichž okamžité zveřejnění by mařilo účel insolvenčního řízení.“.

246. V § 424 odst. 1 se slova „vyvěšením na úřední desce soudu a současným“ zrušují.

247. V § 425 odst. 1 a 3 se slova „písm. a) až c)“ zrušují.

248. V § 431 písmeno a) zní:

„a) náležitosti záznamu podle § 85, výzvy k podávání přihlášek pohledávek, soupisu, vyrozumění o soupisu, vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň, seznamu přihlášených pohledávek, formuláře přihlášek pohledávek, manipulace s přihláškami pohledávek, pravidla pro jejich úschovu a nahlížení do nich, náležitosti hlasovacích lístků, náležitosti reorganizačního plánu, náležitosti zprávy o reorganizačním plánu, formuláře návrhu na povolení oddlužení a náležitosti formuláře popření pohledávky přihlášeným věřitelem,“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona platí i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o insolvenčních správcích

Čl. III

Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona

č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb. a zákona č. 185/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 se slova „u něhož je bez dalšího přípustná reorganizace podle zvláštního zákona³⁾ bez ohledu na způsob řešení úpadku tohoto dlužníka“ nahrazují slovy „jehož úpadek je řešen reorganizací, nebo jehož roční úhrn čistého obrátu podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl alespoň částku 100 000 000 Kč, anebo který zaměstnává nejméně 100 zaměstnanců v pracovním poměru“.

Poznámka pod čarou č. 13 zní:

¹³⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 4 odst. 2 se na konci písmene d) slovo „a“ nahrazuje čárkou.

3. V § 4 odst. 2 se na konci písmene e) tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno f), které zní: „f) prohlášení o odborném zaměření pro účely zápisu do příslušné části seznamu insolvenčních správců.“.

4. V § 5 odst. 2 písm. b) se slovo „a“ nahrazuje čárkou.

5. V § 5 odst. 2 se na konci písmene c) tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno d), které zní: „d) prohlášení o odborném zaměření pro účely zápisu do příslušné části seznamu insolvenčních správců.“.

6. Za § 5 se vkládá nový § 5a, který včetně nadpisu zní:

„§ 5a

Sídlo a provozovna insolvenčního správce

(1) Sídlem insolvenčního správce je místo, ve kterém skutečně a převážně vykonává činnost.

(2) Je-li insolvenční správce

- a) advokátem, zapíše se do seznamu jeho sídlo zapsané v seznamu advokátů,
- b) daňovým poradcem, zapíše se do seznamu jeho sídlo zapsané v seznamu daňových poradců,
- c) auditorem, zapíše se do seznamu jeho sídlo zapsané v seznamu auditorů,
- d) notářem, zapíše se do seznamu sídlo notářského úřadu, do kterého byl jmenován.

(3) Je-li insolvenční správce veřejnou obchodní společností nebo zahraniční společností, zapíše se do seznamu její sídlo, popřípadě umístění organizační složky zapsané v obchodním rejstříku.

(4) Provozovnou insolvenčního správce je místo, ve kterém ve vymezených dnech a hodinách (dále jen „úředních hodinách“) insolvenční správce skutečně vykonává činnost.

(5) Činnost insolvenčního správce může být vykonávána ve více provozovnách, pokud k nim insolvenční správce má vlastnické nebo užívací právo. V obvodu jednoho okresního soudu však může mít pouze jednu provozovnu. V obvodu jednoho krajského soudu může mít insolvenční správce více provozoven. Má-li insolvenční správce v obvodu jednoho krajského soudu více provozoven, zapíše se do příslušné části seznamu vedené podle obvodů krajských soudů pouze ta provozovna, u které připojil prohlášení o odborném zaměření na řešení úpadku dlužníka konkursem jako první v pořadí.

(6) Jde-li o fyzickou osobu, veřejnou obchodní společnost a zahraniční společnost, které vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 3 odst. 2, zapíše se do zvláštního seznamu pouze sídlo insolvenčního správce.

(7) Sídlo a provozovna musí být označena jménem, popřípadě jmény, příjmením a identifikačním číslem insolvenčního správce, který je fyzickou osobou, a obchodní firmou a identifikačním číslem s uvedením jména, popřípadě jmen a příjmení ohlášeného společníka insolvenčního správce, který je veřejnou obchodní společností.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti o úředních hodinách provozovny, o označování sídla a provozovny a o činnostech, které je insolvenční správce povinen zajišťovat v provozovně.“.

7. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17

Členění a obsah seznamu

(1) Seznam se člení na část obecnou a část zvláštní. Součástí seznamu je i seznam hostujících insolvenčních správců.

(2) Do obecné části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce.

(3) Obecná část seznamu se vede

- a) podle obvodů okresních soudů pro insolvenční správce odborně zaměřené na řešení úpadku dlužníka oddlužením a
- b) podle obvodů krajských soudů na seznamy insolvenčních správců odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka konkursem.

(4) Do zvláštní části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.

(5) Zvláštní část seznamu se vede pro celé území České republiky.

(6) Pro účely zápisu osoby insolvenčního správce, která je veřejnou obchodní společností, do seznamu podle odstavce 3 odpovídá počet zápisů

- a) počtu ohlášených společníků odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka oddlužením,
- b) počtu ohlášených společníků odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka konkursem.

(7) Pro účely zápisu osoby insolvenčního správce, která je veřejnou obchodní společností, do seznamu podle odstavce 4 odpovídá počet zápisů počtu ohlášených společníků, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.

(8) Vznikne-li právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2 v jeden den více osobám, zapisují se tyto osoby v příslušných částech seznamu v abecedním pořadí.

(9) Do seznamu hostujících insolvenčních správců se zapisují osoby, které mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce, a dále hostující insolvenční správci, kteří mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.“

8. V § 19 odst. 1 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní: „c) odborné zaměření insolvenčního správce.“

9. V § 19 odstavec 2 zní:

„(2) Na základě písemné žádosti insolvenčního správce se do seznamu zapíše adresa provozovny insolvenčního správce a úřední hodiny, ve kterých bude činnost vykonávat. Ve své žádosti insolvenční správce uvede datum zahájení výkonu činnosti v provozovně. K žádosti musí být připojen doklad prokazující právní

důvod pro užívání místa, v němž má insolvenční správce provozovnu; k doložení právního důvodu pro užívání místa postačí písemné prohlášení vlastníka nemovitosti, ve které jsou prostory umístěny, že s umístěním souhlasí.“

10. V § 19 se odstavce 3 až 7 zrušují.

11. § 27 zní:

„§ 27

(1) Ministerstvo bezodkladně zapíše státního příslušníka členského státu do seznamu hostujících insolvenčních správců na základě:

- a) oznámení podle § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace,
- b) oznámení podle § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace a po předložení dokladu o bezpečnostní způsobilosti podle zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

(2) Oznámení podle odstavce 1 musí obsahovat také označení adresy pro doručování na území České republiky.

(3) Do seznamu nebude zapsán státní příslušník členského státu, kterému v posledních 5 letech zaniklo právo na základě rozhodnutí podle § 34.“

12. § 28 zní:

„§ 28

(1) Pro zápis zahraniční společnosti do seznamu hostujících insolvenčních správců platí ustanovení § 27 odst. 1 a 2 obdobně s tím, že ustanovení § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace se použije ve vztahu k zahraniční společnosti přiměřeně.

(2) Do seznamu nebude zapsána zahraniční společnost, které v posledních 5 letech zaniklo právo na základě rozhodnutí podle § 34.“

13. V § 29 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „do seznamu“ vkládají slova „hostujících insolvenčních správců“.

14. V § 29 odst. 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) údaj o bezpečnostní způsobilosti podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.“

15. V § 36 odst. 2 písm. b) se za slovo „skutečně“ vkládají slova „a převážně“ a za slovo „činnost“ se vkládají slova „ , a zda provozovna zapsaná v seznamu

je místem, ve kterém skutečně ve vymezených úředních hodinách vykonává činnost“.

16. V § 36b nadpis pod označením paragrafu zní: „**Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob**“.

17. V § 36b odst. 1 písmeno d) zní:

„d) v rozporu s § 19 odst. 2 neuvede

1. jako své sídlo místo, ve kterém skutečně vykonává činnost, nebo

2. jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Zeman v. r.

Rusnok v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2013 činí 6 000,- Kč, druhá záloha na rok 2013 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevídování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.